

நூல்கள்
மார்க்ஸ்
எங்கெல்ஸ்
லெனின்

லெனின்

புரட்சிகரமான
வாய்ச்சொல்

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

ஸெலனின்

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்

பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை

என்ற பிரச்சினையில்
“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” பிழைகள்
(கட்டுரைகளும் பேச்சுகளும்)

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

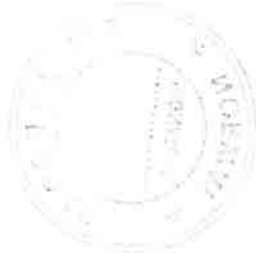
விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை

В. И. Ленин

О РЕВОЛЮЦИОННОЙ ФРАЗЕ
на тамильском языке

V. I. Lenin

THE REVOLUTIONARY PHRASE
in Tamil

இரண்டாவது பதிப்பு

© தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

முன்னேற்றப் பதிப்பகம், 1987

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

Л 0101020000-089 315-87
014(01)-87

பொருளடக்கம்

பதிப்பாளர் குறிப்பு	9
துரதிருஷ்ட சமாதானம் எனும் பிரச்சினையின் வரலாறு குறித்து	11
தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்த ஆராய்ச்சி யுரைகள்	11
தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்த ஆராய்ச்சியுரைகளுக்குப் பின்னூரை	24
சமாதானம் மற்றும் போர் பற்றி ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல் ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரைகள், ஜனவரி 11(24), 1918. குறிப்பேடுகள்	
1	27
2	30
3	31
புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்	32
அரிப்பு	49
சமாதானமா, போரா?	55
ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்	

கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரைகள், பிப்ரவரி 23, 1918 குறிப்பேடுகள்	58
தவறு எங்கே?	62
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை, பிப்ரவரி 24, 1918	66
துரதிருஷ்ட சமாதானம் என்ற கட்டுரை யிலிருந்து	73
தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானப் பிரச்சினை மீது ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி மேற்கொண்ட நிலை	76
வேதனை தரும், ஆனால் அவசியமான படிப்பினை	82
வினோதமானதும் விபரீதமானதும்	88
முக்கியமான படிப்பினையும் முக்கியமான பொறுப்பும்	101
ருஷ்யக் கம்யூனிச (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் விசேஷ ஏழாவது காங்கிரஸ், மார்ச் 6-8, 1918	110
1. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை, மார்ச் 7	110
2. மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை மீது ஆற்றிய கடைசி உரை, மார்ச் 8	144
17. மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக இருக்க “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” தெரிவித்த மறுப்பு குறித்த தீர்மானம்	156
“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” நடத்தை பற்றிய குறிப்பு	157
நமது நாட்களின் பிரதான கடமை	158

சோவியத்துகளின் நான்காவது விசேஷ அகில ருஷ்ய காங்கிரஸ், மார்ச் 14-16, 1918	165
2. மார்ச் 14ந் தேதி சமாதான உடன்படிக்கையை ஊர்ஜிதம் செய்வது பற்றிய அறிக்கை	165
3. சமாதான உடன்படிக்கையை ஊர்ஜிதம் செய் வது பற்றிய அறிக்கை மீது ஆற்றிய கடைசி உரை, மார்ச் 15	193
4. பிரேஸ்த் உடன்படிக்கை ஊர்ஜிதம் செய்யப் படுவது பற்றிய தீர்மானம்	208
தொழிலாளர், விவசாயிகள், செஞ்சேனைப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மாஸ்கோ சோவியத்தில் நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து, ஏப்ரல் 23, 1918	211
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் கூட்டத்தில் சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிக் கடமைகள் பற்றிச் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட அறிக்கையிலிருந்து, ஏப்ரல் 29, 1918	213
“இடதுசாரி” சிறுபிள்ளைத்தனமும் குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவமும் என்ற கட் டுரையிலிருந்து	226
“இடதுசாரிக்” கம்யூனிசம் — இளம் பருவக் கோளாறு என்ற நூலிலிருந்து	240
குறிப்புகள்	248

பதிப்பாளர் குறிப்பு

இத்தொகுப்பு நூலில் பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை குறித்து பெரும்பாலும் 1918ல் வி. இ. லெனின் எழுதிய கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

1917 அக்டோபரில் ருஷ்யாவில் சோஷலிசப் புரட்சி நடைபெற்றது. ஆனால் அத்தருணத்தில் ஐரோப்பாவில் முதலாவது உலக யுத்தம் இன்னமும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த யுத்தத்தில் ஜெர்மனி மற்றும் ஆஸ்திரியாவிற்கு எதிராக பிரான்ஸ் மற்றும் பிரிட்டனின் தரப்பில் நின்று ருஷ்யா போரிட்டது. சோஷலிசக் கட்டுமானத்தில் இறங்க, முதலாவதாக யுத்தத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டியிருந்தது.

சமாதானம் பற்றிய அரசாணைதான் புதிய சோவியத் அரசாங்கத்தின் முதல் அரசாணையாக இருந்தது. பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மையற்ற, நியாயமான சமாதானத்தை செய்து கொள்ளுமாறு இது போரிடும் எல்லா வல்லரசுகளுக்கும் முன்மொழிந்தது. இந்த முன்மொழிவிற்கு எவ்விதப் பதிலும் வரவில்லை. எனவே, அழிவின் விளைவுகளை அகற்றி, புதிய சமுதாயக் கட்டுமானத்திற்கு அவசியமான சமாதான இடை ஓய்வைப் பெறுவதற்காக ஜெர்மனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு யுத்தத்திலிருந்து வெளியேறுவதென சோவியத் அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்கில் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் துவங்கின, 1918 மார்ச் 3ல் ருஷ்யாவிற்கும் ஜெர்மன் கூட்டணிக்கும் இடையே சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகள் சோவியத் ருஷ்யாவிற்கு மிகவும் கடுமையானவையாக இருந்தன: ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பரப்பில் பெரும் பகுதி (போலந்து மற்றும் லித்துவேனியா, லாட்வியா, எஸ்தோனியா, பைலோருஷ்யாவின் ஒரு பகுதி, உக்ரேன்) ஜெர்மனிக்குச் சென்றது, ஜெர்மனிக்கு 6 பில்லியன் மார்க்குகள் நட்ட ஈடாகத் தரப்பட வேண்டியிருந்தது.

இந்த ஒப்பந்தத்தை சோவியத்துகளின் அகில ருஷ்ய காங்கிரசில் ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால், பிரேஸ்த் சமாதானத்தை எப்படி அணுகுவது எனும் பிரச்சினை சம்பந்தமாக கட்சியினுள் கடும் போராட்டம் மூண்டது. இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள், திரோத்ஸ்கிவாதிகள், “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் ஆகியோர், இப்படிப்பட்ட கேவலமான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுவதை விட சோவியத் ஆட்சி அழிந்து போகலாம் என்று அறிவித்து இதை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். இப்படிப்பட்ட அதிசாகசவாத அறிக்கைகளைச் சாடிய லெனின் தன் கட்டுரைகளிலும் உரைகளிலும், பிரேஸ்த் சமாதானம் என்பது, சமாதானத்தைப் பேணிக் காக்கவும், சோஷலிச வெற்றிகளைக் காக்கவும் ஒரு சோஷலிச அரசு முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் செய்து கொண்ட அரசியல் சமரசம் என்று விளக்கினார்.

இப்பிரச்சினை சம்பந்தமான லெனினிய கட்டுரைகள் புரட்சிகர நடைமுறையில் மார்க்சியத்தை ஆக்கபூர்வமாக பயன்படுத்துவதற்குத் தேட்டத்தெளிவான சான்றாகும். செயல்தந்திரத்தை வகுக்கும் போது சூக்குமமான நிலைகளை கருத்தில் கொள்ளாமல் புரட்சிகர ரீதியான விவேகம், நிலவரம், சக்திகளின் விகிதம் மற்றும் மக்கள் திரளினரின் மனநிலையைப் பற்றிய பாரபட்சமற்ற மதிப்பீடு ஆகியவற்றை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பிரேஸ்த் சமாதானம் ஒரு தற்காலிக சமரசம் என்ற லெனினிய கருத்தை வாழ்க்கை முழுக்க முழுக்க மெய்ப்பித்தது: 1918 நவம்பரில் ஜெர்மனியில் புரட்சி நடந்தது, பிரேஸ்த் ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட்டது, ஜெர்மானிய துருப்புகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டன.

துரதிருஷ்ட சமாதானம் எனும் பிரச்சினையின் வரலாறு குறித்து

இது வரலாற்றை விளக்குவதற்குரிய காலம் அல்ல என்று வாதிக்கப்படலாம். ஆம், சென்ற காலத்திலிருந்து எழுந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை நிகழ் காலத்தோடு நடைமுறையில், பிரிக்கவொண்ணாத வகையிலும், நேரடியாகவும் சம்பந்தப்பட்டிராவிடில் நிச்சயமாயும் இந்த வகையான வன்கூற்று அனுமதிக்கப்படக் கூடியதே. எனினும் துரதிருஷ்ட சமாதானம், இயல்புமீறிய கடும் சமாதானம் பற்றிய பிரச்சினை மிகவும் சூடான பிரச்சினையாக இருப்பதால் அதைத் தெளிவுபடுத்துவது அவசியம். எனவே இந்த விஷயம் பற்றிய எனது ஆராய்ச்சியுரைகளை வெளியிடுகிறேன். அவை 1918 ஜனவரி 8ந் தேதியன்று பெத்ரோகிராத் கட்சியின் பிரதான ஊழியர்கள் 60 பேர் அடங்கிய கூட்டத்தில் படிக்கப்பட்டன.

இதோ அந்த ஆராய்ச்சியுரைகள்:

ஜனவரி 7, 1918

தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட
சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய
பிரச்சினை குறித்த ஆராய்ச்சியுரைகள்¹

1) இன்றைய தருணத்தில் ருஷ்யப் புரட்சியின் நிலைமையைப் பார்த்தால், சோவியத் ஆட்சியையும் அது துவக்கி வைத்த சோஷலிசப் புரட்சியையும் கிட்டத்தட்ட எல்லாத் தொழிலாளர்களும் மிகப் பெரும்பான்மை விவசாயிகளும் சந்தேகமின்றி ஆதரித்து நிற்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். இந்த அளவுக்கு ருஷ்யாவில் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றி உறுதியானது.

2) அதே சமயம் பணக்கார வர்க்கங்களின் வெறிபிடித்த எதிர்ப்பால் உள்நாட்டுப் போர் தூண்டிவிடப்பட்டுள்ளது. நிலம், உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதான தனி உடைமை

உரிமையினைப் பேணிக் காப்பதற்கான இறுதியான, தீர்மானகரமான போராட்டத்தைத் தாம் சந்திப்பதை இந்த வர்க்கங்கள் முற்றிலும் நன்கு உணர்ந்து வருகின்றன. இந்த உள்நாட்டுப் போர் அதன் உச்ச கட்டத்தை இன்னும் எட்டவில்லை. இந்தப் போரில் சோவியத் ஆட்சி அதிகாரம் வெற்றி பெறுவது உறுதி. ஆனால் முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு நசுக்கப்படுவதற்கு முன்னால் சில காலம் தவிர்க்க முடியாத வகையில் கடக்க வேண்டும்; இதற்குப் பெருமளவில் முனைப்பாக முயற்சிக்க வேண்டியது தவிர்க்கவொண்ணாதது; எல்லாப் போர்களையும், குறிப்பாக உள்நாட்டுப் போரைத் தொடர்ந்து வரும் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு மற்றும் குழப்பத்தின் ஒரு சிறிய காலகட்டம் தவிர்க்க முடியாதது.

3) இதற்கும் மேலாக இந்த எதிர்ப்பு அதன் தீவிரம் குறைந்த, இராணுவ முறையில் அல்லாத வடிவங்களில் — சீர்குலைவு, கயவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்தல், சோஷலிஸ்டுகளின் லட்சியத்தை அழிப்பதற்காக அவர்களின் அணிகளுக்குள் தந்திரமாகப் புகுந்து கொள்ளும் முதலாளி வர்க்கத்தின் கையாட்களைக் கூலிக்கமர்த்தல் ஆகியவையே இந்த வடிவங்களாகும் — மிகவும் பிடிவாதமானதாயும் பல்வகைப்பட்ட வடிவங்களை மேற்கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டதாயும் இருப்பது தெளிவாகி விட்டது. எனவே இதற்கெதிரான போராட்டம் இன்னும் சற்று அதிகக் காலம் நீடிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. சில மாதங்கள் கடக்கும் வரையில் இதன் பிரதான வடிவங்களில் இது முடிவுறாமல் இருக்கக் கூடும். முதலாளி வர்க்கத்தின், அதன் ஆதரவாளர்களின் இந்த மெளனமான, மறைமுகமான எதிர்ப்பு திட்டவட்டமாக நசுக்கப்படாத வரை சோஷலிசப் புரட்சி வெற்றியடைய முடியாது.

4) இறுதியாக, ருஷ்யாவில் சோஷலிச மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்குரிய ஸ்தாபனப் பிரச்சினைகள் மிக பிரம்மாண்டமானவை, இடர்ப்பாடானவை. எனவே, சோஷலிச பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எண்ணற்ற குட்டி முதலாளித்துவ அனுதாபிகள் காரணமாகவும் அந்தப் பாட்டாளிகளின் தாழ்ந்த கலாசாரத் தரம் காரணமாகவும் இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண ஓரளவு நீண்ட காலம் தேவைப்படும்.

5) இந்தச் சந்தர்ப்பச் சூழல்கள் அனைத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது ருஷ்யாவில் சோஷலிசம் வெற்றி அடைவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு காலம், குறைந்த பட்சம் சில மாதங்கள் தேவைப்படும் என்பது முற்றிலும் தெளிவாகத் தெரிய வரும். இந்தக் காலத்தில் முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து முதற்கண் தமது சொந்த நாட்டில் வெற்றி பெறவும் மிகவும் விரிவான அளவில் பரந்த செயல் விளைவுகளையுடைய வெகுஜன ஸ்தாபன வேலைகளைத் தொடங்கவும் சோஷலிச அரசாங்கத்தின் கரங்கள் முற்றும் சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டும்.

6) ருஷ்யாவில் உள்ள சோஷலிசப் புரட்சியின் நிலைமை நமது சோவியத் ஆட்சியின் சர்வதேசக் கடமைகள் பற்றிய எந்த ஒரு வரையறுப்புக்கும் அடிப்படையாக விளங்க வேண்டும். ஏனெனில், போரின்² நான்காவது ஆண்டில் சர்வதேச நிலவரம் இருக்கும் நிலையில் புரட்சி வெடித் தெழுமவதையோ, ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களில் ஏதேனும் சில (ஜெர்மன் அரசாங்கம் உட்பட) வீழ்த்தப் படுவதையோ குறிக்கும் உத்தேசமான தருணம் பற்றி முன்னறிந்து கூறுவது முற்றிலும் சாத்தியமல்ல. ஐரோப் பாவில் சோஷலிசப் புரட்சி கட்டாயம் வர வேண்டும், நிச்சயமாயும் வரும் என்பதில் சந்தேகத்திற்கே இடமில்லை. சோஷலிசத்தின் இறுதி வெற்றிக்கான நமது எதிர்பார்ப்புகள் யாவும் இந்த உறுதியையும் இந்த விஞ்ஞான முன் கணிப்பையும் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாக நமது பிரசாரச் செயல்பாடுகளும் குறிப்பாகத் தோழமை கொள்வதை ஒழுங்கமைத்தலும் முனைப்பாக்கப்பட வேண்டும், விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். ஐரோப்பிய சோஷலிசப் புரட்சி, விசேஷமாயும் ஜெர்மன் சோஷலிசப் புரட்சி அடுத்த ஆறு மாதங்களில் (அல்லது அதற்கும் குறுகிய காலத்தில்) நடைபெறுமா இல்லையா என்பதை நிர்ணயம் செய்யும் முயற்சிகளின் மீது ருஷ்ய சோஷலிச அரசாங்கத்தின் செயல்தந்திரத்தை ஆதாரப்படுத்துவது தவறு. ஏனெனில் இதை நிர்ணயம் செய்வது முற்றும் சாத்தியமல்ல, இத்தகைய முயற்சிகள் புறநிலை நோக்கில் நின்று கூறினால் கண்மூடித்தனமான சூதாட்டமே தவிர வேறு எதுவும் அல்ல.

7) பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்கில் நடக்கும் சமாதானப்

பேச்சுவார்த்தைகள் இதற்குள் — ஜனவரி 7, 1918 — ஜெர்மன் அரசாங்கத்தில் போர்க் கட்சியின் ஆதிக்கம் சந்தேகமின்றி ஓங்கி விட்டது என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாக்கி விட்டன (நான்கு தரப்பு கூட்டணியின்³ இதர அரசாங்கங்கள் அதன் ஆணைப்படி ஆடுகின்றன). இக்கட்சி ருஷ்யாவிற்கு மெய்யாகவே ஓர் இறுதி எச்சரிக்கையை விடுத்து விட்டது (இது முறைப்படி எந்த நாள் வேண்டுமானாலும் விடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம், நிச்சயம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்). இந்த இறுதி எச்சரிக்கை பின்வருமாறு: ஒன்று போர் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டும் அல்லது பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானம், அதாவது நாம் பிடித்த எல்லாப் பிரதேசங்களையும் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், அதே போதில் ஜெர்மானியர் பிடித்த பிரதேசங்கள் அனைத்தையும் அவர்களே வைத்திருப்பார்கள். நம் மீது ஒரு தண்ட இழப்பீட்டைத் (வெளியே கைதிகளின் பராமரிப்புக்கு என்ற வேடத்தில்) திணிப்பார்கள். இது ஏறத்தாழ மூவாயிரம் மில்லியன் ரூபிள்களாகும். இது சில ஆண்டுகளில் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

8) பிரதேசக் கைப்பற்றலுடனான இந்த சமாதானத்தை ஏற்பதா அல்லது உடனடியாக ஒரு புரட்சிகரமான போரை தொடுப்பதா என்ற கேள்வி ருஷ்யாவின் சோஷலிச அரசாங்கத்தின் முன் உள்ளது. இந்தக் கேள்விக்கான விடை எக்காரணத்தாலும் தாமதிக்க முடியாது. உண்மையில் நடுப்பாதை என்பது சாத்தியமல்ல. இனிமேலும் ஒத்திப் போடுவது என்பது நடக்காது. ஏனெனில் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் திட்டமிட்டே நீட்டிப்பதற்கு சாத்தியமானதும் அசாத்தியமானதுமான அனைத்தையும் நாம் ஏற்கெனவே செய்து விட்டோம்.

9) உடனடியான புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவான வாதங்களைப் பரிசீலிக்கும் போது நம்மை எதிர்ப்படும் முதல் வாதம், இப்போது ஒரு தனியான சமாதானம் என்பது புறநிலை நோக்கில் பார்த்தால் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடனான ஓர் உடன்படிக்கை, “ஏகாதிபத்திய தன்மை கொண்ட ஒரு பேரம்” என்பதாகும். எனவே இத்தகைய சமாதானம் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசிய வாதத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளிலிருந்து முற்றாகப் பிரிந்து செல்வதாகும்.

இந்த வாதம் அப்பட்டமாயும் பிழையானது. ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் தோல்வியடைந்து, மீண்டும் வேலையில் சேருவதற்காகத் தமக்குப் பாதகமாயும் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாயும் இருக்கும் நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிடும் தொழிலாளர்கள் சோஷலிசத்துக்குத் துரோகம் செய்வ தில்லை. முதலாளிகளுக்கு அளிக்கும் லாபத்திற்குப் பரி வர்த்தனையாக தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதியினருக்குச் சாதகங்களைப் பெறுவோரே சோஷலிசத்துக்குத் துரோகம் செய்யும் பேர்வழிகள் ஆவர்; கோட்பாட்டு அடிப்படையில் இத்தகைய நிபந்தனைகள் சாத்தியமல்ல.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துடனான போரைத் தற்காப்புப் போர், நீதிப் போர் என்று அழைத்து, ஆனால் உள்ளபடியே ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து ஆதரவு பெற்று அவர்களுடன் செய்து கொண்ட இரகசிய உடன் படிக்கைகளை மக்களிடமிருந்து மறைப்பவன் எவனோ அவனே சோஷலிசத்துக்குத் துரோகம் செய்பவனாவான். மக்களிடமிருந்து எதையும் ஒளிக்காமல், ஏகாதிபத்தியவாதி களுடன் எந்தவொரு இரகசிய உடன்படிக்கைகளும் செய்து கொள்ளாமல், பலவீனமான தேசத்துக்குப் பாதகமாயும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஒரு கோஷ்டிக்குச் சாதகமாயும் இருக்கும் சமாதான நிபந்தனைகளில், அந்தச் சமயத்தில் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தப் பலம் இல்லாத நிலையில், கையெழுத்திட ஒப்புக்கொள்ளும் ஒருவன் சிறிது கூட சோஷலிசத்துக்குத் துரோகம் செய்தவன் ஆகமாட்டான்.

10) உடனடிப் போருக்கு ஆதரவான இன்னொரு வாதம், சமாதானம் செய்து கொள்வதால் நாம் எதார்த் தத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்களாக ஆகிவிடுகிறோம், ஏனெனில் நமது போர்முனையில் இருந்து துருப்புக்களை விடுவித்துச் செல்ல அதற்கு நாம் வாய்ப்பைத் தருகிறோம், அதனிடம் லட்சக்கணக்கான போர்க் கைதி களைச் சரணடைய வைக்கிறோம் என்பதாகும். ஆனால் இந்த வாதமும் வெளிப்படையாகவே பிழையானது. ஏனெ னில் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஒரு புரட்சிகரப் போர் என்பது, பாரபட்சமற்று கூறினால், ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அதன் நோக்கங்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான சக்திகளை வழங்குவது மூலம் நம்மை அதன் கையாட்களாக்கிவிடும். நாம் போரைத் தொடர்ந்து

நடத்தும் பட்சத்தில் நமது படையாளி ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் நூறு ரூபிள் தருவதாக நமது தலைமைத் தளபதி க்ரிஸென்கோவிடம் ஆங்கிலேயர்கள் நேரடியாக வாக்களித்தார்கள். ஆங்கில-பிரெஞ்சு நாட்டவர்களிடமிருந்து நாம் ஒரு கோப்பெக்கு கூட எடுத்துக்கொள்ளவில்லை யாயினும், ஜெர்மன் சேனையின் ஒரு பகுதியைத் திசைமாற்று வதன் மூலம், புறநிலை நோக்கில் கூறினால் அவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்கள் ஆவோம்.

அந்தக் கருத்து நிலையில் இருந்து பார்த்தால் இந்த இரண்டு முடிவுகளில் எதை எடுத்த போதிலும் நாம் ஏதோ ஒரு வகையான ஏகாதிபத்தியத் தளையிலிருந்து முழுமையாகத் தப்பிவிடப் போவதில்லை. உலக ஏகாதிபத்தியத்தை வீழ்த்தாமல் இதிலிருந்து முற்றாகத் தப்பித்துக் கொள்வது சாத்தியமல்ல. ஏதேனும் ஒரு நாட்டில் ஒரு சோஷலிச அரசாங்கம் வெற்றிவாகை சூடியதென்றால் அந்தத் தருணம் முதல் பிரச்சினைகளை இந்த அல்லது அந்த ஏகாதிபத்தியத்தில் எது விரும்பத்தக்கது என்ற நோக்கு நிலையில் இருந்து முடிவு செய்யக் கூடாது. மாறாக, ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டதான சோஷலிசப் புரட்சியை வளர்க்கவும் பலப்படுத்தவுமான சிறந்த நிலைமைகள் எவை என்ற கருத்து நிலையில் இருந்தே முற்றும் முடிவு செய்தல் வேண்டும். இதிலிருந்து மேற்கொள்ளும் சரியான முடிவு இதுவே.

வேறு சொற்களில் கூறினால், நமது செயல்தந்திரத்தின் அடிநிலையான கோட்பாடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இரண்டு ஏகாதிபத்தியங்களில் எதற்கு உதவுவது லாபகரமானது என்பதல்ல; மாறாக, சோஷலிசப் புரட்சிக்கு அது தன்னைத் தானே பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கான, அல்லது குறைந்த பட்சம் இதர நாடுகள் அதனுடன் சேரும் வரையில் ஒரு நாட்டில் தன்னைத் தானே கட்டிக் காத்துக் கொள்வதற்கான சாத்தியக் கூறினை மிகவும் உறுதியாகவும் நம்பகரமாகவும் உத்தரவாதம் செய்வது எப்படி என்பதாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

11) போரை எதிர்த்த ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் இப்போது “தோல்வி மனப்பான்மையினர்” ஆகிவிட்டார்கள் எனவும் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துக்குப் பணிய வேண்டாம் என நம்மை வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்

எனவும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் நாம் ஒருவரது சொந்த ஏகாதிபத்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் விஷயத்தில்தான் தோல்வி மனப்பான்மையை அங்கீகரித்தோம். ஓர் அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்தின் மீதான வெற்றியை, ஒரு “நட்பு” ஏகாதிபத்தியத்தின் வழக்கமான அல்லது மெய்யான கூட்டணியால் அடையப்பட்ட வெற்றியைக் கோட்பாட்டு ரீதியில் அனுமதிக்கப்படக் கூடாத முறை, பொதுவாகத் தவறானது என்று கருதி நாம் எப்போதும் ஆதரிக்க மறுத்து வந்துள்ளோம்.

எனவே இந்த வாதம் முந்திய வாதத்தின் ஒரு சிறு வேறுபாடு மட்டுமே. ஜெர்மன் இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயக வாதிகள் நாம் ஒரு நிர்ணய காலத்துக்குத் தனியான சமாதானம் செய்து கொள்வதைத் தாமதிக்க வேண்டும் என்று பிரேரேபித்து அந்தக் கட்டத்திற்குள் ஜெர்மனியில் புரட்சிகர எழுச்சி நடைபெற உத்தரவாதம் அளிப்பார் களானால், இந்தக் கேள்வி வேறு ஒரு தன்மையை மேற்கொள்ளக் கூடும். இவ்வாறு கூறுவதற்கு மாறாக ஜெர்மன் இடதுசாரிகள் வழக்கமாகச் சாற்றுவது: “உங்களால் முடிந்த வரை இழுத்துப் பிடியுங்கள், ஆனால் ருஷ்யாவின் சோஷலிசப் புரட்சியின் நிலவரங்களின் கருத்து நிலையில் இருந்து இந்தக் கேள்விக்கு முடிவு செய்யுங்கள், ஏனெனில் ஜெர்மன் புரட்சி சம்பந்தமாக ஆக்கபூர்வமான எதையும் உங்களுக்கு வாக்களிக்க எங்களால் முடியாது”.

12) கட்சியின் பல அறிக்கைகளில் நாங்கள் ஒரு புரட்சிகரப் போரை நடந்துவதாக உண்மையில் “வாக்களித்தோம்” எனவும் தனியான சமாதானம் செய்து கொண்டது மூலம் வார்த்தை தவறிவிட்டோம் எனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அது உண்மையல்ல. ஓர் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் ஒரு சோஷலிச அரசாங்கம் ஒரு புரட்சிகரமான போருக்குத் “தயார் செய்து நடத்தவும்” வேண்டும் என்று கூறியிருந்தோம். கருத்தியலான அமைதிவாதத்தையும் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் “தாயகத்தின் பாதுகாப்பு” என்ற தத்துவம் முழுமையாக நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் எதிர்க்கும் பொருட்டும், கடைசியாக, படைவீரர்களில் ஒரு பகுதியினரின் முற்றிலும் சுயநலத்தன்மை வாய்ந்த இயல்பை எதிர்க்கவும் வேண்டியே இதைக் கூறினோம். ஒரு குறிப்

பிட்ட தருணத்தில் அதைத் தொடங்குவது சாத்தியமா இல்லையா என்பதைக் கருதிப் பார்க்காமல் ஒரு புரட்சிகரப் போரைத் துவங்குவதாக நாங்கள் எவ்விதமான வாக்குறுதியும் அளிக்கவே இல்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கூட நாம் ஒரு புரட்சிகரமான போருக்குத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் கேள்விக்கே இடமில்லை. உடனடியாக நிறைவேற்றி முடிக்க முடிந்த எமது வாக்குறுதிகளை எல்லாம் பொதுவாக எப்படி நிறைவேற்றி முடித்தோமோ—இரகசிய உடன்படிக்கைகளை ரத்துச் செய்தோம், எல்லா மக்களுக்கும் ஒரு நியாயமான சமாதானத்தை வழங்கினோம், இதர மக்கள் எம்முடன் சேர்ந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு தருவதற்காக வேண்டி பல தடவை சமாதானப் பேச்சுக்களை நீட்டிப்பதற்கு இயன்றது அனைத்தையும் செய்தோம்—அதே போன்று இந்த வாக்குறுதியையும் நிறைவேற்றி முடித்து வருகிறோம்.

ஆனால் இப்பொழுது உடனடியாக ஒரு புரட்சிகரமான போரை நடத்துவது சாத்தியமா இல்லையா என்ற கேள்வி, இதற்குப் பொருளாயத நிலைமைகள் அனுமதிக்கின்றனவா இல்லையா என்ற நோக்கு நிலையில் இருந்தும் ஏற்கெனவே துவங்கி விட்டதான சோஷலிசப் புரட்சியின் நலன்களைக் கருதியுமே முற்றாகவும் முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

13) ஓர் உடனடியான புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவான வாதங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் போது அத்தகைய கொள்கை அழகும் உயிர்த்துடிப்பும் எடுப்பான தன்மையும் உள்ள மானுட நாட்டத்துக்கு இசைவானதாக இருக்கலாம், ஆனால் தற்போது நடந்து வரும் சோஷலிசப் புரட்சியின் இன்றைய கட்டத்தில் அது வர்க்கச் சக்திகள், பொருளாயத காரணிகள் ஆகியவற்றின் புறநிலையான ஒப்புநிலையை முற்றிலும் புறக்கணிப்பதாக இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

14) ஒரு ஜெர்மன் தாக்குதலை எதிர்த்து முறியடிப்பதற்கான வெற்றிகரமான நிலைமையில் நமது சேனை இப்போது அறவே இல்லை, அடுத்த சில வாரங்களுக்கு (ஒருவேளை அடுத்த சில மாதங்களுக்கு) இருக்காது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதற்கு முதல் காரணம்,

படைவீரர்களில் பெரும்பான்மையினர் மிகவும் கடுமையாகச் சோர்வுற்று, வலுவிழந்த நிலையில் உள்ளனர், இதோடு உணவு வழங்கீட்டிலும் மிகையாகச் சோர்வடைந்தோரை மாற்றீடு செய்வதிலும் நம்பற்கரிய குழப்பம் நிலவுகிறது. இரண்டாவது காரணம், குதிரைப்படை அறவே தகுதியற்ற நிலையில் இருப்பதும், அதன் விளைவாக நமது பீரங்கிப்படை தவிர்க்க முடியாதபடி நாசமடைந்ததும் ஆகும். மூன்றாவது காரணம், ரீகா முதல் ரெவெல் வரையிலான கடற் கரையைப் பாதுகாப்பது அறவே சாத்தியமில்லாது போனது, இது எதிரிகளுக்கு மீதமுள்ள லிஃப்லாந்தையும் பின்னர் எஸ்த்லாந்தையும் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்கு மிகவும் நிச்சயமான வாய்ப்பை அளிக்கிறது. நமது படைகளின் பெரும் பகுதியைப் பக்கவாட்டில் தாக்கி, இறுதியாக பெத்ரோகிராதைப் பிடித்துக் கொள்ளவும் வாய்ப்பை அளிக்கிறது.

15) மேலும், நமது சேனையில் உள்ள பெரும்பான்மையான விவசாயிகள் இன்றைய நிலையில் பிரதேசக் கைப்பற்றல் களுடனான ஒரு சமாதானத்துக்கு ஆதரவாகத் தயக்கம் இன்றி முன்வருவர், ஆனால் ஓர் உடனடியான புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவாக முன்வராது என்பதிலும் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடம் இல்லை. ஏனெனில் சேனையில் சோஷலிச மறுசீரமைப்பு, அதனுடன் செங்காவலர் படைப் பிரிவுகளைச் சேர்த்தல், இத்தியாதி இப்போது மட்டுமே தொடங்கி உள்ளது.

சேனை முற்றிலும் ஜனநாயகமயமாக்கப்பட்ட நிலையில், பெரும்பான்மை படைவீரர்களின் விருப்பத்துக்கு எதிராக போரை நடத்துவது அதிசாகசமாகும். அதே போதில் மெய்யாகவே நம்பகமான, சித்தாந்த ரீதியில் உறுதியான ஒரு சோஷலிசத் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் சேனையை உருவாக்குவதற்கு குறைந்தபட்சம் பல மாதங்கள் தேவைப் படும்.

16) ருஷ்யாவில் உள்ள ஏழை விவசாயிகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தால் தலைமை தாங்கப்படும் சோஷலிசப் புரட்சியை ஆதரிக்க வல்லவர்களே. ஆனால் உடனடியாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே ஒரு முக்கியமான புரட்சிகரப் போரில் போராட ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு வல்லவர்கள் அல்ல. இந்தப் பிரச்சினையில் எதார்த்தமான வர்க்க

சக்திகளின் ஒப்புவலிமையைப் புறக்கணிப்பது பேராபத்தான தவறாகும்.

17) இதன் பின்விளைவாக, புரட்சிகரப் போர் சம்பந்தமான இன்றைய நிலைமை பின்வருமாறு:

அடுத்த மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களில் ஜெர்மன் புரட்சி வெடித்து எழுந்து வெற்றியடையுமானால், உடனடியான புரட்சிகரப் போர் என்ற செயல்தந்திரம் ஒருவேளை நமது சோஷலிசப் புரட்சியை நாசமாக்காது போகலாம்.

எனினும், ஜெர்மன் புரட்சி அடுத்த சில மாதங்களில் நிகழாவிடில், போர் தொடருமானால், நிகழ்ச்சிகளின் போக்கின் தவிர்க்கவொண்ணாத தன்மை காரணமாக, மோசமான தோல்விகள் ருஷ்யாவை இதைவிட இன்னும் பாதகமான தனியான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்தும். மேலும் இந்தச் சமாதானம் சோஷலிச அரசாங்கத்தால் செய்து கொள்ளப்பட மாட்டாது, மாறாக வேறு ஒரு (உதாரணமாக முதலாளித்துவ ராடா⁴ மற்றும் செர்னோவ் ஆதரவாளர்களின்⁵ கூட்டணி அல்லது அதைப் போன்ற சிலவற்றினால்) அரசாங்கத்தால் செய்து கொள்ளப்படும். போரினால் அளவுக்கு மேல் சோர்ந்து போய்விட்ட விவசாயிகள் சேனை, முதல் தோல்விகளுக்குப் பிறகு—சில வாரங்களுக்குள், சில மாதங்கள் அல்ல—சோஷலிசத் தொழிலாளர் அரசாங்கத்தை வீழ்த்துவது மிகவும் சாத்தியமானதாகும்.

18) நிலைமைகள் இவ்வாறு இருப்பதால், கேவலம் ஜெர்மன் புரட்சி உடனடி எதிர்காலத்தில், ஒரு சில வாரங்களில் துவங்கலாம் என்ற வாய்ப்பை மட்டுமே கருதி ருஷ்யாவில் ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்ட சோஷலிசப் புரட்சியின் கதியைப் பணயம் வைப்பது அறவே அனுமதிக்கப்பட முடியாத செயல்தந்திரமாகும். இத்தகைய செயல்தந்திரம் அதிகாசமாகும். இத்தகைய வருந்திங்கை மேற்கொள்ள நமக்கு உரிமை இல்லை.

19) நாம் ஒரு தனியான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்வோமானால் அதன் விளைவாக ஜெர்மன் புரட்சியின் நிறைவேற்றம் (அதன் புறநிலையான அடிப்படைகளைப் பொருத்தவரை) எவ்வகையிலும் அதிகக் கடுமையாக இராது. ஒருக்கால் தேசியவெறி மயக்கம் அதை சில காலத்துக்குப் பலவீனப்படுத்தலாம். ஆனால் ஜெர்மனியின்

நிலைமை மிகவும் அபாயகரமானதாக நீடித்து இருக்கும். இங்கிலாந்துடனும் அமெரிக்காவுடனுமான போர் நீடித்ததாக இருக்கும். ஆக்கிரமிப்புக்கார ஏகாதிபத்தியம் இரு தரப்பிலும் முழுமையாகவும் முடிவாகவும் அம்பலப்படுத்தப்படும். ருஷ்யாவில் ஒரு சோஷலிச சோவியத் குடியரசு நிறுவப்படுவது எல்லா நாடுகளின் மக்களுக்கும் ஓர் உயிரோட்டமுள்ள உதாரணமாக நிலவும், இந்த உதாரணத்தின் பிரசார வலிமையும் புரட்சிகரமாக்கும் ஆற்றலும் அளப்பரியதாக இருக்கும். இங்கே—முதலாளித்துவ அமைப்பும் இரண்டு கொள்ளைக்காரக் கோஷ்டிகளிடையிலான கொள்ளைக்காரப் போர் அம்பலப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும். அங்கே—சமாதானமும் ஒரு சோஷலிச சோவியத் குடியரசும்.

20) தனியான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்வது மூலம் நாம் இரண்டு பகைமையான ஏகாதிபத்தியக் கோஷ்டிகளிடம் இருந்தும் இன்றைய தருணத்தில் எந்த அளவு அதிகமாக சாத்தியமோ அந்த அளவுக்கு நம்மை நாமே விடுவித்துக் கொள்கிறோம். அவற்றின் பரஸ்பர விரோதத்தையும் போர்ச் செயலையும் நாம் நமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கிறோம். இவை நமக்கு எதிரான அவர்களது ஒரு முனைப்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைக்கு இடையூறு செய்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு சோஷலிசப் புரட்சியை முன்கொண்டு செல்லவும் அதை வலுப்படுத்தவும் நமது கரங்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் அடிப்படையிலும் நகரங்களுக்கும் சிறுவிவசாய நுகர்வாளர் சங்கங்களுக்கும் இடையே பண்ட வகையில் விளைபொருட்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதோடு இணைத்து வங்கிகளும் பெருவீதத் தொழில்துறையும் தேசவுடைமையாக்கப்படுவதன் அடிப்படையிலும் ருஷ்யாவைப் புனரமைப்பது, நாம் சமாதானத்துடன் இன்னும் சில மாதங்கள் பணியாற்ற உத்தரவாதம் இருக்கும் பட்சத்தில், பொருளாதார ரீதியாக முற்றிலும் சாத்தியமாகும். இத்தகைய புனரமைப்பு சோஷலிசத்தை ருஷ்யாவிலும் உலகம் முழுவதிலும் ஒருங்கே வெல்லற்கரியதாகும். அதே சமயம் இது ஒரு வலிமை மிக்க தொழிலாளர், விவசாயிகளின் செஞ்சேனைக்குரிய ஒரு திடமான பொருளாதார அடித்தளத்தை உருவாக்கும்.

21) இந்தக் காலகட்டத்தில் ஓர் உண்மையான புரட்சி கரப் போர் என்பது, இதர நாடுகளில் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரை வீழ்த்தும் நோக்கத்துடன் - சோஷலிச சேனையால் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டு முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதான நோக்கத்துடன் - முதலாளித்துவ நாடுகளை எதிர்த்து சோஷலிசக் குடியரசு நடத்தும் போராகவே இருக்கும். இன்றைய தருணத்தில் நாம் இந்த நோக்கத்தை நம் முன் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவானது. எதார்த்தத்தில் நாம் இப்போது போலந்து, லிதுவேனியா மற்றும் குர்லாந்தின் விடுதலைக் காகவே போராடியவர்களாவோம். ஆனால் எந்த மார்க்சியவாதியும் மார்க்சியத்தின் கோட்பாடுகளை, பொதுவாக சோஷலிசத்தின் கோட்பாடுகளைக் கைவிடாமல் தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையின் நலன்களைவிட சோஷலிசத்தின் நலன்கள் உயர்ந்தவை என்பதை மறுக்க முடியாது. பின்லாந்து, உக்ரேன் போன்ற நாடுகளின் சுயநிர்ணய உரிமையை அமுல்படுத்த நமது சோஷலிசக் குடியரசு தன்னால் இயன்றதனைத்தையும் செய்துள்ளது, தன்னால் இயன்றதனைத்தையும் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. ஆனால் ஸ்தூலமான நிலையில் இன்றைய தருணத்தில் பல தேசங்களின் (போலந்து, லிதுவேனியா, குர்லாந்து) சுயநிர்ணய உரிமை மீறப்படுவதன் காரணமாக சோஷலிசக் குடியரசு இருப்பதற்கே ஆபத்து ஏற்படுமானால், இயல்பாகவே, சோஷலிசக் குடியரசு பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உயர் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இதன் பின்விளைவாக "நாம் ஒரு மானங்கெட்ட, ஆபாசமான சமாதானத்தில் கையொப்பமிடக் கூடாது, போலந்துக்குத் துரோகம் செய்யக் கூடாது" என்றெல்லாம் கூறும் எவரும், போலந்து விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனை மீது சமாதானம் செய்து கொள்வது மூலம் அவர் இங்கிலாந்து, பெல்ஜியம், செர்பியா மற்றும் இதர நாடுகளுக்கு எதிராக ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தினை இன்னும் அதிகமாக வலுப்படுத்தவே செய்கிறார் என்பதை உணரவில்லை. போலந்து, லிதுவேனியா மற்றும் குர்லாந்து விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனை மீதான சமாதானம் ருஷ்யாவின் நோக்கு நிலையில் இருந்து ஒரு "தேசபக்த" சமாதானமாக இருக்கும். ஆனால் ஜெர்மன்

ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன், பிரதேசக் கைப்பற்றாளர்களுடன் செய்து கொண்ட சமாதானமாக இருக்காது என்ற நிலை எவ்வகையிலும் ஏற்படாது.

1918 ஜனவரி 21 மேலே வெளியிட்ட ஆராய்ச்சியுரை களுடன் பின்வருவதைச் சேர்க்க வேண்டும்:

22) ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் நடைபெற்ற வெகுஜன வேலைநிறுத்தங்களும் அதன் பின்னால் பெர்லினிலும் வியென்னாவிலும் அமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகளும் இறுதியாக, ஜனவரி 18-20 முதல் பெர்லினில் தொடங்கிய ஆயுத மோதல்களும் தெருப் போராட்டங்களும்—இவை யாவும் ஜெர்மனியில் புரட்சி துவங்கி விட்டது என்ற மெய்நடப்புக்கான சான்று களாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

இந்த மெய்நடப்பு தற்போதைக்கு சமாதானப் பேச்சுக்களை மேலும் தாமதப்படுத்தி நீட்டி இழுப்பதற்கு நமக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது.

ஆராய்ச்சியுரைகள் 1918ல்,
ஜனவரி 7(20)ஆம் தேதியும்,
22வது ஆராய்ச்சியுரை
ஜனவரி 21 (பிப்ரவரி 3)ஆம் தேதியும்
முகவுரை பிப்ரவரி 11(24)க்கு முன்பும்
எழுதப்பட்டன

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 243-252

தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்த ஆராய்ச்சியுரைகளுக்குப் பின்னூரை

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இந்த ஆராய்ச்சியுரைகளை 1918 ஜனவரி 8ந் தேதியன்று கட்சி ஊழியர்களின் ஒரு சிறிய தனிக் கூட்டத்தில் படித்தேன். அவற்றின் மீதான விவாதத்தில் இப்பிரச்சினை குறித்து கட்சிக்குள் மூன்று விதமான கருத்துக்கள் இருப்பது தெரிய வந்தது. இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்களில் சுமார் பாதிப் பேர் புரட்சி கரப் போருக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள் (இது சில சமயம் “மாஸ்கோ” கருத்து நிலை என்று அழைக்கப் பட்டது, காரணம், இதை மற்ற அமைப்புகளுக்கு முன்னதாகவே நமது கட்சியின் மாஸ்கோ பிராந்திய காரியாலயம் ஒப்புக்கொண்டு விட்டது). பிறகு, சுமார் கால்வாசிப் பேர் தோழர் திரோதஸ்கியை ஆதரித்தார்கள். “போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி விட்டதாக அறிவிக்க வேண்டும், சேனையைக் கலைக்க வேண்டும், படைவீரர்களை வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும், ஆனால் இந்த சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடக் கூடாது” என்று திரோதஸ்கி முன்மொழிந்தார். இறுதியாக, சுமார் கால்வாசிப் பேர் என்னை ஆதரித்தார்கள்.

இப்போது கட்சியில் நடைமுறையில் இருக்கும் நில வரம் 1907 கோடையில் இருந்த நிலைமையை எனக்கு மிகவும் நினைவூட்டுகிறது. அப்போது போல்ஷிவிக்குகளின் மிகப் பெரிய பெரும்பான்மை மூன்றாவது டீமாவைப்⁶ பகிஷ்கரிப்பதை ஆதரித்தது. நான் அதில் பங்கு பற்றுவதை ஆதரித்து டானுடன் சேர்ந்து நின்றேன். எனது சந்தர்ப்ப வாதத்துக்காக மூர்க்கமான தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டேன். புறநிலை நோக்கில், இன்றைய பிரச்சினை ஒரு முழுமையான ஒப்புமை ஆகும். ஏனெனில் அன்று போலவே பெரும்பான்மையான கட்சி ஊழியர்கள் மிகச்சிறந்த புரட்சிகரச் செயல் நோக்கம் மற்றும் மிகச் சிறந்த கட்சி மரபுகளில்

இருந்து செயல்படத் தொடங்கி ஒரு “திடீர்வீச்சு” கோஷத் தால் வசமிழந்திட இடமளிக்கிறார்கள். புதிய சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. செயல்தந்திரத்தில் விரைவான திடுமென்ற மாறுதல்களைக் கோரும் நிலைமைகளிலான மாறுதல்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அன்று போலவே இன்றும் எனது வாதத்தின் சாரம் பின்வருமாறு: எதார்த்த நிலைமைகளையும் அவற்றின் மாறுதல்களையும் மார்க்சியம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; இந்த நிலைமைகளுக்குப் பயன்மிகு வழியில் இந்தப் பிரச்சினை ஸ்தூலமாக முன்வைக்கப்பட வேண்டும்; நிகழ்ந்துள்ள மிக முக்கியமான மாறுதல் ரஷ்யாவின் சோவியத் குடியரசு நிறுவப்பட்டிருப்பதே; சோஷலிசப் புரட்சியை ஏற்கெனவே துவக்கி விட்ட இந்தக் குடியரசைப் பேணிக் காப்பது நமக்கும் சர்வதேச சோஷலிச இயக்கத்துக்கும் மிகவும் முக்கியமானது; இந்தத் தருணத்தில் ரஷ்யா பறைசாற்றியுள்ள புரட்சிகரப் போர் என்ற கோஷம் ஒன்று ஒரு வெற்றுத் தொடராக, ஆதரவற்ற பிரகடனமாக இருக்கும், அல்லது ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நமக்கு வைத்துள்ள கண்ணியில் எதார்த்தத்தில் விழுந்து விடுவதற்குச் சமமானதாக இருக்கும்; அவர்கள் நாம் இன்னும் ஒரு பலவீனமான அலகாக இருக்கும் போதே இந்த ஏகாதிபத்தியப் போரைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு நம்மை ஏய்த்துச் செயலாற்றுவார்களா; அதன் மூலம் இளம் சோவியத் குடியரசை சாத்தியமான அளவுக்கு எளிதாகவே நகக்கி விடலாம் என்று கருதுகிறார்கள். இவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவதே என் வாதத்தின் நோக்கமாகும்.

“நான் லெனினின் பழைய நிலையை ஆதரிக்கிறேன்” என்று ஓர் இளம் மாஸ்கோவாசி ஆர்த்துரைத்தார் (அந்தப் பேச்சாளர்கள் குழுவை வேறுபடுத்திக் காட்டும் மாபெரும் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று இளமை). அதே பேச்சாளர் ஜெர்மனியில் ஒரு புரட்சி நடப்பது சாத்தியமல்ல என்பது குறித்துப் பாதுகாப்புவாதிகள் கூறிய பழைய வாதங்களைத் திருப்பிக் கூறுவதற்காக என்னைக் கடிந்து கொண்டார்.

இங்குள்ள முழுச் சிக்கல் என்னவெனில், மாஸ்கோவாசிகள் பழைய செயல்தந்திர நிலையிலேயே ஓட்டிக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள், மாறுதலை எழுந்துள்ளதான புதிய எதார்த்த

நிலையைக் காணப் பிடிவாதமாக மறுக்கிறார்கள் என்பதாகும்.

மாஸ்கோவாசிகள் பழைய கோஷங்களைப் பற்றார்வத்துடன் திரும்பச் சொல்லும் போக்கில் போல்ஷிவிக்குகளாகிய நாம் எல்லோரும் இப்போது பாதுகாப்புவாதிகள் ஆகியுள்ளோம் என்ற உண்மையைக் கூட கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்திய பின், இரகசிய உடன்படிக்கைகளைக் கண்டனம் செய்து அம்பலப்படுத்திய பின், உண்மையில் எல்லா மக்களுக்குமான சமாதானத்தை முன்மொழிந்த பின்...*

1918 ஜனவரி 8 மற்றும் 11
(21 மற்றும் 24) தேதிகளுக்கிடையில்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 253-254

---

* இங்கு கையெழுத்துப் பிரதி நின்று விடுகிறது. — ப-ர்.

சமாதானம் மற்றும் போர் பற்றி
ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர்
(போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்
கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரைகள்,
ஜனவரி 11(24), 1918⁷

குறிப்புகள்

1

தோழர் லெனின் முதலில் உரை ஆற்றுகிறார். ஜனவரி 8(21)ல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சினை மீது மூன்று நிலைகள் வெளியிடப்பட்டன என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவர் முன்வைத்த இந்த ஆராய்ச்சியுரைகள் மீது ஒவ்வொரு அம்சமாக இப்பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது ஒரு பொது விவாதம் துவக்கப்பட வேண்டுமா என்று அவர் கேட்கிறார். இரண்டாவது கருத்து ஏற்கப்படுகிறது. தோழர் லெனின் பேசுகிறார்.

முந்திய கூட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட மூன்று நிலைகளை முன்வைத்துப் பேச்சைத் துவக்குகிறார். அவையாவன: 1) ஒரு தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தில் கையொப்பமிடுதல்; 2) புரட்சிகரப் போரைத் தொடுத்தல்; 3) போர் முடிவுற்றதாகச் சாற்றுதல், சேனையைக் கலைத்தல், ஆனால் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடாதிருத்தல். முந்திய கூட்டத்தில் முதல் நிலைக்கு 15 ஓட்டுகளும், இரண்டாவதற்கு 32 ஓட்டுகளும், மூன்றாவதற்கு 16 ஓட்டுகளும் கிடைத்தன.

போல்ஷிவிக்குகள் பாதுகாப்பை என்றுமே கைவிட்டது கிடையாது. ஆனால் இந்தப் பாதுகாப்புக்கு, தாயகத்தின் காப்புக்கு ஒரு திட்டவட்டமான, ஸ்தூலமான சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும், தற்போது அது இருக்கிறது, அதாவது மிகவும் வலிமை வாய்ந்த சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து சோஷலிசக் குடியரசு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று தோழர் லெனின் சுட்டிக் காட்டுகிறார். நமது தாயகத்தை, சோஷலிசக் குடியரசை நாம் எவ்வாறு

பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமே இங்கு எழும் கேள்வி. போரால் சேனை மிகவும் களைத்துப் போயிருக்கிறது. குதிரைகள் இருக்கும் நிலையில் ஓர் எதிர்த்தாக்குதல் நடைபெறுமானால் நாம் பீரங்கிகளைக் கொண்டு செல்ல முடியாது. பால்டிக் கடலில் உள்ள தீவுகளில் ஜெர்மானியர் மிகவும் சாதகமான இடங்களைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓர் எதிர்த்தாக்குதலைத் தொடங்கும் பட்சத்தில் வெறுங்கைகளாலேயே ரெவெலையும் பெத்ரோ கிராதையும் அவர்களால் பிடித்துக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய நிலைமைகளில் போரைத் தொடர்வது மூலம் நாம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை மிகப் பெருமளவுக்கு வலுப்படுத்தியவர்களாவோம். எப்படியும் சமாதானம் செய்து கொண்டே தீர வேண்டும், ஆனால் இந்த சமாதானம் மேலும் மோசமானதாக இருக்கும். காரணம், இதைச் செய்து கொள்கிறவர்கள் நாமல்ல. நாம் இன்று செய்து கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சமாதானம் ஆபாசமான ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் போர் துவங்குமானால் நமது அரசாங்கம் அவ்வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படும், சமாதானத்தை வேறு ஒரு அரசாங்கம் செய்து கொள்ளும். தற்போது நாம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை மட்டுமன்றி ஏழை விவசாயி மக்களையும் சார்ந்து நிற்கிறோம். போர் தொடருமானால் அம்மக்கள் நிச்சயம் நம்மைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள். போரை இழுப்பறியாக நீடிப்பது பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு மற்றும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்களின் நலன்களுக்கு உகந்தது. இதற்குச் சான்று, உதாரணமாக க்ரிலென்கோ தலைமை ராணுவ அலுவலகத்தில் அமெரிக்கர்கள் ஒவ்வொரு ரூஷ்யப் படைவீரனுக்கும் 100 ரூபிள் தருவதாக முன்வந்ததைக் குறிப்பிடலாம். புரட்சிகரப் போர் என்ற நிலை எடுக்கிறவர்கள், நாம் இப்போர் மூலம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தோடு ஓர் உள்நாட்டுப் போரில் ஈடுபட்டிருப்போம் எனவும் அதன் மூலம் ஜெர்மனியில் புரட்சியை எழுச்சியுறச் செய்வோம் எனவும் வலியுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் ஜெர்மனி இன்னும் புரட்சியைக் கருக்கொண்டு மட்டுமே இருக்கிறது, அதே சமயம் நாம் ஒரு முற்றும் ஆரோக்கியமான சிசுவை - சோஷலிசக் குடியரசை - ஏற்கெனவே பெற்று உருவாக்கி விட்டோம். போரை நாம்

தொடங்குவோமானால் அதை நாம் கொண்டு விட நேரலாம். ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் சுற்றுக் கடிதம் நம் வசம் இருக்கிறது. மையத்தில் உள்ள இரு போக்குகளும் நமது விஷயத்தில் மேற்கொள்ளும் உறவு நிலை பற்றிய தகவல் இருக்கிறது. அவற்றில் ஒரு போக்கு நாம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு விட்டோம் எனவும் பிரேஸ்தில் நிகழும் நடப்பு நிகழ்ச்சிகள் ஒரு நாடகமே என்றும் இதில் நடிகர்கள் தமது பாத்திரத்தை நடக்கிறார்கள் என்றும் கருதுகிறது. இந்தப் பகுதி போர்நிறுத்தம் செய்ததற்காக நம்மைத் தாக்குகிறது. காவுத்ஸ்கிவாதிகளின் இன்னொரு பகுதி போல்ஷிவிக்குகளின் தலைவர்களின் சொந்த நேர் மையில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லை, ஆனால் போல்ஷிவிக்கு களின் நடத்தை ஓர் உளவியல் புதிராக இருக்கிறது என்று கூறுகிறது. இடதுசாரி சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் கருத்து என்ன என்பது நமக்குத் தெரியாது. சமாதானத் திற்கான நமது முயற்சிகளை பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். நாம் செய்து கொள்ளும் சமாதானம் கட்டாயம் ஆபாசமான ஒன்றாகவே இருக்கும் என்பது திண்ணம். ஆனால் சமூக சீர்திருத்தங்களை (போக்குவரத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்க) நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு நமக்கு ஓய்வு நேரம் தேவை. நம்மை நாமே வலுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் கால அவகாசம் தேவை. முதலாளி வர்க்கத்தாரை நசுக்குவதை முழுமைப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு நமது இரு கரங்களும் கட்டற்று இருக்க வேண்டும். இதைச் செய்து முடித்து விட்டால் நம் இரு கரங்களையும் விடுவித்துக் கொள்ள முடியும். பிறகு நாம் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஒரு புரட்சிகரமான போரை நடத்த முடியும். புரட்சிகரத் தொண்டர் சேனை இப்போது உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது, இதன் அணியினர் நமது வருங்கால சேனையின் அதிகாரிகளாக விளங்குவார்கள்.

போரை முடிப்பது, சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட மறுப்பது, சேனையைக் கலைப்பது என்ற தோழர் திரோத்ஸ்கியின் யோசனை - சர்வதேச அரகியல் ஆர்ப்பாட்டமாகும். நமது துருப்புகளை விலக்கிக் கொள்வது மூலம் நாம் சாதிக்கப் போகும் ஒரே காரியம் எஸ்த்லாந்து சோஷலிசக் குடியரசை ஜெர்மானியரிடம் ஒப்படைப்பதே

யாகும். சமாதானம் செய்து கொள்வதால் நாம் ஜப்பானியரும் அமெரிக்கரும் இஷ்டப்படி நடக்க இடமளிப்பதாயும் அவர்கள் உடனே விளாடிவஸ்தோக்கைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு விடுவார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் இரக்கூட்ஸ்க் வந்து சேருவதற்கு முன்பே நாம் நமது சோஷலிசக் குடியரசை வலுப்படுத்திக் கொண்டுவிட முடியும். சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பம் இடுவது மூலம் நாம் போலந்தின் சுயநிர்ணயத்திற்குத் துரோகம் செய்கிறோம் என்பது உண்மை. ஆனால் நாம் எஸ்த்லாந்து சோஷலிசக் குடியரசைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறோம், நமது வெற்றிகளை வலுப்படுத்திக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பும் பெறுகிறோம். நாம் வலது திசையில் திரும்புகிறோம், இது மிகவும் அழுக்கடைந்த கொட்டில் ஊடே செல்கிறது என்பது நிச்சயம். ஆனால் இதை நாம் செய்தே தீர வேண்டும். ஜெர்மானியர் எதிர்த்தாக்குதல் தொடுப்பார்களானால், நாம் எந்த ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையிலும் கையொப்பமிடும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாவோம், பிறகு நிலைமை இன்னும் படுமோசமாவது திண்ணம். சோஷலிசக் குடியரசைப் பாதுகாப்பதற்கு மூவாயிரம் மில்லியன் இழப்பீட்டுத் தண்டத் தொகை அவ்வளவு அதிகமான விலை அன்று. சமாதானத்தில் இப்போது கையொப்பமிடுவது மூலம் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் (ஜெர்மன், பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகள்) ரீகாவையும் பாக்தாதையும் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் தொடர்ந்து போரிடுகிறார்கள், இதே சமயம் நாம் வளர்ந்து வருகிறோம், சோஷலிசக் குடியரசு வளர்ந்து வருகிறது என்பதை மக்கள் விரிவாகவும் கண்ணாரவும் காணும்படி நாம் நிதர்சனப்படுத்தியுள்ளோம்.

2

சில அம்சங்களில் தமது ஆதரவாளர்களான ஸ்தாலின் மற்றும் ஸினோவியெவிடமிருந்து வேறுபடுவதாகத் தோழர் லெனின் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.⁸ மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒரு வெகுஜன இயக்கம் நிச்சயமாயும் இருக்கிறது, ஆனால் அங்கே புரட்சி இன்னும் தொடங்கவில்லை. அந்தக் காரணத்தால் நாம் நமது செயல்தந்திரத்தை மாற்றுவோ

மானால் நாம் சர்வதேச சோஷலிசத்துக்குத் துரோகிகள் ஆவோம். சமாதானம் செய்து கொள்வது சில காலம் மேற்கத்திய நாடுகளில் இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் என்று ஸினோவியெவ் கருதுவதை லெனின் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் இடைமுறிவதால் ஜெர்மன் இயக்கம் உடனே வளர்ச்சியடையும் என்று நாம் நம்புவோமானால் நம்மை நாமே தியாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் ஜெர்மன் புரட்சி நமது புரட்சியைக் காட்டிலும் மேலதிகமான சக்தி வாய்ந்ததாகும். எனினும், அங்கு இன்னும் இயக்கம் தொடங்கவில்லை என்பதும், ஆனால் இங்கு ஏற்கெனவே ஒரு புதுப்பிறவியான, உரக்கக் கத்தும் குழந்தை இருக்கிறது என்பதும், நாம் சமாதானத்துக்கு உடன்படுகிறோம் என்று தெளிவாக இப்போது நாம் கூறாத பட்சம் நாம் நிச்சயம் அழிவோம் என்பதும் முற்ற முழு உண்மைகள். பொதுவான சோஷலிசப் புரட்சி தொடங்கும் வரை நாம் தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுவது நமக்கு முக்கியமானது. ஆனால் சமாதானத்தைச் செய்து கொள்வது மூலமே நாம் இதைச் சாதிக்க முடியும்.

3

சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடுவதைச் சாத்தியமான சகல வழிகளிலும் இழுபறியாகத் தாமதிப்போம் என்ற முன்மொழிவு மீது ஓட்டளிக்குமாறு தோழர் லெனின் பிரேரேபிக்கிறார்.

நி. லெனின் (வி. உல்யானவ்)
 நூல் திரட்டு, தொகுதி 15ல்,
 1922ல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது;
 மூன்றாம் உரை
 ரு.ச.ஜ. தொ. கச்சி மத்தியக்
 கமிட்டிக் குறிப்பேடுகள்.
 1917 ஆகஸ்ட் - 1918 பிப்ரவரி
 என்ற புத்தகத்தில், 1929ல்
 வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
 தொகுதி 35,
 பக்கங்கள் 255-258

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்

புரட்சிகரமான போரைப் பற்றிய புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் நமது புரட்சியை நாசம் செய்யக் கூடும் என்று நான் ஒரு கட்சிக் கூட்டத்தில் சொன்ன போது என்னுடைய வாதத்தின் கூர்மைக்காக என்னைக் கடிந்து கொண்டார்கள். ஆனபோதிலும், ஒரு பிரச்சினையைக் கூர்மையாக எழுப்பித் தீர வேண்டிய, விவகாரங்களைப் பச்சையாகச் சொல்லித் தீர வேண்டிய தருணங்கள் உண்டு; இல்லையேல் கட்சிக்கும் புரட்சிக்கும் நிவர்த்தி செய்ய முடியாத தீங்கு உண்டாக்கும் அபாயம் ஏற்படும்.

புரட்சிக் கட்சிகள் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பாட்டாளி வர்க்கச் சக்திகளும் குட்டி முதலாளி வர்க்கச் சக்திகளும் இணைந்த ஒரு சேர்க்கையாக, அல்லது கூட்டணியாக, அல்லது பரஸ்பரக் கலவையாக அமைகிற காலங்களிலும் புரட்சி நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு பெரிய, வேகமான திருப்பங்களைக் காட்டும் போதும் புரட்சிக் கட்சிகள் பெரும்பாலாக அனுபவிக்கிற ஒரு வியாதியே புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீச்சு ஆகும். புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீச்சு என்பது நிகழ்ச்சிகளின் ஒரு குறிப்பிட்ட திருப்பத்தில் இருக்கிற புறநிலைச் சந்தர்ப்பங்களையும் அந்தந்த நேரத்தில் இருக்கிற குறிப்பிட்ட விவகார நிலைகளையும் பார்க்காமல் புரட்சிகரமான கோஷங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதையே குறிக்கிறது. அந்தக் கோஷங்கள் நேர்த்தியானவை, வசீகரமானவை, போதையூட்டுபவை, ஆனால் அவற்றிற்கு ஆதாரம் எதுவும் கிடையாது. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் இயல்பு இப்படிப்பட்டது.

இப்போது, 1918 ஜனவரி-பிப்ரவரியில், ருஷ்யாவில் ஒரு புரட்சிகரப் போருக்குச் சாதகமாகப் பேசும் வாதங்களை— மிக முக்கியமானவற்றையே— நாம் ஒரு பார்வை பார்ப்போம். இந்தக் கோஷத்தைப் புறநிலையான யதார்த்தத்

தோடு ஒப்புநோக்கினால் அதுவே நான் தருகிற சித்தரிப்பு சரிதானா என்று சொல்லி விடும்.

1

அண்டை நாடுகளில் முதலாளித்துவம் இன்னமும் இருந்து வருகையில் ஒரு தனி நாட்டில் சோஷலிசம் வெற்றி பெறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஒரு புரட்சிகரப் போருக்குத் தயார் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி நமது பத்திரிகைகள் எப்போதும் பேசி வந்துள்ளன. இது மறுக்க முடியாதது.

பிரச்சினை என்னவெனில், நமது அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு நடை முறையில் அந்தத் தயாரிப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன?

இதனால்தான் நாம் ராணுவத்தைக் கலைத்து விட வேண்டியதாயிற்று; அப்படிச் செய்யுமாறு சந்தர்ப்பங்கள் நிர்ப்பந்தித்தன. படைக்கலைப்புக்கு எதிராகக் கட்சியில் ஒரு “போக்கோ”, மனோநிலையோ எழுந்திருந்தது என்பதற்குப் பதிலாக அதை எதிர்த்து ஒரு குரல் கூட எழுப்பப்படவில்லை என்கிற அளவுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் வெளிப்படையாகவும் கணிசமானவையாகவும் சமாளிக்க முடியாதவையாகவும் இருந்தன. அண்டையிலுள்ள ஓர் ஏகாதிபத்திய அரசுடன் நடக்கும் யுத்தம் முடிவடையுமுன் சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசின் ராணுவம் கலைக்கப் பட்டது போன்ற அபூர்வமான நிகழ்ச்சிக்குரிய வர்க்கக் காரணங்களைப் பற்றி சிந்திக்க விரும்புகிற எவனும் இந்தக் காரணங்களை, மூன்றாண்டுக் காலத்திய யுத்தத்திற்குப் பிறகு மட்டற்ற பொருளாதார நாசத்திற்குத் தாழ்த்தப் பட்டு விட்ட, சிறு விவசாயப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு பிற்பட்ட நாட்டின் சமூக அமைப்பிலே அதிகக் கஷ்டமில்லாமல் கண்டு கொள்வான். பல லட்சம் பேர்களைக் கொண்ட ஒரு ராணுவம் கலைக்கப்பட்டது, தன்னிச்சையாக முன்வரும் அடிப்படையில் ஒரு செஞ்சேனையைச் சிருஷ்டிக்கத் துவக்கப்பட்டது—இவைதான் உண்மைகள்.

ஒரு புரட்சிகரப் போர் பற்றி 1918 ஜனவரி-பிப்ரவரியில் நடந்த பேச்சோடு இந்த உண்மைகளை ஒப்பிட்டுப்

பாருங்கள், புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் இயல்பு உங்களுக்குத் தெளிவாகும்.

பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ ஸ்தாபனங்கள் — உதாரணத்துக்குச் சொல்கிறோம் — ஒரு புரட்சிகரப் போருக்குக் காட்டிய இந்த “ஆதரவு” ஒரு வெற்று வாய்ச்சொல்லாக இருந்திரா விட்டால் அக்டோபருக்கும் ஜனவரிக்கும் இடையே நம்மிடம் வேறு உண்மைகள் இருந்திருக்க வேண்டும்; அந்த ஸ்தாபனங்களின் தரப்பிலிருந்து படைக்கலைப்புக்கு எதிரான தீர்மானமிக்க போராட்டத்தை நாம் பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணோம்.

பெத்ரோகிராத்வாசிகளும் மாஸ்கோவாசிகளும் பத்தாயிரக் கணக்கிலே கிளர்ச்சிப் பேச்சாளர்களையும் போர்வீரர்களையும் போர்முனைக்கு அனுப்பியதை நாம் பார்த்திருக்க வேண்டும்; அங்கிருந்து அவர்கள் படைக்கலைப்பை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தைப் பற்றியும் போராட்டத்தின் வெற்றிகளைப் பற்றியும் படைக்கலைப்பை நிறுத்துவது பற்றியும் நாள்தோறும் தகவல்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணோம்.

ரெஜிமெண்டுகள் செஞ்சேனையாக உருப்பெற்று அமைந்து வருவதாகவும் படைக்கலைப்பை நிறுத்துவதற்குப் பயங்கரவாத முயற்சிகளைப் பயன்படுத்துவதாகவும் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து அனேகமாக வரக் கூடிய தாக்குதலை எதிர்க்கப் பாதுகாப்புகளையும் அரண்களையும் புதுப்பித்து வருவதாகவும் நமக்கு நூற்றுக்கணக்கான தகவல்கள் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

அப்படி எதுவும் நடக்கக் காணோம். படைக்கலைப்பு முழு வேகத்தில் நடக்கிறது. பழைய ராணுவம் இல்லை. புதிய ராணுவம் இப்போதுதான் பிறந்து வருகிறது.

வெறும் சொற்களால், படாடோபமான பிரகடனங்களால், ஆர்ப்பரிப்புக்களால் தன்னைத் தேற்றிக் கொள்ள விரும்பாத எவனும் 1918 பிப்ரவரியில் புரட்சிகரப் போர் பற்றிய “கோஷம்” என்பது மிகமிக வெற்றுவேட்டான வாய்ச்சொல் என்றும் அதில் உண்மை ஏதுமில்லை என்றும் புறநிலை வகைப்பட்டதாக ஏதுமில்லை என்றும் பார்த்துத் தீர வேண்டும். இன்று இந்தக் கோஷத்தில் உணர்ச்சியும்

விருப்புகளும் ஆத்திரமும் ஆட்சேபக் கோபமும் தவிர வேறெதுவும் உள்ளடங்கியதாகக் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட உள்ளடக்கத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ள ஒரு கோஷந்தான் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நமது சொந்தக் கட்சியிடமும் மொத்தத்தில் சோவியத் ஆட்சியிடமும் இருக்கும் நிலவரங்கள், பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ போல்ஷிவிக்குகளிடமுள்ள நிலவரங்கள் தன்னிச்சையாகச் சேர்ந்த ஒரு செஞ்சேனையை அமைப்பதில் முதல் படிசுளுக்கு அப்பால் செல்வதில் நாம் இதுவரை வெற்றி பெறவில்லை என்று காட்டுகின்றன. இந்தக் கசப்பான உண்மையை விட்டு—அதுதான் உண்மை—சொற்களின் திரைக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்வதும் அதே நேரத்தில் படைக்கலைப்பை நிறுத்த ஒன்றும் செய்யாமலிருப்பதோடு மட்டுமின்றி அதற்கு ஆட்சேபமும் தெரிவிக்காதிருப்பதும் சொற்களின் ஓசையிலே போதையூட்டிக் கொள்வதேயாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, சொல்லிவந்ததற்கு இனக்குறிப்பான நிரூபணமாக, நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியில் ஒரு தனியான சமாதானத்தை எதிர்த்த முக்கியமான எதிர்ப்பாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் புரட்சிகரப் போருக்கு எதிராக வாக்களித்தார்கள், ஜனவரி, பிப்ரவரி இரண்டிலும் இதை எதிர்த்து வாக்களித்தார்கள்¹⁰ என்கிற உண்மை விளங்குகிறது. அதற்குப் பொருள் என்ன? உண்மையை நேராகப் பார்க்கப் பயப்படாத யாருமே புரட்சிகரப் போர் சாத்தியமற்றது என்பதை அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்பதேயாகும்.

இப்படிப்பட்ட வழக்குகளில், வாதங்களை முன்வைப்பதன் மூலமாக, முன்வைக்க முயல்வதன் மூலமாக உண்மை தட்டிக் கழிக்கப்படுகிறது. அந்த வாதங்களை நாம் பரிசீலிப்போம்.

2

முதல் வாதம். 1792ல் பிரான்ஸ் இதே அளவுக்குப் பொருளாதார நாசத்தை அனுபவித்தது, ஆனால் புரட்சிகரப் போர் எல்லாவற்றையும் குணப்படுத்தி விட்டது, அது எல்லோருக்கும் ஓர் எழுச்சித் தூண்டுதலாக விளங்கி

யது, உற்சாகத்தை உண்டாக்கி எல்லாவற்றையும் சமாளித்தது. புரட்சியில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் மட்டுமே, சந்தர்ப்பவாதிகள் மட்டுமே அதை விட ஆழமான நமது புரட்சியில் புரட்சிகரப் போரை எதிர்க்க முடியும்.

இந்தக் காரணத்தை அல்லது இந்த வாதத்தை உண்மைகளோடு ஒப்புநோக்குவோம். பிரான்சில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் புதிய, மேலான உற்பத்தி முறைக்குரிய பொருளாதார அடிப்படை முதலில் உருவாக்கப் பெற்றிருந்தது, அதன் பிறகு, அதன் விளைவாக ஒரு மேல்கட்டுமானம் என்கிற வகையில் சக்திமிகுந்த புரட்சிகர ராணுவம் தோன்றியது என்பது ஓர் உண்மை. மற்ற நாடுகளுக்கு முன்பே பிரான்ஸ் நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து விடுபட்டது, வெற்றிகரமான புரட்சியின் ஒரு சில ஆண்டுகளின் போக்கிலே அதைத் துடைத்தகற்றி விட்டது, எந்த யுத்தத்தாலும் களைத்துப் போயிராத, நிலத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வென்று பெற்றிருந்த, நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழித்ததினால் மேலும் பலம் அடைந்திருந்த மக்களைப் பொருளாதார ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் பிற்பட்ட பல மக்கள் சமூகங்களுக்கு எதிராக யுத்தத்தில் இயக்கிச் செலுத்தியது.

இதை நம் காலத்திய ருஷ்யாவுடன் ஒப்புநோக்குங்கள். யுத்தத்தால் நம்ப முடியாத களைப்பு. தொழில்நுட்பத் துறையில் நேர்த்தியாகவுள்ள ஜெர்மனியின் அரசு முதலாளித்துவத்தை விட மேலான ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பு இன்னமும் ஏற்படாமலே இருக்கிறது. அது இன்னமும் தோன்றி உருவெடுத்து வருகிறது. நமது விவசாயிகள், நிலத்தைச் சமூகவுடைமையாக்குகிற ஒரு சட்டத்தை¹¹ மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள். சுதந்திரமான (நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்தும் யுத்த வேதனையிலிருந்தும் சுதந்திரம் பெற்ற) வேலைக்குரிய ஓர் ஆண்டுக் காலம் கூடப் பெறவில்லை. நமது தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளைத் தூக்கியெறியத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள், ஆனால் உற்பத்தியை ஒழுங்குபடுத்துவதையோ, பண்டப் பரிவர்த்தனைக்கு ஏற்பாடு செய்வதையோ, ரொட்டி சப்ளைக்கு ஏற்பாடு செய்வதையோ, உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவதையோ இன்னமும் சமாளித்தாகவில்லை.

இதை நோக்கித்தான் நாம் முன்னே சென்றோம்,

இந்தப் பாதையில்தான் நாம் சென்றோம், ஆனால் புதிய, மேலான பொருளாதார அமைப்பு இன்னமும் அமையவில்லை என்பது வெள்ளிடைமலை.

வெல்லப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவம், திடப்படுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவச் சுதந்திரம், நிலப்பிரபுத்துவ நாடுகளுக்கு எதிரான நல்லூட்டம் பெற்ற ஒரு விவசாயி—இதுவே யுத்தத் துறையில் 1792லும் 1793லும் கண்ட “அதிசயங்களுக்கு” இருக்கும் பொருளாதார அடிப்படையாகும்.

சிறு விவசாயிகளைக் கொண்டதாய், யுத்தத்தால் பசியும் துன்பமும் அனுபவித்து வருவதாய், தன் யுத்தக் காலக் காயங்களை அப்பொழுதுதான் ஆற்றிக் கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறதாய், தொழில்நுட்ப ரீதியிலும் அமைப்பு முறைகளிலும் மேலான உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை எதிர்த்து நிற்பதாய் இருக்கிற ஒரு நாடு—இதுதான் 1918ன் தொடக்கத்தில் இருக்கும் புறநிலையான நிலைமை.

எனவேதான் 1792ம் ஆண்டு முதலியவற்றைத் திரும்பிப் பார்த்துச் சிந்தனையில் மூழ்குவதெல்லாம் ஒரு புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆட்கள் கோஷங்களை, சொற்களை, போர் முழக்கங்களைத் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள், ஆனால் புறநிலையான யதார்த்தத்தைப் பகுத்தாராயப் பயப்படுகிறார்கள்.

3

இரண்டாவது வாதம். ஜெர்மனியால் “தாக்கி முன்னேற முடியாது”, வளர்ந்து வரும் அதன் புரட்சி அதை அனுமதிக்காது.

ஜெர்மானியர்களால் “தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்கிற வாதம் 1918 ஜனவரியிலும் பிப்ரவரியின் தொடக்கத்திலும் தனியான சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களால் லட்சக்கணக்கான தடவைகளில் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்பட்டதே. அவர்களில் அதிக எச்சரிக்கையுள்ளவர்கள், ஜெர்மானியர்கள் தாக்கி முன்னேற முடியாமல் இருக்கும் வாய்ப்பு 25லிருந்து 33 சதவிகிதத்துக்கு—சராசரியாக என்பது உண்மை—இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

உண்மைகள் இந்தக் கணக்குகளை மறுத்தன. தனியான சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்கள் இங்கேயும் அடிக்கடி

உண்மைகளின் இரும்பு போன்று உறுதியான தர்க்கத்தைக் கண்டு பயந்து அவற்றை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள்.

உண்மையான புரட்சிக்காரர்கள் (உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட புரட்சிக்காரர்கள் அல்ல) அங்கீகரித்துப் பகுத்தாராய முடியத் தக்க இந்தத் தவற்றின் தோற்றுவாய் எது?

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் சம்பந்தமாக நாம் பொதுவாகவே நெளிவு சுழிவாக நடந்து கொண்டும் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டும் இருந்த காரணத்தாலா? அது அல்ல. நாம் நெளிவு சுழிவாக நடந்து கொண்டு தீர வேண்டியிருந்தது, கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனால், நெளிவு சுழிவாக நடக்கவும் கிளர்ச்சி செய்யவும் இன்னமும் வாய்ப்பு இருக்கையில் நாம் நெளிவு சுழிவாக நடக்கவும் கிளர்ச்சி செய்யவும் பிரச்சினை கடுமையாகி விட்ட போது எல்லா நெளிவு சுழிவுகளையும் நிறுத்தி விடவும் “நமக்குரிய நேரத்தை” நாமே தேர்ந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

தவற்றின் தோற்றுவாய் எதுவென்றால், புரட்சிகரமான ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுடன் நமது புரட்சிகரமான ஒத்துழைப்பு உறவுகள் ஒரு வெற்றுச் சொல்லாக மாற்றப் பட்டதேயாகும். நம்மால் முடிந்த எல்லா வழிகளிலும்— போர்முனையில் தோழமை கொள்வது, பிரச்சாரம் செய்வது, இரகசிய ஒப்பந்தங்களைப் பிரசுரிப்பது, முதலியவற்றின் மூலம்— நாம் புரட்சிகரமான ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு உதவினோம், உதவி வருகிறோம். அதுவே செயல்பூர்வமான உதவி, உண்மையான உதவி.

ஆனால் நம்முடைய சில தோழர்களின் பிரகடனம்— “ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” எனபது— ஒரு வெற்றுச் சொல்லாகும். நம் சொந்த நாட்டில் நாம் இப்போதுதான் ஒரு புரட்சியிலிருந்து வெளிவந்திருக்கிறோம். ஜரோப்பாவை விட ருஷ்யாவில் ஒரு புரட்சியைத் தொடங்குவது ஏன் சுலபமாயிருந்தது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். நமது புரட்சி ஆரம்பமாகியிருந்தது மட்டுமின்றி, முடியாட்சி முறையைத் தூக்கியெறிந்து விட்டிருந்தது மட்டுமின்றி, எல்லா இடங்களிலும் சோவியத்துகளை நிறுவியிருந்த போதிலும் ருஷ்ய ஏகாதிபத்தியத்தின் 1917 ஜூன் மாதத்தியத் தாக்குதலை நம்மால் தடுக்க முடியவில்லை என்று கண்டோம். யுத்தங்

களை அரசாங்கங்களே நடத்துகின்றன, எனவே ஒரு முதலாளித்துவ யுத்தத்தை நிறுத்துவதற்கு முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறிவது அவசியம் என்பதை நாம் பார்த்தோம், நாம் அறிந்திருந்தோம், நாம் தொழிலாளர் களுக்கு விளக்கிச் சொன்னோம்.

“ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்கிற பிரகடனம் “ஜெர்மன் அரசாங்கம் அடுத்த சில வாரங்களில் தூக்கியெறியப்படும்” என்று பிரகடனப்படுத்து வதற்கு ஒப்பாகும். யதார்த்தத்தில் இது நமக்குத் தெரி யாது, தெரிந்திருக்கவும் முடியாது; எனவே, அந்தப் பிரக டனம் ஒரு வெற்றுச் சொல்லேயாகும்.

ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப்பட்டு வருகிறது என்று திட நம்பிக்கை கொள்வதோடு அது பக்குவமடைய நாம் பயனுள்ள வகையில் உதவுவது, அது பக்குவமடையச் சாத் தியமான வரைக்கும் செயல்களாலும் பிரச்சாரத்தாலும் போர்முனையில் தோழமை கொள்வதன் மூலமும் நாம் புரிய முடியும் எல்லாவிதச் செயல்களாலும் உதவுவது என்பது ஒரு விஷயம். அதுதான் பாட்டாளி வர்க்க சர்வ தேசியவாதத்தின் பொருள்.

ஜெர்மன் புரட்சி ஏற்கெனவே பக்குவப்பட்டு விட்டது (அப்படியில்லை என்பது வெளிப்படையாக இருந்த போதி லும்) என்று நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ, பகிரங்க மாகவோ திரைக்குப் பின்னாலோ பிரகடனம் செய்வது, அதனை நம்முடைய செயல்தந்திரங்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்வது என்பது வேறு விஷயம். அதில் தினையளவுக் கேனும் புரட்சித் தன்மை இல்லை. அதில் வாய்ச்சொல் வீச்சு தவிர வேறெதுவும் இல்லை.

“ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது” என்ற “கர்வமுள்ள, பளிச்சிடுகிற, பகட்டான, படாடோப மான” பிரகடனத்தில் அடங்கியிருக்கும் தவற்றின் தோற்று வாய் இதுவே.

“ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதன் வழியாக நாங்கள் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவி செய்து வருகிறோம், அவ்வழியே வில்ஹெல்ம் மீது லீப்க்னெஹ்ட்¹² வெற்றி

கொள்வதை நெருங்கி வரச் செய்கிறோம்” என்ற அழுத்தமான கூற்றும் அதே படாடோபமாக ஒலிக்கும் முட்டாள்தனத்தின் ஒரு மாற்றையொழிய வேறில்லை.

லீப்க்னெஹ்டின் வெற்றி—ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவம் பெறும் போது அது சாத்தியப்படும், தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்—நம்மை எல்லா சர்வதேச நெருக்கடிகளிலிருந்தும் விடுவித்து புரட்சிகரப் போரிலிருந்து விலக்கி வைக்கும் என்பது நிச்சயமாகும். லீப்க்னெஹ்டின் வெற்றி நம்மை எவ்வித முட்டாள்தனமான செயல்களின் விளைவுகளிலிருந்தும் மீட்டுவிடும். ஆனால் நிச்சயமாக அது முட்டாள்தனமான செய்கைகளை நியாயப்படுத்துமா?

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை ஏதாவது ஒரு வகையில் “எதிர்ப்பது” ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவுமா? கொஞ்சம் சிந்திக்கவோ, ருஷ்யாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் வரலாற்றை நினைவூட்டிக் கொள்ளக் கூடவோ கவலைப்படுகிற எவனும் பிற்போக்கை எதிர்ப்பது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் போது மட்டுமே புரட்சிக்கு உதவும் என்பதைச் சலபமாக உணர்வான். ருஷ்யாவில் புரட்சி இயக்கத்தின் ஓர் அரை நூற்றாண்டுக் காலத்தில், சந்தர்ப்பப் பயனற்றிருந்த பிற்போக்கு எதிர்ப்பு பற்றிய பல வழக்குகளை நாம் கண்டறிந்திருக்கிறோம். வெகுஜனச் சக்திகளையும் வர்க்க உறவுகளையும் பற்றிய ஒரு துல்லியமான கணக்கைக் கொண்டு எந்த ஒரு போராட்ட வடிவத்தின் சந்தர்ப்பப் பயனையும் நாம் நிர்ணயித்தோம் என்பதில் எப்போதுமே மார்க்சியவாதிகளாகிய நாம் பெருமைப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு புரட்சியெழுச்சி எப்போதுமே சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளது அல்ல என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம்; பொது மக்களிடையே முன்தேவைகள் அதற்கு இருந்தாலொழிய அது ஒரு துர்ச்சாகசமே; புரட்சியின் பார்வை நிலையிலிருந்து, தனிநபர்களின் மிகவும் வீரம் செறிந்த எதிர்ப்பு வடிவங்களைச் சந்தர்ப்பப் பயனற்றது, தீங்கானது என்று நாம் அடிக்கடி கண்டித்திருக்கிறோம். 1907ல், கசப்பான அனுபவத்தின் அடிப்படையில், மூன்றாவது டோமாவில் பங்கு கொள்வதை எதிர்ப்பதைச் சந்தர்ப்பப் பயனற்றது என்று நாம் நிராகரித்தோம், இவ்வாறே பிறவும்.

ஒரு பகிரங்கமான புரட்சி எழுச்சியில் அல்லது ராணுவமோதலில் ஓர் உறுதியான, தீவிரமான, நிர்ணயமான

அடிகொடுப்பதற்குப் போதிய பலம் பெற்றிராத வரை, ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவுவதற்கு நாம் நம்மைப் பிரசாரத் தோடு, கிளர்ச்சியோடு, போர்முனையில் தோழமை கொள்வதோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது அந்த மோதல் எதிரிக்கு உதவாது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் நாம் அதை ஏற்க வேண்டும்.

— நமக்குச் சக்திகள் இல்லை என்று தெரிந்திருந்தும் நம் மிடம் ராணுவம் இல்லை என்று தெரிந்திருந்தும் ஒரு தீவிரமான புரட்சி எழுச்சியை அல்லது ராணுவ மோதலை மேற்கொள்வது ஒரு துர்ச்சாகசமே என்பதும் அது ஜெர்மன் தொழிலாளிகளுக்கு உதவாது, அவர்களின் போராட்டத் தைத்தான் மேலும் கடினமாக்கும், அவர்களுடைய எதிரிக் கும் நமது எதிரிக்கும் விவகாரங்களை மேலும் சுலபமாக்கிக் கொடுக்கும் என்பதும் எல்லோருக்கும் (வெற்றுச் சொற் களால் போதையேறிப் போயிருப்பவர்களைத் தவிர) தெளிவாகத் தெரியும்.

5

இன்னொரு வாதம் உண்டு. அது சிறுபிள்ளைத்தனமான முறையிலே கேலிக்குரியதாயிருக்கிறபடியால் அதை நானே காதாரக் கேட்டிராவிட்டால் அதை என்றைக்கும் நம்பியிருக்க மாட்டேன்.

“சென்ற அக்டோபரில், நம்மிடம் சக்திகள் இல்லை, துருப்புகள் இல்லை, இயந்திரத் துப்பாக்கிகள் இல்லை, தளவாடங்கள் இல்லை என்று `சந்தர்ப்பவாதிகள் சொல்லவில்லையா? ஆனால் போராட்டத்தின் போது, வர்க்கத் துக்கு எதிரே வர்க்கமாக நின்று போராட்டம் தொடங்கிய போது இவை யாவும் வந்தன. ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து ருஷ்யாவின் பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்தும் போராட்டத்திலும் அவை வரும், ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கம் நம் உதவிக்கு வரும்.”

அக்டோபரில் இருந்த நிலவரங்களில் நாம் வெகுஜன சக்திகளைப் பற்றி ஒரு துல்லியமான கணக்குப் போட்டிருந்தோம். சோவியத்துகளுக்கு நடந்த வெகுஜனத் தேர்தல்களின் அனுபவத்திலிருந்து, தொழிலாளர்களிலும் போர்வீரர்களிலும் மிகமிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஏற்

கெனவே செப்டெம்பரிலும் அக்டோபரின் முன்பகுதியிலும் நம் தரப்புக்கு வந்தாகி விட்டனர் என்று நாம் நினைத்தது மட்டுமல்ல, நாம் நிச்சயமாக அறிந்தும் வைத்திருந்தோம். ஜனநாயக மாநாட்டின்¹³ வாக்குப் பதிவிலிருந்து மட்டும் கூட விவசாயிகளின் ஆதரவையும் கூட்டணி இழந்து விட்டது என்று தெரிந்து கொண்டிருந்தோம் – அதற்குப் பொருள் நமது லட்சியம் ஏற்கெனவே வெற்றி பெற்று விட்டது என்பதே.

அக்டோபர் புரட்சி எழுச்சிப் போராட்டத்திற்குரிய புறநிலையான முதலிலைமைகள் பின்வருமாறு:

1) போர்வீரர்களின் தலை மேல் அப்போது முதற் கொண்டு எந்தத் தடியும் இருக்கவில்லை – அது 1917 பிப்ரவரியில்¹⁴ ஒழிக்கப்பட்டது (ஜெர்மனி இன்னும் “தன்னுடைய சொந்த” பிப்ரவரியை எட்டவில்லை);

2) தொழிலாளர்களைப் போலவே போர்வீரர்களுக்கும் கூட்டணி போதும் போதுமென்றாகி விட்டது; அதனிடமிருந்து தங்களுடைய உணர்வுபூர்வமான, திட்டமிட்ட, மனப்பூர்வமான வெளியேற்றத்தை அவர்கள் முடித்திருந்தார்கள்.

இதுவே, இது ஒன்றேதான், அக்டோபரில் “புரட்சி எழுச்சிக்கான” கோஷத்தின் சரிநிலையை நிர்ணயித்தது (ஜூலையில் அந்தக் கோஷம் தவறாயிருந்திருக்கும், அன்று நாம் அதை முன்வைக்கவில்லை).

அக்டோபர் சந்தர்ப்பவாதிகளின்¹⁵ தவறு, புறநிலையான முதலிலைமைகள் குறித்து அவர்கள் கொண்ட “கவலை” என்பதல்ல (குழந்தைகள்தான் இப்படி நினைக்க முடியும்), உண்மைகளைப் பற்றிய அவர்களின் தவறான மதிப்பீடுதான்: அற்ப விஷயங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு பிரதானமான விஷயத்தை அவர்கள் பார்க்கவில்லை, அதாவது சோவியத்துகள் சமரசத்தை விட்டு நம் தரப்புக்கு வந்து விட்டதைப் பார்க்கவில்லை.

ஜெர்மனிக்கு எதிராக (தனது சொந்த “பிப்ரவரியையோ”, தனது சொந்த “ஜூலையையோ” – அக்டோபர் பற்றிப் பேசவே வேண்டாம் – இன்னமும் அனுபவிக்காத அதற்கு எதிராக), முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்திய, முடியாட்சி அரசாங்கம் கொண்டுள்ள ஜெர்மனிக்கு எதிராக ராணுவமோதலோடு 1917 பிப்ரவரியிலிருந்து பக்குவப்படத் தொடங்கி

செப்டெம்பர்-அக்டோபரில் முற்றிலும் பக்குவம் எய்திய சோவியத்துகளின் பகைவர்களை எதிர்த்து நடந்த அக்டோபர் புரட்சி எழுச்சிப் போராட்டத்தை ஒப்பிடுவது என்பது கேலி செய்வதற்கு மட்டுமே உரிய சிறுபிள்ளைத் தனமாகும். இப்படிப்பட்ட அபத்தத்துக்குத்தான் ஆட்களை வாய்ச்சொற்கள் கொண்டு போய் விடுகின்றன!

6

இதோ, இன்னொரு வகையான வாதம். “ஆனால், ஒரு தனியான சமாதான ஒப்பந்தம் மூலமாக ஜெர்மனி நம்மைப் பொருளாதாரத் துறையிலே குரல்வளையை நெறித்துக் கொண்டு விடும்; அது நிலக்கரியையும் தானியத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு நம்மை அடிமைப்படுத்தி விடும்.”

மிகவும் விவேகமுள்ள வாதம்தான். அதற்கிணங்க, ராணுவம் இல்லாமலேயே நாம் ஆயுதமேந்திய மோதலை ஏற்க வேண்டும்; அந்த மோதல் நிச்சயமாக நமது அடிமைத் தனத்திலே முடிவது மட்டுமின்றி நம்மை மூச்சடைத்துக் கொல்வதிலும் மாற்று எதுவுமின்றி நமது தானியம் பறிக் கப்படுவதிலும் நம்மை செர்பியா அல்லது பெல்ஜியத்தின் நிலையில் வைத்து விடுவதிலும் போய் முடியும் என்று இருக்கிற போதிலும் நாம் அதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்; காரணம், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஒரு மோசமான ஒப்பந்தம் நமக்குக் கிடைக்கும்; ஜெர்மனி நம்மிடமிருந்து தவணைகளிலே 600 கோடியிலிருந்து 1,200 கோடி வரை கப்பம் எடுத்துக்கொள்ளும், இயந்திரங்களுக்குப் பதிலாகத் தானியத்தை எடுத்துக்கொள்ளும், இன்ன பிற.

ஆஹா, என்ன புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீரர்கள்! ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு “அடிமைப்படுவதைப்” பழித்து ரைக்கையில், அடிமைப்படுவதிலிருந்து முழுக்க மீட்சி பெறுவதற்கு ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கடிப்பது அவசியம் என்கிற உண்மையை அவர்கள் நாணத்துடன் மௌனமாகத் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள்.

இன்று நாம் ஒரு புரட்சிகரப் போருக்குத் தயாரான நிலையில் இன்னமும் இல்லை என்பதையும் நமக்கு ஒரு காலம் வரும் என்று காத்திருக்க வேண்டும் (கேரென்ஸ்கியின்¹⁶ அடிமை முறையை, நமது சொந்த முதலாளி

வர்க்கத்தின் அடிமை முறையை நாம் ஜூலையிலிருந்து அக்டோபர் வரை சகித்திருந்தது (போல) என்பதையும் நாம் மேலும் பலமடையும் வரை நாம் காத்திருந்தாக வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்து வைத்துத்தான் நாம் ஒரு பாதகமான ஒப்பந்தத்தையும் ஒரு தனியான சமாதானத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். எனவே, மிகமிகப் பாதகமான தனியான சமாதானத்தைப் பெற ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமேயானால், இன்னமும் பலவீனமாக இருந்து கொண்டிருக்கிற சோஷலிசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து நாம் அதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் (ஏனெனில் ஜெர்மனியில் பக்குவப்பட்டு வரும் புரட்சி இன்னமும் நம் உதவிக்கு, ரஷ்யர்களின் உதவிக்கு வரவில்லை). ஒரு தனியான சமாதானம் அறவே சாத்திய மில்லாமல் போனால் மட்டுமே நாம் உடனடியாகப் போராட வேண்டியிருக்கும்—அது சரியான செயல்தந்திரம் என்பதாலல்ல, நமக்கு வேறுவழி இல்லை என்பதால்தான் அது நடக்கும். அது சாத்தியமில்லை என்று நிரூபணமானால் அந்தந்தச் செயல்தந்திரம் பற்றி சர்ச்சை செய்ய சந்தர்ப்பம் இராது. மிகமிக உக்கிரமான எதிர்ப்பின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையைத் தவிர வேறொன்றும் இராது. ஆனால் நம்மிடம் சேர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிற வரை நாம் ஒரு தனியான சமாதானத்தையும் ஒரு மிகமிகப் பாதகமான ஒப்பந்தத்தையும் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் அப்போதும் கூட அது பெல்ஜியத்தின்¹⁷ நிலைமையை விட நூறு மடங்கு மேலானதாயிருக்கும்.

இன்று நாம் இன்னமும் பலவீனமாக இருக்கிற போதிலும் மாதந்தோறும் நாம் மேலும் மேலும் பலமடைந்து வருகிறோம். இன்னமும் முற்றாகப் பக்குவப்படவில்லை எனினும் சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சி ஐரோப்பாவில் மாதந்தோறும் பக்குவப்பட்டு வருகிறது. எனவே... எனவே ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் நம்மை விட வெளிப்படையாக அதிக பலமுள்ளதாயிருக்கிற, ஆனால் மாதாமாதம் பலவீனப்பட்டு வருகிற (ஜெர்மனியில் புரட்சி மெதுவாக, ஆனால் நிச்சயமாக பக்குவப்பட்டு வருகிற காரணத்தால்) காலத்தில் நாம் சண்டையில் இறங்க வேண்டும் என்று “புரட்சிக் காரர்கள்” (அவர்களிடமிருந்து கடவுள் நம்மைக் காப்பாறாக) வாதாடுகிறார்கள்.

உணர்ச்சியின் பாற்பட்ட “புரட்சிக்காரர்கள்” பிரமாதமாக வாதாடுகிறார்கள், நேர்த்தியாக வாதாடுகிறார்கள்!

7

கடைசி வாதம், மிகவும் “பகட்டானதும்” மிகவும் பரவலானதும் ஆன வாதம், இதுதான்: “இந்த ஆபாசமான சமாதானம் ஒரு வெட்கக் கேடாகும், அது லாட்வியா, போலந்து, குர்லாந்து, லிதுவேனியா ஆகியவற்றைக் காட்டிக் கொடுப்பதாகும்”.

சர்வதேசியத்தின் பாற்பட்ட வாதம் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிற இதை விவரித்து விளக்குவதில் ருஷ்ய முதலாளிகளும் (அவர்களை அண்டிப்பிழைக்கும் கூட்டமான நோவிய் லூச், தியேலோ நரோதா, நோவியா ஷீஸன்¹⁸ கும்பலும்) மிகமிக ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருப்பதில் வியப்பு ஏது?

இல்லை, அது வியப்பில்லை. ஏனெனில் இந்த வாதம் ஒரு வலை, அதில் ருஷ்ய போல்ஷிவிக்குகளைச் சிக்கவைக்க முதலாளி வர்க்கம் உணர்வுபூர்வமாக இழுத்துச் செல்கிறது. அதில் போல்ஷிவிக்குகளில் சிலர் — அவர்களுக்கு வாய்ச் சொற்கள் மீது இருக்கும் மோகத்தால் — தங்களை அறியாமலேயே விழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தத்துவத்தின் பார்வை நிலையிலிருந்து இந்த வாதத்தைப் பரிசீலிப்போம்; எதை முதலில் வைப்பது, தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையா, சோஷலிசத்தையா?

சோஷலிசம்தான் முதலில் வைக்கப்பட வேண்டும்.

தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை மீறுவதன் காரணத்தால் சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசு விழுங்கப்படுவதையும் வெளிப்படையாக ஏகாதிபத்தியம் அதிகமாகப் பலம் பெற்றும் வெளிப்படையாக சோவியத் குடியரசு பலவீனமாயும் இருக்கிற நேரத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் அடிசுளுக்கு அதைத் திறந்து காட்டுவதையும் அனுமதிக்க முடியுமா?

இல்லை, அது அனுமதிக்கத் தக்கதல்ல; அது முதலாளித்துவ அரசியலாகும், சோஷலிச அரசியலாகாது.

மேலும், போலந்து, லிதுவேனியா, குர்லாந்து “நமக்குத்” திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்கிற நிபந்தனையின்

பேரில் ஏற்படும் சமாதானம் என்பது குறைச்சலான மானக் கேடாகிவிடுமா, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானம் என்பதில் குறைந்துவிடுமா?

ருஷ்ய முதலாளியின் பார்வை நிலையிலிருந்து பார்த்தால் அது அப்படித்தான் ஆகும்.

சோஷலிஸ்டு-சர்வதேசியவாதியின் பார்வை நிலையிலிருந்து பார்த்தால் அது அப்படி ஆகாது.

ஏனெனில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் போலந்துக்கு விடுதலை அளித்தால் (இதை ஒரு சமயத்தில் ஜெர்மனியில் சில முதலாளிகள் விரும்பினார்கள்) அது முன்னணி அடிக் மாக் செர்பியா, பெல்ஜியம், முதலியவற்றைக் கசக்கிப் பிழியும்.

ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தினர் “ஆபாசமான” சமாதானத்தைப் பற்றி ஒப்பாரி வைக்கும் போது, அவர்கள் சரியாகத்தான் தங்களுடைய வர்க்க நலன்களை வெளியிடுகிறார்கள்.

ஆனால், (வாய்ச்சொற்களின் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்ட) சில போல்ஷிவிக்குகள் அந்த வாதத்தைத் திருப்பிச் சொன்னால் அது வருத்தமான விஷயமே.

ஆங்கில-பிரெஞ்சு முதலாளி வர்க்கத்தின் நடத்தை சம்பந்தப்பட்ட உண்மைகளைப் பரிசீலியுங்கள். ஜெர்மனிக்கு எதிரான யுத்தத்தில் இன்று நம்மை இழுத்துச் செல்வதற்குத் தங்களால் இயன்றதையெல்லாம் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள், நமக்கு லட்சக்கணக்கிலே நன்மைகள், பூட்சுகள், உருளைக் கிழங்குகள், பீரங்கிக் குண்டுகள், ரயில்வே எஞ்சின்கள் (கடனாகத்தான்... அது “அடிமைத்தனம்” இல்லையாம், பயப்படாதீர்கள்! அது “வெறுமே” கடன்தானாம்!) தர முன்வருகிறார்கள். நாம் ஜெர்மனியை எதிர்த்து இப்போது போராட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இதை ஏன் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பது தெளிவு. அவர்கள் அதை விரும்பக் காரணம், முதன்முதலாக, ஜெர்மன் ராணுவங்களில் ஒரு பகுதியை நாம் சமாளிக்க வேண்டும் என்பது. இரண்டாவதாக, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தோடு அகாலமான மோதலால் சோவியத் ஆட்சி மிகமிகச் சுருவாக நொறுங்கி விழக் கூடும் என்பதே.

ஆங்கில-பிரெஞ்சு முதலாளி வர்க்கத்தினர் நமக்கு ஒரு வலை விரிக்கிறார்கள்: தயவு செய்து இப்பொழுது போய்ச்

சண்டை போடுங்கள், எங்களுக்கு ஆதாயம் பிரமாதமா யிருக்கும். ஜெர்மானியர்கள் உங்களைக் கொள்ளையடிப் பார்கள், கிழக்கே “இலாபம் சம்பாதிப்பார்கள்”, மேற்கு நாடுகளோடு மலிவான பேரங்களுக்கு ஒத்துக்கொள்வார்கள். அதற்கு மேலாக, சோவியத் ஆட்சி ஒழித்தெறியப்பட்டு விடும்... போல்ஷிவிக் “நேச சக்திகளே”! தயவு செய்து சண்டை போடுங்கள், நாங்கள் உங்களுக்கு உதவுகிறோம்! நமது “இடதுசாரி” போல்ஷிவிக்குகள் (இவர்களிடமிருந்து நாம் தப்பிப்போமாக!) மிகமிகப் புரட்சிகரமான சொற்களை உச்சரித்துக் கொண்டு அந்த வலையிலே போய் விழுகிறார்கள்...

உண்மைதான், குட்டி முதலாளித்துவ மனப்பாங்கினுடைய சாயல்களின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களுக்குப் பணிந்து விடுவதேயாகும். இது ஒரு பழைய உண்மை, மிகவும் அடிக்கடி திரும்பப் புதுப்பிக்கப்படும் பழங்கதை...

8

1907ன் கோடைகாலத்தில் நமது கட்சி கூடப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் வியாதியை அனுபவித்தது; அது சில அம்சங்களில் இதையே ஒத்திருந்தது.

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலும் மாஸ்கோவிலும் உள்ள அநேகமாக எல்லா போல்ஷிவிக்குகளுமே மூன்றாவது ரீமாவைப் பகிஷ்கரிப்பதற்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள், ஒரு புறநிலையான பகுப்பாய்வுக்குப் பதிலாக “உணர்ச்சியால்” அவர்கள் வழிகாட்டப்பட்டனர், ஒரு வலையில் போய் விழுந்தனர்.

அந்த வியாதி மறுபடியும் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது.

நேரம் முன்னணைவிடக் கஷ்டமானது. பிரச்சினை லட்சம் மடங்கு அதிக முக்கியமானது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நோயில் விழுவது புரட்சி நாசமாவதற்கு இடங்கொடுப்பதாகும்.

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும், நாம் போராட வேண்டி வருகிறது, கட்டாயமாகப் போராட வேண்டும், “புரட்சிகரமான

போரைப் பற்றிய ஒரு புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் புரட்சியை நாசப்படுத்தியது'' என்கிற கசப்பான உண்மையை மக்கள் ஏதாவதொரு எதிர்காலத்தில் நம்மைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருப்பதற்காக நாம் நிச்சயமாகப் போராட வேண்டும்.

பிராவ்தா, இதழ் 31,
பிப்ரவரி 21(8), 1918

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 343-353

அரிப்பு வேதனை தரும் ஒரு நோய். மக்களுக்குப் புரட்சி கரமான வாய்ச்சொல் அரிப்புப் பீடித்தால் இந்த நோயைக் கண்டாலே சகிக்க முடியாத துன்பம் உண்டாகும்.

எளிய, தெளிவான, புரிந்து கொள்ளத் தகுந்த, அப்பட்டமான, உழைப்பாளி மக்கள் அனைவருக்கும் மறுக்க முடியாதவையாகத் தோன்றுகிற உண்மைகள் மேலே குறிப்பிட்ட வகை அரிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களால் திரித்து உருச்சிதைக்கப்படுகின்றன. இந்தத் திரிபுகள் அடிக் கடி மிகச் சிறந்த, மிக உன்னதமான உணர்ச்சிகளின் விளைவாகவே ஏற்படுகின்றன; நன்கறிந்த தத்துவார்த்த உண்மைகளை ஜீரணம் செய்து கொள்ளத் தவறுவது “மாத்திரம்” அல்லது அவற்றை ஒரு குழந்தையின் திறமையின்மையோடும் பள்ளிமாணவன் போலக் குருட்டுத்தனமாகவும் சமய சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் (இந்த மக்களுக்கு “எது என்ன?” என்பது தெரியாது) திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுவது அதற்குக் காரணம். ஆயினும் அரிப்பு கேடு விளைவிப்பதாக இருப்பது இந்தக் காரணத்தால் மறைந்து விடுவதில்லை.

உதாரணமாக, சோவியத் ஆட்சி, நிலம், தொழிலாளர் கண்காணிப்பு, சமாதானம் இவையனைத்தையும் மூன்றாண்டுக் காலக் கொள்ளைக்காரப் போரினால் வதைபட்ட மக்களுக்கு அளித்த அரசாங்கம் அசைக்க முடியாதது என்றும் இந்த உண்மையை விட மறுக்க முடியாத, தெளிவான ஒன்று இருக்க முடியுமா? சமாதானம் மிக முக்கியமானது. பொதுவான, நியாயமான சமாதானத்தைப் பெற மண்பூர்வமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பெற்ற பிறகு, இப்போது இதைப் பெறுவது அசாத்தியம் என்ற நிலை உண்மையானால் அப்போது பொது சமாதானத்தை அல்ல, தனியான, நியாயமற்ற சமாதானத்தை ஏற்க நேரும் என்பதை ஒவ்

வொரு விவசாயியும் புரிந்து கொள்வான். மிகவும் அறிவற்ற, படிப்பில்லாத விவசாயியும் கூட இதைப் புரிந்துகொண்டு இத்தகைய சமாதானத்தையாவது அளித்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவான்.

இந்த அரிப்பு, சோர்ந்து போயுள்ள ருஷ்யாவுக்கு எதிராகக் கொள்ளைக்கார ஜெர்மனி புதிய போரைத் தொடங்குவதற்கு இட்டுச் சென்றிருக்கும் போது போல்ஷிவிக்குகள் இந்த உண்மையை மறந்து விட்டார்கள் என்றால், தங்கள் பால் விவசாயிகளின் மிகவும் நியாயமான அதிருப்தியை அவர்கள் எழுப்பி விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் வாய்ச்சொற்களை வீசும் இந்தக் கடும் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்! இந்த அரிப்பை மூடி மறைத்திருக்கும் “தத்துவார்த்த” சின்னத்தனங்கள், பசப்புரைகள் இவற்றின் வேடிக்கையான, பரிதாபகரமான தன்மையைப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் என்ற கட்டுரையில் (மிராஸ்தா, 21(8) பிப்ரவரி)* நான் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அதே அரிப்பு இன்று (எவ்வளவு தொற்றிக் கொள்ளும் நோய்) புதிய இடத்தில் தலைகாட்டியிராவிட்டால் நான் இதை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டேன்.

இது எவ்வாறு நடந்தது என்பதை விளக்க முதன்முதலாக ஒரு சிறிய உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறேன்; மிகவும் எளிதான, தெளிவான இந்த உதாரணத்தை எந்தத் “தத்துவமும்” — அரிப்பு ஒரு “தத்துவம்” என்று சொன்னால் அது சகிக்க முடியாதது — இல்லாமலும் புலமை நிரம்பிய சொற்களோ, பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதது எதுவுமோ இன்றியும் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

கலாயெவ்²⁰ கொடுங்கோலனாகவும் பாதகனாகவும் உள்ள ஒருவனைக் கொல்வதற்காக அயோக்கியனும் திருடனும் கொள்ளைக்காரனுமான மற்றொருவனிடமிருந்து ஒரு ரிவால்வரைப் பெறுகிறான், அவனுக்கு உணவு, பணம், மது யாவும் அவனது இந்தச் சேவைக்காகத் தர வாக்களிக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

மரணம் விளைக்கும் ஆயுதத்தைப் பெற கலாயெவ் “கொள்ளைக்காரனுடன் செய்து கொண்ட பேரத்திற்காக” அவனைக் கண்டிக்க முடியுமா? அறிவுடைய எவனும்

* இத்தொகுப்பு, பக்கங்கள் 32-48ஐப் பார்க்க. — ப-ர.

முடியாது என்றே பதிலளிப்பான். கலாயெவுக்கு வேறு எங்கும் ரிவால்வர் கிடைக்க வழியில்லை என்றால், அதோடு அவனது நோக்கம் உண்மையில் கௌரவமான ஒன்றாக (கொடுங்கோலனைக் கொல்வதே தவிர கொள்ளையடிப்பது அல்ல) இருக்குமானால், அவன் மீது யாரும் குற்றஞ்சாட்டக் கூடாது; இந்த வழியில் ரிவால்வரைப் பெற்றதற்காக அவனைப் பாராட்டவே வேண்டும்.

ஆனால் ஒரு கொள்ளைக்காரன் கொள்ளையடிப்பதற்காகக் கொலை செய்யும் நோக்குடன் வேறு ஒரு கொள்ளைக்காரனிடமிருந்து பணம், மது, ரொட்டி கொடுத்து ரிவால்வரைப் பெறுவானானால், இத்தகைய “கொள்ளைக்காரனுடன் செய்த பேரத்தை” கலாயெவ் செய்த பேரத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்ட (ஒன்றுபடுத்துவதைப் பற்றியோ கூறவே தேவையில்லை) முடியுமா?

முடியாது. மூளை குழம்பாமலும் அரிப்பினால் பாதிக்கப் படாமலும் இருக்கும் எவனும் முடியாது என்றே ஒப்புக் கொள்வான். இத்தகைய அப்பட்டமான உண்மையை வாய்ச் சொற்கள் மூலம் மறுக்கும் “படிப்பாளியை” எந்த விவசாயியும் பார்த்தால் “ஐயா, நீங்கள் ஓர் அரசை நிர்வாகம் செய்து வந்திருக்கக் கூடாது, சொற்சிலம்பக் கோமாளிகள் குழுவில் சேர வேண்டும் அல்லது நீராவியில் அரிப்புத் தீரக் குளிக்க வேண்டும்” என்றே சொல்வான்.

ஆதிக்கம் செலுத்தும் வர்க்கமான முதலாளிகளின், அதாவது சுரண்டுவோரின் பிரதிநிதியான கேரென்ஸ்கி ஆங்கில-பிரெஞ்சு சுரண்டும் கூட்டத்தினரிடம் பேரம் பேசி, அவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்குகளும் வாங்குகிற அதே சமயத்தில் ஒரு கொள்ளைக்காரனுக்கு அர்மீனியாவையும் காலீஷியாவையும் காண்ஸ்டாண்டினோபிளையும், வேறு கொள்ளைக்காரனுக்கு பாக்கத்தையும், சிரியாவையும் (வெற்றி பெற்றால்) தர வாக்குறுதியளிக்கும் ஒப்பந்தங்களை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்திருந்தால் இந்தப் பேரம் கேரென்ஸ்கியும் அவரது நண்பர்களும் செய்த நீசத்தனமான, சூது நிறைந்த, கொள்ளைக்காரப் பேரம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வது கஷ்டமா?

இல்லை, இதைப் புரிந்து கொள்வது முற்றிலும் கடினமல்ல. எந்த விவசாயியும், மிகமிகப் பாமரனும் படிப்பில்லாதவனும் கூட இதைப் புரிந்து கொள்வான்.

ஆனால் சுரண்டப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி, இந்த வர்க்கம் சுரண்டுவோரை முறியடித்து விட்டு எல்லா இரகசிய, கொள்ளைக்கார உடன்படிக்கைகளையும் வெளியிட்டு ரத்தாக்கிய பிறகு, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் சூறையாடும் தாக்குதலுக்கு ஆளாக நேருமானால் அவர் பணம், கட்டுமான மரம் முதலியவற்றுக்கு மாற்றாக ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்கும் பெற ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் “கொள்ளைக்காரர்களிடம் “பேரம்” பேசினார் என்று கண்டிக்கப்படலாமா? இத்தகைய பேரத்தை அகௌரவம், இழிவுபடுத்துவது, அசிங்கம் என்று கருதலாமா?

இல்லை, கூடாது. அறிவுடைய மனிதன் எவனும் இதனைப் புரிந்து கொள்வான்; ஏகாதிபத்தியவாதி கேரென்ஸ்கியின் கொள்கையைப் போரும் (அத்துடன் கூட்டாகக் கொள்கையடித்த உடைமைகளைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளக் கொள்ளைக்காரர்களுடன் அவர் செய்து கொண்ட நேர்மையற்ற பேரங்களும்), ஜெர்மன் கொள்கைக்காரனை எதிர்ப்பதற்கு ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்கைக்காரர்களிடமிருந்து ஆயுதங்களும் உருளைக் கிழங்குகளும் பெற அவர்களோடு கலாயெவ் வழியில் போல்ஷிவிக் அரசாங்கம் செய்து கொண்ட பேரமும் வித்தியாசமானவை என்பதைப் “பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்” என்று “பெரிய மனிதத்தனமும்” புலமைச் செருக்கும் ததும்பும் தோற்றத்துடன் நிரூபிக்க முயல்பவர்களைப் படுமுட்டாள்கள் என்று கேலியும் செய்வான்.

அறிவுடைய எவனும் பின்வருமாறு கூறுவான்: கொள்கையடிப்பதற்காக ஒரு கொள்ளைக்காரனிடமிருந்து விலை பேசி ஆயுதங்கள் வாங்குவது மிகவும் அருவருப்பான, நீசத்தனமான செயலாகும், ஆனால் ஆக்கிரமிப்பாளியை எதிர்த்து நடத்தும் நியாயமான போராட்டத்துக்காக அதே கொள்கைக்காரனிடம் ஆயுதங்கள் வாங்குவது முற்றிலும் சரி. “புத்தகங்களைப் படித்து” அவற்றிலிருந்து வெறும் பாசாங்கு தவிர வேறு எதையும் பெற்றிராத மழுப்பும் இளம் பெண்களும் பாசாங்கு செய்கிற வாலிபர்களும் மட்டுமே இதில் ஏதோ “அசிங்கம்” இருப்பதாகக் கருத முடியும். இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர அரிப்புப் பிடித்தவர்கள் மட்டுமே இத்தகைய “தவறில்” தடுமாற முடியும்.

ஆனால் கேரென்ஸ்கி துருக்கியர்களிடமிருந்து கான்ஸ்டாண்டிநோபிளையும் ஆஸ்திரியர்களிடமிருந்து காலீஷியாவையும் ஜெர்மானியர்களிடமிருந்து கிழக்குப் பிரஷ்யாவையும்... பிடித்துச் சேர்த்துக் கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளையரிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்குவதற்கும் எல்லோருக்கும் கௌரவமும் நியாயமான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளும் யோசனையை முன்வைத்த சோஷலிச ருஷ்யாவை, போருக்கு முடிவு காணப் பிரகடனம் செய்த ருஷ்யாவை எதிர்த்துத் தனது படைகளை வில்ஹெல்ம் அனுப்பிய போது அவனை எதிர்த்துப் போராட இதே கொள்ளையரிடமிருந்து போல்ஷிவிக்குகள் ஆயுதங்கள் வாங்குவதற்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை ஜெர்மன் தொழிலாளி புரிந்து கொள்வானா?

ஜெர்மன் தொழிலாளி இதைப் “புரிந்து கொள்வான்” என்றே எண்ண வேண்டும்; ஏனெனில், முதலாவதாக, ஜெர்மன் தொழிலாளி புத்திசாலி, கல்வி பயின்றவன்; இரண்டாவதாக, அவன் கச்சிதமான, கலாச்சார வாழ்வுக்குப் பழகியவன், பொதுவாக ருஷ்ய அரிப்போ, குறிப்பாகப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் அரிப்போ அவனை வாட்டவில்லை.

கொள்ளையடிப்பதற்காகக் கொலை செய்வதற்கும் ஆக்கிரமிப்பாளியைக் கொல்வதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதா?

அடித்த கொள்ளையைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள இரு கொள்ளைக்கார கோஷ்டிகளிடையே நடக்கும் போருக்கும் கொள்ளைக்காரர்களை ஒழித்துக் கட்டிய மக்களைக் கொள்ளைக்காரர் தாக்குதலிலிருந்து விடுவிக்க நடத்தும் நீதிப் போருக்கும் இடையில் வித்தியாசமுண்டா?

கொள்ளைக்காரரிடமிருந்து ஆயுதங்கள் வாங்குவதால் நான் நல்ல காரியம் செய்கிறேனா, கெட்ட காரியம் செய்கிறேனா என்பதை மதிப்பிடுவது இந்த ஆயுதங்களின் நோக்கத்தையும் லட்சியத்தையும் பொறுத்திருக்கவில்லையா? கீழ்த்தரமும் அகௌரவமுமான போருக்கா அல்லது நீதியும் கௌரவமும் உள்ள போருக்கா இவை பயன்படுகின்றன என்பதை இந்த மதிப்பீடு பொறுத்திருக்கவில்லையா?

ஐயே! இந்த அரிப்பு அருவருக்கத்தக்க நோய். இதனால்

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீராவித் குளியலை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கும் மனிதனின் வேலை மிகக் கடினமானதே...

P.S. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இங்கிலாந்தை எதிர்த்து நடத்திய தங்களது விடுதலைப் போரில் வட அமெரிக்கர்கள், பிரிட்டனின் போட்டியாளிகளும் அதையே போன்ற காலனியாதிக்கக் கொள்ளையர்களுமான ஸ்பெயினிடமும் பிரான்சிடமும் உதவி பெற்றார்கள். இந்த அமெரிக்கர்களின் “அசிங்கப் பேரம்” குறித்து “விஞ்ஞான நூல்” ஒன்றை எழுத எண்ணிய “இடதுசாரி போல்ஷிவிக்குகள்” இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

பிப்ரவரி 22, 1918ல்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 361-364

சமாதானமா, போரா?

ஜெர்மன் மறுமொழியில், பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்க் நகரத்தில் போடப்பட்டிருந்த நிபந்தனைகளைக் காட்டிலும் மேலும் கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகள் போடப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் காணலாம். எனினும் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களால் முற்றிலும் போதையேறிய நிலை மட்டுமே சிலரை இந்த நிபந்தனைகள் மீது கையொப்பமிட மறுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்க முடியும் என நான் மிகவும் உறுதியாக நம்புகிறேன். புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் நமது கட்சிக்கும் (இதன் விளைவாகப் புரட்சிக்கும்) மிகப் பெரிய அபாயம் என்பதை நான் முன்பே கண்டேன், இப்போதும் காண்கிறேன், இதனால்தான் (கார்ப்போவ் என்ற கையொப்பத்துடன்) பிராவ்தா பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்ட புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல், அரிப்பு என்ற கட்டுரைகளின்* மூலம் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களுக்கு எதிராகத் தாட்சண்யமற்ற போராட்டத்தினை நான் ஆரம்பித்தேன். புரட்சிக் கோஷங்களை உறுதியாகப் பின்பற்றி வந்த புரட்சிக் கட்சிகள் வரலாற்றில் பல சந்தர்ப்பங்களில் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களால் சீர்கெடுக்கப்பெற்று அதன் விளைவாக அழிந்தன.

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்த்துப் போராடுமாறு கட்சியை வலியுறுத்த இதுகாறும் நான் முயன்று வந்தேன். இப்போது நான் இதைப் பகிரங்கமாகச் செய்தாக வேண்டும். ஏனெனில்—அந்தோ!—நான் அஞ்சியிருந்த படி மிக மோசமான விளைவுகள் ஏற்பட்டு விட்டன.

1918 ஜனவரி 8ந் தேதி பெத்ரோகிராத் கட்சியின் ஏறக்குறைய 60 பிரதான ஊழியர்களைக் கொண்ட கூட்டத்தில் தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்த

* இத்தொகுப்பு, பக்கங்கள் 32-48, 49-54ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

ஆய்வுரைகளை நான் படித்தேன். (17 ஆய்வுரைகள். இவை நாளை வெளியிடப்படும்.) இந்த ஆய்வுரைகளில் (13வது பாரா) நான் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களுக்கு எதிராகப் போர்ப் பிரகடனம் செய்தேன்; இதை நான் மிகவும் கனிவாகத் தோழமை முறையில் செய்தேன் (இப்போது எனது கனிவை அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன்). உத்தேசிக்கப் பெற்ற சமாதானத்தை மறுதலிக்கும் கொள்கை “அழகும் உயிர்த்துடிப்பும் எடுப்பான தன்மையும் உள்ள மானுட நாட்டத்துக்கு இசைவானதாக இருக்கலாம், ஆனால் தற்போது நடந்து வரும் சோஷலிசப் புரட்சியின் இன்றைய கட்டத்தில் அது வர்க்கச் சக்திகள், பொருளாயத காரணிகள் ஆகியவற்றின் புறநிலையான ஒப்புநிலையை முற்றிலும் புறக் கணிப்பதாக இருக்கும்” என்று நான் கூறினேன்.*

உத்தேசிக்கப்பெற்ற சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட மறுத்தால் “மோசமான தோல்விகள் ருஷ்யாவை இதை விட இன்னும் பாதகமான தனியான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்தும்” என்று 17வது ஆய்வுரையில் நான் எழுதினேன்.

நிலைமைகள் அதை விட மோசமாகியுள்ளன; ஏனெனில் பின்வாங்கியும் கலைக்கப்பட்டும் வரும் நமது ராணுவம் போராட முற்றிலும் மறுக்கிறது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் பொறுப்பற்ற வாய்ச்சொல் மட்டுமே தற்போது ருஷ்யாவைப் போரில் ஈடுபடுத்தும்படித் தூண்ட முடியும்; என்னைப் பொறுத்தவரையில் வாய்ச்சொற்களின் கொள்கை ஒங்கி நிற்குமானால் அரசாங்கத்திலோ நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியிலோ நான் ஒரு விநாடி கூட இருக்க மாட்டேன்.

கசப்பான உண்மை இப்போது பயங்கரத் தெளிவுடன் வெளிப்பட்டு விட்டதால் இதைப் பார்க்காமல் இருப்பது அசாத்தியம். ஜெர்மானியர்கள் வருகை குறித்து ருஷ்யா விலுள்ள முதலாளிகள் அனைவரும் மகிழ்ந்து பரவசமடைகின்றனர். கண் இழந்தவர்களும் வாய்ச்சொற்களின் போதையில் ஆழ்ந்தவர்களும் மட்டுமே (ராணுவம் இல்லாமல்...) புரட்சிப் போர் என்ற கொள்கை நமது முதலாளி வர்க்கத்திற்கே ஆதாயமாயிருக்கிறது என்ற உண்மையைக் காண

* இத்தொகுப்பு, பக்கம் 18ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

மறுக்க முடியும். ட்வின்ஸ்கில் ருஷ்ய ராணுவ அதிகாரிகள் ஏற்கெனவே பழைய பதவிச் சின்னங்களை அணிந்து வளைய வருகிறார்கள்.

ரெஷிட்ஸாவில் முதலாளிகள் ஜெர்மானியர்களைப் பெருமகிழ்வுடன் வரவேற்றனர். பெத்ரோகிராத்தில் உள்ள நேவ்ஸ்கிய் தெருவிலும் (ரேச், தியேலோ நரோதா, நோவிய் லூச் போன்ற) முதலாளி வர்க்கப் பத்திரிகைகளிலும் சோவியத் ஆட்சியை ஜெர்மானியர் கவிழ்த்து விடப் போகிறார்கள் என்ற இன்பத் திளைப்பில் அவர்கள் உதட்டை நக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

மிகவும் கடுமையானது ஆயினும் சரி, உடனடிச் சமாதானத்தை எதிர்ப்பவர்கள் சோவியத் ஆட்சிக்குப் பேரபாயம் விளைக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளட்டும்.

இந்தக் கடுமையான சமாதானத்தை நாம் ஏற்றுத் தாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உள்ளது. இது ஜெர்மனியிலும் ஐரோப்பாவிலும் எழும் புரட்சியைத் தடுத்து விடாது. (நமது ஓடும் படைகளை நிறுத்துவதற்குக் கூட ஜனவரி 7 முதல் எதுவும் செய்யாமல் இருந்தவர்களைப் போல) வெறும் சொற்களாலும் கூச்சல்களாலும் அன்றி ஒழுங்கமைப்புப் பணிகள் மூலம், நடைமுறை நடவடிக்கையின் மூலம், மக்கள் அனைவரின் உறுதியான, பலம் பொருந்திய ராணுவத்தைப் படைப்பதன் மூலம் நாம் புரட்சிப் படையைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபடுவோம்.

பிப்ரவரி 23, 1918ல்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 366-368

ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிக்)
கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில்
ஆற்றிய உரைகள்,
பிப்ரவரி 23, 1918²¹

குறிப்புகள்

1

புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களின் கொள்கை முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்று தோழர் லெனின் கருதுகிறார். இந்தக் கொள்கை இனியும் தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் அரசாங்கத்திலிருந்தும் மத்தியக் கமிட்டியிலிருந்தும் அவர் விலகி விட உத்தேசித்திருக்கிறார். புரட்சிகரப் போருக்கு ராணுவம் தேவை; ஆனால் ராணுவம் எதுவும் இல்லை. இதன் பொருள், நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே.

2

தோழர் லெனின்: இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்ததற்காக உங்களில் சிலர் என் மீது குறை கூறினீர்கள். நிலைமை கட்டுமீறிப் போகும் எல்லையில்தான் நான் இதைச் செய்திருக்கிறேன். சர்வதேச உள்நாட்டுப் போர் குறித்து நமது மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் பேசுவது கேலிக்குரியதாக இருக்கிறது. ருஷ்யாவில் உள்நாட்டுப் போர் இருக்கிறது, ஆனால் ஜெர்மனியில் இல்லை. நமது கிளர்ச்சி தொடர்ந்து நடக்கும். இது வெறும் சொல்லளவில் அல்ல, புரட்சிகரச் செயல் மூலம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. நாம் கையொப்பமிடாமல் இருக்கலாம் என்று ஸ்தாலின் கூறுகிறார், இது தவறு. இந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்கப்பட்டாக வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிடில் மூன்று வாரத்திற்குள் சோவியத் ஆட்சிக்கு மரண தண்டனை விதித்தவர்கள் ஆவீர்கள். இந்த ஷரத்துக்கள் சோவியத் ஆட்சியை எந்த வகையிலும் பாதிக்கவில்லை. எனக்குச் சிறிதளவும் தயக்கம் தோன்றவில்லை.

நான் இறுதி எச்சரிக்கையை விடுப்பது அதை வெறுமே திரும்பப் பெறுவதற்காக அல்ல. நான் புரட்சிகரமான வாய்ச் சொற்களை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஜெர்மன் புரட்சி இன்னும் பக்குவமடையவில்லை. அதற்குப் பல மாதங்கள் பிடிக்கும். இந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்கப்பட்டாக வேண்டும். பின்னால் புதிய இறுதி எச்சரிக்கை இருக்குமானால் நிலைமை முழு மாற்றமடைந்து இருக்கும்.

3

தோழர் லெனின்: புரட்சிகரப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்வது அவசியம் என்று நானும் கருதுகிறேன். ஒப்பந்தம் பொருள்விளக்கத்துக்குரியது, நாம் பொருள்விளக்கம் செய்வோம். படைக்கலைப்பு என்பது முற்றிலும் ராணுவ வகைப்பட்டதே. போருக்கு முன்பும் நமக்கொரு ராணுவம் இருந்தது. புரட்சிகரப் போருக்குத் தீவிரமான தயாரிப்புகள் அவசியம். மக்கள் விரும்புவதெல்லாம் சமாதானமே என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயப்பாடுமில்லை.

4

பின்வருவனவற்றை வாக்கிற்கு விட வேண்டும் என்று லெனின் பிரேரேபிக்கிறார்: 1) ஜெர்மன் யோசனைகளை நாம் உடனே ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறோமா; 2) ஒரு புரட்சிகரப் போருக்கு நாம் உடனடியாக ஆயத்தம் செய்யப் போகிறோமா; 3) பெத்ரோகிராதிலும் மாஸ்கோவிலுமுள்ள சோவியத் வாக்காளர்களிடம் உடனடியாக வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டுமா?

5

சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடுவதை எதிர்த்துக் கட்சிக்குள்ளும் பத்திரிகைகளிலும் கிளர்ச்சி நடத்துவது அனுமதிக்கத் தக்கது என்று லெனின் நினைக்கிறாரா என்று அ. லோமவ் லெனினிடம் கேட்கிறார். ஆம் என்று பதிலளிக்கிறார் லெனின்.

மத்தியக் கமிட்டியின் சில உறுப்பினர்கள் சோவியத்து களிலும் கட்சியிலும் ஏற்றிருந்த எல்லாப் பொறுப்பான பதவிகளிலிருந்தும் விலகி விட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டதை ஓட்டி அவர்கள் கட்சிக் காங்கிரஸ் வரையில் தங்களது பதவிகளில் இருக்க வேண்டும் என்றும் கட்சி வட்டாரங்களில் தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் எனவும் யா. மி. ஸ்வெர்திலோவ் பிரேரேபிக்கிறார்.

ஸ்வெர்திலோவ் எழுப்பியுள்ள பிரச்சினை மீது விவாதம் நடத்தலாம் என்பதை தோழர் லெனின் ஆதரிக்கிறார், ஏனெனில், முதலாவதாக, கையொப்பமிடுவதற்கு இன்னும் மூன்று நாட்கள் உள்ளன, இரண்டாவதாக, ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு இன்னும் பன்னிரண்டு நாட்கள் உள்ளன, ஆகவே கட்சியின் கருத்தைக் கண்டறிவது சாத்தியம்; கட்சி கையொப்பமிடுவதை எதிர்க்குமானால் தொடர்ந்து ஊர்ஜிதம் இருக்காது; ஆனால் இன்று போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இந்த விஷயம் நாளை வரையில் ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் பிரேரேபிக்கிறார்.

எல்லாப் பதவிகளிலிருந்தும் ராஜினாமா செய்வது சாராம்சத்தில் கட்சியிலிருந்து விலகுவதற்குச் சமமாகாதா என்று இ.வி. ஸ்தாலின் கேட்கிறார்.

மத்தியக் கமிட்டியிலிருந்து விலகுவது கட்சியை விட்டு வெளியேறுவதாகாது என்று தோழர் லெனின் கூறுகிறார்.

வாக்கெடுப்பு நடக்கும் சமயத்தில் தோழர்கள் வெளியே செல்ல வேண்டும், எவ்விதப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்க எந்தத் தஸ்தாவேஜுகளிலும் கையொப்ப

மிடக் கூடாது, ஆனால் சோவியத்திலுள்ள வேலைப்
பொறுப்புகளை விட்டுவிடக் கூடாது என்று தோழர்
லெனின் ஆலோசனையை முன்வைக்கிறார்.

முதல் தடவையாக
1-3ம் உரைகள் 1922ல்
நூல் திரட்டு, தொகுதி 15லும்
4-8ம் உரைகள் 1928ல்
பிராலித்தார்ஸ்காயா
ரெவலூத்ஸியா என்ற
சஞ்சிகையில், இதழ் 2லும்
வெளியிடப்பட்டன

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 369-371

தவறு எங்கே?

பிரேஸ்த் நிபந்தனைகளின் பேரில் தனியான சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதை எதிர்க்கும் மிகவும் பொறுப்புள்ள பிரபல எதிர்ப்பாளர்கள் தங்கள் வாதங்களின் சாரத்தைப் பின்வரும் முறையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்:

||| “...-----

-----...”

இங்கு ஏறத்தாழ ஒரு தீர்மானத்தின் உருவில் மிகவும் மையப்படுத்தப்பெற்ற, மிகவும் முக்கியமான வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வாதங்களை வசதியாக விரிவுரை செய்வதற்கு ஒவ்வொரு யோசனையையும் தனித் தனி இலக்கமிட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

இந்த வாதங்களைப் பரிசீலனை செய்யும் போது இவற்றின் ஆசிரியர்களினுடைய பிரதானத் தவறு உடனடியாகக் கண்கூடாகத் தெரியும். இன்றுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் புரட்சிகரப் போரின் ஸ்தூலமான நிலைமைகள் குறித்து ஒரு சொல்லைக் கூட அவர்கள் கூறவில்லை. சமாதானத்தை ஆதரிப்போர் அடிப்படையாகவும் முக்கியமாயும் கவனம் செலுத்தியுள்ள கருத்தை, அதாவது தற்போதைய நிலையில் நாம் போராடுவது அசாத்தியம் என்பதை இவர்கள் முற்றிலும் தட்டிக்கழித்து விடுகிறார்கள். இதற்குப் பதில், ஜனவரி 8 முதல் இவ்வாசிரியர்களுக்கு நன்றாகத்

தெரிந்த எனது ஆய்வுரைகளுக்குப்* பதில் என்ற முறையில், அவர்கள் முற்றிலும் பொதுவான கருத்துக்களை, தவிர்க்க முடியாத வகையில் வெற்றுச் சொற்களாகி விடும் வெறும் சூட்சுமங்களை முன்வைக்கிறார்கள். ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்துக்கு, அந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தின் நிலைமைகள் பற்றிய விசேஷப் பகுப்பாய்வு இன்றிப் பொருத்தப் படும் பொதுவான வரலாற்றுக் கூற்று ஒவ்வொன்றும் வெறும் சொல்லாக மாறி விடுகிறது.

முதல் யோசனையை எடுத்துக்கொள்வோம். இதன் முழுச் “சாரமும்” குற்றம் கூறல், உரக்கக் கூவுதல், படாடோபமான பேச்சு, எதிராளியின் “மானத்தைக் கெடுக்கும்” விருப்பம், உணர்ச்சிக்கு வேண்டுகோள் என்றபடி உள்ளது. நீங்கள் எவ்வளவு மோசமான ஆட்களாக இருக்கிறீர்கள், பாருங்கள்: பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை ஒடுக்குவதே தங்களுடைய நோக்கம் என்று “பிரகடனம் செய்து” உங்களை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தாக்குகிறார்கள், நீங்களோ சமாதானம் செய்து கொள்ளப் போவதாகப் பதிலளிக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் வாதம்—இது இவ்வாசிரியர்களுக்குத் தெரியும்—என்ன வென்றால் மிகவும் கடுமையான சமாதானத்தை நிராகரிப்பதன் மூலம் நாம் நமது விரோதிகள் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை ஒடுக்குவதை நடைமுறையில் எளிதாக்குகிறோம் என்பதே; நமது இந்த முடிவு (உதாரணமாக, எனது ஆய்வுரைகளில்) படையின் நிலை, அதன் வர்க்க அமைப்பு போன்ற பல ஸ்தூலமான எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. ஆசிரியர்கள் ஸ்தூலமாக இருப்பது எதையும் காணாது விட்டுவிட்டார்கள்; இதன் விளைவாக வெற்றுச் சொற்களில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஏனெனில் விரோதி தனது நோக்கம் புரட்சியை ஒடுக்குவதே என்று “பிரகடனம் செய்யும்” போது வெளிப்படையாகச் சாத்தியமற்ற எதிர்ப் போராட்டத்தின் வடிவத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பவன் மோசமான புரட்சியாளன் என்பது மட்டுமின்றி விரோதியின் நோக்கங்கள் “பிரகடனத்திலிருந்து” நிறைவேற்றத்துக்கு மாறுவதற்கும் உதவியவனாகிறான்.

* இத்தொகுப்பு, பக்கங்கள் 11-23ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

இரண்டாவது வாதம்: “குற்றம் கூறல்” தீவிரமடைகிறது. எதிரியின் முதல் தாக்குதலிலேயே நீங்கள் சமாதானத்திற்கு இணங்கி விடுகிறீர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்... ஜனவரி முதல், “தாக்குதலுக்கு” வெகு காலத்துக்கு முன்பிருந்தே சக்திகளின் சமநிலையையும் போரின் அந்தக் காலத்திய ஸ்தூலமான நிலைமைகளையும் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து வருகிறவர்களுக்கு இந்த வாதம் நம்பத்தகுந்ததாகத் தோன்ற முடியும் என்று இவ்வாசிரியர்கள் உண்மையில் கருதுகிறார்களா? பரிசீலனைக்கு எதிராகக் “குற்றம் கூறலை” வாதம் என்று கருதுவது வெறும் வாய்ச்சொல் வீச்சு அல்லவா??

இன்றுள்ள சூழ்நிலைமைகளில் சமாதானத்தினை ஒப்புக் கொள்வது, “சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படைப் பகுதியைச் சர்வதேச முதலாளி வர்க்கத்திற்குச் சரணாகதியடையச் செய்வதாகும்” என்று நம்மிடம் கூறப்படுகிறது.

மீண்டும் ஒரு வெற்றுச் சொல். பொது உண்மைகள் இந்த நபர்களால் ஊதிப் பருக்கவைக்கப்படும் விதத்தில் அவை உண்மைக்கு மாறாகி வெறும் படாடோபமான பேச்சாக மாறிவிடுகின்றன. ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கம் “சர்வதேச” முதலாளி வர்க்கமல்ல, ஏனெனில் நாம் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட மறுப்பதை ஆங்கில-பிரெஞ்சு முதலாளிகள் வரவேற்கிறார்கள். “சரணாகதி” என்பது பொதுவாகக் கூறும் போது கெட்டதுதான்; ஆனால் புகழ்ச்சிக்குரிய இந்த உண்மை ஒவ்வொரு தனிச் சிக்கலையும் தீர்ப்பதில்லை, ஏனெனில் மிகவும் சாதகமற்ற சூழ்நிலையில் போரிட மறுப்பதையும் சரணாகதி என்று அழைக்கலாம்; ஆனால் இப்படி சரணாகதி அடைவது பொறுப்புள்ள ஒவ்வொரு புரட்சிக்காரனுடைய கடமையாகும். மூன்றாம் டிமாவில் பிரவேசிப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டதும் நமது “இடதுசாரிப்” பேச்சாளர்கள் அந்தச் சமயத்தில் கூறியது போல, ஸ்தலீப்பினுடன்²² சமாதானம் செய்து கொள்ள முடிவு எடுத்ததும், பொதுவாகச் சொல்லப் போனால், சரணாகதியாக இருந்தன.

புரட்சிகரமான முன்முயற்சி என்ற பொருளில் நாம் முன்னணிப் படைப் பகுதியாக இருப்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை, ஆனால் முன்னணி ஏகாதிபத்தியச்

தின் படைகளுடன் ராணுவ மோதல் என்ற பொருளில்
நாம் முன்னணிப் படைப் பகுதியாக இருக்க வேண்டு
மானால் அது...*

பிப்ரவரி 23 அல்லது 24,
1918ல் எழுதப்பெற்றது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 373-375

---

* இங்கு கையெழுத்துப் பிரதி நின்று விடுகிறது. — ப-ர்.

அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின்
கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கை,
பிப்ரவரி 24, 1918²³

தோழர்களே, ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரதிநிதிகள் நம்முன் வைத்துள்ள நிபந்தனைகள், முன்பு என்றும் இருந்திராத அளவுக்குக் கடுமையானவை, அளவிட முடியாதபடி ஓடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை, கொள்ளைக் காரத்தனமானவை. ருஷ்யாவின் பலவீனத்தைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நமது மார்பு மீது முழங்காலை அழுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நான், ஆழமாக அறிந்து உணர்ந்து விட்ட கசப்பான உண்மையினை உங்களிடமிருந்து மறைக்காமலிருக்கும் பொருட்டு இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்பதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழி இல்லை என்பதை எடுத்துக் கூறியாக வேண்டும். வேறு எந்த யோசனையும் வருமானால் அதன் விளைவாக, சுயவிருப்பத்துடனோ விருப்பமில்லாமலோ, மேலும் மோசமான தீமைகளை ஏற்க நேரும், மேலும் (அளவு பற்றி இங்கு பேச முடியுமானால்) சோவியத் குடியரசு முற்றிலும் கீழடங்க நேரும், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அது அடிமைப்பட நேரும், அல்லது இத்தகைய யோசனை பயங்கரமான, அளவற்ற கொடுமை வாய்ந்த, ஆனால் மறுக்க முடியாத யதார்த்தத்தைச் சொற்களால் தட்டிக் கழிக்கும் பரிதாபகரமான முயற்சியாக இருக்கும். தோழர்களே, ஏகாதிபத்தியப் போரில் ருஷ்யா தாங்க வேண்டி வந்த சுமை—எல்லோருக்கும் தெரிந்த, மறுக்க முடியாத காரணங்களால்—மற்ற நாடுகள் எல்லாம் தாங்க வேண்டி வந்ததை விட மிகவும் பயங்கரமானது, கடுமையானது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் நன்றாக அறிவீர்கள்; உங்களில் பலர் இதைச் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்; வேறு எந்தப் படையைக் காட்டிலும் கடுமையாக நமது படைகள் போரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டன, களைப்

படையச் செய்யப்பட்டன என்பதையும் போல்ஷிவிக்குகள் படையகளின் மனவுறுதியைச் சிதைத்து விட்டார்கள் என்று முதலாளி வர்க்கப் பத்திரிகைகள், இவற்றை ஆதரிக்கும் கட்சிகள் அல்லது சோவியத் அதிகாரத்துக்குப் பகைமையாக இருக்கும் கட்சிகள் ஆகியவை பரப்பிய அவதூறுகள் எல்லாம் முட்டாள் தனமானவை என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். கேரென்ஸ் கியின் கீழ் இன்னும் படையதிகாரியாக இருந்த க்ரிலென்கோ பெத்ரோகிராதுக்குச் செல்லும் போது படைகளிடையே வினியோகித்த, பிறகு பிராவ்தாவில் அச்சிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தை மீண்டும் ஒரு முறை உங்களது நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன்; அதில் அவர் கூறியதாவது: எந்த விதமான கலகமும் செய்ய நாங்கள் உங்களை அழைக்க வில்லை; ஒழுங்கமைந்த அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கு உங்களை அழைக்கிறோம்; சாத்தியமான அளவுக்கு ஒழுங்கமைப்புடன் இயங்க முயலுங்கள். ராணுவத்துடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த ஆர்வமிக்க போல்ஷிவிக் பிரதிநிதி ஒருவரின் பிரச்சாரம் இது. என்றும் கண்டிராத வகையில் அளவற்ற களைப்பு அடைந்து விட்ட படையினை ஒருமுகப்படுத்தி நிறுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் ஆவன அனைத்தும் செய்யப்பட்டன. நம்பிக்கையற்றவையாகத் தோன்றும் எனது கருத்துக்களை நான் சென்ற மாதத்தில் முற்றிலும் வெளியிடாது தவிர்த்திருந்த போதிலும், நிலைமையினை எளிதாக்கக் கடந்த மாதத்தில் படை பற்றிக் கூற வேண்டிய அனைத்தையும் கூறி விட்டோம், செய்யக் கூடிய அனைத்தையும் செய்து விட்டோம் என்ற போதிலும் மூன்றாண்டு போருக்குப் பிறகு நமது படைக்குப் போராட வலிமையோ விருப்பமோ அறவே இல்லை என்பதை யதார்த்த நிலை நமக்குக் காட்டி விட்டது. இதுதான், ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையனுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ்ந்து கொண்டு, அவன் நமது மார்பு மீது முழங்காலை அழுத்தி வைக்கும் போது சமாதான நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிடும் நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடிப்படையான, எளிய, அப்பட்டமான, மிகப் பெரும் அளவுக்குக் கசப்பான, வேதனை தரும், ஆனால் முற்றிலும் தெட்டத்தெளிவான காரணம். இதனால்தான் இந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் உரிமை சோவியத் ஆட்சியின் எந்த ஒரு பிரதிநிதிக்கும் கிடையாது என்று நான்

ஏற்றுள்ள பொறுப்பு குறித்து முழு அறிவுடன் திரும்பத் திரும்பக் கூறி வருகிறேன். அக்டோபர் தலைகீழ் மாறுதலுக்குப் பிறகு புரட்சி எவ்வாறு முன்னேறிச் சென்றுள்ளது என்பதைக் காண்பது இனிமையாயும் எளிமையாயும் இருந்தது என்பதும் அதைப் பற்றித் தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர்களிடம் பேசுவது இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் இருக்கிறது என்பதும் உறுதி; ஆனால் கசப்பும் வேதனையும் தரும், மறுக்க முடியாத உண்மையை—புரட்சிகரமான போர் அசாத்தியமானது என்பதை—ஏற்க வேண்டிய சமயத்தில் இந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதை அனுமதிக்க முடியாது; நாம் இதைப் பகிரங்கமாக ஏற்க வேண்டும். நிலைமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பது குறித்துத் தெட்டத்தெளிவாகக் கூறி விடுவது எனது கடப்பாடு என்றும் எனது கடமையை நிறைவேற்ற இன்றியமையாதது எனவும் நான் கருதுகிறேன்; எனவே, போர் என்றால் என்ன என்பதையும் உழைக்கும் மக்களை அது எந்த அளவு பாதித்துள்ளது என்பதையும் எந்த அளவுக்கு அது அவர்களைக் களைப்பில் தள்ளியுள்ளது என்பதையும் அறிந்த ருஷ்யாவின் உழைப்பாளி வர்க்கத்தினர் நம்முடன் சேர்ந்து இந்தச் சமாதான நிபந்தனைகள் என்றும் கேட்டிராத வகையில் கடுமையாகவும் கேவலமாகவும் இழிவாகவும் உள்ளன என்பதை உணர்ந்து இருந்த போதிலும் நமது நடத்தையை அங்கீகரிக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்; இதில் எனக்கு எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை. நீங்கள் உடனடியான, நியாயமான சமாதானத்திற்கான நிபந்தனைகளைப் பிரேரேபிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டீர்கள், அப்படிச் செய்திருக்க வேண்டும்; வேறு நாடுகள் இதில் சேருமா, ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கம்—அதன் உதவியின்றி நிரந்தரமான சோஷலிச வெற்றியை நாம் அடைதல் முடியாது—நமது உதவிக்கு வருகிறதா என்பதை எல்லாம் பார்த்துச் சமாதானத்தைத் தாமதப்படுத்தச் சாத்தியமான எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். பேச்சுவார்த்தைகளை நீடிக்க நாம் இயன்ற அனைத்தையும் செய்தோம்; சாத்தியப்பாட்டிற்கு மேல் கூடச் செய்தோம், ஜெர்மனியிலுள்ள நிலையில் அந்நாடு ருஷ்யா மீது காட்டுமிராண்டித்தனமான, மிருகத்தனமான தாக்குதலைத் தொடுக்க முடியாது என்று நம்மில் பலர்

நம்பிக்கை வைத்திருந்ததால் நாம் பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு போர் நிலைக்கு முடிவு கண்டதாகப் பிரகடனம் செய்தோம். இந்தத் தடவை நாம் கடுமையான தோல்வி அடைய நேரிட்டது; தோல்வியை நேருக்குநேர் எதிர்கொள்ள வேண்டும். ஆம், இதுகாறும் புரட்சி ஏறு முகத்தில் சென்று வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி அடைந்து வந்தது; இப்போதோ அது கடுமையான தோல்வியை அடைந்துள்ளது. மிகவும் விரைவுடன் துவங்கிய ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கம் சிறிது காலத்திற்குத் தடுத்து நிறுத்தப் பெற்றுள்ளது. இதன் பிரதானக் காரணங்கள் அகற்றப்படவில்லை என்பதும் அவை வளர்ந்து தவிர்க்க முடியாத வகையில் விரிவடையும் என்பதும் நமக்குத் தெரியும்; ஏனெனில் வதை மிகுந்த இந்தப் போர் நீடித்து வரும், ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியத்தின் மிருகத் தன்மை மேலும் மேலும் தெட்டத் தெளிவாக முழுமையாக அம்பலமாகி வரவர சோஷலிஸ்ட் கொள்கையைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாத, அரசியலிலிருந்து நெடுந்தொலையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிற பொது மக்களின் கண்கள் திறந்து விடும். இதனால் தான் இத்தகைய படுமோசமான, துயரகரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது; இந்த நிலை இப்போது சமாதானத்தை ஏற்கும்படி நம்மை நிர்ப்பந்திக்கிறது; அப்புறம் உழைப்பாளி மக்கள் பின்வருமாறு கூறும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்: ஆம், அவர்கள் சரியாகவே செயல்பட்டார்கள்; நியாயமான சமாதான ஆலோசனைக்காகத் தங்களால் இயன்ற அளவு அவர்கள் பாடுபட்டார்கள்; அவர்கள் மிகவும் கொடிய, துரதிருஷ்டவசமான சமாதானத்திற்குக் கீழடங்க நேர்ந்தது, ஏனெனில் நாட்டின் முன்பு வேறு மார்க்கம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் [ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள். —ப-ர்.] இருக்கும் நிலையில் சோவியத் குடியரசினை எதிர்த்து வாழ்வா, மரணமா என்று நிர்ணயிக்கும் போரில் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; தற்போது அவர்கள் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகர்களை நோக்கி முன்னேறும் உத்தேசத்தைத் தொடர முடியாது இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் பிரிட்டனுடன் இரத்த வெறிபிடித்த கொள்ளைக் காரப் போரில் பிணைப்பட்டிருப்பதும் உள்நாட்டு நெருக்கடி நிலவுவதும் தான். ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நாளை அல்லது நாளைக்கு மறு நாள் மேலும் மோசமான நிபந்த

தனைகளை முன்வைக்கலாம் என்று எனக்குச் சுட்டிக்காட்டப்படும் போது, அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்; மிருகத் தன்மை வாய்ந்த கொள்ளைக்காரர்களுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழும் சோவியத் குடியரசு தாக்கப்படுவதை எதிர்பார்க்க வேண்டியது இயல்பே. இப்போது போர் மூலமே பதிலளிக்க முடியாதிருப்பதற்குக் காரணம் போதிய சக்திகள் இல்லை என்பதும் மக்களுடன் சேர்ந்துதான் போர் தொடுக்க முடியும் என்பதுமே. புரட்சியின் வெற்றிகளின் விளைவாகப் பல தோழர்கள் இதற்கு நேர் எதிராகப் பேசுவார்களானால், அது வெகுஜன நிகழ்ச்சி ஆகாது, உண்மையான பொது மக்களின் விருப்பத்தையோ கருத்தையோ அது பிரதிபலிக்கவில்லை; உண்மையான உழைப்பாளி வர்க்கத்திடம், தொழிலாளர், விவசாயிகளிடம் போனால் ஒரே ஒரு விடைதான் கிடைக்கும்: நமக்குப் போர் தொடுக்கும் ஆற்றல் அறவே கிடையாது, அதற்கான வலிமை இல்லை, ஒரு போர்வீரன் கூறியது போல நாம் ரத்தத்தில் முச்சுத்திணறுகிறோம் என்றே சொல்வார்கள். இந்தப் பொது மக்கள் நம்மைப் புரிந்து கொள்வார்கள்; இந்த நிர்ப்பந்தமான, என்றும் கேட்டிராத அளவுக்குக் கடுமையான சமாதானத்தை ஏற்க நேரிட்டதை அங்கீகரிப்பார்கள். மக்கள் மீண்டும் எழுச்சியுற வைப்பதற்கான ஒய்வுக் காலம் அதிகமாக இருக்கலாம்; ஆனால் புரட்சி ஏறுமுகத்தில் இருந்த நேரத்திலும் புரட்சி இறங்கு முகத்தில் இருந்த நேரத்திலும் புரட்சிக்கான அறைகூவல்களுக்கு மக்களிடம் பிரதிபலிப்பே இல்லாத நேரத்திலும் நீண்ட காலப் புரட்சிப் போராட்டங்களை அனுபவித்தவர்கள் புரட்சி எப்போது புதிதாக நிச்சயம் எழுந்தது என்பதை நன்றாக அறிவார்கள்; இதனால்தான் நாம் கூறுகிறோம்: ஆம், இப்பொழுது பொது மக்கள் போர் தொடுக்கும் நிலையில் இல்லை, இப்பொழுது சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதி ஒவ்வொருவரும் மக்களுக்குக் கசப்பான முழு உண்மையையும் நேருக்கு நேராக எடுத்துக் கூற வேண்டும், என்றும் கேட்டிராத இன்னல்கள், மூன்றாண்டுப் போர், ஜாராட்சி விடுத்துச் சென்ற படுமோசமான சீரழிவு – இவையெல்லாம் கடந்து செல்லும்; மக்கள் தங்களது வலிமையினை மீண்டும் உணர்ந்து கொண்டு எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஆற்றலைப் பெறுவார்கள். இப்போது

நம் முன் ஒடுக்கும் விரோதி நிற்கிறான்; ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்துப் புரட்சிப் போர் தொடுப்பது, புரட்சி எழுச்சி விளைப்பது சிறப்பான பதிலடியே; ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக ஒடுக்கு முறையினை எதிர்த்துப் புரட்சி எழுச்சி மூலம் பதிலடி கொடுப்பது எப்போதும் சாத்தியமல்ல என்பதை வரலாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது; எனினும் புரட்சி எழுச்சியில் ஈடுபடாதிருப்பது என்பதற்குப் புரட்சியில் ஈடுபடாதிருப்பது என்று பொருளல்ல. சோவியத் ஆட்சியின் விரோதிகளான முதலாளி வர்க்கப் பத்திரிகைகளின் ஆத்திரமூட்டலுக்குப் பலியாகாதீர்கள்; ஆம், இந்தச் சமாதானத்தைப் பற்றி அவர்கள் “ஆபாசமான சமாதானம்” என்று சொல்கிறார்கள், “அபகீர்த்தி” என்று கூக்குரலிடுகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் இந்த முதலாளி வர்க்கம் ஜெர்மன் படையெடுப்பாளர்களை அக மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துகிறார்கள். “இப்போதாவது கடைசியாக ஜெர்மானியர் வந்து ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவார்கள்” என்று கூறும் இவர்கள் விரும்புவது இதுவே; நம்மை “ஆபாச சமாதானம், மாணங்கெட்ட சமாதானம்” என்று கூக்குரலிட்டு மாட்டிவிட முயல்கிறார்கள். நமக்குப் போதிய பலம் இல்லை என்பதைத் தெரிந்தே சோவியத் ஆட்சி போராட வேண்டும், அது கேள்விப்பட்டறியாத போரில் இறங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்; ஜெர்மன் போலீஸ் படைகளுடன் ஒரு பேரத்திற்கு வருவதற்காக அவர்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு முற்றிலும் அடிமைப்படுத்த நம்மை இழுத்துச் செல்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வர்க்க நலன்களையே வெளிப்படுத்துகிறார்கள்; ஏனெனில் சோவியத் ஆட்சியின் பலம் வளர்ந்து வருகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தச் சமாதானத்தை நிராகரித்தவர்கள் திருத்த முடியாத பிரமைகள் மூலம் தங்களைத் தாங்களே தேற்றிக் கொள்வது மட்டுமின்றி ஆத்திரமூட்டலுக்கு இரையாகியுள்ளனர் என்பதற்குச் சிறந்த அத்தாட்சி இக்குரல்கள், சமாதானத்திற்கு எதிரான இக்கூக்குரல்கள் என்பது என் கருத்து. இல்லை, இந்தப் பெருவிபத்தான உண்மையை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்ள வேண்டும். நம்மை ஒடுக்குபவன் நம் மார்பு மீது முழங்காலை வைத்து அழுத்துகிறான்; நாம் புரட்சிப் போராட்டத்தின் சகல முறைகளையும் கையாண்டு போராடுவோம்.

ஆனால் தற்போது நாம் மிகவும் கடுமையான கஷ்டநிலையில் இருக்கிறோம்; நமது நேச சக்திகளால் நமக்கு உதவ விரைந்து வர முடியாது, சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் தற்பொழுது உதவிக்கு வர முடியாது, ஆனால் அது வரும் என்பது உறுதி. இந்தப் புரட்சிகரமான இயக்கம்—தற்போது ஆயுதம் தாங்கிய எதிர்ப்பைக் காட்டாதற்கு வாய்ப்பில்லாவிடினும்—எழுச்சியடைந்து வருகிறது; அது எதிர்ப்பைக் காட்டும் நேரம் பின்னால் வரும், நிச்சயமாக வரும். (க ர வெ லி.)

முதன்முதலில் முழுமையாக
1926ல் வெளியிடப்பட்டது:
நி. லெனின் (வி. உல்யானஸ்)
நூல் திரட்டு, தொகுதி 20,
பகுதி II

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 376-380

துரதிருஷ்ட சமாதானம்

என்ற கட்டுரையிலிருந்து

பலமற்றவனைப் பலமுள்ளவன் மென்னியைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கும் போது ஒரு துரதிருஷ்டவசமான, அளவற்ற கடுமை வாய்ந்த, எல்லையற்ற மானக்கேட்டை விளைவிக்கும் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பம் இடுவது என்பது நம்ப முடியாத அளவுக்கு, முன் என்றும் கேட்டிராத வகையில் கடினமானது. ஆனால் நம்பிக்கையின்மைக்கு இடமளிக்கக் கூடாது; இதை விடப் பெரிய அவமானங்கள், துரதிருஷ்டவசமான, கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டுள்ள சரித்திர உதாரணங்களை மறந்து விடுவது அனுமதிக்கத் தக்கதல்ல. இருந்தும், மிருகத்தனமான, குரூரமிக்க படையெடுப்பாளர்களால் நசுக்கப்பட்ட மக்கள் முந்திய பலம் பெற்று மீண்டும் எழுச்சி பெற முடிந்தது.

வில்ஹெல்ம் தற்போது ருஷ்யாவை நசுக்கி மானக்கேடு செய்வதை விட அளவு கடந்த வகையில் அதிகக் கடுமையாக முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவை நசுக்கி மானக்கேடு செய்தான்²⁴. பல ஆண்டுகள் முதலாம் நெப்போலியன் மாகண்டத்தில் முற்றிலும் வெற்றிவாகை சூடியிருந்தான்; பிரஷ்யா மீது அவன் பெற்ற வெற்றி ருஷ்யா மீது வில்ஹெல்ம் பெற்றுள்ள வெற்றியை விட மிகவும் நிர்ணயமானதாக இருந்தது. எனினும் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிரஷ்யா மீண்டும் பலம் பெற்று, எந்த விதத்திலும் விடுதலைப் போர் என்று கூற முடியாத ஓர் ஏகாதிபத்தியப் போரை நெப்போலியனுக்கு எதிராக நடத்திய கொள்ளைக் கார அரசாங்கங்களின் உதவியையும் பெற்றுத்தான், ஒரு விடுதலைப் போரில் நெப்போலியனின் அடிமை நுகத் தடியைத் தகர்த்தெறிந்தது.

நெப்போலியனது ஏகாதிபத்திய யுத்தங்கள் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து, முழு சகாப்தத்தையும் எடுத்துக்கொண்

டன; அவை ஏகாதிபத்திய* உறவுகள் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்த மிகவும் சிக்கலான வலையை எடுத்துக்காட்டின. இதன் விளைவாக, போர்களாலும் துன்ப நிகழ்ச்சிகளாலும் (முழு தேசங்களுக்கும் துன்பம் அசாதாரணமாகச் செறிந்து கிடந்த) இந்த சகாப்தத்தின் ஊடே வரலாறு நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து “சுதந்திர” முதலாளித்துவத்தை நோக்கி முன்னேறியது.

வரலாறு இப்போது இன்னும் விரைவாக முன்னேறுகிறது; ஏகாதிபத்தியப் போரால் நசுக்கப்பெற்ற, நசுக்கப்பெற்று வரும் முழு நாடுகளின் துன்பகரமான தலைவிதிகள் அளவற்ற பயங்கரம் தருவனவாக உள்ளன. ஏகாதிபத்தியப் போக்குகள், இயக்கங்கள், அபிலாஷைகளுடன் தேசிய விடுதலைப் போக்குகள், இயக்கங்கள், அபிலாஷைகள் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பதும் தெட்டெனத் தெரிகிறது; ஆனால் இதில் ஒரு மிகப் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது; அதாவது தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் அளவிட முடியாத படி பலவீனமாக உள்ளன, ஏகாதிபத்திய இயக்கங்கள் அளவிட முடியாத வகையில் வலுவாக உள்ளன. ஆனால் வரலாறு திடமாக முன்னேறிச் செல்கிறது; முன்னேற்ற மடைந்த நாடுகளின் ஆழத்தில்—எல்லாம் எப்படி இருந்த போதிலும்—சோஷலிசப் புரட்சி முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; முந்திய முதலாளித்துவப் புரட்சியை விட இப்புரட்சி எல்லையற்ற ஆழமுள்ளது, மக்களுக்கு மிக அதிக நெருக்கமானது, மிக அதிக பலம் பொருந்தியது.

எனவே, மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறேன்: எல்லாவற்றையும் விட மிகமிக அனுமதிக்கத்தகாதது நம்பிக்கை இழப்பதுதான். சமாதான நிபந்தனைகள் சகிக்க முடியாத அளவு கடுமையானவை. எனினும் வரலாறு தனது போக்கில் கட்டாயம் முன்னேறும்; மற்ற நாடுகளில் இடைவிடாமல் முதிர்ச்சியடைந்து வரும் சோஷலிசப் புரட்சி—நாம் விரும்பும் அளவுக்கு விரைவாக இல்லாவிடினும்—நமது உதவிக்கு வரும்.

* பொதுவாக அந்நிய நாடுகளைக் கொள்ளையடித்தலை ஏகாதிபத்தியம் என்றும் கொள்ளை கொண்ட இப்படிப்பட்ட செல்வங்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளக் கொள்ளைக்காரர்கள் நடத்தும் போரை ஏகாதிபத்தியப் போர் என்றும் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

கொள்ளையன் நம்மை முற்றுகையிடுகிறான்; நம்மை
 ஒடுக்கி மானங்கெடுக்கிறான்; இருப்பினும் இந்தக் கஷ்டங்
 களை எல்லாம் தாங்கும் வலிமை நமக்குண்டு. நாம் உலகில்
 தனியாக இருக்கவில்லை. நமக்கு நண்பர்கள், ஆதரவாளர்
 கள், விசுவாச மிக்க உதவியாளர்கள் உண்டு. தங்கள்
 விருப்புவெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்ட காரணங்களால் அவர்கள்
 தாமதிக்க நேரிட்டுள்ளது; ஆனால் அவர்கள் உதவ வருவார்
 கள்.

நாம் ஒழுங்கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம், இன்னும்
 ஒழுங்கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம், மீண்டும் ஒழுங்
 கமைப்பதற்காகப் பாடுபடுவோம்! எல்லாவிதமான சோதனை
 கள் இருந்த போதிலும் எதிர்காலம் நமதே.

பிராவ்தா, இதழ் 34,
 பிப்ரவரி 24, 1918

நூல் திரட்டு,
 தொகுதி 35,
 பக்கங்கள் 382-383

தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட
சமாதானப் பிரச்சினை மீது
ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர்
(போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி
மேற்கொண்ட நிலை

அன்புள்ள தோழர்களே!

ஜெர்மன் அரசாங்கம் பிரேரேபித்த சமாதான நிபந்தனைகளுக்கு உடன்பட மத்தியக் கமிட்டியை நிர்ப்பந்தித்த காரணங்கள் குறித்து உங்களுக்கு ஒரு விளக்கம் சமர்ப்பிப்பது இன்றியமையாதது என்று மத்தியக் கமிட்டியின் ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. தோழர்களே! காங்கிரசுகளுக்கு இடையில் கட்சி முழுவதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மத்தியக் கமிட்டியின் கருத்து குறித்துக் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பரவலாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ஒழுங்கமைப்புக் குழு இந்த விளக்கத்தை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறது. சமாதான உடன்பாட்டின் நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிடுவது சம்பந்தமாக மத்தியக் கமிட்டி ஒருமனதான கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை அறிவிப்பது அவசியம் என்று ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. எனினும் முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டதால் கட்சி முழுவதும் இதை ஆதரிக்க வேண்டும். இன்னும் சில நாட்களில் கட்சி மாநாடு நடைபெறவிருக்கிறது; கட்சி முழுவதன் யதார்த்த நிலையை மத்தியக் கமிட்டி எந்த அளவுக்குச் சரியாகப் பிரதிபலித்துள்ளது என்ற பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது அப்போதுதான் சாத்தியம். மாநாடு வரைக்கும் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கட்சியின்பால் தங்களுக்குள்ள கடமையை அனுசரித்தும் நமது அணிகளின் ஒற்றுமையைப் பேணிக் காக்கவும் தங்களுடைய மத்திய தலைமை அமைப்பான கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் முடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இன்று (பிப்ரவரி 24, 1918) ஜெர்மனியுடன் நம்ப

முடியாத அளவுக்குக் கடுமையான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட அத்தியாவசியம் ஏற்பட்டதற்குப் பிரதான காரணம் நம்மிடம் படையில்லை, நம்மால் நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதே.

1917 அக்டோபர் 25க்குப் பிறகு, பாட்டாளி வர்க்கம், ஏழை விவசாயிகளின் சர்வாதிகாரம் வெற்றி பெற்ற பிறகு நாம் அனைவரும் ஏன் பாதுகாப்புவாதிகளானோம், தாய் நாட்டைப் பாதுகாக்க முனைந்தோம் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், நம்மிடம் படை இல்லாத போது, விரோதி முழு ஆயுதபாணியாகச் சிறந்த தயாரிப்புடன் இருக்கும் போது ஓர் ஆயுதப் போரில் நாம் அகப்பட்டுக் கொள்வதற்கு இடமளிப்பது அனுமதிக்கவே தகாதது.

சோவியத்துகளுக்குப் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர்கள் ஆகிய பொது மக்களில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மிகப்பெரும்பான்மையினர் போருக்கு எதிராக இருக்கும் போது சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசால் ஒரு போரை நடத்த முடியாது. அப்படிச் செய்வது ஒரு துர்ச்சாகசமாகும். சமாதான உடன்பாடு எவ்வளவு தூரம் மிகமிகக் கடுமையானதாக இருப்பினும் சரி, இந்தப் போருக்கு முடிவு கட்டிவிட்ட பிறகு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் மீண்டும் ஓர் ஆக்கிரமிப்புப் போரை ருஷ்யா மீது தொடுக்குமானால் அது வேறு விஷயம். அப்போது சோவியத்துகளில் பெரும்பான்மை நிச்சயமாகப் போருக்கு ஆதரவாக நிற்கும்.

இன்று ஒரு போரைத் தொடுப்பது என்றால் அது உண்மையில் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆத்திரமூட்டும் சூழ்ச்சிக்கு இரையாவதாக இருக்கும். இந்தச் சமயத்தில் ருஷ்யா பாதுகாப்பின்றி இருக்கிறது, அற்ப ஜெர்மன் படையும் கூட அதை நசுக்கிவிடும், பிரதான ரயில்வே பாதைகளைத் துண்டித்து விட்டாலே ஜெர்மானியர்கள் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகர மக்களைப் பட்டினி போட்டுச் சரணடைய வைக்க முடியும் என்பதெல்லாம் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். முதலாளி வர்க்கம் போரை விரும்பக் காரணம், அவர்கள் சோவியத்

ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்து ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கத் துடன் உடன்பாட்டிற்கு வர விரும்புவதேயாகும். ஜெர்மன் படைகள் ட்வின்ஸ்க், ரெஷிட்ஸா, வெண்டென், காப்சால், மீன்ஸ்க், டிரிஸா ஆகிய இடங்களுக்கு வந்த போது முதலாளிகள் மகிழ்ச்சி கொண்டாடியதே இதைத் தெட்டத் தெளிவாக ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

இன்றுள்ள நிலையில் புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது வெறும் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் தவிர வேறில்லை. ஏனெனில் ராணுவம் இல்லாமல், மிகமிகச் சிறந்த பொருளாதாரத் தயாரிப்பு இல்லாமல், சீரழிந்து போன ஒரு விவசாய நாடு முன்னேற்றமடைந்த ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து நவீனப் போர் தொடுப்பது என்பது அசாத்தியமாகும். ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லை; ஏனெனில் அது நம்மைக் கைதிகளாக்கிச் சிறைப்பிடித்து நசுக்கிவிடும். ஆனால் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியின் மூலம், குறிப்பாக இப்பொழுது—இத்தகைய எதிர்ப்பு நம் விஷயத்தில் முற்றிலும் நம்பிக்கையற்றதாகவும் ஜெர்மன், ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்துக்குச் சாதகமாகவும் இருக்கிற போது—நாம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வெட்டிப் பேச்சாக இருக்கும்.

சர்வதேச சோஷலிச இயக்கத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்று காரணம் கூறி இந்த நிமிடத்தில் புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவாக வாதிப்பதும் இதே போன்ற வெறும் வாய்ச்சொல்லாகும். அனுகூலமான காலத்தில் போரை ஏற்பதன் மூலம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் சோவியத் குடியரசை நசுக்குவதை நாம் எளிதாக்குவோமானால் ஜெர்மன், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கும் சோஷலிச லட்சியத்திற்கும் உதவி புரிய மாட்டோம், பாதகமே விளைப்போம். எல்லாத் துறைகளிலும் உறுதியான, முறையான வேலை செய்வதின் மூலம் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள புரட்சிகர சர்வதேசியவாதிகளுக்கு மட்டுமே நாம் உதவி புரிய வேண்டும்; ஆனால் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி ஒரு துர்ச்சாகசம் என்பது அப்பட்டமாயிருக்கையில் அந்தச் சூதாட்டத்தில் இறங்குவது ஒரு மார்ச்சியவாதிக்கு ஏற்ற தல்ல.

இரண்டு, மூன்று வாரங்களில் லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி பெறுவாரானால் (இது சாத்தியம்) நம்மை எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் அவர் விடுவிப்பார் என்பது உறுதி. ஆனால் லீப்க்னெஹ்ட் நிச்சயமாயும் தவிர்க்க முடியாத வகையிலும் அடுத்த சில வாரங்களுக்குள் வெற்றி பெற்றுவிடுவார் என்று மக்களுக்கு வாக்குறுதியளிப்போமானால் அது முட்டாள்தனமாகவும் அனைத்து நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாடு என்ற மாபெரும் கோஷத்தைக் கேலிக்கூத்தாக்குவதாகவும் இருக்கும். இவ்வாறு வாதம் செய்வதின் விளைவாக, “உலகப் புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்” என்ற மாபெரும் கோஷம் வெற்றுச் சொல்லாக மாற்றப்படுகிறது.

இன்றுள்ள நிலை 1907 கோடைகாலத்தில் இருந்த நிலைக்கு யதார்த்தத்தில் ஒப்பாக உள்ளது. அன்று ருஷ்ய முடியரசுவாதியான ஸ்தலீப்பின் நம்மை நசுக்கிச் சிறைப்படுத்தினான்; இன்று ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நம்மை நசுக்கிச் சிறைப்படுத்துகிறார்கள். அன்று, துரதிருஷ்ட வசமாக சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி²⁵ முழுவதாலும் ஆதரிக்கப்பட்ட உடனடி எழுச்சி என்ற கோஷம் வெறும் வாய்ச்சொல் என்று நிரூபிக்கப்பெற்றது. இன்று, இந்த நிமிடத்தில், புரட்சிகரப் போர் என்ற கோஷம் இடது சாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களைக் கவர்ந்திருக்கிற ஒரு வாய்ச்சொல்லாக உள்ளது என்பது தெளிவு; அவர்கள் வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் வாதங்களைத் திரும்பத் திரும்ப ஒப்பிக்கிறார்கள். நாம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறைக் கைதிகள்; உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் இந்தத் தலைவனை முறியடிப்பதற்கான நீண்ட கடும் போராட்டம் நம் முன் இருக்கிறது; இந்தப் போராட்டம் சோஷலிசத்திற்கான இறுதியான, முடிவான போராட்டம் என்பதில் சந்தேகமில்லை; ஆனால் ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைவனுக்கு எதிராக ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி மூலம் இந்தப் போராட்டத்தை இப்போது தொடங்குவது என்பது வெறும் துர்ச்சாகசம்; எந்த மார்க்சியவாதியும் இதில் எப்பொழுதும் இறங்க மாட்டான்.

நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனையும் எங்கும் சுயக் கட்டுப்பாட்டையும் முறையாகவும் இடைவிடாமலும் சர்வாம் சத்திலும் அதிகரித்தல், நாட்டின் பொருளாதார முன்

னேற்றத்திற்கும் சோவியத் ஆட்சியை வலுப்படுத்துவதற்கும் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் கட்டுப்பாட்டை மேம்படுத்தும்படி கடுமையான தோல்வியைப் பயன்படுத்தல் - இவைதான் இன்றுள்ள கடமையாகும், புரட்சிகரப் போருக்குச் சொல்லளவில்ல, நடைமுறையில் தயாரிப்புகள் செய்யும் மார்க்கமும் இதுவேயாகும்.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதல் இன்னும் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லையாதலால் கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதற்கு எதிராக ஒருமனதான எதிர்ப்பை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும் என்பதை இறுதியாக எடுத்துக் கூறுவது இன்றியமையாதது என்று ஒழுங்கமைப்புக் குழு கருதுகிறது. சமாதான ஒப்பந்தத்தில், யாவற்றிலும் கடுமையானதில் கூட, கையொப்பமிட்டுப் புதிய போராட்டங்களுக்குத் தயாராவதற்கு அவகாசம் பெறுவது சாத்தியமல்ல என்று இருப்பின் நமது கட்சி, முழு மும்முரமான எதிர்ப்பு காட்டுவதற்காகச் சகல முயற்சிகளையும் செய்வது அவசியம் என்று வலியுறுத்த வேண்டும்.

சற்று அவகாசம் பெற முடியுமானால், ஒழுங்கமைப்பு வேலைகளுக்காகக் குறைந்த பட்ச அவகாசமாவது பெற முடியுமானால் இதற்காக நம்மாலியின்ற முயற்சி அனைத்தையும் செய்தல் வேண்டும். நமக்கு எவ்வித ஒத்திவைப்பும் கிடைக்காவிடில் நமது கட்சி பொதுமக்களைப் போராடும் படியும் மிகவும் உத்வேகபூர்வமான தற்காப்பில் ஈடுபடுமாறும் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும். எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கட்சியின்பால், தங்களுடைய நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்பால், மக்களின்பால், பாட்டாளி வர்க்கத்தின்பால் தங்களுக்குள்ள கடமையை ஆற்றுவார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. சோவியத் ஆட்சியைப் பேணிக் காப்பது மூலம், தனது சொந்த முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராக நம்ப முடியாத அளவிற்குக் கஷ்டமான, கடுமையான போராட்டத்தை நடத்தி வரும், அனைத்து நாடுகளையும் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு மிகப் பலம் வாய்ந்த, மிகச் சிறந்த ஆதரவை நல்கி வருகிறோம். இன்று ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சி சரிந்தால் சோஷலிச லட்சியத்திற்கு இதைவிடக் கடுமையான அடி வேறு இருக்க முடியாது.

தோழமை கனிந்த வாழ்த்துக்களுடன்,

ருஷ்ய சமூக-ஐனநாயகத் தொழிலாளர்
(போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக்
கமிட்டியின் ஒழுங்கமைப்புக் குழு

பிப்ரவரி 24, 1918ல்
எழுதப்பெற்றது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 389-392

வேதனை தரும், ஆனால் அவசியமான படிப்பினை

1918 பிப்ரவரி 18 முதல் 24ம் தேதி வரையுள்ள வாரம் ருஷ்ய, சர்வதேசப் புரட்சி வரலாற்றில் ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனையாக இருக்கும்.

1917 பிப்ரவரி 27ந் தேதியன்று ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம், யுத்தம் செல்லும் போக்கைக் கண்டு எழுச்சியுற்ற விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியுடனும் முதலாளி வர்க்கத்துடனும் சேர்ந்து முடியரசை முறியடித்தது. 1917 ஏப்ரல் 21ல் பாட்டாளி வர்க்கம் ஏகாதிபத்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் எதேச்சாதிகார ஆட்சியைக் கவிழ்த்து, முதலாளி வர்க்கத்துடன் சமரசத்திற்கு வர வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ள குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தின் கைக்கு அதிகாரத்தை மாற்றியது. ஜூலை 3ந் தேதி நகர்ப்புறத்துப் பாட்டாளி வர்க்கம் தானாகவே நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தின் மூலம் சமரசவாதிகளின் அரசாங்கத்துக்குக் கடுமையான அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அக்டோபர் 25ல் அது இந்த அரசாங்கத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டுத் தொழிலாளர், ஏழை விவசாயிகளின் சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்தது.

இந்த வெற்றியை உள்நாட்டுப் போரில் பாதுகாக்க நேர்ந்தது. இதற்கு மூன்று மாதம் பிடித்தது; இது காட்சி னாவின் அருகில் கேரென்ஸ்கியை எதிர்த்து வெற்றி பெற்ற தோடு தொடங்கி, முதலாளிகள், ஐங்கர்கள்²⁶, புரட்சி எதிர்ப்புக் கசாக்குகளில் ஒரு பகுதியினர் இவர்களை எதிர்த்து மாஸ்கோ, இர்க்குட்ஸ்க், ஒரென்பூர்க், கீவ் ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்ட வெற்றிகளோடு தொடர்ந்து, கலேதின், கர்னீலவ், அலெக்சேயெவ்²⁷ இவர்களை எதிர்த்து ரொஸ் தோவ்-நா-தோனூ என்ற நகரத்தில் பெற்ற வெற்றியுடன் முடிவடைந்தது.

பாட்டாளி வர்க்க எழுச்சித் தீ பின்லாந்திலும் கொழுந்து

விட்டெறிந்தது. இந்தப் பெருந் தீ ருமேனியாவிலும் பர வியது.

உள்நாட்டு முனையில் வெற்றிகள் ஒப்பு நோக்கில் எளிதாகவே கிடைத்தன; காரணம், தொழில்நுட்பத்திலும் ஒழுங்கமைப்பிலும் விரோதிகளுக்கு எவ்விதச் சிறப்பும் இருக்கவில்லை, மேலும் எவ்விதப் பொருளாதார அடிப் படையோ, வெகுஜனங்களிடம் ஆதரவோ அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இந்த வெற்றிகள் மிக எளிதில் கிடைத்த தன் விளைவாகச் சில தலைவர்கள் தலைக்கிறுக்கம் கொள்ள இடமேற்பட்டது. “எல்லாம் எளிதில் நடக்கும்” என்பது அவர்களின் கருத்து.

விரைவாகத் தானே கலைந்து, போர்முனையை விட்டு வரும் ராணுவத்தில் பிரம்மாண்டமான அளவு பரவியிருந்த கட்டுக்குலைவை அவர்கள் அசட்டை செய்திருந்தார்கள். புரட்சி வாழ்ச்சொற்கள் கொண்டு போதை ஏறிக் கிடந்தார்கள். இந்தச் சொற்களை உலக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தினார்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் நிர்ப்பந்தத்திலிருந்து ருஷ்யா பெற்ற தாற்காலிக “விடுதலையைச்” சகஜம் என்று கருதி விட்டார்கள்; எனினும் நடை முறையில் இந்த “விடுதலை”, ஜெர்மன், ஆங்கில-பிரெஞ்சுக் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடந்து வந்த போரில் ஏற்பட்ட தற்காலிக நிறுத்தத்தின் விளைவுதான். ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் துவங்கி வரும் வெகுஜன வேலைநிறுத்தங்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து ஏற்படும் கடும் அபாயங்களிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க வரும் புரட்சி என்று கருதி விட்டார்கள். குறிப்பாக மிகவும் கடினமான, துன்பகரமான வகையில் பிறந்து வரும் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு விடாப்பிடியான, காரியரீதியான, தன்னடக்க முள்ள வேலையின் மூலம் உதவி புரிவதற்குப் பதில் “லீப்க்னெஹ்ட் எங்கள் பக்கமிருக்கும் போது ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிதகளால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களை உதைத்தெறிந்து விடுவோம்!” என்று கரங்களை ஆட்டி வீறாப்புப் பேசினார்கள்.

1918 பிப்ரவரி 18 முதல் 24ந் தேதி வரையுள்ள வாரம், ட்வின்ஸ்கைப் பிடித்தது முதல் (பின்னால் மீட்கப்பட்ட) பஸ்கோவ் பிடிபட்டது வரையுள்ள வாரம், சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசை எதிர்த்து ஏகாதிபத்திய ஜெர்மனி

ராணுவத் தாக்குதலை நடத்திய வாரம் நமக்கு மிகவும் கடுமையான, மனக்கசப்பும் துயரமும் தருகிற படிப்பினையை, அதே சமயம் அவசியமான, பயனுள்ள, உதவிகரமான படிப்பினையைத் தந்தது. கடந்த வாரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பெற்ற இருவகையான தந்திச் செய்திகளையும் தொலைபேசித் தகவல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது அளவற்ற முறையில் பயனுள்ளதாக இருந்தது! ஒரு புறத்தில் கட்டுமீறி வெள்ளமாகப் பெருகும், “தீர்மான உருவில்” வந்த புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்—மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் சனிக்கிழமைக் கூட்டத்தில் “இடது சாரி” (ஹம்... ஹம்...) சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளனான ஷ்தேயின்பெர்க்கின் இந்த வகையில் மிகச் சிறந்த மாதிரியான பேச்சை நினைத்துக் கொண்டு ஷ்தேயின்பெர்க்கின் வாய்ச்சொல் என்று இதை அழைக்கலாம். மறு புறம், படைகள் இருந்த இடத்தில் நிற்க மறுப்பு, நார்வா கோட்டைக் கூடப் பாதுகாக்க மறுப்பு, பின்வாங்கும் பட்சத்தில் எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்துவிடுக என்ற உத்தரவை மீறி நடப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய வேதனை தரும், மானக்கேடான தகவல்கள்; ஓடிப்போதல், குழப்பம், திறமையின்மை, நிராதரவு, படுசோம்பல் இவற்றைப் பற்றியோ பேசவே வேண்டியதில்லை.

கடுமையான, மனக்கசப்பும் துயரமும் தருகிற படிப்பினை—அவசியமான, பயனுள்ள, உதவிகரமான படிப்பினை!

வர்க்க உணர்வும் சிந்திக்கும் சக்தியுமுள்ள தொழிலாளி இந்த வரலாற்றுப் படிப்பினையிலிருந்து மூன்று முடிவுகளைச் செய்வான்: தாய்நாட்டின் பாதுகாப்பு, அதன் பாதுகாப்புத் திறன், சோஷலிச, புரட்சிகரப் போர் இவை பற்றிய நமது நிலை குறித்தும், உலக ஏகாதிபத்தியத்துடன் நாம் மோதலுக்கு வரக் கூடிய சூழ்நிலைமைகள் குறித்தும், சர்வதேச சோஷலிச இயக்கம் சம்பந்தமான நமது நிலையைப் பற்றிய பிரச்சினையைச் சரியாக முன்வைப்பது குறித்தும் இந்த மூன்று முடிவுகள் இருக்கும்.

1917 அக்டோபர் 25 முதல் நாம் பாதுகாப்புலாதி களாக இருக்கிறோம்; அன்று முதல் தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக அரும்பாடுபட்டு வருகிறோம். காரணம், நாம் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து முறித்துக் கொண்டு

விட்டோம் என்பதைச் செயல் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். ஏகாதிபத்தியச் சதிகாரர்களின் ஆபாசம் நிறைந்த, இரத்தக் கறை படிந்த ஒப்பந்தங்களை நாம் ரத்து செய்து வெளியிட்டிருக்கிறோம். நமது சொந்த முதலாளி வர்க்கத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டோம். முன்னாட்களில் நாம் ஒடுக்கி வந்த மக்களுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கியுள்ளோம். நம் நாட்டு மக்களுக்கு நிலத்தையும் தொழிலாளர் கண்காணிப்பையும் தந்திருக்கிறோம். நாம் ருஷ்ய சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசைப் பாதுகாக்க நிற்கிறோம்.

நாம் தந்தையர் நாட்டைப் பாதுகாக்க நிற்பதால் நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறன், போருக்குத் தயாரிப்பு போன்ற விஷயங்களில் பொறுப்புள்ள கண்ணோட்டம் அவசியம் என்று கோருகிறோம். புரட்சிப் போர் பற்றிய புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்த்துத் தாட்சண்யமற்ற போரைப் பிரகடனம் செய்கிறோம். நாட்டில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தல், ரயில்வே பாதைகளை (இவை இன்றி நவீன யுத்தமுறை என்பது வெற்றுச் சொல்லே) புனரமைத்தல், எங்கும் கண்டிப்பான புரட்சிக் கட்டுப்பாட்டையும் சுயக் கட்டுப்பாட்டையும் மீண்டும் ஸ்தாபித்தல் இவற்றுடன் தொடங்கிப் புரட்சிப் போருக்கு நீண்ட காலம் தீவிரமாகத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

தாய்நாட்டின் பாதுகாப்பை மனதில் கொண்டு பார்க்கும் போது, உண்மையில் நமக்கென்று ராணுவம் இல்லாத நிலையில், நம்மைவிட அளவு கடந்த வகையில் அதிக பலம் கொண்ட, நன்கு ஆயத்தமாகியுள்ள விரோதியுடன் ஆயுதப் போரில் பிரவேசிப்பது பெருங்குற்றமாகும். தந்தையர் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக நாம் மிகவும் கடுமையான, கொடுமையான, கொடூரமான, கேவலமான சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட வேண்டும். இது ஏகாதிபத்தியத்திடம் “சரணடைவதற்காக” அல்ல, மாறாக ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகத் தீவிரமாக, நல்ல திறமையோடு போராடுவதற்குப் பயிற்சியும் தயாரிப்பும் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஆகும்.

கடந்த வாரமானது, ருஷ்யப் புரட்சியை உலக வரலாற்று வளர்ச்சியில் அளவிட முடியாதபடி உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உயர்த்தியுள்ளது. இந்த நாட்களுக்குள் வரலாறு முன்னேறி

யுள்ளது, திடீரெனப் பல படிகள் மேலே ஏறியுள்ளது.

இதுகாறும் நாம் (உலக ஏகாதிபத்தியத்தோடு ஒப்பிட் டால்) மிகவும் அற்பமான, வெறுப்புக்கும் பரிதாபத்துக்கும் உரிய விரோதிகளை - ரமானவ்²⁸ என்ற மடையன், கேரென்ஸ்கி என்ற ஜம்பப் பேர்வழி, ஜங்கர்கள், முதலாளி களின் கும்பல்கள் போன்றவர்களையே - எதிர்த்து நின்றிருக் கிறோம். இப்போதோ நமக்கு எதிராகப் பண்பாட்டிலும் தொழில்நுட்பத்திலும் சிறந்த, அற்புதமான ஒழுங்கமைப் புடைய உலக ஏகாதிபத்தியம் என்ற ராட்சசன் எழுந்திருக் கிறான். இந்த ராட்சசனை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். அவனை எதிர்த்து எப்படிப் போராடுவது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மூன்றாண்டு காலப் போரின் விளைவாக ஈடிணையற்ற சீரழிவுக்கு இலக்கான விவசாய நாடு, சோஷலிசப் புரட்சியைத் துவக்கியுள்ள நாடு ஆயுதப் போரைத் தவிர்க்க வேண்டும், மிகப் பெரிய தியாகங்கள் செய்ய நேரிடிலும் சரி, தவிர்ப்பது இன்னும் சாத்தியமாக இருக்கும் போது இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்; “இறுதியான, முடிவான போராட்டம்” துவங்குவதற்கு முன் பயனுள்ள ஏதோ ஒன்றைச் செய்யும் வாய்ப்பு பெறுவதற்காக இவ்வாறு செயல்பட வேண்டும்.

முன்னேறியுள்ள ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் சோஷலிசப் புரட்சி வெடித்த பிறகுதான் அந்தப் போராட்டம் துவங்கும். இத்தகைய புரட்சி மாதத்திற்கு மாதம், வாரத்திற்கு வாரம் முதிர்ச்சியடைந்து பலம் பெற்று வருகிறது என்பது நிச்சயம். முதிர்ச்சியடைந்து வரும் இந்தப் பலத்திற்கு உதவி அளிக்க வேண்டும். அதற்கு எப்படி உதவுவது என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் ராணுவம் இல்லாத காலத்தில் அண்டையிலுள்ள சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசை நாசத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்தால் வளர்ந்து வரும் அந்தப் பலத்திற்குப் பாதகம் விளையுமே அன்றி, உதவி கிட்டாது.

“ஐரோப்பாவில் சோஷலிசத்தின் வெற்றியை நம்பி இருக்கிறோம்” என்ற மகத்தான கோஷத்தை வெறும் வாய்ச்சொல்லாக மாற்றிவிடக் கூடாது. சோஷலிசத்தின் பூரண வெற்றியை நோக்கிச் செல்லும் நீண்ட கடினமான பாதை நம் மனதில் இருக்குமானால் இது உண்மையான கோஷம். “சோஷலிசப் புரட்சியின் சகாப்தத்தை” அதன்

முழுமையிலும் பார்க்கும் போது இது மறுக்க முடியாத தத்துவவியல்-வரலாற்றியல் உண்மையாகும். ஆனால் கருத்தியலான உண்மை எதுவும் ஸ்தூலமான எல்லா வகையான நிலையுடனும் பொருத்திப் பார்க்கும் போது வெற்றுச் சொல்லாகிவிடுகிறது. “ஓவ்வொரு வேலைநிறுத்தமும் சமூகப் புரட்சியின் வெட்ட வெட்ட முளைக்கும் தலைகளையுடைய பாம்பை ஒளித்து வைத்திருக்கிறது” என்பது மறுக்க முடியாதது. ஆனால் ஓவ்வொரு வேலைநிறுத்தத்திற்குப் பின்னரும் உடனே புரட்சியை நோக்கி விரைந்து செல்லலாம் என்று கருதுவது மடத்தனம். ஐரோப்பியப் புரட்சி வெடிக்கும் என்றும் அது அடுத்த சில வாரங்களுக்குள், ஜெர்மானியர் பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ, கீவ் நகரங்களை அணுகுமுன், நமது ரயில்வே போக்குவரத்தை அவர்கள் “தீர்த்துக் கட்டும்” முன் நிச்சயம் வெற்றி பெற்றுவிடும் என்றும் மக்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் பொருளில் நாம் “ஐரோப்பாவில் சோஷலிசத்தின் வெற்றியை நம்பி இருக்கிறோம்” என்றால் பொறுப்புள்ள சர்வதேசியவாதிகளாகவும் புரட்சியாளர்களாகவும் அல்ல, மாறாக துர்ச்சாகசவாதிகளாகவே இயங்குபவர்களாவோம்.

லீப்க்னெஹ்ட் முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து இரண்டு அல்லது மூன்று வாரங்களில் வெற்றி பெறுவாரானால் (இது அசாத்தியமல்ல) நம்மை எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் அவர் விடுவிப்பார். இதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆனால் நாம் இன்றைய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் இன்றைய செயல்தந்திரத்தை நிர்ணயிக்கும் போது அடுத்த சில வாரங்களில் லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி காணலாம் என்ற நம்பிக்கை மீது செயல்படுவோமானால் நாம் கேலிக்கு மட்டுமே உரியவர்களாவோம். இந்தக் காலத்து மகத்தான புரட்சிகரக் கோஷங்களை வெறும் புரட்சிகரமான வாய்ச் சொல்லாக மாற்றியவர்களாவோம்.

தொழிலாளர் தொழர்களே, புரட்சியின் வேதனைமிக்க, ஆனால் பயனுள்ள படிப்பினைகளிலிருந்து கற்றுக் கொள்வீர்! தாய்நாட்டினைப் பாதுகாக்க, சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசைப் பாதுகாக்கப் பொறுப்புடனும் தீவிரமாயும் ஊசலாட்டமின்றியும் ஆயத்தமாவீர்!

பிராவ்தா (மாலைப் பதிப்பு),
இதழ் 35, பிப்ரவரி 25 (12),
1918

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 393-397

வினோதமானதும் விபரீதமானதும்

நமது கட்சியின் மாஸ்கோ பிராந்திய காரியாலயம் 1918 பிப்ரவரி 24ந் தேதியன்று நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தில் மத்தியக் கமிட்டி மீது நம்பிக்கையின்மையை வெளியிட்டிருக்கிறது, “ஆஸ்திரியாவுடனும் ஜெர்மனியுடனும் செய்துள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளை அமுலாக்குவதோடு சம்பந்தப்படுத்தப்படும்” அதன் முடிவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்து விட்டது, மேலும் அந்தத் தீர்மானத்துக்கான ஒரு “விளக்கக் குறிப்பில்” அது “மிக நெருங்கிய எதிர்காலத்தில் கட்சியில் ஒரு பிளவு ஏற்படுவது அநேகமாகத் தவிர்க்க முடியாததாகும் என்று கருதுகிறது” என்று பிரகடனப்படுத்தி இருக்கிறது.*

இதிலெல்லாம் விபரீதமானதாக எதுவுமில்லை, வினோதமானதுங்கூட எதுவுமில்லை, ஒரு தனியான சமாதானத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை மீது மத்தியக் கமிட்டியோடு பெரும் கருத்துவேறுபாடு கொள்ளும் தோழர்கள் மத்தியக் கமிட்டியைக் கடுமையாகக் கண்டிப்பதும் ஒரு பிளவு தவிர்க்க முடியாதது என்கிற தங்களுடைய துணிவை வெளியிடுவதும் முற்றிலும் இயல்பானதேயாகும். அதெல்லாம் கட்சி உறுப்பினர்களின் மிகமிக நியாயமான உரிமையாகும், அது முற்றாகப் புரிந்து கொள்ளத் தக்கதே.

* தீர்மானத்தின் முழு வாசகம் பின்வருமாறு: “மத்தியக் கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதித்த பிறகு, ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மாஸ்கோ பிராந்திய காரியாலய மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் கொள்கை, உள்ளமைப்பு ஆகியவற்றை உத்தேசித்து அதன் மீது நம்பிக்கையின்மையை வெளியிட்டது, கிடைக்கிற முதல் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு புதிய மத்தியக் கமிட்டி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும். மேலும், ஆஸ்திரியாவுடனும் ஜெர்மனியுடனும் செய்துள்ள சமாதான ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளை அமுலாக்குவதோடு சம்பந்தப்படுத்தப்படும் அதனுடைய முடிவுகளுக்கு முற்றாகக் கீழ்ப்படியும் கடமை தனக்கு இல்லை என்றும் மாஸ்கோ பிராந்திய காரியாலயம் கருதுகிறது.” இந்தத் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. — ஆ-ர்.

ஆனால் வினோதமானது, விபரீதமானது இதோ இருக்கிறது. தீர்மானத்துடன் ஒரு “விளக்கக் குறிப்பு” இணைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதன் முழு வாசகம் பின்வருமாறு:

“மிக நெருங்கிய எதிர்காலத்தில் கட்சியில் ஒரு பிளவு ஏற்படுவது அநேகமாகத் தவிர்க்க முடியாததாகும் என்று மாஸ்கோ பிராந்திய காரியாலயம் கருதுகிறது. மேலும், தனியான சமாதானத்தைச் செய்து கொள்வதை ஆதரித்துக் கோருபவர்களையும் கட்சியிலுள்ள எல்லா மிதவாத சந்தர்ப்பவாதிகளையும் ஒருங்கே சமமாக எதிர்க்கும் எல்லா முரணற்ற புரட்சிகரமான கம்யூனிஸ்டுகளும் ஒன்றுபடுவதற்கான குறிக்கோளைத் தனக்கென்று நிறுவிக்கொள்கிறது. சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, இப்போது வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக் கொண்டு வருகிற சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நமது முதன்மையான கடமை சோஷலிச புரட்சியின் கருத்துக்களை எல்லாப் பிற நாடுகளுக்கும் பரப்புவதென்றும் தொழிலாளர்களின் சர்வாதிகாரத்தை உண்டாக்குவதென்றும் ரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புரட்சியை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குவதென்றும் முன்போலவே நாங்கள் சாதிக்கிறோம்.”

இந்த வாசகத்தில் நாம் அழுத்தம் கொடுத்திருக்கும் சொற்கள்தாம்... வினோதமானவை, விபரீதமானவை.

இந்தச் சொற்களிலேதான் விஷயத்தின் கரு அடங்கியிருக்கிறது.

தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் முன்வைத்துள்ள கொள்கை முழுவதையும் இந்தச் சொற்கள் ஒரே அபத்தமாக்கி விடுகின்றன. இந்தச் சொற்கள் அவர்களது தவற்றின் வேரை அசாதாரணமான தெளிவுடன் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

“சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே...” அது வினோதமானது, ஏனெனில் முதலிலைகளுக்கும் முடிவுக்கும் தொடர்பு கூட இல்லை. “சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்

தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியின் ராணுவத் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே” — இப்படிப்பட்ட ஒரு கூற்று சரியாகவோ, தப்பாகவோ இருக்கலாம், ஆனால் அது வினோதமானது என்று சொல்லியிருக்க முடியாது. இது முதல் விஷயம்.

இரண்டாவது விஷயம்: சோவியத் ஆட்சி “இப்போது வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்காகி வருகிறது”. இது வினோதமானது மட்டுமல்ல, சுத்த விபரீதமானதுங்கூட. இவர்கள் தங்களைத் தாங்களே சிக்கலில் சிக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையான இந்தச் சிக்கலை நாம் விடுவித்தாக வேண்டும்.

முதல் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து போரில் தோல்வியடையும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதாயிருக்கும், அது சோவியத் ஆட்சியை இழப்பதில் கொண்டு போய் விடும், வேறு சொற்களில் சொல்வதென்றால் ருஷ்யாவில் முதலாளி வர்க்கம் வெற்றி பெறுவதில் கொண்டு போய் விடும் என்பதே ஆசிரியர்களின் கருத்தாக இருக்கும் போலும். இந்தக் கருத்துக்கு குரல் கொடுப்பதின் மூலம் நான் எனது (1918, ஜனவரி 8ல் எழுதிய, 1918, பிப்ரவரி 24ல் பிராவ்தாவில் பதிப்பிக்கப்பட்ட) ஆய்வுரைகளில்* சொன்னதன் உண்மையை, அதாவது ஜெர்மனி வைத்த சமாதான நிபந்தனைகளை ஏற்க மறுப்பது ருஷ்யாவின் தோல்வியிலும் சோவியத் ஆட்சி வீழ்த்தப்படுவதிலும் கொண்டு போய் விடும் என்று சொன்னதன் உண்மையை இவர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

எனவே, *la raison finit toujours par avoir raison* — உண்மை எப்போதும் வெல்லும்! எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்கள், பிளவுபடுத்துவதாக அச்சுறுத்தும் மாஸ்கோவாசிகள் — ஒரு பிளவைப் பற்றிப் பகிரங்கமாகப் பேசும் நிலைக்கு வந்து விட்டிருக்கிறபடியாலேயே — தங்களுடைய ஸ்தூலமான காரணங்களை, புரட்சிகரமான போரைப் பற்றிப் பொதுப்படையான வாய் வீச்சோடு நிறுத்திக் கொள்கிற ஆசாமிகள் மொளனத்திலே தட்டிக்

* இத்தொகுப்பு, பக்கங்கள் 11-23ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

கழிக்க விரும்பும் அதே காரணங்களைப் பற்றி அதே அளவுக்கு வெளிப்படையாகப் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஆய்வுரைகளின், வாதங்களின் அசல் சாராம்சமே என்னவெனில் (இதை என்னுடைய 1918, ஜனவரி 7ம் தேதிய ஆய்வுரைகளைக் கவனமாகப் படிக்க அக்கறை காட்டுகிற எவருக்கும் தெரியும்) இந்த மிகமிகக் கடுமையான சமாதானத்தை இன்றே, உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும், அதே சமயத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான போருக்குத் தீவிரமாகத் தயாரிப்புச் செய்ய வேண்டும் (மேலும், இப்படிப்பட்ட தீவிரமான தயாரிப்புகளின் நலன்களுக்கென்றே அதை ஏற்க வேண்டும்) என்பதே. ஒரு புரட்சிகரமான போர் பற்றிப் பொதுப்படையான வாய்வீச்சோடு நிறுத்திக் கொள்கிற ஆசாமிகள் என் வாதங்களின் அசல் சாராம்சத்தைப் புறக்கணித்தார்கள், அல்லது காணத் தவறினார்கள், அல்லது காண விரும்பவில்லை. என் வாதங்களின் சாராம்சம் பற்றி மேற்கொண்ட “மௌனம் எனும் சதியை” உடைத்ததற்கு எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்களாகிய மாஸ்கோவாசிகளுக்குத்தான் என் நெஞ்சின் அடியாழத்திலிருந்து இப்போது நான் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாஸ்கோவாசிகள்தாம் அவற்றிற்கு முதன்முதலில் பதில் கொடுத்தவர்கள்.

அவர்களின் பதில் என்ன?

அவர்களின் பதில் என்னுடைய ஸ்தூலமான வாதத்தின் சரிநிலையை ஒத்துக்கொள்வதேயாகும். ஆம், மாஸ்கோவாசிகள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாம் இப்போது ஜெர்மானியர்களை எதிர்த்துச் சண்டை போட்டால் நிச்சயமாகத் தோற்கடிக்கப்படுவோம்*. ஆம், இந்தத் தோல்வி நிச்சய

* எப்படியிருந்தாலும் சண்டை போடுவதைத் தவிர்ப்பது சாத்தியமில்லை என்கிற எதிர்வாதத்தைப் பொறுத்த வரை, உண்மைகள் அதற்குப் பதில் கொடுத்துள்ளன: ஜனவரி 8ம் தேதி எனது ஆய்வுரைகள் படிக்கப்பெற்றன; ஜனவரி 15ம் தேதி வாக்கில் நமக்குச் சமாதானம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் மட்டும் இராதிருந்தால் நிச்சயமாக ஓர் ஓய்வு உறுதிப்படுத்தப்பெற்றிருக்கும் (மேலும் நமக்கு ஒரு மிகமிகக் குறுகிய கால ஓய்வு கூட மிகமிகப் பிரம்மாண்டமான குறிப்பொருளுடையதாக இருந்திருக்கும்—பொருளாயத் ரீதியிலும் சரி, தார்மீக ரீதியிலும் சரி; ஏனெனில் ஜெர்மானியர்கள் ஒரு புதிய போரைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டியதாயிருந்திருக்கும்). — ஆர்.

மாக சோவியத் ஆட்சியின் வீழ்ச்சியில் கொண்டு போய்விடும்.

எனது வாதங்களின் சாராம்சத்திற்கு எதிராக, அதாவது போரை உடனே ஏற்றுக்கொள்வதாயிருந்தால் போரின் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கும் என்பது பற்றிய என்னுடைய ஸ்தூலமான கூற்றுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட “மௌனம் எனும் சதியை” உடைத்ததற்காகவும் எனது ஸ்தூலமான கூற்றின் சரிநிலையைப் பயமின்றி ஒத்துக்கொண்டதற்காகவும் மீண்டும் மீண்டும் எனது “அதிதீவிரவாத” எதிர்ப்பாளர்களாகிய மாஸ்கோவாசிகளுக்கு என் நெஞ்சின் அடியாழத்திலிருந்து நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

மேலும், எந்த ஆதாரங்களின் மீது என்னுடைய வாதங்கள் — அவை சரி என்று ஏற்கும்படி மாஸ்கோவாசிகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் — நிராகரிக்கப்படுகின்றன?

சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து சோவியத் ஆட்சியின் இழப்பை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆதாரங்களின் மீது நிராகரிக்கப்படுகின்றன.

சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களுக்கு இது ஏன் தேவைப்பட வேண்டும்? விஷயத்தின் கரு, எனது வாதங்களைத் தோற்கடிக்க விரும்புகிறவர்கள் வாதம் புரிவதிலுள்ள அசல் சாராம்சம் இதுதான். மேலும், இந்த விஷயத்தின் மீது, இந்த மிகமிக முக்கியமான, அடிப்படையான, கருப் பொருளான விஷயத்தின் மீதுதான் தீர்மானத்திலோ “விளக்கக் குறிப்பிலோ” ஒரு வார்த்தையேனும் சொல்லப்படவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கிற, விவாதத்திற்கிடமற்ற விஷயத்தைப் பற்றி — “ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புரட்சியை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குவது” பற்றியும் (சோவியத் ஆட்சியை இழப்பதில் கொண்டு போய் விடுகிற ஒரு கொள்கையின் வழிமுறைகளையும் சாதனங்களையும் பயன்படுத்தியா?), கட்சியிலுள்ள எல்லா மிதவாத சந்தர்ப்பவாதிகளையும் எதிர்ப்பது பற்றியும் — பேசுவதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களுக்கு நேரமும் இடமும் கிடைத்தது. ஆனால் எது உண்மையிலே விவாதத்திற்குரியதாயுள்ளதோ, எது சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களின் நிலையின் சாராம்சத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப் பற்றி

ஒரு வார்த்தை இருக்க வேண்டுமே, கிடையாது!

வினோதம்தான். மிகமிக வினோதம்தான். இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் குறிப்பாகப் பலவீனமாயிருக்கிறதை உணர்ந்ததினாலேதான் இதைப் பற்றி இந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் மௌனம் சாதித்தார்களோ? ஏன் (இது சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களுக்குத் தேவை) என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்வதென்றால் அதற்கு அநேகமாக அர்த்தம் தங்களை அம்பலப்படுத்திக் கொண்டதாகிவிடுமே...

அது எப்படியிருந்தாலும், தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியிருக்கக் கூடும் வாதங்களை நாம் தேடிப்பிடிக்க வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியவாதிகளோடு எந்தச் சமாதானமும் செய்து கொள்வதை சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்கள் தடை செய்கின்றன என்று ஒருக்கால் ஆசிரியர்கள் நம்புகிறார்களோ? பெத்ரோகிராத் கூட்டங்கள் ஒன்றில் சமாதானத்தின் எதிர்ப்பாளர்களில் சிலர் இந்த அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார்கள், ஆனால் ஒரு தனியான சமாதானத்தை ஆட்சேபித்தவர்களில் அற்பச் சிறுபான்மையினர்தாம் அதை ஆதரித்தார்கள். இந்த அபிப்பிராயம், பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளின் சந்தர்ப்பப் பயணை மறுப்பதிலும் போலந்து, லாட்வியா, குர்லாந்து திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிற நிலை “கூடவே” தொடர்ந்து வரும் சமாதானத்தையும் மறுப்பதிலும் கொண்டு போய் விடும் என்பது தெளிவு. இந்தக் கருத்து தவறு என்பது (எடுத்துக்காட்டாக, பெத்ரோகிராத் சமாதான எதிர்ப்பாளர்களில் பெரும்பான்மையினர் அதை நிராகரித்தனர்) பட்டப்பகல் போல் தெளிவானது. இந்த நிலையிலிருந்து பார்த்தால், ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளால் சூழப்பட்டுள்ள ஒரு சோஷலிசக் குடியரசு எந்தப் பொருளாதார ஒப்பந்தங்களையும் செய்து கொள்ள முடியாது, சந்திர மண்டலத்துக்குப் பறந்து போனாலன்றி நிலவவும் முடியாது.

சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களுக்கு அது உந்தப்படுவது தேவையாயிருக்கிறது என்றும் அப்படி அது உந்தப்படுவது போரால் மட்டுமே முடியும் என்றும் சமாதானத்தால் என்றைக்கும் முடியாது, ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியம் “நியாயப் படுத்தப்படுகிறது” என்கிற ஓர் அபிப்பிராயத்தை மக்களிடம் அது உண்டாக்கக் கூடும் என்றும் ஒருக்கால் ஆசிரியர்கள்

நம்புகிறார்களோ? இப்படிப்பட்ட “தத்துவம்” மார்க்சியத் துக்கு முற்றாக மாறுபட்டது, ஏனெனில் புரட்சிகளை “உந்துவதை” எப்போதும் மார்க்சியம் எதிர்த்து வந்திருக்கிறது; புரட்சிகள் அவற்றை உற்பத்தி செய்கிற வர்க்க முரண்பாடுகளின் அதிகரிக்கும் கூர்மையிலிருந்து வளர்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு தத்துவம், ஆயுதமேந்திய எழுச்சி என்கிற போராட்ட வடிவம் எப்போதும் எல்லா நிலைமைகளிலும் கட்டாயமாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்கிற கருத்துக்குச் சமமாகும். ஆனால், யதார்த்தத்திலோ, சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களுக்குத் தேவைப்படுவது என்னவெனில், நமது நாட்டில் முதலாளி வர்க்கத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்ட பிறகு சோவியத் ஆட்சி அந்த சர்வதேசப் புரட்சிக்கு உதவி புரிய வேண்டும், ஆனால் அது தன்னுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு உதவியின் வடிவத்தைத் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே. அதே புரட்சி தன் சொந்த நாட்டில் தோல்வியடையும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வதன் மூலமாக உலக ரீதியிலே சோஷலிசப் புரட்சிக்கு உதவுவது என்பது உந்துவது பற்றிய தத்துவத்திலிருந்து கூடத் தொடர்கிற ஒரு கருத்தல்ல.

ஜெர்மனியில் ஏற்கெனவே புரட்சி தொடங்கி விட்டது என்றும் அது அங்கே ஏற்கெனவே ஒரு பகிரங்கமான, தேச ரீதியான உள்நாட்டுப் போரின் கட்டத்தை எட்டி விட்டது என்றும் எனவே ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு உதவுவதில் நமது பலத்தைச் செலவிட வேண்டும் என்றும் ஒரு முடிவான போராட்டத்தை ஏற்கெனவே தொடங்கி விட்டுக் கடுமையாக நெருக்கப்பட்டு வருகிற ஜெர்மன் புரட்சியைக் காப்பாற்றுவதற்காக நாமே சாக வேண்டும் (“சோவியத் ஆட்சியை இழப்பது”) என்றும் ஒருக்கால் அந்தத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் நம்புகிறார்களோ? இந்தத் தத்துவத்தின்படி, நாம் சாகிற அதே நேரத்தில் நாம் ஜெர்மன் எதிர்ப்புரட்சியின் சக்திகளின் ஒரு பகுதியை வேறு பக்கம் திருப்பி விட்டவர்களாவோம், அதன் மூலமாக ஜெர்மன் புரட்சியைக் காப்பாற்றியவர்களாவோம்.

இந்த முதலிலைகள் இருப்பதாக இருந்தால், தோல்வியின் சாத்தியப்பாட்டையும் சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டையும் ஒப்புக்கொள்வது (தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் சொல்வது போல) “சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளது”

மட்டுமல்ல, நேரான கடமையும் ஆகும் என்பது முற்றிலும் சிந்திக்கத்தக்க விஷயமே. ஆனால் இந்த முதலிலைகள் இல்லை என்பது வெளிப்படை. ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப் பட்டு வருகிறது, ஆனால் அது வெடிக்கும் நிலையை ஜெர்மனியில் எட்டவில்லை, ஜெர்மனியில் உள்நாட்டுப் போர் நிலையை எட்டவில்லை என்பது வெளிப்படை. “சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வதின்” மூலம் நிச்சயமாக நாம் ஜெர்மன் புரட்சி பக்குவப் படுவதற்கு உதவ மாட்டோம், அதற்குத் தடங்கல்தான் செய்வவர்களாவோம், ஜெர்மன் பிற்போக்குக்குத்தான் உதவுவோம், அதற்கு உகந்த மாதிரி நடந்து கொள்பவர்களாவோம், ஜெர்மனியில் சோஷலிச இயக்கத்துக்குத் தடங்கல் செய்வோம், சோஷலிசத்தின் பக்கம் இன்னமும் வராத பெருந்திரளான ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் அரைப்பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் சோஷலிசத்தை வெறுத்து ஒதுங்கிவிடும்படிச் செய்வோம், ஏனென்றால் 1871ல் பாரிஸ் கம்யூனிள்²⁹ தோல்வியைக் கண்டு பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் பயந்து போனது போல் அவர்கள் சோவியத் ருஷ்யாவின் தோல்வியைக் கண்டு பயந்து போவார்கள்.

விரும்பிய மட்டும் எப்படியெப்படியெல்லாம் திருப்பியும் புரட்டியும் பார்த்தாலும் சரி, ஆசிரியர்களின் வாதங்களில் தர்க்கம் ஏதும் இல்லவே இல்லை. “சர்வதேசப் புரட்சியின் நலன்களை உத்தேசித்து, சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது சந்தர்ப்பப் பயனுள்ளதே” என்கிற கருத்தைத் தாங்கி நிறுத்துவதற்குப் புத்திசாலித்தனமான வாதங்கள் ஏதுமில்லை.

“இப்போது சோவியத் ஆட்சி வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக் கொண்டு வருகிறது” – இதுவே, நாம் பார்த்தது போல, மாஸ்கோத் தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்கள் பிரகடனப்படுத்த முன்வந்த விபரீதமான கருத்து.

ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நம்மை நஷ்ட ஈடு தருமாறு செய்யப் போகிறார்கள், ஜெர்மனிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும் செய்வதைத் தடை செய்வார்கள் என்பதால் சோவியத் ஆட்சி எல்லாக் குறிப்பொருளையும் இழக்கிறது, “வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்காகி விடுகிறது” – இதுவே தீர்மானத்தின் ஆசிரியர்களினுடைய

“எண்ணத்தின்” போக்காக இருக்கலாம். “இருக்கலாம்” என்று நாம் சொல்வதற்குக் காரணம், ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய ஆய்வுரைக்கு ஆதரவாகத் தெளிவாகவோ குறிப்பானதாகவோ எதையும் வைக்கவில்லை.

ஆழ்ந்த நிர்க்கதியான நிராசை, முழு நம்பிக்கைக் குலைவு—இவைதான் சோவியத் ஆட்சியின் குறிப்பொருள் வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கே ஆகும், சோவியத் ஆட்சியை இழப்பது சாத்தியமாவதற்கு இடங்கொடுக்கிற செயல்தந்திரம் அனுமதிக்கத்தக்கதே என்கிற “தத்துவத்தின்” முழுச் சாராம்சமாகும். எப்படியும் மீட்சியே கிடையாதாகையால் சோவியத் ஆட்சியும் ஒழிந்து போகட்டுமே—இந்த உணர்ச்சிதான் இந்த விபரீதமான தீர்மானத்தைப் போடச் செய்தது. சில சமயங்களில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்குப் போர்த்தப்படுகிற “பொருளாதார” வாதங்கள் எனப்பட்டவையும் அதே நிர்க்கதியான நிராசையைத்தான் வெளிக்காட்டுகின்றன: கொஞ்சநஞ்சமான கப்பம் அல்ல, இத்தகைய பெரிய அளவில் கப்பம் வசூலிக்கப்பட முடியாமென்றால் அது என்ன சோவியத் குடியரசு? என்பது வெளிப்படை.

நிராசை தவிர வேறில்லை: எப்படியும் நாம் சாவோம்! ரஷ்யா அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற படுமோசமான நிலைமையில் இது மிகவும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க ஒரு மனோநிலைதான். ஆனால் இது உணர்வுபூர்வமான புரட்சிக்காரர்களிடையே “புரிந்து கொள்ளத்தக்க” விஷயமல்ல. அதன் தன்மை என்னவென்றால், இங்கே மாஸ்கோ வாசிகளின் கருத்துக்கள் அபத்த நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டுப் போவதேயாகும். 1793ன் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய ஆதாயங்கள்—குடியரசும் ஜனநாயகத்துவமும்—வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்காகி வருகின்றன என்றும் குடியரசை இழக்கும்படியான சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டுமென்றும் என்றைக்கும் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நெஞ்சிலே நிராசையை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களல்ல, வெற்றி மீதுள்ள நம்பிக்கையை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள். ஒரு புரட்சிகரமான போருக்கு அறைகூவல் விடுப்பதும் அதே நேரத்தில் ஓர் அதிகாரபூர்வமான தீர்மானத்தில் “சோவியத் ஆட்சியை இழக்கும் சாத்தியப்பாட்டை ஒப்புக்கொள்வது”

பற்றிப் பேசுவதும் தன்னைத்தானே முழுக்க முழுக்க அம்பலப்படுத்திக் கொள்வதாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், நெப் போலியன் போர்கள் நடந்த காலத்தில் பிரஷ்யாவும் வேறு பல நாடுகளும் 1918ல் ருஷ்யா அனுபவித்து வருகிறதை விட ஒப்புமையற்ற, அளவற்ற, எவ்வளவோ கஷ்டங்களையும், தோல்வியின் சுமைகளையும் பராதீனத்தையும், நாடு பிடித்தவனின் அவமானத்தையும் ஒடுக்குமுறையையும் அனுபவித்தன என்ற போதிலும், நாம் இன்று மிதிக்கப்பட முடிகிறதைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அதிகமாகப் பலமாக நெப்போலியனின் ராணுவ பூட்சுகள் தங்களை மிதித்துத் துவைத்த காலத்தில் பிரஷ்யாவின் தலைசிறந்த மனிதர்கள் நம்பிக்கை குலைந்து நிற்கவில்லை; தங்களுடைய தேசிய அரசியல் ஸ்தாபனங்கள் “வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கே” என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சோர்ந்து நிற்கவில்லை; அல்லது “எப்படியும் நாம் சாவோம்” என்கிற உணர்ச்சிக்கு ஆளாகவும் இல்லை. பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தைவிட எவ்வளவோ எல்லையற்ற கடுமையான, மிருகத்தனமான, அவமானகரமான, ஒடுக்கு முறையான சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டார்கள்; அதன் பிறகு உரிய தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கவும் அறிந்திருந்தார்கள்; நாடு பிடித்தவனின் நுகத்தடியை உறுதியாகச் சகித்துக் கொண்டார்கள்; மீண்டும் போராடினார்கள்; மீண்டும் நாடு பிடிக்கிறவனின் நுகத்தடியின் கீழ் வந்தார்கள்; மீண்டும் ஆபாசமான, அதி ஆபாசமான சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டார்கள்; மீண்டும் நிமிர்ந்தெழுந்தார்கள்; கடைசியிலே தங்களை விடுதலை செய்து கொண்டார்கள் (அதிக பலமுள்ள, தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொள்கிற நாடு பிடிக்கிறவர்களிடையேயுள்ள சச்சரவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் அல்ல).

நம் வரலாற்றிலும் இது ஏன் திரும்ப நடக்கக் கூடாது?

நாம் ஏன் நம்பிக்கைக் குலைவுக்குப் பணிந்து போக வேண்டும்? “சோவியத் ஆட்சி வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்கே ஆகி வருகிறது” என்று சொல்கிற தீர்மானங்களை—அட தெய்வமே, மிகமிக வெட்கக்கேடான சமாதானத்தைவிட வெட்கக்கேடானவை ஆயிற்றே இவை—ஏன் எழுத வேண்டும்?

நவீன ஏகாதிபத்திய அசுரர்களை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் கிடைக்கும் மிகக் கடுமையான ராணுவத் தோல்விகள் ருஷ்யாவிலும் ஏன் தேசிய மன உறுதியைப் பலப்படுத்தக் கூடாது? சுயக்கட்டுப்பாட்டை ஏன் பலப்படுத்தக் கூடாது? டம்பப் பேச்சுக்கும் வாய்ச்சொல் வீச்சுக்கும் ஏன் முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் கூடாது? ஏன் எதையும் தாங்கும் மனோசக்தியைப் போதிக்கக் கூடாது? நெப்போலியனால் நசுக்கப்பட்ட போது பிரஷ்யர்கள் கையாண்ட சரியான போர்த்தந்திரங்களின் பக்கம்— நம்மிடம் ராணுவம் இல்லாத போது சமாதான ஒப்பந்தங்களிலேயே மிகமிக அவமானகரமான சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டு, பிறகு சக்திகளை ஒன்றுதிரட்டிக் கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் நிமிர்ந்தெழுகிற போர்த்தந்திரங்களின் பக்கம்— மக்களை ஏன் திருப்பிக் கொண்டு வரக் கூடாது?

முன்பு கேட்டிராத அளவு கடினமான முதல் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கே, பிற நாடுகள் அதைவிடக் கசப்பான துர்ப்பாக்கியங்களை உறுதியுடன் தாங்கிக் கொள்ள முடிந்திருக்கிற போது, நாம் ஏன் நம்பிக்கைக் குலைவுக்கு உள்ளாக வேண்டும்?

பலமில்லாத போது ஒருவன் பணிந்து தீர வேண்டும் என்று அறிந்து, அப்படியிருப்பினும் எந்த விலை கொடுத்தாயினும் மீண்டும் மீண்டும் நிமிர்ந்தெழும் சக்தி பெற்றும் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பலத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் சக்தி பெற்றும் இருக்கிற பாட்டாளியின் உறுதிக்குப் பொருத்தமாக இந்த நம்பிக்கைக் குலைவுள்ள செயல்தந்திரம் உள்ளதா, அல்லது நம் நாட்டில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி என்கிற வடிவத்திலே புரட்சிகரமான போரைப் பற்றி வாய்வீச்சடிப்பதிலே தனக்கு நிகரில்லை என்று காட்டிக் கொண்டுள்ள குட்டி முதலாளிகளின் முதுகெலும்பற்ற தன்மைக்குப் பொருத்தமாயுள்ளதா?

இல்லை, அன்பார்ந்த மாஸ்கோ “அதிதீவிரவாதத்” தோழர்களே! மிகமிக வர்க்க உணர்வுள்ள, உறுதியாயுள்ள அதே தொழிலாளர்களைச் சோதனைகளின் ஒவ்வொரு நாளும் உங்களிடமிருந்து துரத்தி விடும். நாடு பிடிப்போன் பஸ்கோவில் இருந்து கொண்டு தானியம், உலோகத்தாதுப் பொருட்கள், பணம் என்ற வடிவத்தில் ஆயிரம் கோடி ரூபிள் கப்பம் கட்டும்படிச் செய்து கொண்டிருக்கிற இன்று

மட்டுமல்ல, அவன் நீஷ்னி நோவ்கரத், ரொஸ்தோவ்-நா-தோனூ என்ற நகர் வரை வெகு தூரத்திற்கு வந்தாலுங்கூட, இரண்டாயிரம் கோடி ரூபிள் கப்பம் கட்டும்படிச் செய்தாலுங்கூட சோவியத் ஆட்சி சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆகிக் கொண்டு வரவில்லை, ஆகவும் செய்யாது என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

அன்னியனின் எந்த நாடு பிடிப்பும் எப்பொழுதும் மக்களின் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை “வெறுமனே சம்பிரதாயச் சடங்காகச்” செய்ய முடியாது (மேலும், சோவியத் ஆட்சி, வரலாற்றுக்குத் தெரிந்த எதையும் விட எவ்வளவோ மேலான அரசியல் ஸ்தாபனம் மட்டும் அல்ல). அதற்கு மாறாக, அன்னியனின் எந்த நாடு பிடிப்பும் சோவியத் ஆட்சியின்பால்—அது மட்டும் கண்முடித்தனமான முட்டாள் செயல்களில் இறங்காமலிருந்தால்—மக்களின் மனப்பற்றைப் பலப்படுத்தும்.

மேலும், நம்மிடம் ராணுவம் இல்லாத போது மிகமிக ஆபாசமான சமாதானத்திலும் கையெழுத்திட மறுப்பது ஒரு துர்ச்சாகசமாகவே இருக்கும்; அதற்காக, இத்தகைய மறுப்பு தெரிவித்த அரசாங்கத்தை மக்கள் நியாயமாகவே கண்டிப்பார்கள்.

பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தைவிட அதிகக் கொடியதான, அவமானகரமான சமாதான ஒப்பந்தங்கள் முன்பு வரலாற்றிலே கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளன (மேலே சில உதாரணங்கள் தந்தோம்). அவை அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கைக் கெடுக்கவோ அதைச் சம்பிரதாயச் சடங்கு ஆக்கவோ இல்லை; அவை அரசாங்கத்தையோ மக்களையோ நாசம் செய்யவில்லை, அதற்குப் பதிலாக மக்களை எஃகுபோல் உறுதிப்படுத்தின; மிகவும் கடினமான நிலைமையிலேயுங்கூட நாட்டைப் பிடித்தவனின் காலடியின் கீழிருந்து கொண்டே, பயிற்சி பெற்ற ராணுவத்தை நிர்மாணிக்கும் கண்டிப்புள்ள, கஷ்டமான கலையை மக்களுக்கு அவை போதித்தன.

ஒரு புதிய, உண்மையான தேசபக்தப் போரை நோக்கி, சோவியத் ஆட்சியைக் காத்துப் பேணுவதற்கும் திடப்படுத்துவதற்கும் உரிய ஒரு போரை நோக்கி ருஷ்யா போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை, இன்னொரு சகாப்தம்—நெப்போலியன் போர்களின் சகாப்தம் போல்—சோவியத் ருஷ்யா மீது ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் சுமத்திய விடுதலை

போர்களின் (ஒன்றல்ல, பல போர்கள்) சகாப்தமாக இருக்கலாம். அது சாத்தியமே.

எனவே, ராணுவம் இராத காரணத்தால் கட்டாயமாகச் செய்து தீர வேண்டியிருக்கிற அந்தக் கடுமையான, மிகவும் கடுமையான சமாதானத்தையும்விட, எந்த அவமானகரமான சமாதானத்தையும்விட அவமானகரமான நிராசையே அதிக அவமானகரமானது. புரட்சி எழுச்சியையும் போரையும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு டஜன் மோசமான சமாதான ஒப்பந்தங்களாலும் கூட நாம் சாக மாட்டோம். நிராசையாலும் வாய்ச்சொல் வீச்சாலும் நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்ளாமலிருந்தால் நாட்டைப் பிடிப்பவன் எவனும் நம்மை அழிக்க முடியாது.

பிராவ்தா, இதழ்கள் 37-38,
பிப்ரவரி 28(15), மார்ச் 1
(பிப்ரவரி 16), 1918

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 399-407

முக்கியமான படிப்பினையும் முக்கியமான பொறுப்பும்

கம்யூனிஸ்ட்³⁰ (மார்க்ஸ் சகாப்தத்திற்கு முந்திய கம்யூனிஸ்ட் என்று சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்) என்ற தங்களுடைய சொந்த பத்திரிகையை நேற்று வெளியிட்ட நமது போலி “இடதுசாரிகள்” வரலாற்றின் படிப்பினைகளை ஏற்காது தப்ப முயல்கின்றனர்; தங்களுடைய பொறுப்பை ஏற்காது தப்ப முயல்கின்றனர்.

ஆனால் இப்படித் தப்ப முயல்வது வீணே. தப்புவதில் அவர்கள் வெற்றி காண முடியாது.

தப்ப முயல்வோர் கடும் முயற்சி செய்கின்றனர், பத்திரிகைகளில் பத்தி மேல் பத்தியாக எழுதித் தீர்க்கின்றனர், வியர்த்துக் களைத்து உழைக்கின்றனர்; “இடைக்கால ஓய்வு” என்ற “தத்துவம்” ஆதாரமற்ற, கெட்ட “தத்துவம்” என்று நிரூபிக்க அச்சக மையைக் “கூட” சிக்கனம் செய்யாமல் செலவிடுகிறார்கள்.

அந்தோ, அவர்களது முயற்சிகள் உண்மையை மறுக்கத் திறனற்றவையாக உள்ளன. ஆங்கிலப் பழமொழி ஒன்று சரியாகக் கூறுவது போல உண்மைகள் பிடிவாதமானவை. மார்ச் 3ந் தேதி பிற்பகல் 1 மணிக்கு ஜெர்மானியர்கள் தாக்குதலை நிறுத்தி விட்டனர்; அந்த நேரத்திலிருந்து நான் இந்த வரிகளை எழுதும் மார்ச் 5 பிற்பகல் 7 மணி வரையில் நமக்கு மூச்சுவிட இடை நேரம் கிடைத்துள்ளது என்பதும் இந்த இரண்டு நாட்களை நாம் ஏற்கெனவே காரிய முறையில் (வெறும் சொல்லளவில் அல்ல, நடைமுறையில்) சோஷலிசத் தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பயன்படுத்தினோம் என்பதும் உண்மையே. இந்த உண்மை நாள் செல்லச் செல்லப் பொது மக்களுக்கு மேலும் தெளிவாகத் தெரிய வரும். போர்முனை

யிலுள்ள படை போரிட முடியாத காலத்தில், அது பீரங்கிகளைக் கைவிட்டும் பாலங்களைத் தகர்க்கக் கூட நிற்காமலும் பீதியுடன் ஓடுகிற காலத்தில் தாய்நாட்டைக் காப்பதும் அதன் தற்காப்புத் திறனை உயர்த்துவதும் புரட்சிப் போர் பற்றிப் புலம்புவதால் முடியாது (பீதிபிடித்து ஓடும் இந்தப் படையின் ஒரு பகுதியைக் கூடப் புரட்சிப் போரின் ஆதரவாளர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடியாத நிலையில் அப்படிப் புலம்புவது படுகேவலமானது); மாறாக, முறையாகப் பின்வாங்கிப் படையின் மீதமிச்சங்களைப் பாதுகாத்து இதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் கிடைக்கும் ஓய்வினைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே இதைச் செய்ய முடியும்.

உண்மைகள் பிடிவாதமானவை.

நமது போலி “இடதுசாரிகள்” உண்மைகளையும் அவற்றிலிருந்து பெறவிருக்கும் படிப்பினைகளையும் பொறுப்புப் பற்றிய பிரச்சினையினையும் ஏற்காது தப்பும் முயற்சியில் வாசகர்களிடமிருந்து மிகப் பசுமையான, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அண்மைக் காலத்தை மறைத்து வைக்க முனைகிறார்கள்; தொலைவான, முக்கியத்துவமில்லாத பழங்காலத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த அண்மைக் காலத்தைப் பூசி மெழுகு முனைகிறார்கள். உதாரணமாக, கா. ராதெக் தமது கட்டுரையில் தாம் “மக்கள் கமிஸார்களின் கவுன்சிலுக்குச் சமர்ப்பித்த மகஜரில்” ராணுவம் உறுதியுடன் நிற்க உதவி செய்ய வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி டிசம்பரில் (பாருங்கள் டிசம்பரில்!) எழுதியதாக நினைவு கூருகிறார். இந்த மகஜரைப் படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை; கார்ல் ராதெக் இதை முழுமையாக ஏன் பிரசுரிக்கவில்லை என்று என்னையே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்று “சமரச சமாதானம்” என்று தாம் கூறியதன் சரியான பொருள் என்ன என்பதை அவர் ஏன் தெளிவாகவும் அப்பட்டமாயும் விளக்கவில்லை? போலந்தை மீட்பது என்ற நிபந்தனை மீது ஜெர்மன் ஏகாதிபத்திய வாதிகளிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளலாம் என்று அண்மையில் பிராவ்தாவில் தமது பிரமை (எல்லாப் பிரமைகளிலும் அது மோசமானது) பற்றி எழுதியிருந்ததை ஏன் அவர் நினைவு கூரவில்லை?

ஏன்?

காரணம், போலி “இடதுசாரிகள்” ஜெர்மன் ஏகாதி

பத்தியவாதிகளுக்கு நடைமுறையில் உதவும் வகையிலும் ஜெர்மனியில் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைக்கும் வகையிலும் பிரமைகளை விதைத்து வரும் தங்களுடைய பொறுப்பை அம்பலப்படுத்தும் உண்மைகளைப் பூசி மெழுகும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

ஜெர்மானியர்களால் தாக்கி முன்னேற முடியாது என்று — தாமும் — தமது நண்பர்களும் — வலியுறுத்தியதை நி. புஹாரின் இப்போது மறுக்கக் கூட முயல்கிறார். ஆனால் இது உண்மை என்றும் புஹாரினும் அவரது நண்பர்களும் இதை வலியுறுத்தினார்கள் என்றும் இத்தகைய பிரமையை விதைத்ததன் மூலம் அவர்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உதவி செய்தார்கள், விவசாயிகளின் படை பீதியால் அலைப்புற்று ஓடிய காலத்தில் ருஷ்ய சோவியத் குடியரசு ஆயிரம் ஆயிரம் பீரங்கிகளையும் கோடிக்கணக்கான ரூபிள் மதிப்புள்ள செல்வங்களையும் இழக்க நேரிட்டதால் பலவீனமடைந்த ஜெர்மன் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் செய்தார்கள் என்றும் மிகமிகப் பலருக்குத் தெரியும். ஜனவரி 7ந் தேதிய எனது ஆய்வுரைகளில்* நான் இதைத் தெளிவாகவும் சரியாகவும் முன்கூட்டியே எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். இப்போது நி. புஹாரின் தாம் சொன்னவற்றை எல்லாம் “மறுக்க” நேர்ந்தால் அவரது நிலை இன்னும் மோசமாகும். ஜெர்மானியர்களால் தாக்க முடியாது என்று புஹாரினும் அவரது நண்பர்களும் கூறியதை நினைவில் வைத்திருக்கிறவர்கள் இப்போது நி. புஹாரின் தாமே அந்தச் சொற்களை “மறுப்பது” கண்டு அதிசயத்தோடு தோள்களைக் குலுக்க மட்டுமே செய்வார்கள்.

இவற்றைப் பற்றி நினைவு இல்லாதவர்கள், இவற்றைக் கேட்டிராதவர்கள் பயனுற கா. ராதெக் டிசம்பரில் எழுதியவற்றை விட இப்பொழுது சற்று மதிப்புள்ள, ரசமான, படிப்பினை தரும் தஸ்தாவேஜு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டுகிறோம். இந்தத் தஸ்தாவேஜை “இடதுசாரிகள்” துரதிருஷ்டவசமாகத் தங்களுடைய வாசகர்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்திருந்தார்கள்; இதில் (1) தற்போதுள்ள “இடதுசாரி”

* இத்தொகுப்பு, பக்கங்கள் 11-23ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

எதிர்ப்புடன் நமது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் 1918 ஜனவரி 21ந் தேதிக்குட்பட்டத்தில் நடந்த வாக்கெடுப்பின் விளைவுகளும் (2) 1918 பிப்ரவரி 17ந் தேதி மத்தியக் கமிட்டியில் நடந்த வாக்கெடுப்பின் விளைவுகளும் அடங்கியுள்ளன.

ஜெர்மானியர்களுடன் நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சுக்களை உடனடியாக முறித்துக் கொள்வதா என்ற பிரச்சினை மீது 1918 ஜனவரி 21ந் தேதி நடந்த வாக்கெடுப்பில் போலி “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகையில் எழுதியவர்களில் ஸ்தூர்க்கவ் மட்டுமே சாதகமாக வாக்களித்தார். மற்ற அனைவரும் எதிர்த்து வோட்டளித்தார்கள்.

ஜெர்மானியர்கள் பேச்சுவார்த்தைகளை முறித்துக் கொண்டால் அல்லது இறுதி எச்சரிக்கை விடுத்தால் அவர்களுடன் பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொள்வது அனுமதிக்கத்தக்கதா என்ற பிரச்சினை மீது ஒபலேன்ஸ்கியும் (“இவரது” ஆய்வுரைகள் எப்போது வெளியிடப்படும்? கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகை இது பற்றி மௌனம் சாதிப்பதேன்?) ஸ்தூர்க்கவும் மட்டுமே எதிர்ப்பாக வாக்களித்தார்கள். மற்ற அனைவரும் சாதகமாக வாக்களித்தனர்.

இந்த வழக்கில் உத்தேசிக்கப்பெற்ற சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமா என்ற பிரச்சினை மீது ஒபலேன்ஸ்கியும் ஸ்தூர்க்கவும் மட்டுமே எதிராக வாக்களித்தார்கள், இதர “இடதுசாரிகள்” வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை!! இது உண்மை.

1918 பிப்ரவரி 17ந் தேதி புரட்சிகரமான யுத்தத்திற்கு யார் சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி முன்வைக்கப்பட்ட போது, புஹாரினும் லோம்வும், “இம்மாதிரி முன்வைக்கப்பட்ட கேள்வியின் மீது வோட்டு அளிக்க மறுத்தனர்”; யாரும் சாதகமாக வோட்டளிக்கவில்லை. இதுதான் உண்மை!

“ஜெர்மன் தாக்குதல் போதிய அளவு (அப்படித்தான்!) பகிரங்கமாகத் துவங்கி, அதன் செல்வாக்கு ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்கத்தில் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கும் வரையில் சமாதானப் பேச்சுகளை மீண்டும் தொடங்கா திருக்க வேண்டுமா” என்ற பிரச்சினை மீது “இடது சாரிப்” பத்திரிகையின் தற்போதைய எழுத்தாளர்களில்

புஹாரின், லோமவ், உரீத்ஸ்கி என்பவர்கள் மட்டுமே சாதகமாக வாக்களித்தனர்.

“ஜெர்மன் தாக்குதல் உண்மையில் துவங்கி ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் புரட்சிகர எழுச்சி நிகழத் தவறுமானால் நாம் சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டுமா?” என்ற பிரச்சினை மீது லோமவ், புஹாரின், உரீத்ஸ்கி வாக்களிக்கவில்லை.

உண்மைகள் பிடிவாதமானவை. புஹாரின் ஜெர்மன் தாக்குதல் சாத்தியம் என்பதை மறுத்தார், பிரமைகளை விதைத்துத் தமது விருப்பத்திற்கு மாறாகவே யதார்த்தத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவினார், ஜெர்மன் புரட்சியின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைத்தார் என்பதெல்லாம் உண்மை. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் வீச்சின் சாரம் இதுவே. ஓர் அறைக்குப் போக நினைத்து எதிர் அறையில் பிரவேசிப்பதைப் போன்றது இது.

தற்போதைய சமாதானத்தின் ஷரத்துகளை ஸ்தூலமாகப் பரிசீலிக்கவில்லை என்று நி. புஹாரின் என்னைக் கடிந்து கொள்கிறார். ஆனால் எனது வாதத்திற்கும் விஷயத்தின் சாரத்திற்கும் இத்தகைய பரிசீலனை முன்போ இப்போதோ எவ்விதத்திலும் தேவைப்படவில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்வது எளிது. நம் முன் உண்மையான — கற்பனையானவையல்ல — இரு வழிகள் மட்டுமே உள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டினாலே போதும்: ஒன்று, குறைந்த பட்சம் சில நாட்களுக்காவது மூச்சுவிடுவதற்கான இடைக்காலத்தை அளிக்கும் இத்தகைய நிபந்தனைகளை ஏற்பது, மற்றொன்று, பெல்ஜியம், செர்பியா அடைந்துள்ள நிலைக்குப் போவது. இதைப் பெத்ரோகிராதின் விஷயத்தில் கூட புஹாரின் மறுக்கவில்லை. இதை அவரது சக ஊழியர் மி.நி. பொக்ரோவ்ஸ்கி ஒப்புக்கொண்டார்.

இந்தப் புதிய நிபந்தனைகள் மோசமான, சுடுமையான, மானக்கேடான பிரேஸ்த் நிபந்தனைகளை விட மிகவும் மோசமான, சுடுமையான, மானக்கேடான நிபந்தனைகளாயிருக்குமானால் ருஷ்ய சோவியத் குடியரசுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதற்குக் குற்றம் சுமத்தப்பட வேண்டியவர்கள் புஹாரின், லோமவ், உரீத்ஸ்கி கம்பெனியினைச் சார்ந்த நமது போலி “இடதுசாரிகள்” தாம். இது மேலே கூட்டிக்காட்டப்பெற்ற வாக்கெடுப்பு விபரங்களால் நிரூபிக்கப்

பட்ட வரலாற்று உண்மை. இந்த உண்மையிலிருந்து எவ்விதச் சாக்குகளையும் கொண்டும் தப்ப முடியாது. பிரேஸ்த் நிபந்தனைகள் உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன, அப்போது நீங்கள் அகந்தையுடன் பெருமையடித்துக் கொண்டீர்கள்; இதன் விளைவாக மிக மோசமான நிபந்தனைகளுக்கு இழுத்துச் சென்றீர்கள். இது உண்மை. இதற்கான பொறுப்பிலிருந்து நீங்கள் தப்பிக்க முடியாது.

நமது படை இருக்கும் நிலையில் (சோர்வுற்ற விவசாயி மக்களை “எதிர்த்து” வெற்றுச் சொற்களைக் கொட்டி உளறுவதின் மூலம் இதை மாற்ற முடியாது) ரஷ்யா பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்காவிடில் அதை விட மோசமான தனியான சமாதானத்தை ஏற்க நேரும் என்று 1918 ஜனவரி 7ந் தேதிய எனது ஆய்வுரைகளில் நான் தெட்டத்தெளிவாக முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தேன்.

நமக்கு மிகவும் பிரதிகூலமான போரில் நம்மை ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதிய ரஷ்ய முதலாளிகள் வைத்த பொறியில் “இடதுசாரிகள்” விழுந்து விட்டார்கள்.

உடனடிப் போருக்குச் சாதகமாகப் பேசுவதன் மூலம் இந்த “இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்” விவசாயிகளிடமிருந்து பிரிந்து விட்டனர் என்பது உண்மை. 1907ல் கோடைகாலத்தில் எல்லா சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் “புரட்சிகரமானது” போலத் தோற்றமளித்த கொள்கை எவ்வளவு பொறுப்பற்றதாக இருந்ததோ அதே போல இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கொள்கையும் பொறுப்பற்றதாக இருக்கின்றது என்பதற்கு இந்த உண்மை அத்தாட்சியாகும்.

அதிகமான வர்க்க உணர்வுள்ள முன்னணித் தொழிலாளர்கள் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல் என்ற மயக்கத்திலிருந்து விரைவாகத் தங்களை விடுவித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதை பெத்ரோகிராத், மாஸ்கோ நகரங்களின் உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன. பெத்ரோகிராதில் விபொர்க், வசீலியெவ்ஸ்கி தீவு என்ற சிறந்த தொழிலாளர் மாவட்டங்கள் ஏற்கெனவே சுயநிதானத்துக்கு வந்து விட்டன. தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் பெத்ரோகிராத் சோவியத் உடனடிப் போர் நடத்துவதை ஆதரிக்கவில்லை; இதற்குத் தயாரிப்புகள் செய்வது அவசியம் என்பதை அது உணர்ந்து விட்டது; எனவே இதற்குத் தயார் செய்து வருகிறது.

மாஸ்கோவில் 1918 மார்ச் 3, 4ல் நடைபெற்ற போல்ஷிவிக் நகர மாநாட்டில் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களை எதிர்ப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்.

நம்முடைய “இடதுசாரிகள்” தங்களைத் தாங்களே எப்படிப் பயங்கரமாக ஏமாற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்பதற்கு பொக்ரோவ்ஸ்கியின் கட்டுரையிலுள்ள ஒரு சொல்லுக்கு அத்தாட்சியாக உள்ளது. அதில் கூறப்படுவதாது: “நாம் போராட வேண்டுமானால் இப்போதே போராட வேண்டும்” (அழுத்தக்குறி இட்டது பொக்ரோவ்ஸ்கி), “... புதிதாக உருவான படைப் பிரிவுகள் உட்பட்ட ரஷ்ய ராணுவம் இன்னும் கலைக்கப்படாதிருக்கும் பொழுதில்” (இதைக் கவனிக்க!) “போராட வேண்டும்.”

உண்மைகளைக் கண்டு கண்களை மூடிக் கொள்ளாத எவருக்கும் 1918 பிப்ரவரியில் மகா ரஷ்யாவிலும் உக்ரேனிலும் பின்லாந்திலும் ஜெர்மானியர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு மிகப் பெரிய குந்தகமாக இருந்தது நமது கலைக்கப்படாத படையினர் என்பது தெரியும். இது உண்மை. ஏனெனில் இந்தப் படை தன்னுடன் செஞ்சேனைப் பகுதிகளையும் இழுத்துக் கொண்டு பீதியினால் ஓடாமலிருக்க முடியவில்லை.

வரலாற்றின் படிப்பினைகளால் பயன் பெற விழைவோர், அவை திணிக்கும் பொறுப்புகளிலிருந்து மறைந்து கொள்ளவோ, அவற்றின் முன் கண்களை மூடி நிற்கவோ முனையாதவர்கள் ஜெர்மனிக்கு எதிராக முதலாம் நெப்போலியன் நடத்திய போர்களை நினைவு கூரட்டும்.

படையெடுப்பாளனுடன் பல தடவை பிரஷ்யாவும் ஜெர்மனியும் (நம்முடையதை விட) பத்து மடங்கு மிகவும் கடுமையான, மானக்கேடான சமாதான உடன்பாடுகளைச் செய்து கொண்டன, இந்த உடன்பாடுகளில் அன்னியப் போலீசை ஏற்பது, முதலாம் நெப்போலியனின் நாடு பிடிக்கும் படையெடுப்புகளுக்குப் படைகளைத் தர ஒப்புக்கொள்வது போன்ற நிபந்தனைகள் இருந்தன. ஹின்டன்பர்கும்³¹ வில்ஹெல்மும் இப்போது நம்மை ஒடுக்குவது போலப் பத்து மடங்கு மோசமாக முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவுடன் செய்து கொண்ட உடன்பாடுகளின் பேரில் ஜெர்மனியை அலைக்கழித்து, அதைப் பல பகுதிகளாகத் துண்டாடினான். அப்படியிருந்தும், பிரஷ்யாவில்

பெருமையடித்துக் கொள்ளாமல், மிக மிக “மானக்கேடான” சமாதான ஒப்பந்தங்களில் கையொப்பமிட்ட மக்கள் இருந்தனர்; அவர்கள் தங்களிடம் படை இல்லாததால் பத்து மடங்கு மேலும் ஒடுக்கத்தக்க, மானக்கேடான நிபந்தனை சுளுடைய உடன்பாடுகளில் கையொப்பமிட்டார்கள்; பிறகு இவை எல்லாம் இருந்தும் கூட எழுச்சியுற்றுப் போர் புரியத் தொடங்கினார்கள். அதுவும் ஒரு தடவையல்ல, பல தடவைகள் நடந்தது. இது போன்ற அனேக சமாதான உடன்பாடுகளையும் போர்களையும் வரலாறு கண்டிருக்கிறது, அனேக இடைவேளைகளைக் கண்டிருக்கிறது, படையெடுப்பாளனின் அனேகப் புதிய போர்ப் பிரகடனங்களைக் கண்டிருக்கிறது, ஒடுக்கப்பட்ட நாட்டிற்கும் படையெடுப்பாளனுக்குப் போட்டியான, ஆனால் தானே ஒரு படையெடுப்பாளனாக இருக்கும் ஒடுக்கும் நாட்டிற்கும் இடையில் (ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து உதவியினை ஏற்காமல் “புரட்சிப் போர்” புரிவதன் ஆதரவாளர்கள் கவனிக்க) கூட்டுகளை சில வழக்குகளில் கண்டிருக்கிறது.

வரலாற்றின் போக்கு இது.

அப்படி இருந்தது. அப்படியே இருக்கும். நாம் போர்களின் வரிசையின் சகாப்தத்திற்குள் பிரவேசித்து விட்டோம். ஒரு புதிய தேசியப் போரை நோக்கி நாம் செல்கிறோம். சோஷலிசப் புரட்சி கனிந்து வரும் நிலையில் அந்தப் போருக்கு வந்து சேருவோம். அந்தக் கடினமான பாதையில் சென்று ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கமும் ருஷ்யப் புரட்சியும் ஜம்பக் கூக்குரலிலிருந்தும் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களிலிருந்தும் தங்களைத் தாங்களே சிகிச்சை செய்து கொள்ளும், மிகவும் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தங்களைக் கூட ஏற்று மீண்டும் எழுவது எப்படி என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும்.

நாம் டில்லீட் சமாதானத்தைப் போன்ற சமாதானத்தில் கையொப்பமிட்டிருக்கிறோம். ஜெர்மானியர்கள் 1807ம் டில்லீட் சமாதான உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு, 1813 – 1814ல் நெப்போலியனை எதிர்த்துப் போராடி எவ்வாறு தங்கள் விடுதலையைப் பெற்றார்களோ அதைப் போல நாம் நமது வெற்றியை, நமது விடுதலையை அடைவோம். டில்லீட் சமாதானத்தைப் போன்ற நமது சமாதானத்திற்கும் நமது விடுதலைக்கும் இடையிலுள்ள

காலம் குறுகியதாக இருக்கலாம், ஏனெனில் வரலாறு முன்னிலும் விரைவாக இயங்கி வருகிறது.

ஜம்பக் கூக்குரல் ஒழிக! கண்ணும் கருத்துமாகக் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கமைப்பையும் மேம்படுத்துவோம்!

மார்ச் 5, 1918ல்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 415-420

ருஷ்யக் கம்யூனிச (போல்ஷிவிக்) கட்சியின்
விசேஷ ஏழாவது காங்கிரஸ்,
மார்ச் 6—8, 1918

1

மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை,
மார்ச் 7

ஓர் அரசியல் அறிக்கை மத்தியக் கமிட்டி எடுத்த நடவடிக்கைகளை வரிசைப்படுத்திக் கூறும் ஒன்றாக இருக்கலாம்; ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமையில் இன்றியமையாததாக இருப்பது அத்தகைய ஓர் அறிக்கையல்ல, மாறாக, நமது புரட்சி முழுவதன் மொத்தமான பார்வையீடு தேவை; இதனால் மட்டுமே நமது முடிவுகள் எல்லாவற்றுக்கும் மார்க்சிய அடிப்படையைத் தர முடியும். புரட்சி வளர்ச்சியின் முழு முந்திய போக்கையும் பரிசீலித்து, அதன் பிந்திய வளர்ச்சிப் போக்கு ஏன் மாற்றமடைந்தது என்பதை நாம் கண்டறிய வேண்டும். சர்வதேசப் புரட்சிக்குப் பிரம்மாண்ட முக்கியத்துவம் உடைய திரும்பு முனைகள் நமது புரட்சியில் இருந்தன; இத்தகைய திரும்பு முனைகளில் ஒன்று அக்டோபர் புரட்சி.

பிப்ரவரிப் புரட்சியில் முதல் வெற்றிகள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் கிராமப்புறப் பொதுமக்கள் மட்டுமன்றி முதலாளிகளும் பின்பற்றியதுதான். இதனால் ஜாரிசத்தை எதிர்த்து எளிதாக வெற்றி பெற முடிந்தது; 1905ல் இதைச் சாதிக்க முடியவில்லை. பிப்ரவரிப் புரட்சியில் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகள் எவ்விதக் கட்டளையுமின்றி அமைக்கப்பெற்றது 1905ஆம் ஆண்டின் அனுபவத்தைப் பின்பற்றியது. நாம் சோவியத் ஆட்சியின் கோட்பாட்டினைப் பிரகடனம் செய்ய நேர்ந்தது. போராட்டத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சொந்த அனுபவத்திலிருந்தே பொதுமக்கள் புரட்சியின் கடமைகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். ஏப்ரல் 20—21 தேதிய நிகழ்ச்சிகள்³² ஆர்ப்பாட்டமும் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி போன்றதொன்றும் விசித்திரமான

வகையில் இணைக்கப்பெற்றவையாகும். முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் வீழ்ச்சிக்கு இது போதிய காரணமாக இருந்தது. இதன் பிறகு அதிகாரத்திற்கு வந்திருந்த குட்டி முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் இயல்பிலிருந்து கிடைத்த சமரசக் கொள்கையின் நீண்ட காலகட்டம் தொடங்கியது. ஜூலை நிகழ்ச்சிகளால்³³ பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் பொதுமக்கள் இன்னும் அதற்கு ஆயத்தமானவர்களாக இல்லை. இதனால் தான் இதைச் செய்யும்படி பொறுப்புள்ள எந்த ஸ்தாபனமும் அவர்களை அழைக்கவில்லை; ஆனால் விரோதிகள் முகாமில் சென்று வேவு காணும் நடவடிக்கை என்ற முறையில் ஜூலை நிகழ்ச்சிகள் மிகப் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. நடைமுறைப் படிப்பினைகள் என்ற முறையில் கர்னீலவ் கலகமும்³⁴ பிந்திய நிகழ்ச்சிகளும் அக்டோபர் வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கின. அக்டோபரிலும் கூட அதிகாரத்தைப் பங்கீடு செய்ய நினைத்தவர்களின்³⁵ பிசகு அவர்கள் அக்டோபர் வெற்றியை ஜூலை நாட்கள், தாக்குதல், கர்னீலவ் கலகம் முதலானவைகளுடன் இணைப்பதற்குத் தவறியதேயாகும்; இந்த நிகழ்ச்சிகள் சோவியத் ஆட்சி தவிர்க்க முடியாதது என்று லட்சோபலட்சம் சாமான்ய மக்களை உணர வைத்தன. இதைத் தொடர்ந்து ருஷ்யா முழுவதிலும் எல்லோரும் சமாதானத்தை விரும்பும் சூழ்நிலையில் நமது வெற்றிகரமான பவனி தொடங்கியது. நாம் மட்டும் தனியாக போரிலிருந்து வாபஸ் பெறுவதன் மூலம் சமாதானத்தைப் பெற முடியாது என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஏப்ரல் மாநாடு நடந்த அன்றே இதை நாம் சுட்டிக் காட்டினோம்.* சமரசக் கொள்கை போரை நீடிக்கச் செய்கிறதென்றும் அந்தக் கொள்கை தாக்குதல் தொடுக்கவும் பல வருடங்கள் நீடிக்கக் கூடிய ஒரு போரில் சிக்கிக் கொள்ளவும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மிருகத்தனமான வீண் முயற்சிகளில் கொண்டு விடுகிறது என்றும் ஏப்ரலுக்கும் அக்டோபருக்கும் இடையிலிருந்த காலகட்டத்தில் படைவீரர்கள் தெட்டத்தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டார்கள். இந்தக் காரணத்தினால்தான் இயன்ற அளவு விரைவாகச்

* வி. இ. லெனின், தேர்வு நூல்கள், தொகுதி 5, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, 1980, பக்கங்கள் 101-196.

சமாதானத்திற்கான தீவிரக் கொள்கையினை எந்த விலை கொடுத்தும் ஏற்பது அவசியமாக இருந்தது, சோவியத்துகள் தங்களுடைய கரங்களில் அதிகாரத்தை மேற்கொள்வதும் நிலப்பிரபுக்களின் உடைமைகளை இறுதியாக ரத்துச் செய்வதும் அவசியமாக இருந்தன. நிலப்பிரபுக்களின் உடைமைகளை கேரென்ஸ்கி மட்டுமன்றி அவ்க்சேன் தியெவும்³⁶ ஆதரித்தார் என்பதும் அவர்கள் நிலக் கமிட்டி உறுப்பினர்களைக் கைது செய்யுமாறு உத்தரவிடுமளவுக்குச் சென்று விட்டனர் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நாம் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் உள்ளத்தில் பதித்த இந்தக் கொள்கையும் “சோவியத்துகளுக்கு அதிகாரம்” என்ற கோஷமும் அக்டோபரில் பீட்டர்ஸ்பர்கில் மிக எளிதில் வெற்றி பெறுவதற்கு உதவின; ருஷ்யப் புரட்சியின் இறுதி மாதங்களைத் தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனியாக மாற்றின.

உள்நாட்டுப் போர் யதார்த்தமாகியது. புரட்சியின் துவக்கத்தில், போரின் துவக்கத்திலேயே, நாம் எடுத்துரைத்த அனுமானம், அதாவது ஏகாதிபத்தியப் போர் உள்நாட்டுப் போராக மாறும் என்ற அனுமானம், அதை சோஷலிச வட்டாரங்களில் கணிசமான பகுதியினர் அவநம்பிக்கையுடனும் கேலியுடனும் அசட்டை செய்திருந்த போதிலும், போரில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு மிகப் பெரிய நாட்டில்; மிகவும் பின்தங்கிய நாட்டில் 1917 அக்டோபர் 25ல் உண்மையிலேயே நிறைவேறியது. இந்த உள்நாட்டுப் போரில் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் நமது பக்கம் நிற்பது நிரூபணமாயிற்று, இதனால்தான் இவ்வளவு அசாதாரணமான அளவு எளிதாக வெற்றி கிட்டியது.

போர்முனையை விட்டு நீங்கிய படைகள் சமரசக் கொள்கைக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்ற அதிகப் பட்சமான புரட்சி உறுதியைத் தாம் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் கொண்டு சென்றன; சமரசத்தை ஆதரிக்கும் சக்திகள், வெண்படையினர், நிலப்பிரபுக்களின் புதல்வர்கள் மக்களிடையே எல்லாவித ஆதரவையும் இழந்து நின்றார்கள். விரிவான பொதுமக்களும், நமக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்ட ராணுவப் படைப் பிரிவினரும் போல்ஷிவிக்குகளின் பக்கம் சேர்ந்து விட்டதால் அவர்களை எதிர்த்து நடத்திய போராட்டம் படிப்படியாகப் புரட்சியின் வெற்றிப் பவனியாக

மாறியது. இதை நாம் பெத்ரோகிராத்தில் கண்டோம்; காட்சினா முனையிலும் கண்டோம்; அங்கு கேரென்ஸ்கியும் கிரஸ்னோவும்³⁷ செந்தலைநகருக்கு எதிராகத் தலைமை தாங்கி நடத்தி வந்த கசாக்குகள் ஊசலாடத் தொடங்கினர்; பின்னால் இதை மாஸ்கோவிலும் ஒரென்பூர்கிலும் உக்ரேனிலும் கண்டோம். ருஷ்யா முழுவதிலும் உள்நாட்டுப் போர் அலையாகப் பொங்கியடித்தது; பழம் கனிந்து விட்ட காரணத்தால், பொதுமக்கள் முதலாளி வர்க்கத்தோடு சமரசம் செய்யும் கொள்கையின் எல்லா விளைவுகளையும் அனுபவித்து விட்ட காரணத்தால் எங்கணும் நாம் அசாதாரணமான முறையில் மிக எளிதாக வெற்றி ஈட்டினோம். “சோவியத்துகளுக்கே முழு அதிகாரமும்” என்ற நமது கோஷம், நீண்ட கால வரலாற்று ரீதியான அனுபவத்தால் பொதுமக்கள் நடைமுறையில் சோதனை நடத்தியதன் விளைவாக, அவர்களது சதையும் ரத்தமுமாகப் பரிணமித்து விட்டது.

இதனால்தான் 1917 அக்டோபர் 25க்குப் பிறகு உள்ள முதல் மாதங்களில் ருஷ்யப் புரட்சி தொடர்ச்சியான வெற்றிப் பவனியாகத் திகழ்ந்தது. இந்தத் தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனியின் விளைவாக, சோஷலிசப் புரட்சிக்குத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் உடனடியாக எதிர்ப்பட்ட கஷ்டங்கள் மறக்கப்பட்டன, பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டன. முதலாளித்துவப் புரட்சிக்கும் சோஷலிசப் புரட்சிக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடுகளில் ஒன்று: நிலப்பிரபுத்துவத் திலிருந்து எழும் முதலாளித்துவப் புரட்சி விஷயத்தில் பழைய அமைப்பின் ஆழத்தில் புதிய பொருளாதார ஸ்தாபனங்கள் படிப்படியாகத் தோன்றி அவை நிலப்பிரபுத்துவச் சமூகத்தின் சகல அம்சங்களையும் படிப்படியாக மாற்றுகின்றன என்பதாகும். முதலாளித்துவப் புரட்சியின் முன் ஒரே ஒரு கடமை இருந்தது, அதாவது முந்திய சமூக அமைப்பின் கட்டுகளை எல்லாம் ஒழித்தல், அகற்றுதல், நிர்மூலமாக்குதல் என்பதே. இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் ஒவ்வொரு முதலாளித்துவப் புரட்சியும் தன்னால் தேவைப்படுவதைப் பூர்த்தி செய்கிறது; முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியை அது துரிதப்படுத்துகிறது.

சோஷலிசப் புரட்சி முற்றிலும் வேறான நிலையில் இருக்கிறது. வரலாற்றின் நெளிவு சுளிவுகள் காரணமாக

சோஷலிசப் புரட்சியைத் தொடங்கும் நாடு எவ்வளவு அதிகமாகப் பின்தங்கி நிற்குமோ, பழைய முதலாளித்துவ உறவுகளிலிருந்து சோஷலிச உறவுகளுக்கு மாறிச் செல்வது அதற்கு அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும். நிர்மூலம் செய்யும் கடமைகளுடன் நம்ப முடியாத அளவு கஷ்டமான புதிய கடமைகள், ஸ்தாபனக் கடமைகள் சேர்ந்து நிற்கின்றன. 1905ன் மகத்தான அனுபவத்தைப் பெற்ற ருஷ்யப் புரட்சியின் பொதுஜனப் படைப்பாற்றல் 1917 பிப்ரவரியிலேயே சோவியத்துகளைப் படைத்திராவிட்டால் அக்டோபரில் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அவை ஆட்சி அதிகாரத்தை ஏற்றிருக்க முடியாது; காரணம், லட்சோபலட்சம் மக்களைத் தழுவி நிற்கும் இயக்கத்தின் தயாராகவுள்ள ஸ்தாபன வடிவங்களைச் சார்ந்தே வெற்றி பெறுவது சாத்தியமாக இருந்தது. அப்படிப்பட்ட தயாராகவுள்ள வடிவமாக சோவியத்துகள் விளங்கின; இதனால்தான் அரசியல் துறையில் நமக்கு ஒளிமயமான வெற்றிகள் கிடைத்தன; இதனால்தான் நாம் அனுபவித்த வெற்றிப் பவனி நடந்தது; ஏனென்றால் அரசியல் ஆட்சியின் புதிய வடிவம் ஏற்கெனவே தயாராகவே இருந்தது. நாம் செய்ய வேண்டியிருந்ததெல்லாம், சில உத்தரவுகளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் புரட்சியின் முதல் மாதங்களில் கரு உருவில் இருந்த சோவியத்துகளின் ஆட்சியை ருஷ்ய அரசில் நிலைபெற்று விட்ட சட்டபூர்வமான வடிவமாக—ருஷ்ய சோவியத் குடியரசாக—மாற்றுவது என்பது மட்டுமே. இக்குடியரசு எடுத்த எடுப்பிலேயே பிறந்து விட்டது; அது அப்படி உடனடியாகவும் சுளுவாகவும் பிறந்ததற்குக் காரணம், எந்தக் கட்சியும் இந்தக் கோஷத்தை வெளியிடும் முன்பே 1917 பிப்ரவரியில் பொதுமக்கள் சோவியத்துகளை நிறுவி விட்டதுதான். 1905ல் ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவத்தால் அறிவு பெற்று இயங்கிய மக்களின் ஆழ்ந்த படைப்பாற்றல் தான் பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சியின் இந்த வடிவத்தைப் படைத்தது. உள்நாட்டு விரோதிகளை எதிர்த்து வெற்றி பெறுவது என்பது மிகவும் எளிதாயிற்று. அரசியல் ஆட்சியைப் படைப்பதும் மிகவும் எளிதாகவே இருந்தது, ஏனெனில் பொதுமக்கள் இந்த ஆட்சியின் எலும்புக் கூட்டினை, அடிப்படையை நம்மிடம் கொடுத்தனர். சோவியத் குடியரசு எடுத்த எடுப்பிலேயே பிறந்து விட்டது.

ஆனால் பிரம்மாண்டமான கஷ்டமுடைய இரு பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமலிருந்தன; இவற்றுக்குப் பரிகாரம் காண்பது புரட்சியின் தொடக்க மாதங்களில் நடந்த வெற்றிப் பவனி போல எளிதல்ல; பின்னாளில் சோஷலிசப் புரட்சியின் முன் பெரும் கடினமான கடமைகள் நிற்கும் என்பது பற்றி எங்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை, சந்தேகம் இருக்க முடியாது.

முதலாவதாக, ஒவ்வொரு சோஷலிசப் புரட்சியும் எதிர்நோக்கும் உள் ஸ்தாபனம் பற்றிய கடமைகள் இருந்தன. சோஷலிசப் புரட்சிக்கும் முதலாளித்துவப் புரட்சிக்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் பின்னதன் விஷயத்தில் தயாராக உருவாக்கப்பெற்ற முதலாளித்துவ உறவுகள் இருக்கும்; ஆனால் சோவியத் ஆட்சி, பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சி தயாராகவுள்ள இத்தகைய உறவுகளைப் பெறுவதில்லை; சாராம்சத்தில் தொழில்துறையின் சில மேல்தட்டுகளைச் சார்ந்திருந்த, விவசாயத்தில் மிகச் சிறிய அளவிலேயே பரவியிருந்த மிக வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ வடிவங்களை நான் இங்கே குறிப்பிட வில்லை. கணக்கெடுப்பிற்கு ஏற்பாடு செய்தல், மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளின் மீதான கண்காணிப்பு, நாட்டின் முழுப் பொருளாதார இயந்திரத்தை ஒரே ஒரு பெரிய இயந்திரமாக, ஒரே ஒரு திட்டம் வழிகாட்ட லட்சோபலட்சம் மக்கள் வேலை செய்யும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பாக மாற்றுவது என்ற பிரம்மாண்டமான ஒழுங்கமைப்புக் கடமை நமது தோள் மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது. இப்போது தொழிலாளர்கள் இருந்து வரும் நிலையில் உள்நாட்டுப் போர் பிரச்சினைகளை நாம் தீர்த்துக் கொண்டது போல “ஜே!” கோஷம் போட்டு இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காண முடியாது. விஷயத்தின் சாரமே இத்தகைய முறையில் பரிகாரம் காண்பதைத் தடை செய்தது. கலேதினுடைய ஆதரவாளர்களை எதிர்த்து எளிதில் வெற்றி கண்டு, முக்கியம் என்று கருதக்கூட இடமில்லாத எதிர்ப்பைச் சமாளித்து சோவியத் குடியரசை நாம் ஸ்தாபித்தோம், நிகழ்ச்சிகளின் இத்தகைய போக்கு முந்தைய புறநிலையான வளர்ச்சி முழுவதாலும் நிர்ணயிக் கப்பெற்றதாக இருந்தது; எனவே, நாம் செய்ததெல்லாம் கடைசிச் சொல்லை உச்சரித்து விளம்பரப் பலகையை

மாற்றியது, அதாவது “சோவியத் ஒரு தொழிற்சங்க அமைப்பாக உள்ளது” என்ற விளம்பரப் பலகையைக் கழற்றிவிட்டு அதன் இடத்தில் “சோவியத் அரசு அதிகாரத்தின் ஒரே ஒரு வடிவம்” என்ற பலகையை மாட்டியதுதான்; ஆனால் ஒழுங்கமைப்புப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. இந்தத் துறையில் நமக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டங்கள் எதிர்ப்பட்டன. நமது புரட்சியின் கடமைகள் குறித்துச் சிந்தனை செய்ய விரும்பும் எவருக்கும், முதலாளித்துவ சமூகத்தில் போர் விளைத்துள்ள சீர்குலைவைச் சமாளிப்பதற்குச் சுயக் கட்டுப்பாடு என்ற நெடிய, கடினமான பாதையில் செல்ல வேண்டும் என்பதும் அசாதாரணமாகக் கடினமான, இடைவிடாத, நீண்ட கால உழைப்பின் மூலம் மட்டுமே இந்தச் சீர்குலைவைச் சமாளிக்கவும் அதைத் தீவிரப் படுத்தும் சக்திகளை—இந்தச் சக்திகள் புரட்சியைப் பழைய விலங்குகளை அகற்றும் வழி என்று கருதி எவ்வளவு சாத்தியமோ அவ்வளவு ஆதாயத்தைத் தங்களுக்குண்ப்பெற்றுக் கொள்ள முனைந்தன—முறியடிக்கவும் முடியும் என்பதும் தெட்டத்தெளிவாக இருந்தன. நம்ப முடியாத அளவு பொருளாதாரக் குழப்பம் இருந்த காலத்தில் சிறு விவசாயிகள் பெரும்பான்மையாக உள்ள ஒரு நாட்டில் இத்தகைய சக்திகள் பெரிய அளவில் தோன்றியது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது; இந்தச் சக்திகளை எதிர்த்து நாம் போராட வேண்டும்; இப்போதுதான் தொடங்கியுள்ள இந்தப் போராட்டம் நூறு மடங்கு கடினமானது, இதில் ஆடம்பரமான வாய்ப்புகள் எவையும் இல்லை. நாம் இந்தப் போராட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில்தான் இருக்கிறோம். நம் முன் கடினமான சோதனைகள் உள்ளன. கலேதினைப் பின்பற்றியவர்களை எதிர்த்துப் போராடிய போது கொடி பறக்கவிட்டு நாம் வெற்றிப் பவனி வந்தது போல வரலாம் என்ற கருத்துக்கு யதார்த்த நிலைமைகள் இடந்தரவில்லை. இந்தப் போராட்ட முறையைப் புரட்சியின் முன் உள்ள ஒழுங்கமைப்புக் கடமைகளுக்குக் கையாள முயலும் எவரும் ஓர் அரசியல்வாதி, ஒரு சோஷலிஸ்டு, சோஷலிசப் புரட்சியின் ஒரு தீவிர ஊழியர் என்ற வகையில் திவாலானவராகக் காட்சியளிப்பார்.

புரட்சியின் முன், அதன் தோள் மீது சுமத்தப்பட்ட

பிரம்மாண்டமான கஷ்டங்களில் இரண்டாவது கஷ்டம், அதாவது சர்வதேசப் பிரச்சினை ஸ்தூலமான உருவில் எழுந்த போது புரட்சியின் தொடக்க கால வெற்றிப் பவனியில் மயங்கிப் போன நமது இளந்தோழர்களில் சிலரது பாடு இப்படித்தான் இருந்தது. நாம் கேரென்ஸ்கி கும்பல்களை எதிர்த்து இவ்வாறு எளிதாக வெற்றி அடைந்தோம் என்றால், நம் நாட்டில் இவ்வாறு எளிதாக ஆட்சியைப் படைத்தோம் என்றால், மிகச் சிறிய கஷ்டம் கூட இன்றி நிலங்களைச் சமூகவுடைமையாக்கல், தொழிலாளர் கண்காணிப்பு இவற்றைப் பற்றிய அரசாணைகளை நிறைவேற்றினோம் என்றால், இவை அனைத்தையும் நாம் இவ்வளவு எளிதாகப் பெற்றோம் என்றால், அதற்குக் காரணம், அதிருஷ்டவசமாக அமைந்த நிலைமைகளின் இணைவு நம்மைச் சிறிது காலத்துக்குச் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து காப்பாற்றியது என்பதுதான். தனது மூலதனத்தின் முழு வலிமையும் மிக உயர்ந்த முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பெற்றுள்ள தனது ராணுவத் தந்திரமும்—இதில் சர்வதேச மூலதனத்தின் அசல் பலமும் அசல் உறுதியும் அடங்கியிருக்கின்றன—இவற்றுடன் கூடிய சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம் எந்தச் சந்தர்ப்பங்களிலும் எந்த நிலையிலும் சோவியத் குடியரசுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ முடிந்திராது; அதன் யதார்த்த நிலையும் அதனுடன் பிணைந்துள்ள முதலாளி வர்க்கத்தின் பொருளாதார நலன்களும் அதற்குக் காரணமாகும்; வர்த்தகத் தொடர்புகள், சர்வதேச நிதி உறவுகளின் விளைவாக அது சோவியத் குடியரசுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ முடிந்திருக்காது. இந்தத் துறையில் மோதல் தவிர்க்க முடியாதது. இதுதான் ருஷ்யப் புரட்சிக்கு ஏற்பட்ட மிகப் பெரும் இடர்ப்பாடு, அதன்முன் எழுந்த மிகப் பெரிய வரலாற்றுப் பிரச்சினை: சர்வதேசப் பிரச்சினை களுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டிய அவசியம், ஒரு சர்வதேசப் புரட்சியை எழுப்பவும் நமது குறுகிய தேசியப் புரட்சியிலிருந்து உலகப் புரட்சிக்கான மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவும் வேண்டிய அவசியம். இந்தப் பிரச்சினை நம்ப முடியாத அளவுள்ள இடர்ப்பாடுடன் நமக்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கிறது. தங்களை இடதுசாரியினர் என்று கருதி வந்த நமது இளம் நண்பர்களில் மிகப் பலர் மிக முக்கியமான விஷயத்தை—அதாவது அக்டோபருக்குப்

பிந்திய, மாபெரும் வெற்றி நிகழ்ந்த வாரங்களில், மாதங்களில் நாம் ஏன் மிக எளிதாக வெற்றி மேல் வெற்றி கண்டோம் என்பதை—மறக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன். ஆனால் நம்மைத் தாற்காலிகமாக ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து காத்து நிறுத்திய சர்வதேச சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளின் விசேஷ இணைவினால் தான் இது சாத்தியமாயிற்று. ஏகாதிபத்தியம் நம்மைப் பொருட்படுத்தும் நிலையில் இருக்கவில்லை. நாமும் அதைப் பொருட்படுத்த மாட்டோம் என்று கருதினோம். எனினும் தனிப்பட்ட ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு நம்மைப் பொருட்படுத்த நேரம் இல்லாததன் ஒரே காரணம், நவீன உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் முழு மகத்தான சமூக-அரசியல், ராணுவ வலிமையும் அந்தக் காலத்தில் உட்போர் புரிந்து வந்ததால் இரு கோஷ்டிகளாகப் பிளவுற்றுக் கிடந்தது. இந்தப் போரில் ஈடுபட்டிருந்த ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர் நம்ப முடியாத தொலைக்குச் சென்று விட்டிருந்தனர், சாவுவரை தீராத வெம் போரில் ஒருவரையொருவர் இறுகப்பிடித்திருந்தனர்; இதனால் இந்தக் கோஷ்டிகளில் ஏதனாலும் ருஷ்யப் புரட்சிக்கு எதிராக ஏதாவது ஒரு பெரிய சக்தியை மையப்படுத்த முடியவில்லை. அக்டோபரில் இத்தகைய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகள் நமக்கிருந்தன: இவ்வளவு அதிருஷ்டவசமான சமயத்தில் நமது புரட்சி வெடித்தது முரணுரையாகத் தோன்றும், ஆனால் அது நியாயமானது; இந்தத் தருணத்தில் மிகப் பெரும்பாலான ஏகாதிபத்திய நாடுகள் லட்சக்கணக்கான மனித உயிர்களை நிர்மூலமாக்குவது என்ற உருவில் முன் என்றும் கேட்டிராத துன்பங்களை அனுபவித்திருந்தன; இதோடு போர் முன் என்றும் கேட்டிராத துன்பங்களால் இந்த நாடுகளின் மக்களை வாட்டி வருத்தியது; இதோடு போர் நடந்த நாலாம் ஆண்டில் போரிடும் நாடுகள் முட்டுக்கட்டைக்கு, பாதைப் பிரிவுக்கு வந்தன; இத்தகைய நிலைக்கு வீழ்ந்து விட்ட மக்கள் தொடர்ந்து போராட முடியுமா என்ற கேள்வி யதார்த்தமாகவே எழுந்தது. இரு ராட்சசக் கொள்ளைக்காரக் கும்பல்கள் உடனடியாக ஒன்றின் மேல் ஒன்று பாயவோ, அல்லது ஒன்று மற்றதுடன் சேர்ந்து நமக்கு எதிராகப் போராடவோ முடியாத நிலையிலிருந்த அதிருஷ்டமான தருணத்தை மட்டுமே, சர்வதேச அரசியல்,

பொருளாதார உறவுகளில் நிகழ்ந்த இந்தத் தருணத்தை மட்டுமே நமது புரட்சி ஐரோப்பிய ருஷ்யாவில் ஒளிமிக்க தனது வெற்றிப் பவனியை நடத்தவும் பின்லாந்தில் பரவவும் காக்கலசையும் ருமேனியாவையும் கைப்பற்றத் தொடங்கவும் பயன்படுத்த முடிந்தது, அப்படிப் பயன்படுத்தியது. இந்த வெற்றிப் பவனியில் மதிமயங்கி, சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தையும் சமாளித்து விடலாம், அங்கும் வெற்றிப் பவனி இருக்கும், அங்கும் உண்மையான கஷ்டங்கள் இரா என்று சுருதிய கட்சி ஊழியர்கள், படிப்பாளிகளான அதி உயர் மனிதர்கள் கட்சியின் முன்னணிப் பகுதிகளில் தோற்றமளித்ததற்கும் இதுவே காரணமாகும். இதில்தான் ருஷ்யப் புரட்சியின் யதார்த்த நிலையில் உள்ள முரண்பாடு அடங்கியிருக்கிறது; சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்த தாற்காலிகத் திண்டாட்டத்தை ருஷ்யப் புரட்சி தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டது; ரயில்வே வண்டி ஒரு சக்கரக் கைவண்டி மீது மோதி அதைச் சுக்கு நூறாக உடைப்பது போல நம் மீது மோதவிருந்த இயந்திரம் சிறிது காலத்திற்குத் தடைப்பட்டிருந்தது; அது தடைபட்டதற்குக் காரணம் இரு கொள்ளைக்காரக் கும்பல்கள் மோதியதேயாகும். இங்கும் அங்கும் புரட்சி இயக்கம் வளர்ந்து வந்தது, ஆனால் எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலும், எவ்வித விலக்கும் இன்றி, இந்த இயக்கம் பெரும்பாலான இடங்களில் இன்னும் துவக்கக் கட்டத்திலேயே இருந்தது. அதன் வளர்ச்சி வேகம் நம்முடையதி லிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருந்தது. ஐரோப் பாவில் சோஷலிசப் புரட்சிக்குரிய பொருளாதார முதனி லைகள் பற்றிக் கவனமாகக் கருத்துச் செலுத்தும் எவருக்கும் ஐரோப்பாவில் புரட்சியைப் தொடங்குவது அளவிட முடியாத வகையில் மிகக் கடினம், நம் நாட்டிலோ அதைத் தொடங்குவது அளவிட முடியாத வகையில் மிகவும் எளிது, ஆனால் அங்குள்ளதை விட இங்கு புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது மிகக் கடினம் என்பது முற்றிலும் தெளிவாக இருந்தது. இந்த யதார்த்த நிலையின் விளைவாக நாம் அசாதாரணமாகக் கடினமான, சட்டென நிகழ்ந்த வரலாற்றுத் திசை மாற்றத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. நமது எதிர்ப்புரட்சி சக்திகளுக்கு எதிராக, சோவியத் ஆட்சியின் விரோதிகளுக்கு

எதிராக நமது உள்நாட்டுப் போர்முனையில் அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் நடந்த ஒரே வெற்றிப் பவனியிலிருந்து நம்மிடம் உண்மையான பகைமை வைத்திருக்கும் உண்மையான சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்துடன் போராடுவதற்கு நாம் மாறிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. வெற்றிப் பவனி என்ற காலகட்டத்திலிருந்து அசாதாரணமான வகையில் கடுமையான, கடினமான நிலை என்ற கால கட்டத்துக்கு மாறிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது; இந்தக் கடுமையான, கடினமான நிலையிலிருந்து எவ்விதமான ஒளிமிகுந்த கோஷங்களின் மூலமும் சொற்களின் மூலமும்— அது எவ்வளவு இனிமையாக இருப்பினும் சரியே— தப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை; ஏனெனில் சீர்குலைந்திருக்கும் நமது நாட்டில் மக்கள் நம்ப முடியாத அளவுக்குச் சோர்ந்து போய் விட்டனர்; அவர்கள் தொடர்ந்து போராடுவது சாத்தியமல்ல என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, மூன்றாண்டு காலத்திய, கடும் வேதனை தரும் போரின் விளைவாக அவர்கள் தகர்ந்து போய் ராணுவ ரீதியில் முற்றிலும் பயனற்றவர்களாகி விட்டார்கள். அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்பே, ருஷ்யப் படைகள் போராடாது என்ற உண்மையை எல்லா முதலாளிகளிடமும் சற்றும் தயக்கமின்றிக் கூறிய, போல்ஷிவிக் கட்சி உறுப் பினர்களல்லாத படைவீரர்களின் பிரதிநிதிகளை நாம் பார்த்தோம். ராணுவத்தில் இருந்த இந்த நிலைமை மிகப் பெரிய நெருக்கடியினைக் கொண்டு வந்தது. சிறு விவசாயிகள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள ஒரு நாடு போரினால் சீர்குலைந்து, முன்பு கேட்டிராத அளவிற்குத் தாழ்வுற்று மிகமிகக் கடினமான நிலையில் வைக்கப்பட்டது; நம்மிடம் ராணுவம் இல்லை, ஆனால் நாம் சர்வாயுதபாணியான கொள் ளையனுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ வேண்டியுள்ளது, பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி இணைத்துக் கொள்ளாமலும் இழப்பீட்டுத் தண்டத் தொகை இல்லாமலும் சமாதானம் வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக எழும் கிளர்ச்சியினால் அவன் சற்றும் பாதிக்கப்படாமல் கொள்ளையனாகவே இருந்து சூறையாடி வருகிறான். ஒரு சாதுவான வீட்டுப் பிராணி புலியுடன் அண்டையில் படுத்திருந்து, பிரதேசங் களைக் கைப்பற்றி இணைத்துக் கொள்ளாமலும் இழப் பீட்டுத் தண்டத் தொகை இல்லாமலும் சமாதானத்திற்கு

வரும்படி அதைக் கெஞ்சியது போல இருந்தது அந்த நிலை; இத்தகைய சமாதானத்தைப் பெற ஒரே வழி புலியைத் தாக்குவதுதான். நமது கட்சியின் மேல்தட்டுகளைச் சேர்ந்த சில படிப்பாளிகளும் தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களின் ஒரு பகுதியினரும், இது இருக்க வேண்டிய முறை அல்ல என்ற வாய்விச்சகளையும் சாக்குப்போக்குகளையும் கிளப்பி விட்டு இந்த எதிர்கால சாத்தியப்பாட்டினை ஒதுக்கித் தள்ள முயன்றார்கள். இப்படிப்பட்ட சமாதானம் சாத்தியம் என்பது அவர்களுக்கு நம்ப இயலாததாக இருந்தது; இதுகாறும் நாம் ரண களத்தில் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டுச் சென்றோம்; பெரிய “ஜே” கோஷங்களை எழுப்பி நமது எதிரிகள் அனைவரின் மீதும் வெற்றியடைந்தோம்; ஆகவே அவக்கேடான நிபந்தனைகளை ஏற்றுப் பணிவது என்பது அவர்களுக்குச் சிந்திக்க முடியாததாக இருந்தது. நிச்சயமாக இல்லை! நாம் மிகமிகப் பெருமை கொண்ட புரட்சியாளர்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக “ஜெர்மானியர்கள் நம்மைத் தாக்க முடியாது” என்று நாம் பிரகடனம் செய்கிறோம்.

இந்த நபர்கள் தங்களைத் தாங்களே தேற்றிக் கொண்ட முதல் வாதம் இதுவே. வரலாறு நம்மை தற்போது அசாதாரணமாகக் கஷ்டமான நிலையில் மாட்டி வைத்திருக்கிறது; என்றும் கேட்டிராத இடர்ப் பாடுகள் நிறைந்த ஒழுங்கமைப்புப் பணிகளின் நடுவே நாம் சில வேதனை தரும் தோல்விகளை அனுபவிக்க நேரும். உலக வரலாற்றின் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் போது நமது புரட்சி தன்னந்தனியாக இருக்குமானால், வேறு நாடுகளில் புரட்சி இயக்கங்கள் இல்லாவிடில் அதன் இறுதி வெற்றியில் எவ்வித நம்பிக்கையும் நிச்சயமாக இராது. போல்ஷிவிக் கட்சி இந்தப் பணியைத் தனியாக மேற்கொண்ட போது புரட்சி எல்லா நாடுகளிலும் முதிர்ச்சியடைந்து வருகிறது — நாம் எத்தகைய இடர்ப் பாடுகளை அனுபவிக்க நேரினும் சரி, எதிர்காலத்தில் என்ன தோல்விகள் வந்த போதிலும் சரி — இறுதியில், துவக்கத்தில் அல்ல, சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சி வரும், ஏனெனில் அது அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது, அது முதிர்ச்சியடையும், ஏனெனில் அது முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது, முழுமையாக முதிர்ச்சியுறும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை

யுடன்தான் நாம் இப்பணியை மேற்கொண்டோம். இந்த இடர்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் நமக்கு விமோசனம் தருவது ஐரோப்பியப் புரட்சியே என்று திரும்பவும் கூறுகிறேன். இந்த உண்மையை, முற்றிலும் கருத்தியலான இந்த உண்மையை, அடிப்படையாயும் வழிகாட்டியாயும் கொண்டு இது நாளடைவில் வெற்றுச் சொல்லாகிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; ஏனெனில் எந்தக் கருத்தியலான உண்மையையும் பகுப்பாய்வு செய்யாது பயன்படுத்தினால் அது வெறும் வாய்ச்சொல்லாகிவிடும். ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தமும் புரட்சியின் வெட்ட வெட்டத் தலை முளைக்கும் பாம்பைத் தன்னுள் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவன் சோஷலிஸ்டாக இருக்க முடியாது என்று கூறுவது சரி. ஆம், ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தத்தின் பின்னாலும் சோஷலிசப் புரட்சி கவிந்து நிற்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட வேலைநிறுத்தமும் சோஷலிசப் புரட்சிக்கான உடனடி நடவடிக்கை என்று கூறுவது முற்றிலும் வெற்றுச் சொல்லாக இருக்கும். “ஒவ்வொரு தடவையும் அதே இடத்திலும்” என்று சொல்லும் பழமொழியைப் போன்ற இப்படிப்பட்ட சொல்லாடல்களைக் கேட்டுக் கேட்டு நமக்குக் காது புளித்துப் போய் விட்டது; இந்த அராஜக வாய்ச்சொற்களை எல்லாம் தொழிலாளர்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள். ஏனெனில் ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தத்தின் பின்னாலும் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெட்ட வெட்டத் தலை முளைக்கும் பாம்பு கவிந்து நிற்பது என்பது எவ்வளவு தெளிவானதோ அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு வேலைநிறுத்தமும் புரட்சியாகப் பரிணமிக்கலாம் என்று கூறுவது படு அபத்தம் என்பதும் தெட்டத்தெளிவானதாகும். உலக சோஷலிசப் புரட்சி முதிர்ச்சியுறும் போது தான்—அது இப்போது எங்கும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது—நமது புரட்சியின் முன் உள்ள கஷ்டங்கள் அனைத்தையும் சமாளிக்க முடியும் என்பது எந்த அளவுக்கு மறுக்க முடியாததோ, அந்த அளவிற்கு இன்று நமது புரட்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்தூலமான இடர்ப்பாட்டையும் மறைத்துக் கொண்டு “நான் சர்வதேச சோஷலிச இயக்கத்தை நம்பியிருக்கிறேன், ஆகவே நான் எந்த முட்டாள் செயலையும் செய்யலாம்” என்று கூறுவது முற்றிலும் அபத்தம். “லீப்க்னெஹ்ட் நமக்கு உதவி புரிவார்; ஏனெனில் அவர்

வெற்றியடைவது நிச்சயம்.” அவர் மிகச் சிறந்த ஸ்தாபனத்தைப் படைப்பார், முன்கூட்டியே எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் திட்டமிடுவார், நாமோ மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து தயாராயுள்ள மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டது போல—அதன் விளைவாகத்தான் இந்தச் சித்தாந்தம் மேற்கு ஐரோப்பாவில் வெற்றி பெறப் பல பத்தாண்டுகள் தேவைப்படுகிற போது நம் நாட்டில் அது சில மாதங்களுக்குள் வெற்றி பெற்றது—இங்கும் தயாராயுள்ள வடிவங்களைக் கையாள எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே வெற்றிப் பவனி என்ற பழைய போராட்ட முறையைப் புதிய வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் கையாள்வது முற்றிலும் அர்த்தமற்ற துர்ச்சாகசமாகும். இந்தப் புதிய காலகட்டம் நம் முன் பலவீனமான கேரென்ஸ்கியையோ, கர்னீலவையோ அல்ல, சர்வதேசக் கொள்ளையனான ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தை வைத்திருக்கிறது; ஜெர்மனியில் புரட்சி இன்னும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது, ஆனால் முற்றிலும் முதிர்ச்சியடைந்த நிலையை எய்தவில்லை என்பது உண்மை. எதிரிகளுக்குப் புரட்சியைத் தாக்கத் துணிவில்லை என்று கூறியது இத்தகைய துர்ச்சாகசமாக இருந்தது. பிரேஸ்தில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்ற போது நாம் எந்தச் சமாதான நிபந்தனைகளையும் ஏற்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் நிலை இன்னும் இருக்கவில்லை. சக்திகளின் யதார்த்த சமநிலையைப் பார்த்தால் இடைக்காலம் மட்டும் போதாது என்பது தெளிவாக இருந்தது. ஜெர்மானியர்கள் தாக்குதல் தொடுப்பார்கள் என்பதையும் ஜெர்மன் சமூகம் உடனடிப் புரட்சியைச் சந்திக்குமளவிற்கு புரட்சி திரண்டு இருக்கவில்லை என்பதையும் பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகள் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. தங்களுடைய நடத்தையின் மூலம் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அந்த வெடிப்பை, அல்லது தங்களை இடதுசாரியினராகக் கருதுகிற நமது இளம் நண்பர்கள் சொல்வது போல ஜெர்மானியர்கள் தாக்க முடியாத நிலையை தயார் செய்யவில்லை என்று நாம் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டக் கூடாது. நம்மிடம் ராணுவம் இல்லை, புலி ஒன்று நமது சாதுவான வீட்டுப் பிராணியின் பக்கத்தில் படுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்திருந்த போதிலும் நாம் படைகளைக் கலைக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று அவர்களுக்குச்

சொல்லும் போது அவர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார்கள். நாம் படைகளைக் கலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்த போதிலும் நாமே தனியாகத் துப்பாக்கிச் சனியன்களை மண்ணில் ஊன்றும்படி உத்தரவு போட்டுப் போரை நிறுத்துவது சாத்தியமல்ல என்பதை நாம் ஒரு கணமும் மறந்து விடவில்லை.

பொதுவாகப் பார்க்கும் போது நமது கட்சியில் உள்ள எந்த ஒரு போக்கும், எந்த ஒரு சார்பும், எந்த ஒரு ஸ்தாபனமும் கூடப் படைக்கலைப்பை எதிர்க்கவில்லை, ஏன்? நமக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா? இல்லவே இல்லை. படையால் போராட முடியாது, இன்னும் சில வாரங்கள் கூட அது போர்முனையில் நிற்க முடியாது என்று அக்டோபருக்கு முன்பே போல்ஷிவிக்குகள் அல்லாத படை அதிகாரிகள் கூறியிருந்தார்கள். அக்டோபருக்குப் பின்னால், உண்மைகளை ஏற்க விரும்பும் எவருக்கும் இனிமையற்ற கசப்பான யதார்த்தத்தைப் பார்க்க விரும்பும் எவருக்கும் மறைந்து நிற்கவோ தொப்பியால் கண்களை மூடிக் கொள்ளவோ அல்லது ஜம்பமான சொல்லடுக்குகளால் தம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளவோ விரும்பாத எவருக்கும் இது தெட்டத்தெளிவாக இருந்தது. நம்மிடம் படையில்லை, அதைத் தக்கவைத்திருக்கவும் முடியவில்லை. அதை எவ்வளவு விரைவில் சாத்தியமோ அவ்வளவு விரைவில் கலைப்பதே சிறந்தது. உடலின் நோயுற்ற உறுப்பைப் போன்ற இந்தப் படை என்றும் கேட்டிராத சித்திரவதைகளை ஏற்றுப் போரின் தொல்லைகளால் மிகவும் அல்லற்பட்டது; அது போர்த் தளவாடங்களில் போதிய தயாரிப்பின்றிப் போரில் பிரவேசித்து விட்டு ஒவ்வொரு தாக்குதலையும் கண்டு பீதியுறும் நிலையில் இதிலிருந்து வெளிவந்தது. முன்பு கேட்டிராத இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை அனுபவித்து விட்டவர்களின் மீது நாம் இதற்காகக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. “நாங்கள் ரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களால் இனிமேலும் போராட முடியாது” என்று ருஷ்யப் புரட்சியின் முதற்கட்டத்திலேயே நூற்றுக்கணக்கான தீர்மானங்கள் போட்டுப் படைவீரர்கள் பச்சையாக எடுத்துக் கூறினார்கள். நாம் செயற்கையான முறையில் போரின் முடிவைச் சற்றுத் தள்ளிப் போட்டிருக்கலாம், கேரென்ஸ்கி செய்த மோசடி வேலையைச் செய்

திருக்கலாம், முடிவைச் சில வாரங்களுக்கு ஒத்திப் போட்டிருக்கலாம், ஆனால் புறநிலை யதார்த்தம் தனக்குரிய வழியை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. ருஷ்ய அரசு என்ற உடலின் நோயுற்ற பகுதியான நமது படையால் இந்தப் போரின் பளுவை இனிமேல் தாங்கவே முடியாது. படையை எவ்வளவு விரைவில் கலைத்து விடுகிறோமோ அந்த அளவு விரைவில் அது நோய்வாய்ப்படாத மற்ற பகுதிகளில் தோய்ந்து விடும்; அந்த அளவு விரைவில் நாடு புதிய கடுமையான சோதனைகளை எதிர்கொள்ள ஆயத்தமாக முடியும். இதை உணர்ந்தே நாம் ஏகமனதாக, சிறிதும் ஆட்சேபம் இன்றி—வெளிநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது அது அபத்தம் என்று தோன்றினும்—படையைக் கலைப்பது என்ற முடிவை ஏற்றோம். அது ஒரு சரியான நடவடிக்கை. நாம் படையைக் கலைக்காது வைத்திருக்க முடியும் என்று நம்புவது விளையாட்டுத்தனமான பிரமையே என்று கூறினோம். எவ்வளவு விரைவில் படையைக் கலைக்கிறோமோ அவ்வளவு விரைவில் சமூகம் என்ற உடல் முழுவதும் நலமுறத் தொடங்கும். இதனால்தான் “ஜெர்மானியர்களால் தாக்க முடியாது” என்ற புரட்சி சொல்லடுக்கில்—“நாம் போர் நிலை முடிவுற்றதாகப் பிரகடனம் செய்யலாம்; போரும் இல்லை, சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவதுமில்லை” என்ற மற்றொரு சொல்லடுக்கு இதிலிருந்தே தோன்றியது—மிக ஆழமான தவறு இருந்தது; அது நிகழ்ச்சிகளை மனக்கசப்பு தரும் முறையில் மிகையாக மதிப்பீடு செய்வதன் அத்தாட்சியாக இருந்தது. ஜெர்மானியர்கள் தாக்குகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலோ? “இல்லை, அவர்களால் தாக்க முடியாது.” ஆனால் சர்வதேசப் புரட்சியை வைத்து அபாயகரமாக விளையாட உங்களுக்கு உரிமை உண்டா? அந்தத் தருணம் வரும் போது நீங்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்களாக நிரூபிக்கப்படலாம் அல்லவா என்ற ஸ்தூலமான கேள்விக்குப் பதில் என்ன? ஆனால் 1917 அக்டோபர் முதல் பாதுகாப்புவாதிகளாகி விட்ட நம் அனைவருக்கும் தாய்நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றுள்ள நம் அனைவருக்கும் நாம் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சொல்லளவில் மட்டுமல்ல, செயலளவிலும் கூட முறித்துக் கொண்டு விட்டோம் என்று

தெரியும்: நாம் இரகசிய உடன்பாடுகளை³⁸ அழித்து விட்டோம், நமது சொந்த நாட்டில் முதலாளிகளை முறியடித்து விட்டோம், நம்முடைய நோக்கங்கள் எல்லாம் உண்மையில் என்ன என்பதைச் சகல நாடுகளும் பார்க்கும்படி பகிரங்கமான, நேர்மையான சமாதான யோசனையை முன்வைத்துள்ளோம். சோவியத் குடியரசைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான நிலையை ஆதரித்து நிற்பவர்கள் தனது விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விட்ட இந்தத் துர்ச்சாக சத்தை எப்படி மேற்கொள்ள முடியும்? இது உண்மையும் கூட, ஏனெனில் நமது கட்சிக்குள் “இடதுசாரி” எதிர்ப்பு உருவானதன் விளைவாக நமது கட்சி அனுபவிக்கிற கடுமையான நெருக்கடி ருஷ்யப் புரட்சி அனுபவிக்கிற மிகப் பெரிய நெருக்கடிகளில் ஒன்றாகும்.

இந்த நெருக்கடி சமாளிக்கப்படும். இன்றுள்ள நிலைமையில் அது மிகவும் அருகிலும் முற்றிலும் சாத்தியமாகவும் இருந்த போதிலும் நமது கட்சியின், இந்நெருக்கடியால் நமது புரட்சியின் கழுத்தை எக்காரணம் கொண்டும் முறித்துவிட முடியாது. கோஷ்டி வேறுபாடுகளைத் தீர்க்கப் பழைய முறையைக் கையாள்வதற்குப் பதிலாக, மிக ஏராளமான நூல்களை வெளியிடுதல், பற்பல விவாதங்கள் நடத்துதல், ஏராளமான பிளவுகளை உண்டாக்கிக் கொள்ளல் என்னும் இந்தப் பழைய முறைக்குப் பதிலாக கற்றுக் கொள்ளுதல் என்னும் புதிய முறையை நிகழ்ச்சிகள் மக்களுக்கு அளித்திருப்பதே நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் கழுத்தை முறித்துக் கொள்ள மாட்டோம் என்பதற்கு உத்தரவாதமாக இருக்கிறது. இந்த முறை என்னவென்றால் ஆதாரக் கூறுகள், நிகழ்ச்சிகள், உலக வரலாற்றின் படிப் பினைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் எல்லாவற்றையும் சோதனை செய்வதே. ஜெர்மானியர்களால் தாக்க முடியாது என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். உங்கள் செயல்தந்திரத்தின்படி போர் நிலைக்கு முடிவு ஏற்பட்டு விட்டதாக நாம் பிரகடனம் செய்திருக்கலாம். வரலாறு உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையைப் போதித்தது, இந்தப் பிரமையைத் தகர்த்தது. ஆம், ஜெர்மன் புரட்சி வளர்ந்துதான் வருகிறது; ஆனால் நாம் விரும்பும் விதத்தில் அல்ல, ருஷ்யப் படிப்பாளிகள் விரும்பும் வேகத்தில் அல்ல, நமது வரலாறு அக்டோபரில் வளர்ச்சியுற்ற வேகத்தில் அல்ல, — அன்று நாம் ஒரு நகருக்குள் பிரவேசித்து

சோவியத் ஆட்சியைப் பிரகடனம் செய்த சில நாட்களுக்குள் தொழிலாளர்களில் பத்தில் ஒன்பது பேர் நமது பக்கம் வந்து விட்டார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக ஜெர்மன் புரட்சி அந்த வேகத்தில் இயங்கவில்லை. என்ன நினைக்கிறீர்கள்? யார் யாரைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்: நாம் ஜெர்மன் புரட்சியையோ அல்லது அது நம்மையோ? ஜெர்மன் புரட்சி உங்களைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினீர்கள்; ஆனால் வரலாறு உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையைப் போதித்து விட்டது. இது ஒரு படிப்பினை, ஏனெனில் ஜெர்மன் புரட்சி இன்றேல் - ஒருவேளை பெத்ரோகிராதிஸில்ல, மாஸ்கோவில்ல, ஆனால் விளாடிவஸ் தோகில், நாம் பின்வாங்கிச் செல்ல நேரும் வேறு தூரப் பகுதிகளில், பெத்ரோகிராதிஸிலிருந்து மாஸ்கோவுக்குள்ள தூரத்தை விடத் தொலைவிலுள்ள இடங்களில் - நமது கதி அதோகதிதான் என்பது ஒரு முற்றான உண்மை; எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது, ஏற்படக் கூடிய சகல சிக்கல்களையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது ஜெர்மன் புரட்சி வராவிட்டால் நமது கதி அதோகதிதான். ஆனால் மிகவும் கடினமான நிலையையும் நாம் வீம்பு பேசாமல் கட்டாயம் தாங்க முடியும் என்ற நமது நம்பிக்கை இதனால் சிறிதும் தளர்ந்து விடவில்லை.

நாம் எதிர்பார்த்தது போல மிகவும் விரைவாகப் புரட்சி வராது. வரலாறு இதை நிரூபித்துள்ளது, இதை உண்மை என்று ஏற்க வேண்டும், மக்கள் தொகையில் மிகப் பெரும் பகுதியினர் நாட்டின் தொலைவான இடங்களில் எந்த மக்கள் வாழ்கிறார்கள், அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதையெல்லாம் அசட்டை செய்யும் தேசத்தில், நிக்கலாய், ரஸ்பூத்தின்³⁹ ஆட்சி செய்யும் நாடான ருஷ்யாவில் புரட்சி தொடங்கியது போல முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் உலக சோஷலிசப் புரட்சி அவ்வளவு எளிதாகத் தொடங்கி விடாது என்பதைக் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். ருஷ்யா போன்ற நாட்டில் புரட்சியைத் தொடங்குவது ஓர் இறகைத் தூக்குவது போல இலேசாக இருந்தது.

ஆனால் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைந்து கடைசி மனிதன் உள்பட எல்லோருக்கும் ஜனநாயகக் கலாச்சாரமும் ஸ்தாபன முறையும் முதலாளித்துவத்தால் வழங்கப்பெற்றுள்ள நாட்டில் தயாரிப்பு இன்றிப் புரட்சியைத் தொடங்குவது

தவறும் அபத்தமுமாகும். இங்கு நாம் சோஷலிசப் புரட்சி களின் துவக்கத்தின் வேதனைக் காலகட்டத்தை இப்போதுதான் அணுகி வருகிறோம். இது உண்மை. இப்புரட்சி சில வாரங்களில், ஏன் சில நாட்களில் வெற்றி பெறலாம், இது முற்றிலும் சாத்தியம்; இதைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது, யாருக்கும் தெரியாது; ஆனால் அதன் மீது எல்லாவற்றையும் பணயம் வைக்கக் கூடாது. நாம் அசாதாரணமான இடர்களுக்கு, அசாதாரணமாகக் கடுமையான தோல்விகளுக்குத் தயாராக இருத்தல் வேண்டும்; இவை தவிர்க்க முடியாதவை; ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் புரட்சி இன்னும் துவங்கவில்லை; இருந்த போதிலும் அது நாளையே துவங்கலாம்; அப்படி அது துவங்குமானால், நாம் ஐயங்களால் சித்திரவதைப்பட மாட்டோம், அப்போது புரட்சிப் போர் பற்றிய கேள்விகளுக்கு இடமில்லாமல் போகும்; எங்கும் ஒரு தொடர்ந்த வெற்றிப் பவனி இருக்கும். அது நிகழும், தவிர்க்க முடியாத வகையில் நிகழும், ஆனால் இன்னும் நிகழவில்லை, வரலாறு நமக்குப் போதித்திருக்கும் எளிய ஆதாரக் கூறு இதுவே; அது இதைக் கொண்டு நம்மை வேதனையுறத் தாக்கியுள்ளது; இவையெல்லாமிருப்பினும் அடிபட்ட மனிதன் அடிபடாத வனை விட இருமடங்கு மேல் என்ற பழமொழியை நாம் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜெர்மானியர்கள் தாக்க முடியாது என்றும் நாம் “ஜே!” கோஷம் போட்டே எல்லாவற்றையும் பெற்று விடலாம் என்றும் நம்பியதால்தான் வரலாறு நமக்கு மிக்க வேதனை தரும் அடி கொடுத்தது, எனவேதான் இந்தப் படிப்பினை நமது சோவியத் ஸ்தாபனங்களின் உதவியுடன் சோவியத் ரஷ்யா அனைத்திலுமுள்ள வெகுஜனங்களுக்கு மிக விரைவில் விளக்கி உணர்த்தப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவையெல்லாம் எழுச்சியுற்றுச் செயல் புரிந்து வருகின்றன, கூடுகின்றன, காங்கிரசுக்குத் தயாரிப்புகள் செய்கின்றன, தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றன, நடந்ததைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றன. தற்போது நிகழ்பவை புரட்சிக்கு முன் குறுகிய கட்சி வட்டாரங்களுக்குள் நடந்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் போன்றவை அல்ல, எல்லா முடிவுகளும் பொது மக்களின் விவாதத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன; அவர்கள் இம்முடிவுகளை அனுபவம் மூலம், செயல் மூலம் சோதனை செய்ய வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள்;

வெறும் விளையாட்டுப் பேச்சுக்களில் அவர்கள் எப் பொழுதும் மயங்க மாட்டார்கள்; நிகழ்ச்சிகளின் புறநிலைப் போக்கினால் நிர்ணயிக்கப்படும் வழியிலிருந்து தங்களை விலகச் செய்ய அவர்கள் எப்பொழுதும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். நம்முன் ஒரு படிப்பாளி அல்லது இடதுசாரி போல்ஷிவிக் இருந்தால் நம்மை எதிர்கொள்ளும் இடர்களுக்கு ஏதோ ஒரு விளக்கம் கண்டெடுத்து அவன் தப்பி விடலாம் என்பது நிச்சயம்: ராணுவம் இல்லாமை, ஜெர்மனியில் புரட்சி துவங்கத் தவறியது போன்ற தகவல்களுக்கு அவன் ஏதோ ஒரு விளக்கம் கூறித் தப்பி விடலாம். லட்சோபலட்சம் பொதுமக்களுக்கு - அரசியல் கொள்கை லட்சோபலட்சம் மக்கள் உள்ள இடத்திலிருந்தே துவங்குகிறது; ஆயிரம் பேர் அல்ல, லட்சக்கணக்கான மக்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து உண்மையான அரசியல் கொள்கை துவங்குகிறது - ராணுவம் எப்படி இருக்கும் என்பது தெரியும், போர்முனையிலிருந்து திரும்பும் படைவீரர்களை அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு - தனிநபர்களுக்கல்ல, உண்மையான பொதுமக்களுக்கு - நாம் போராட முடியாது என்பதும் போர்முனையிலுள்ள ஒவ்வொருவனும் கற்பனை செய்யக் கூடிய எல்லா இடர்களையும் பொறுத்திருக்கிறான் என்பதும் தெரியும். உங்களிடம் படை இல்லை என்றால், உங்களுக்கு அருகில் ஒரு கொள்ளையன் பதிபோட்டுக் கொண்டிருந்தால் நீங்கள் மிகக் கடுமையான, அவக்கேடான சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்க நேரும் என்ற உண்மையைப் பொதுமக்கள் புரிந்து கொண்டனர். புரட்சி பிறக்கும் வரை, நீங்கள் படையின் நோயைப் போக்கி விட்டுப் போர்வீரர்களை அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு அனுப்பும் வரை இது தவிர்க்க முடியாதது. அந்த நாள் வரை நோயாளி குணமடைய மாட்டான். நாம் "ஜே" என்று முழக்கமிட்டு ஜெர்மன் கொள்ளையனை எதிர்த்துச் சமாளிக்க முடியாது, கேரென்ஸ்கியையோ, கர்னீலவையோ முறியடித்தது போல அவனை எளிதில் முறியடிக்க முடியாது. கசப்பான யதார்த்தத்தை விட்டுத் தப்ப முயல்வோர் பல சாக்குப்போக்குகளைக் கூறியிருந்த போதிலும் அவற்றை விட்டு இந்தப் படிப்பினையையே பொதுமக்கள் படித்தறிந்துள்ளனர்.

முதலில் அக்டோபர், நவம்பரில் தொடர்ச்சியான

வெற்றிப் பவனி; பிறகு திடீரென்று சில வாரங்களுக்குள் ருஷ்யப் புரட்சி ஜெர்மானியக் கொள்ளைக்காரர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டது; ருஷ்யப் புரட்சி ஒரு கொள்ளைக்கார சமாதானத்திற்கான நிபந்தனைகளை ஏற்க இசைந்தது. ஆம், வரலாற்றில் ஏற்பட்டு வரும் திருப்பங்கள் மிகவும் வேதனையானவை; நம் நாட்டில் இத்தகைய திருப்பங்கள் யாவுமே வேதனையானவை. 1907ல் ஸ்தலீப்பினுடன் நாம் நம்ப முடியாத அளவு மானக்கேடான உள்நாட்டு உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்ட போது, ஸ்தலீப்பின் டோ என்னும் பன்றிக் கொட்டில் வழிச் செல்லும் நிர்ப்பந்தம் நமக்கு ஏற்பட்ட போது, மன்னராட்சித் தஸ்தாவேஜுகளில்⁴⁰ கையொப்பமிடும் பொறுப்புகளை ஏற்ற போது நாம் இப்போது அனுபவிப்பதையே சிறிய அளவில் அனுபவித்தோம். “நாம் பெருமை கொண்ட புரட்சிக்காரர்கள், நாம் ருஷ்யப் புரட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம், ஸ்தலீப்பின் சட்டபூர்வமான ஸ்தாபனங்களுக்குள் எப்பொழுதும் பிரவேசிக்கவே மாட்டோம்” என்று அந்தச் சமயத்தில் புரட்சியின் சிறந்த முன்னணிப் படையைச் சேர்ந்த மக்கள் (தங்களுடைய நிலை சரியானது என்பதில் அவர்களுக்கும் கடுகளவும் சந்தேகமிருக்கவில்லை) கூறினார்கள். பிரவேசிப்பீர்கள் என்று நாம் கூறினோம். பொதுமக்களின் வாழ்க்கையும் வரலாறும் உங்களது உறுதிச் சொற்களை விட வலுவுள்ளவை. நீங்கள் பிரவேசிக்க மறுத்தால் வரலாறு உங்களை நிர்ப்பந்திக்கும் என்று நாம் கூறினோம். அதிதீவிரவாத இடதுசாரியினரான இந்தப் பேர்வழிகளிலிருந்து, வரலாற்றின் முதல் திருப்பத்திற்குப் பிறகு கோஷ்டி என்ற முறையில் புகையைத் தவிர எதுவும் பாக்கி இருக்கவில்லை. நாம் அப்பொழுது புரட்சிக் காரர்களாக இருந்து கொண்டும் வேதனை தரும் சூழ்நிலை களில் வேலை செய்து கொண்டும் இந்த நிலைமையை மீண்டும் சமாளித்துக் கொள்ள முடிந்ததானால் இப்பொழுதும் கூட நாம் அவ்வாறே சமாளிப்போம்; ஏனெனில் இது நமது சொந்த விருப்பமல்ல, தவிர்க்க முடியாத புறநிலை அவசியமே; நம் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஐரோப்பியப் புரட்சி துணிந்து தாமதித்து விட்டதாலும் நம் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் துணிந்து தாக்கி விட்டதாலும் இந்த புறநிலை அவசியம், முற்றிலும்

நாசமாக்கப் பெற்ற நாட்டில் ஏற்பட்டது.

இங்கு எப்படிப் பின்வாங்குவது என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். நம்ப முடியாத அளவுக்குக் கசப்பான, வருந்தத் தக்க யதார்த்த நிலையை வெற்றுச் சொற்களின் மூலம் மறைத்துக் கொள்ள முடியாது; அரைகுறையான ஒழுங்குடனாவது நாம் பின்வாங்குவோம் ஆயின் அது நன்று. நாம் நல்ல முறையில் பின்வாங்க முடியாது, அரைகுறையான ஒழுங்குடனாவது பின்வாங்குவோம், நமது உடலின் நோயுற்ற உறுப்பு ஓரளவுக்குக் குணமாகும்படி சற்று இடைநேரம் பெறுவோம் ஆயின் அது நன்று. உடல் மொத்தத்தில் நன்றாகவே உள்ளது; அது நோயைச் சமாளித்துக் கொள்ளும். ஆனால் அது ஒரே நொடியில், உடனேயே அதைச் சமாளித்து விட வேண்டும் என்று கோர முடியாது, ஓடும் படையைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இடதுசாரியினராக இருக்க விரும்பும் நமது இளம் நண்பர்களில் ஒருவரிடம் நான் “தோழரே, போர் முனைக்குச் செல்வீர், ராணுவத்தில் என்ன நடக்கிறதென்று பாரும்” என்று சொன்ன போது இந்த யோசனை அவருக்கு மனக்கசப்பு தந்தது; “நாங்கள் இங்கு புரட்சிகரப் போரின் மாபெரும் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதரவாகக் கிளர்ச்சி செய்வதைத் தடுக்க எங்களை வெளியே விரட்ட முயல் கிறார்கள்” என்று அவர் கூறினார். இந்த யோசனையை முன்வைத்ததன் மூலம் கோஷ்டிகளைச் சேர்ந்த விரோதிகளைக் கடத்தி விட வேண்டும் என்று நான் உண்மையில் உத்தேசிக்கவில்லை; ராணுவம் முன் என்றும் கேட்டிராத அளவுக்கு ஓடத் தொடங்கியிருப்பதை அவர்கள் போய்ப் பார்க்கட்டும் என்று மட்டுமே யோசனை கூறியிருந்தேன். இது முன்னரே எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது; நமது பீரங்கிகளை ஜெர்மானியர்களுக்கு ஒரு செப்புக் காசுக்காக விற்பது போன்ற, என்றும் கேட்டிராத நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும் அளவுக்கு நமது படையில் சுட்டுக்குலைவு பெருகி விட்டது என்பதைக் காணாதிருக்க முன்னரே எங்களால் முடியவில்லை. படையை தக்க வைக்க முடியாது, ஜெர்மானியர்கள் தாக்க மாட்டார்கள் என்ற வாதம் வெறும் துர்ச்சாகசம் என்பது எப்படித் தெரிந்திருக்கிறதோ அதே போல் இதுவும் எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஐரோப்பியப் புரட்சி பிறப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டால் நாம் படுபயங்

கரமான தோல்விகளை எதிர்கொள்ள நேரும்; ஏனென்றால் நம்மிடம் படை இல்லை, ஏனென்றால் நம்மிடம் ஒழுங்கமைப்பு கிடையாது, ஏனென்றால் தற்போது நாம் பரிகாரம் காண முடியாத இரு பிரச்சினைகள் இவை. நீ தருணத்திற்கேற்ப நடந்து கொள்ள முடியாவிடில், மண்ணில் வயிறுபடிய ஊர விரும்பாவிடில் - நீ ஒரு புரட்சிக்காரனல்ல, வெறும் அரட்டைப் பேர்வழியே; நான் இதை விரும்புகிறேன் என்பதால் இந்த யோசனையை முன்வைக்கவில்லை; நமக்கு வேறு பாதை இல்லை என்பதாலும் வரலாறு கருணை வைத்து எல்லா இடங்களிலும் ஏககாலத்தில் புரட்சியை முதிர்ச்சியடைய வைக்கவில்லை என்பதாலுமே இந்த யோசனையை முன்வைக்கிறேன்.

நிலைமைகள் போகும் போக்கைப் பார்த்தால், ஏகாதிபத்தியத்துடன் மோதுவதற்கான முயற்சி என்ற முறையில் உள்நாட்டுப் போர் துவங்கியுள்ளது; இது ஏகாதிபத்தியம் முற்றிலும் கெட்டழிந்திருப்பதையும் ஒவ்வொரு படையிலும் பாட்டாளி வர்க்கச் சக்திகள் எழுச்சியுற்று வருவதையும் காட்டுகிறது. ஆம், நாம் சர்வதேச உலகப் புரட்சியைக் காண்போம்; ஆனால் இப்போதைக்கு அது ஒரு நல்ல நாடோடிக் கதை, ஒரு மிக அழகான நாடோடிக் கதை. குழந்தைகள் அழகான நாடோடிக் கதைகளை விரும்புவதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் அறிவுள்ள ஒரு புரட்சிக்காரன் நாடோடிக் கதைகளை நம்புவது சரியா? ஒவ்வொரு நாடோடிக் கதையிலும் உண்மையின் அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது; சேவலும் பூனையும் மனித மொழியில் பேசாத ஒரு நாடோடிக் கதையைக் குழந்தைகளுக்குச் சொன்னால் அவர்கள் அதை ரசிக்க மாட்டார்கள். அதே போல மக்களிடம் ஜெர்மனியில் உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கும் என்று கூறி, அத்துடன் ஏகாதிபத்தியத் தோடு மோதுவதற்குப் பதில் போர்க்களச் சர்வதேசப் புரட்சி⁴¹ ஏற்படும் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தால் மக்கள், நீங்கள் மோசடி செய்கிறீர்கள் என்று சொல்வார்கள். இதன் மூலம் நீங்கள் வரலாறு நம்முன் வைத்துள்ள இடர்ப்பாடுகளை மனதளவில், விரும்பத்தளவில் மட்டுமே சமாளிக்க முடியும். ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கம் போராட்டத்தில் இறங்கும் நிலையில் இருந்தால் அது நன்று. ஆனால் நீங்கள் அதை அளந்து நிர்ணயித்திருக்கிறீர்களா?

ஜெர்மன் புரட்சி குறிப்பிட்ட இந்தத் தினத்தில் பிறக்கும் என்பதை நிர்ணயிக்கக் கூடிய ஒரு கருவியை நீங்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்களா? இல்லை, அது உங்களுக்குத் தெரியாது, எங்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் எல்லா வற்றையும் இந்தச் சீட்டின் பேரில் பணயம் வைக்கிறீர்கள். புரட்சி பிறக்குமானால் சகலமும் காப்பாற்றப்படும். உண்மைதான்! ஆனால் நாம் விரும்பியபடி இது நடவாவிட்டால், நாளையே வெற்றி காணாவிட்டால் என்ன நேரும்? நீங்கள் துர்ச்சாகசவாதிகளைப் போல நடந்து கொண்டீர்கள் என்றும் நிகழ்ச்சிகள் அதிருஷ்டவசமாகவே இருக்கும் என்று நம்பி, நடவாத ஒன்றில் சகலத்தையும் பணயம் வைத்தீர்கள் என்றும் அப்போது பொதுமக்கள் உங்களிடம் சொல்வார்கள்; உலகப் புரட்சிக்குப் பதிலாக ஏற்பட்ட நிலைமையைச் சமாளிக்க நீங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்று தெரிய வந்தது என்றும் உலகப் புரட்சி தவிர்க்க முடியாத வகையில் வரும், ஆனால் இன்னும் அது முதிர்ச்சியடையவில்லை என்றும் பொதுமக்கள் சொல்வார்கள்.

தனது படைகளைக் கலைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் படைகளைக் கலைத்து விட்ட ஒரு நாட்டின் மீது சர்வாயுதபாணியான ஏகாதிபத்தியம் மிகக் கடுமையான தோல்விகளைத் திணிக்கும் காலகட்டம் தொடங்கி விட்டது. நான் முன்கூட்டியே கூறியது நிகழ்ந்து விட்டது: பிரேஸ்த் சமாதானத்திற்குப் பதிலாக மிகவும் மானக்கேடான சமாதானம் வந்துள்ளது; இதற்கான குற்றம் முந்திய சமாதானத்தை ஏற்க மறுத்தவர்கள் மீதே சாரும். ராணுவத்தின் குற்றத்தால்தான் நாம் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமாதானத்திற்கு வருகிறோம் என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தது. நாம் லீப்க்னெஹ்டுடன் அல்ல, ஹோஃப்மனுடன்⁴² அமர்ந்து பேசினோம் — இப்படிச் செய்ததன் மூலம் ஜெர்மன் புரட்சிக்கு உதவினோம். இப்போது பிரீங்கிகள், வெடிகுண்டுகள் ஆகிய லட்சோபலட்ச ரூபிள் மதிப்புடைய செல்வத்தைக் கொடுத்ததன் மூலம் நீங்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உதவி புரிகிறீர்கள்; ராணுவத்தின் நிலையை, நம்ப முடியாத வேதனை தரும் நிலையைப் பார்த்திருந்த எவரும் இதை முன்கூட்டிச் சொல்லியிருக்க முடியும். போர்முனையிலிருந்து வந்த நேர்மையாளன்

ஓவ்வொருவனும் ஜெர்மானியர்கள் சிறிதளவு நம்மைத் தாக்கியிருந்தாலே போதும், நாம் தவிர்க்க முடியாத வகையில் முற்றாக அழிந்து போயிருப்போம் என்று சொன்னார்கள். சில தினங்களில் நாம் விரோதிக்குப் பலியாகியிருப்போம்.

இந்தப் படிப்பினை போதிக்கப்பட்டதால் நாம் நமது பிளவை, நெருக்கடியை, நோய் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்த போதிலும் சரி, சமாளிப்போம், ஏனெனில் அளவிட முடியாத மேலும் நம்பகமான ஒரு நேச சக்தி—உலகப் புரட்சி—நமக்கு உதவ முன்வரும். இந்த டில்லீட் சமாதானத்தின்⁴³, என்றும் கேட்டிராத இந்தச் சமாதானத்தின், பிரேஸ்த் சமாதானத்தைக் காட்டிலும் மானக்கேடான, கொள்ளைக்காரத்தனமான இந்தச் சமாதானத்தின் ஊர்ஜிதம் குறித்துப் பேசப்படும் போது, நிச்சயமாக, ஆம் என்று சொல்கிறேன். நாம் பொதுமக்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்ப்பதால் இதைச் செய்ய வேண்டும். அக் டோபர், நவம்பரில், அதாவது நமது புரட்சியின் வெற்றி முழங்கிய காலத்தில், ஒரு நாட்டினுள்ளே அனுசரித்த செயல்தந்திரத்தை நமது கற்பனையின் உதவியுடன் உலகப் புரட்சியினுடைய நிகழ்ச்சிகளின் நடப்பு விஷயத்தில் கையாளும் முயற்சி தோல்வியுறுவது திண்ணம். இடைக்கால ஓய்வு வெறும் கற்பனைக் கனவு என்று கூறுவதையும் கம்யூனிஸ்ட் என்ற—ஒருவேளை “கம்யூன்” என்ற சொல்லிலிருந்து வந்த—பெயருள்ள பத்திரிகை இந்த இடைக்கால ஓய்வெனும் கொள்கையை மறுக்கப் பத்தி பத்தியாக எழுதி நிரப்புவதையும் காணும் போது நான் இப்படித்தான் சொல்கிறேன்: நான் எவ்வளவோ கோஷ்டிப் பூசல்கள், பிளவுகளைப் பார்த்திருக்கிறேன், ஆகவே எனக்குப் பெரிய அனுபவம் உண்டு, ஆனால் இந்த வியாதியைப் பழைய முறையில், கட்சிக் கோஷ்டிப் பிளவுகள் என்ற முறையில் குணப்படுத்த முடியாது, ஏனெனில் இந்த வியாதியை விரைவில் வாழ்க்கை குணப்படுத்தும் என்பது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டும். வாழ்க்கை வெகு வேகமாக முன்னே செல்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இது மிகச் சிறப்புடன் செயல்படுகிறது. வரலாறு தனது எஞ்சினை மிகவும் விரைவாக ஓட்டி வருவதால் கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள்

தங்களது அடுத்த இதழை வெளியிடுவதற்கு முன்பே பெத்ரோகிராதினூள்ள பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் அதன் கருத்துக்களில் ஏமாற்றமடைந்து விடுவார்கள், ஏனெனில் இடைக்கால ஓய்வு உண்மை என்பதை வாழ்க்கை காட்டுகிறது. நாம் இப்போது ஒரு சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுகிறோம், நமக்கு இடைக்கால ஓய்வு கிடைத்திருக்கிறது, இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி நமது தாய்நாட்டைச் சிறந்த முறையில் காப்போம், ஏனெனில் நாம் போரில் ஈடுபட்டிருந்தோமெனில் பீதியால் புறமுதுகிட்டோடும் படையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டி இருந்திருக்கும்; நமது தோழர்கள் இதை நிறுத்த முடியாது, அவர்களால் இதை நிறுத்த முடிந்திருக்காது, ஏனெனில் பிரசாரங்களை விட போர் அதிக சக்தி வாய்ந்தது, பத்தாயிரம் வாதங்களை விட அதிக சக்தி வாய்ந்தது. யதார்த்த நிலையை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையாதலால் படையை நிறுத்தி வைக்க அவர்களால் முடியவில்லை, அப்படி நிறுத்தவும் முடிந்திருக்காது. படைக்குப் பிடித்த இந்த நோய் உடல் முழுதையும் தொற்றியது. நாம் இணையில்லாத இன்னொரு பெருந்தோல்வியடைந்தோம். ஏகாதிபத்தியத்தின் தாக்குதலை இயந்திரத் துப்பாக்கிகளின்றி எதிர்க்க நாம் பொறுப்பற்ற வகையில் முற்பட்டதனால் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியம் புரட்சியின் மீது மீண்டும் ஓர் அடி, கடுமையான அடி கொடுத்தது. நாம் இந்த இடைநேரத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒன்று சேர்ந்து போராட வேண்டும் என்று மக்களை வற்புறுத்தி ஒப்புக்கொள்ள வைப்போம், ரஷ்யத் தொழிலாளர்களிடமும் விவசாயிகளிடமும் நாம் பின்வருமாறு சொல்வோம்; “சுயக் கட்டுப்பாட்டை, கண்டிப்பான கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், இல்லையேல் இப்போது வீழ்ந்திருப்பது போல ஜெர்மன் காலடியில் வீழ்ந்து கிடக்க நேரும்; மக்கள் போராட்டம் நடத்தக் கற்று, ஓடுவதற்கு அல்ல, வர்ணிக்க முடியாத இன்னல்களைச் சகிப்பதற்கு ஏற்ற ஆற்றலுள்ள படையை உருவாக்கும் வரையில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இந்தக் கதிக்கு ஆளாக நேரும்”. ஜெர்மன் புரட்சி இன்னும் பிறக்கவில்லை, நாளை பிறக்கும் என்று நாம் உத்தரவாதம் தரவும் முடியாது. ஆதலால் இது தவிர்க்க முடியாதது.

வெள்ளமாய்ப் பொழியும் கம்பூனிஸ்ட் இதழின் கட்டுரைகளால் முற்றிலும் நிராகரிக்கப்படும் இடைக்கால ஓய்வுத் தத்துவம் இதனால்தான் வாழ்க்கையால் முன்வைக்கப்படுகிறது. இடைக்கால ஓய்வு என்பது உண்மை என்பதையும் இதை எல்லோரும் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் எல்லோரும் பார்க்க முடியும். முன்னேறி வந்த ஜெர்மன் படைகள் சில தினங்களில் பெத்ரோகிராதை அடையக் கூடிய தூரத்தில் இருந்த போது நாம் இந்தச் சில தினங்களில் பெத்ரோகிராதை இழந்து விடுவோம் என்று கருதினோம்; அந்தக் காலத்தில் நமது சிறந்த கடற்படைவீரர்களும் புத்தீலவ் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களும்⁴⁴, அவர்களது உற்சாகம் எவ்வளவிருந்தும், தனிமையாக நின்றனர்; அந்தக் காலத்தில் நம்ப முடியாத அளவு குழப்பமும் பீதியும் வெடித்து நமது படைகள் காட்சினா வரை ஓடிப் போகும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது; அந்தக் காலத்தில் ஜெர்மானியர்களால் பிடிக்கப்படாத இடங்களை நாம் மீண்டும் பிடித்தோம்; தந்தி ஊழியர்கள் “ஜெர்மானியர் ஒருவரையும் காணோம், நாம் நிலையத்தைப் பிடித்து விட்டோம்” என்று செய்திகள் அனுப்பியதில் இது வெளிப்பட்டது. சில மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ரயில்வேத் துறைமக்கள் கமிஸாரகத்திலிருந்து எனக்கு வந்த தொலை பேசிச் செய்தியில் “நாம் அடுத்த நிலையத்தைப் பிடித்து விட்டோம், யாம்பர்கை நெருங்கி வருகிறோம். ஜெர்மானியர் எவரும் இல்லை. தந்தி ஊழியர் தனது இடத்தில் தயார்” என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிலைதான் இருந்தது. இதுதான் பதினொரு நாள் போரின்⁴⁵ உண்மையான வரலாறு. இதைக் கடற்படைவீரர்களும் புத்தீலவ் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களும் வர்ணித்துக் கூறினார்கள்; இவர்களை சோவியத்துகள் காங்கிரசுக்கு அழைத்து வந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் உண்மையைக் கூறட்டும். இது பயங்கரமான அளவுக்குக் கசப்பான, அதிருப்தி தரும், வேதனையளிக்கும், மானக்கேடான உண்மை; ஆனால் ருஷ்ய மக்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமாதலால் இது நூறு மடங்கு பயனுள்ளதாகும்.

சர்வதேசப் போர்க்களப் புரட்சி குறித்து எவரும் கனவு காணலாம்; ஏனெனில் அது நிச்சயம் நிகழும்.

எல்லாம் உரிய காலத்தில் வரும்; ஆனால் இப்போதைக்குச் சயக் கட்டுப்பாடு, எல்லாவற்றுக்கும் முன் கீழ்ப்படிதல் இவற்றை நிலைநாட்டப் பாடுபடத் தொடங்குங்கள்; இதன் விளைவாக நமக்குள் ஆதர்சமெனத் திகழும் ஒழுங்கு ஏற்படும், தொழிலாளர் 24 மணி நேரத்தில் ஒரு மணி நேரமாவது போராடுவதற்குரிய பயிற்சியைப் பெறுவர். இது அழகான கற்பனைக் கதையை எடுத்துக் கூறுவதை விடச் சற்றுக் கடினமானது. இது இப்பொழுது இருக்கிறது, இதனால் நீங்கள் ஜெர்மன் புரட்சிக்கும் சர்வதேசப் புரட்சிக்கும் உதவி புரிய முடியும். இந்த இடைக்கால ஓய்வு எத்தனை நாட்கள் இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது; ஆனால் அதை நாம் பெற்றுள்ளோம். எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அந்த அளவு விரைவில் படையை நாம் கலைக்க வேண்டும், ஏனெனில் இது நோயுற்ற உறுப்பு. இதற்கிடையில் நாம் பின்லாந்தின் புரட்சிக்கு உதவுவோம்.

ஆம், நாம் நடைமுறையில் உடன்பாட்டை மீறுகிறோம்; முப்பது-நாற்பது தடவை நாம் இதை மீறியிருக்கிறோம். இன்றுள்ளது போன்ற ஒரு சகாப்தத்தில், வேதனை மிகுந்த நீண்ட விமோசனக் காலகட்டம் தொடங்கியுள்ள வேளையில், இது சோவியத் ஆட்சியைப் படைத்து அதன் வளர்ச்சியில் மூன்று கட்டங்களை உயர்த்தியுள்ள இந்தச் சமயத்தில் நீண்ட, முன்யோசனையுள்ள போராட்டம் நிச்சயம் நடத்த வேண்டும் என்பதைக் குழந்தைகள் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளாதிருக்க முடியும். மானக்கேடான சமாதான உடன்பாடு எழுச்சியைத் தூண்டி விடுகிறது; ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் பத்திரிகையில் வேலை செய்யும் தோழர்கள் போர் பற்றிப் பேசும் போது, மக்கள் சினத்துடன் முஷ்டிகளை இறுக்கிப் பிடித்துச் சீறி எழுகின்றனர் என்பதை மறந்து கொண்டு உணர்ச்சிகளை மட்டுமே தீவிரப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது என்ன? “வர்க்க உணர்வுள்ள ஒரு புரட்சிக்காரன் இதனைச் சகிக்க முடியாது; இத்தகைய மானக்கேட்டிற்கு அவன் கீழடங்க மாட்டான்.” அவர் சுளுடைய செய்தித்தாள் கம்யூனிஸ்ட் என்ற பெயரை வைத்திருக்கிறது. அதற்கு ஷ்லாஹ்டிச்⁴⁶ என்ற பெயர் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்; ஏனெனில் இது எல்லாவற்றையும் ஒரு ஷ்லாஹ்டிச்சின் கண்ணோட்டத்துடன்

பார்க்கிறது; இந்த ஷ்லாஹ்டிச் அழகான தோரணையில், கையில் வாளேந்திக் கொண்டு இறக்கும் போது, “சமாதானம் மானக்கேடானது, போர் மதிப்பிற்குரியது” என்று கூறினான். அவர்கள் ஷ்லாஹ்டிச்சின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வாதம் புரிகிறார்கள், நானோ விவசாயிகளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வாதிக்கிறேன்.

படைகள் ஓடும் போது, அவை ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை இழக்காதிருக்க வேண்டுமானால் ஓடித் தீர வேண்டும் என்னும் போது நான் சமாதானத்தை ஏற்பது நிலைமை இன்னும் படுமோசமாகி விடக் கூடாது என்பதற்காகவே. உடன்பாடு உண்மையில் மானக்கேடானதா? ஏன், நிதான மனதுள்ள ஒவ்வொரு விவசாயியும் தொழிலாளியும் நான் செய்வது சரி என்றே சொல்வார்கள்; ஏனெனில் சமாதானம் சக்திகளைத் திரட்டுவதற்கு ஒரு வழி என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டில்ஸீட் சமாதானத்திற்குப் பிறகு ஜெர்மானியர்கள் நெப்போலியனிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற நிகழ்ச்சி வரலாற்றுக்குத் தெரியும்; நான் இதைப் பல முறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்; ஆகவே நான் வேண்டுமென்று இதனை ஒரு டில்ஸீட் சமாதானம் என்று அழைத்தேன்; இருந்த போதிலும் மற்ற நாடுகளைப் படையெடுத்துப் பிடிக்க வெற்றியாளனுக்குப் படைகள் வழங்கி உதவுவோம் என்ற நிபந்தனை கொண்ட டில்ஸீட் சமாதான ஒப்பந்தத்தைப் போன்ற ஒரு சமாதான ஒப்பந்தத்தில் நாம் கையொப்பமிடவில்லை; எனினும் இது போன்றவை வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ளன; நாமும் சர்வதேசப் போர்களைப் புரட்சி நடக்கும் என்று நம்பிக் கொண்டே இருப்போமானால் நமக்கும் இது ஏற்படும். இத்தகைய ராணுவ அடிமைத்தனத்தையும் வரலாறு நம்மீது துணிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வீர். சோஷலிசப் புரட்சி எல்லா நாடுகளிலும் வெற்றி குடுவதற்கு முன்னால் சோவியத் குடியரசு அடிமைப்படுத்தப்படலாம். நம்ப முடியாத அளவுக்கு மானக்கேடான சமாதான நிபந்தனைகளை ஜெர்மானியர்கள் ஏற்குமாறு டில்ஸீட்டில் நெப்போலியன் நிர்ப்பந்தித்தான். அந்தச் சமாதான உடன்பாட்டில் பல தடவை கையொப்பமிட நேரிட்டது. அந்த நாளைய ஹோஃப்மனான நெப்போலியன் ஜெர்மானியர்கள் சமாதான ஒப்பந்தத்தை

மீறுகிறார்கள் என்று அடிக்கடி கண்டுபிடித்தான்; இன்றைய ஹோஃப்மனும் இதைக் கண்டுபிடிப்பான். அவன் இதை விரைவில் கண்டுபிடிக்காமல் இருக்க நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருப்போம்.

கடைசிப் போர் ரஷ்ய மக்களுக்கு ஒரு கசப்பான, வேதனை மிகுந்த, ஆழ்ந்த படிப்பினையைத் தந்தது: அவர்கள் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளவும் கட்டுப்பாடுறவும் கீழ்ப்படியவும் பிறர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளத்தக்க கட்டுப்பாட்டை நிறுவவும் வேண்டுமென்பதில் இந்தப் படிப்பினை அடங்கியுள்ளது. ஜெர்மானியரிடமிருந்து கட்டுப்பாட்டைப் படித்தறிந்து கொள்வீர்; இல்லாவிட்டால் ஒரு நாடு என்ற முறையில் நம் கதி அதோகதிதான், மேலும், நிரந்தரமான அடிமைத்தனத்தில் நாம் வாழ வேண்டும்.

அப்படித்தான் வரலாறு சென்றதே தவிர வேறு விதத்தில் அல்ல, சமாதானம் போருக்கு ஆயத்தம் செய்வதற்கான இடைவேளை, போர் ஓரளவுக்கு நல்ல அல்லது மோசமான சமாதானத்தைப் பெறுவதற்குரிய வழி என்று வரலாறு செபுகிறது. பிரேஸ்தில் சக்திகளின் பரஸ்பர உறவு தோற்கடிக்கப்பட்ட தரப்பின் மீது திணிக்கப்படும் சமாதானத்திற்குரியதாக இருந்ததே தவிர மானக்கேடான சமாதானத்திற்குரியதாக இருக்கவில்லை. பஸ்கோவில் நிலவிய நிலவரம் கேவலமான, மிகவும் மானக்கேடான சமாதானத்திற்குரியதாக இருந்தது; அடுத்த கட்டத்தில் பெத்ரோகிராதிலும் மாஸ்கோவிலும் நம்மீது நான்கு மடங்கு மேலும் மானக்கேடான சமாதானம் திணிக்கப்படும். நமது இளம் மாஸ்கோ நண்பர்கள் சொல்வது போல சோவியத் ஆட்சி வெறும் உருவம் மட்டுமே என்று நாங்கள் கூறவில்லை; எவையேனும் ஒரு வகைப் புரட்சிக் கோப்பாடுகளுக்காக உள்ளடக்கம் பலி கொடுக்கப்படலாம் என்று நாங்கள் கூறவில்லை; ரஷ்ய மக்கள் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்கமைப்பும் உள்ளவர்களாக வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும் என்றும் அப்போது அவர்கள் டில்லீட் சமாதான ஒப்பந்தங்கள் எல்லா வற்றையும் ஏற்றுச் சமாளிக்க முடியும் என்றும் நாங்கள் கட்டாயம் கூறுகிறோம். விடுதலைப் போர்களின் முழு வரலாறும், இந்தப் போர்களில் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்து கொண்ட போது விடுதலை விரைவில் ஏற்பட்டது

என்பதை நமக்குக் காட்டுகிறது. வரலாறு இந்த வழியில் முன்செல்கிறபடியால் நாம் சமாதானத்தை விட்டுப் போரை ஏற்க நேரலாம் என்றும் இது அடுத்த சில நாட்களில் ஏற்படலாம் என்றும் நாங்கள் கூறுகிறோம். ஒவ்வொருவனும் தயாராக இருக்க வேண்டும். எல்லாச் செய்தித்தாள்களும் கூறுவது போல ஜெர்மானியர்கள் நார்வாவைப் பிடிக்கவில்லை என்பது உண்மையானால் அவர்கள் நார்வாவுக்கு அப்பால் தயாரிப்பு செய்து வருகிறார்கள் என்பதில் எனக்கு எவ்விதச் சந்தேகமும் கிடையாது; நார்வாவில் இல்லாவிடில் நார்வாவுக்கு அருகில், ப்ஸ்கோவில் இல்லாவிடில் ப்ஸ்கோவிற்கு அருகில் ஜெர்மானியர்கள் அடுத்த தாவலில் பெத்ரோகிராதைப் பிடிக்கும் உத்தேசத்தோடு தங்களுடைய முறையான படைகளை அணிதிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தங்களது ரயில்வேக்களை ஆயத்தமாக வைக்கிறார்கள். இந்த விலங்கு நன்றாகத் தாவிப் பாய வல்லது. அதை ஏற்கெனவே செய்து நிரூபித்துள்ளது. அது இன்னும் ஒரு முறை தாவிப் பாயும். இதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இதனால்தான் நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும், வீண் ஜம்பம் பேசாமல் ஒரு நாள் இடைநேரத்தைக் கூடப் பயன்படுத்த வேண்டும்; ஏனெனில் பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஒரு நாள் கூடப் பயன்படலாம்; இந்நகர் பிடிக்கப்பட்டால் நமது லட்சக்கணக்கான பாட்டாளிகளுக்குச் சொல்லொணாத் துயர்கள் ஏற்படும். பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஒரு சில தினங்களாவது கிடைப்பதற்காக நான் இருபது தடவையல்ல, நூறு மடங்கு மேலும் மானக் கேடான சமாதானத்தில் கையொப்பமிடத் தயார் என்றும் இதை என் கடமையாகக் கருதுகிறேன் என்றும் மீண்டும் கூறுகிறேன்; ஏனென்றால் இதன் மூலம் நான் தொழிலாளர் துயர்களைத் துடைப்பேன் - இல்லையேல் அவர்கள் ஜெர்மானியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வர நேரும்; இப்படிச் செய்வதால் பெத்ரோகிராதிருந்து வெடிமருந்து போன்ற, நமக்கு அவசியமான தளவாடங்களை வெளியேற்ற நான் உதவுவேன். காரணம், நான் ஒரு பாதுகாப்புவாதி. காரணம், கலைக்கப் பெற்ற, நோயுற்ற தற்போதைய படை சிகிச்சை பெற்று வருகிற மிகத் தொலைவிலுள்ள பின்னணியிலாவது படையைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த இடைநேரம் எத்தனை காலம் நீடிக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது, ஆனால் நிலைமையைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த முனைவோம். இடைநேரம் நீண்ட காலம் நீடிக்கலாம்; அல்லது ஒருவேளை சில நாட்களே நீடிக்கலாம். எதுவும் நடக்கலாம்; இது யாருக்கும் தெரியாது, தெரிந்திருக்கவும் முடியாது; ஏனெனில் எல்லா வல்லரசுகளும் அனேகப் போர்முனைகளில் போரிடும்படி கட்டுப்படுத்த, வரையறுக்க, நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக, சோவியத் குடியரசைத் தகர்த்திட வேண்டும், இரண்டாவதாக, பல முனைகளில் போர் தொடுக்க வேண்டும், மூன்றாவதாக, ஜெர்மனியில் புரட்சி முதிர்ச்சியடைந்து வருகிறது, வ்ளர்ந்து வருகிறது என்பதெல்லாம் ஹோலிம் ஹோலிம் தெரியும்; அவனது நடத்தை இவற்றால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது; சிலர் கூறுவது போல இக்கணத்திலேயே மாஸ்கோவையும் பெத்ரோகிராதையும் அவனால் பிடித்து விட முடியாது. ஆனால் நாளை அவன் இதைச் செய்யலாம்; இது சாத்தியமும் கூட. ராணுவம் நோயுற்ற சமயத்தில், எப்பாடுபட்டும் குறைந்த பட்சம் ஒரு நாளாவது ஓய்வு பெறக் கிடைக்கும் சகல வாய்ப்புகளையும் நாம் பயன்படுத்துகிற சமயத்தில், பொதுமக்களுடன் இணைப்பு வைத்துள்ள உண்மையான புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும், போர் என்பது என்ன, பொதுமக்கள் எத்தகையவர்கள் என்பதை அறிந்த புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும் பொதுமக்களைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர வேண்டும், அவர்களுடைய நோயைத் தீர்க்க வேண்டும், புதிய போருக்கு அவர்களை எழுச்சியுறச் செய்தல் வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன், — இத்தகைய புரட்சியாளன் ஒவ்வொருவனும் நாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று சொல்வான்; எந்த ஒரு கேவலமான சமாதான உடன்படிக்கையும் முறையானதே என்பதை ஒப்புக்கொள்வான். ஏனெனில் இது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கும் ருஷ்யாவுக்குப் புத்துயிர் அளிப்பதற்கும் அதன் நோயுற்ற உறுப்பை அகற்றுவதற்கும் பயன்படும். இந்தச் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டதன் மூலம் நமது தொழிலாளர் புரட்சியை நாம் நிறுத்தி விடவில்லை என்பதை விவேகமுள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் புரிந்து கொள்வார்கள்; ஜெர்மானியருடன் சமாதானத்திற்கு வந்தது

மூலம் நாம் ராணுவ உதவி வழங்குவதை நிறுத்தவில்லை என்பதையும் எல்லோரும் புரிந்து கொள்வார்கள்; பின்லாந்து மக்களுக்கு நாம் ஆயுதங்களை அனுப்பி வருகிறோம், ஆனால் ராணுவ யூனிட்களை, அவை தகுதியற்றவை என்று கண்டு அனுப்பவில்லை.

நாம் போரை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; ஒருவேளை நாம் நாளை மாஸ்கோவைக் கூட இழக்கலாம்; பிறகு எதிர்ப்போர் நடத்தலாம்: மக்களின் மனப்போக்கில் அவசியமான மாற்றம் ஏற்பட்டால் விரோதிகள் படைகளுக்கு எதிராக நமது படையை அனுப்பலாம்; மக்கள் மனப்போக்கில் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது, இதற்கு அதிக நேரம் தேவைப்படலாம்; ஆனால் மிகப் பெரும்பாலான மக்கள் அவர்கள் வேறு ஒரு கருத்தைச் சொல்லும் போது இந்த மாற்றம் நிச்சயமாக வரும். இந்தக் காலம் வந்து விட்டது என்று என்னால் சொல்ல முடியாததால் இந்த மிகக் கடுமையான சமாதான நிபந்தனைகளை நான் நிர்ப்பந்தமாக ஏற்க வேண்டும். மறுமலர்ச்சிக்கான நேரம் வரும் போது எல்லோரும் இதை உணர்வார்கள், ருஷ்யர்கள் மூடர் அல்ல என்பதைக் காண்பார்கள், தற்போதைக்கு நாம் விலகி நிற்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தக் கோஷத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதையும் ருஷ்ய மக்கள் காண்கிறார்கள், புரிந்து கொள்வார்கள். இதுதான் நமது கட்சிக் காங்கிரசின், சோவியத்துகளின் காங்கிரசின் பிரதானக் கடமை.

நாம் புதிய வழியில் பணியாற்றக் கற்க வேண்டும். இது மிகமிகக் கடினம், ஆனால் எந்த வகையிலும் அசாத்தியம் அல்ல. நாமே அறவே மதிக்கெட்ட துர்ச்சாகசத்தால் சோவியத் ஆட்சியைத் தகர்த்துவிடாத வரையில் இது சோவியத் ஆட்சியைத் தகர்க்காது. நம்மை இனிச் சித்திரவதை செய்ய அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று மக்கள் கூறும் காலம் வரும். இது நடைபெற வேண்டுமானால் நாம் இந்த துர்ச்சாகசத்தைச் செய்யக் கூடாது, மாறாகக் கடுமையான சூழ்நிலைகளில், என்றும் கேட்டிராத அளவு கேவலமான சமாதான உடன்பாட்டில் நாம் சில நாட்களுக்கு முன்னே கையொப்பமிட்டுள்ள நிலையில் பணியாற்ற வேண்டும்; ஏனெனில் போரால் மட்டுமோ, சமாதான உடன்பாட்டால் மட்டுமோ இத்தகைய வரலாற்று நெருக்

கடிக்குத் தீர்வு காண முடியாது. தங்களுடைய மன்னராட்சி அமைப்பின் காரணமாக ஜெர்மன் மக்கள் 1807ல் தளைப் பட்டிருந்தார்கள்; அவ்வாண்டில், அனேகக் கேவலமான உடன்பாடுகளுக்குப் பிறகு—இவை புதிய அவமானத்துக்கும் புதிய மீறலுக்கும் உரிய ஓய்வு நேரங்களாக மாற்றப்பட்டன— அவர்கள் டில்லீட் உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டார்கள். மக்களின் சோவியத் அமைப்பு நமது கடமையை எளிதாக்கும்.

போர்க் கலையைச் சரிவரக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், ரயில் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்ற ஒரே கோஷம் நமக்கு வேண்டும். ரயில்வேக்கள் இன்றி சோஷலிசப் புரட்சிகரப் போர் தொடுப்பது என்பது அதிகத் தீங்கு விளைவிக்கிற துரோகம். நாம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட வேண்டும், புரட்சியிலுள்ள தலைசிறந்த சாதனைகளை அடையச் செய்யும் முழு வலிமையையும் முழு ஆற்றலையும் படைக்க வேண்டும்.

ஒரு மணிநேர ஓய்வு கிடைத்தாலும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தொலைவிலுள்ள பின்னணியுடன் தொடர்பு வைத்து அங்கே புதிய படைகளை உருவாக்குங்கள். பிரமைகளைக் கைவிடுவீர்; இவற்றுக்காக வாழ்க்கை உங்களுக்குத் தண்டனையளித்தது; எதிர்காலத்தில் இன்னும் கடும் தண்டனை தரும். நம் முன் மிகக் கடுமையான தோல்விகளின் சகாப்தம் காட்சியளிக்கிறது; இது உண்மையில் இருக்கிறது; இதைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்; சட்டவிரோதமான நிலைமைகளிலும் ஜெர்மானியர்களிடம் கொத்தடிமைப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் விடாப்பிடியாகப் பணியாற்றத் தயாராக இருக்க வேண்டும்; இதை அழகுபடுத்திப் பயனில்லை, இது உண்மையில் டில்லீட் சமாதானமே. இந்த வழியில் நாம் செயல்பட முடிந்தால், தோல்விகள் இருப்பினும், நாம் வெற்றி அடைவோம் என்று மிக நிச்சயமாகக் கூறலாம். (க ர வெ லி.)

சுருக்கமான அறிக்கை
பிராவ்தா, இதழ் 45ல்,
மார்ச் 9 (பிப்ரவரி 24), 1918ல்
வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 3-26

மத்தியக் கமிட்டியின் அரசியல் அறிக்கை மீது
ஆற்றிய கடைசி உரை,
மார்ச் 8

தோழர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு நான் ஓரளவு சிறிய குறிப்புகளுடன், அதாவது கடைசியிலிருந்து தொடங்குகிறேன். தோழர் புஹாரின் தமது உரையின் இறுதியில் நம்மை பெத்லியூராவுடன்⁴⁷ ஒப்பிடுமளவுக்குப் போனார். அவர் அப்படி நினைப்பாரானால் நம்முடன் ஒரே கட்சியில் அவர் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? இது வெறும் வெட்டிப் பேச்சல்லவா? அது உண்மையில் அப்படி இருந்தால் நாம் ஒரே கட்சியின் உறுப்பினர்களாக இருக்கவே கூடாது. நாம் ஒன்றாக இருப்பது, 90 சதவிகிதம் புஹாரினுடன் உடன்பாடு கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையே காட்டுகிறது. நாம் உக்ரேனுக்குத் துரோகம் செய்ய விரும்பியதாக அவர் ஒரு சில புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களைச் சேர்த்துக் கொண்டார் என்பது உண்மையே. இத்தகைய அப்பட்டமான அபத்தங்கள் குறித்துப் பேசுவதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை என்று நம்புகிறேன். தோழர் ரியாஸானவ் விவகாரத்திற்குத் திரும்பி வருகிறேன்; பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஏற்படும் விதிவிலக்கு விதியை ஊர்ஜிதம் செய்வதைப் போல தோழர் ரியாஸானவ் தற்செயலாக ஓர் கருத்தாழமுள்ள சொல்லைச் சொன்னார். (கர வெர்லி.) காலத்தைப் பெறுவதற்காக லெனின் இடப்பரப்பை விட்டுக் கொடுக்கிறார் என்று அவர் கூறினார். இது ஏறத்தாழத் தத்துவார்த்த வாதமாகவே உள்ளது. இந்தத் தடவை தோழர் ரியாஸானவ் ஓர் ஆழ்ந்த சொல்லடுக்கை—அது வெறும் சொல்லடுக்கு மட்டுமே என்றாலும்—சொல்ல நேர்ந்தது; இதில்தான் முழு சாராம்சமும் அடங்கியிருக்கிறது; நான் காலத்தைப் பெறுவதற்காக உண்மையான வெற்றியாளனுக்கு இடப்பரப்பைக் கொடுத்து விட விரும்புகிறேன். இதில்தான்—வேறொன்றிலும் அல்ல—முழு சாராம்சமும் அடங்கியிருக்கிறது. புரட்சிப் போரின் தேவை,

விவசாயிகளை எழுச்சியுறச் செய்தல் போன்ற மற்றெல்லாம் வெறும் பேச்சே. போர் சாத்தியமா என்ற பிரச்சினையில் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது என்ற வகையில் நிலைமைகளைச் சித்திரித்துத் தோழர் புஹாரின் “எந்த வீரனையும் கேட்டுப் பாருங்கள்” என்கிறார் (அவர் கூறிய சொற்களை அப்படியே குறித்துக் கொண்டேன்). எந்த வீரனையும் கேட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் பிரேரேபிக்கிறாராதலால் நான் மறுமொழி தருகிறேன்: நான் பேச நேர்ந்த ஒரு பிரெஞ்சு ராணுவ அதிகாரி⁴⁸ அப்படிப்பட்ட “எந்த ஒரு வீரனாகவும்” இருக்கலாம். இந்த பிரெஞ்சு ராணுவ அதிகாரி, கண்களில் கோபக் கனல் பறக்க, என்னைப் பார்த்து—நான் ருஷ்யாவை ஜெர்மானியருக்கு விற்று விட்டேனல்லவா?—இவ்வாறு கூறினார்: “நான் முடியரசுவாதி. பிரான்சிலும் மன்னராட்சியை ஆதரிக்கிறேன்; ஜெர்மனியின் தோல்வியை விரும்புகிறேன். நான் சோவியத் ஆட்சியை ஆதரிப்பதாக நினைக்க வேண்டாம். (மன்னராட்சி ஆதரவாளன் சோவியத் ஆட்சியை எப்படி ஆதரிப்பான்?) ஆனால் பிரேஸ்த் உடன்பாட்டில் நீங்கள் கையொப்பமிடுவதை நான் ஆதரிக்கிறேன், ஏனெனில் அது அவசியமானது.” “எந்த வீரனையும் கேட்கலாம்” என்றீர்களே, கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். எந்த வீரனும் நான் சொன்னதையே—அதாவது பிரேஸ்த் உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட அவசியமாக இருந்தது என்பதையே—கூறுவான். தற்போது புஹாரின் பேச்சின்படி எங்கள் வேறுபாடுகள் குறைந்து விட்டதாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம், இந்த வேறுபாடுகளின் மிகவும் முக்கியமான அம்சத்தை அவரது ஆதரவாளர்கள் மறைத்து வைத்து விட்டார்கள் என்பதே.

பொதுமக்களை உளச்சோர்வடைய வைத்து விட்டதாக நமக்கு எதிராக இப்போது புஹாரின் இடிமுழக்கம் செய்வது முற்றிலும் சரியே; ஆனால் அவர் தம்மைத் தாமே தாக்கிக் கொள்கிறாரே தவிர நம்மைத் தாக்கவில்லை. மத்தியக் கமிட்டியில் இந்தக் களேபரத்தை ஏற்படுத்தியது யார்? நீங்கள் தான், தோழர் புஹாரின். (சிரிப்பு.) “இல்லை” என்று எவ்வளவுதான் நீங்கள் கூக்குரல் போட்டாலும் சரி, உண்மை வெளிப்பட்டே தீரும். நாம் நமது தோழமைக் குடும்பத்தில் இருக்கிறோம், நமது

சொந்த காங்கிரசில் இருக்கிறோம், நமக்கு ஒளித்து மறைப்பதற்கு எதுவும் இல்லை, உண்மை எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டும். உண்மை என்னவென்றால் மத்தியக் கமிட்டியிலேயே மூன்று போக்குகள் இருந்தன. பிப்ரவரி 17ந் தேதியன்று லோமவும் புஹாரினும் வாக்களிக்கவில்லை. வாக்களிப்பு பற்றிய விவரங்களை நான் மீண்டும் எடுத்துப் பிரதிகள் செய்யக் கேட்டிருக்கிறேன்; எந்தக் கட்சி உறுப்பினனும்—இதை விரும்பினால்—செயற்குழு அலுவலகத்திற்குப் போய் வாக்களிப்பு பற்றிய இந்த விவரங்களைப் பார்க்கலாம். ஜனவரி 21ந் தேதிய, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த வாக்கெடுப்பு அவர்கள்தாம் ஊசலாடினார்கள் என்பதையும் நாங்கள் சற்றும் ஊசலாடவில்லை என்பதையும் காட்டுகிறது. “புரட்சிப் போருக்குத் தயார் செய்வதற்காக நாம் பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்வோம்; இதை விடச் சிறந்த எதுவும் நமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை” என்று நாம் கூறினோம். பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்வதற்கு ஐந்து நாள் அவகாசம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. க்ரிலென்கோ, பத்வோய்ஸ்கி ஆகியோரின் அறிக்கை⁴⁹ இப்பொழுது பிரசுரமாகியுள்ளது; அவர்கள் இடதுசாரியினருடன் சேர்ந்தவர்களல்ல; க்ரிலென்கோ அறிவித்ததை நாம் கற்பனை செய்து கொண்டதாக எண்ணி க்ரிலென்கோவை நாம் “இழுத்து மாட்டி விட்டோம்” என்று கூறி அவர்களை அவமதிக்கிறார் புஹாரின். அவர்கள் கூற்றை நாம் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்கிறோம்; விஷயங்கள் இப்படித்தான் இருக்கின்றன, நான் கூறியதை ராணுவ அதிகாரிகள் நிரூபித்து விட்டனர்; நீங்களோ ஜெர்மானியர்கள் தாக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்லி இதைத் தட்டிக் கழிக்கிறீர்கள். போர்த் தளவாடங்கள் பற்றிய பிரச்சினை எழாதிருந்த அக்டோபர் நாட்களுடன் இந்த நிலையை எப்படி ஒப்பிட முடியும்? உண்மைத் தகவல்களைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பும் பட்சத்தில், அனுகூலமற்றது என்று தெளிவாகத் தெரியும் போரைத் தொடங்க முடியாது என்ற விஷயத்தில் நம்மிடையே வேறுபாடுகள் இருந்தன என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தோழர் புஹாரின் தமது முடிவுரையை “வெகு விரைவில் போர் சாத்தியமா?” என்ற இடிமுழக்கக் கேள்வியுடன் துவக்கியது

என்னைப் பெரிய அளவுக்கு அதிசயத்திலாழ்த்தியது. ஆம், இது சாத்தியம், ஆனால் இப்பொழுது நாம் சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் தயக்கம் இன்றிப் பதிலளிக்கிறேன். இதில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இந்தச் சுருக்கமான குறிப்புகளைக் கூறிய பிறகு முந்திய பேச்சாளர்களுக்கு விவரமாகப் பதிலளிப்பேன். ராதெக்கைப் பொறுத்தவரையில் நான் விதிவிலக்குச் செய்தல் வேண்டும். ஆனால் வேறோர் உரை நிகழ்த்தப் பெற்றது—தோழர் உரீதஸ்கியின் உரை அது. கானோஸா⁵⁰, “துரோகம்”, “பின்வாங்கி விட்டனர்”, “இழிந்த முறையில் நிலைமைகளுக்கேற்ப நடந்தனர்” என்பன தவிர அந்தப் பேச்சில் என்ன இருந்தது? இவை எல்லாம் எதற்கு? நீங்கள் உங்கள் விமரிசனங்களை இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் ஒரு பத்திரிகையிலிருந்து கடன்வாங்க வில்லையா? தாங்கள் தீவிர இடதுசாரியினர் என்று கருதுகிற உறுப்பினர்கள் மத்தியக் கமிட்டிக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையைத் தோழர் பூப்னவ் படித்தார். உலகம் முழுதிற்கும் இவர்கள் எத்தகையவர்கள் என்பதைப் பிரகடனம் செய்யும் இந்த அறிக்கை, “மத்தியக் கமிட்டியின் நடத்தை சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மீது ஒரு தாக்கு” என்கிறது. இதில் வெறும் சொல்லடுக்கு தவிர வேறு ஏதாவது உண்டா? “முழு உலகத்தின் கண்முன் பலவீனத்தைப் பிரகடனப்படுத்துவதாம்!” நாம் இதை எப்படிப் பிரகடனம் செய்கிறோம்? சமாதான யோசனையை முன்வைத்தா? நமது படைகள் ஓடி விட்டதைக் காட்டியா? இந்தத் தருணத்தில் பிரேஸ்த் சமாதானத்தை ஏற்காது ஜெர்மனியுடன் போர் தொடங்குவதின் மூலம் நாம் உலகத்திற்கு நமது படை நலிந்து விட்டது என்பதையும் அது போராட விரும்பவில்லை என்பதையும் காட்டுவோம் என்று நாம் நிரூபித்து விடவில்லையா? இந்த ஊசலாட்டம் முற்றிலும் நமது படைப்பு என்று பூப்னவ் சொன்னது வெற்றுச் சொல்லாகி விட்டது. நமது படைகள் நலிந்திருப்பதுதான் உண்மைக் காரணம் ஆகும். சீக்கிரமாகவோ தாமதமாகவோ ஏற்பட்டாலும் சரி நமது படைக்கு இடை ஓய்வு தேவையாக இருந்தது. நாம் சரியான போர்த்தந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்திருந்தால் நமக்கு ஒரு மாத ஓய்வு கிடைத்திருக்கும்; உங்களது போர்த்தந்திரம்

பிசகாக இருந்ததால் நமக்கு ஐந்து நாட்கள் மட்டுமே கிடைத்தன; அதுவும் நல்லதே. பீதியுற்று ஓடும் படைகளைத் தடுத்து நிறுத்தச் சில சமயங்களில் சில நாட்களே போதும் என்று போரின் வரலாறு காட்டுகிறது. இப்போது இந்தப் பிசாக சமாதானத்தை ஏற்காதவன், இதில் கையொப்பமிட விரும்பாதவன் வெறும் வாய்ச்சொல் வீரனே தவிர போர்த்தந்திரியல்ல. இதில்தான் சங்கடம். மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் எனக்கு, “பலவீனத்தின் பிரகடனம்”, “துரோகம்” என்றெல்லாம் எழுதும் போது, அவர்கள் அதிகத் தீங்கு விளைவிக்கிற, வெறுமையான, குழந்தைத் தனமான சொல்லுக்குகளையே எழுதுகிறார்கள். பிரகடனம் செய்யத் தகாத சமயத்தில், நம் மீது தாக்குதல் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்த சமயத்தில் நாம் போராட முயன்ற தன் மூலமே நமது பலவீனத்தைப் பிரகடனம் செய்தோம். பஸ்கோவ் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை சோவியத்துகள் காங்கிரசுக்கு அழைத்து வருவோம்; ஜெர்மானியர் மக்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்லட்டும்; இதன் மூலம் அவர்கள் பீதியுற்று ஓடும் படைவீரனின் நோயைப் போக்கி, “போல்ஷிவிக்கு கள் முடிவு கட்டுவதாகக் கூறிய போர் அல்ல, சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிராக ஜெர்மானியர்கள் தொடுத்துள்ள புதிய போர் இது என்பதை நான் இப்பொழுது புரிந்து கொண்டேன்” என்று அவனைக் கூறச் செய்யட்டும். பிறகு மீட்சி வரும். ஆனால் நீங்கள், யாரும் பதிலளிக்க முடியாத கேள்வியை எழுப்புகிறீர்கள். இடைக்கால ஓய்வு எத்தனை நாட்கள் நீடிக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

இப்போது நான் தோழர் திரோதஸ்கியின் நிலையைக் குறித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டும். அவரது நடவடிக்கையில் இரு அம்சங்கள் இருக்கின்றன: பிரேஸ்த் பேச்சுவார்த்தைகளின் தொடக்கத்தில் அவர் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை அற்புதமாகக் கிளர்ச்சிப் பிரசாரத் திற்குப் பயன்படுத்திய பொழுது நாம் எல்லோரும் தோழர் திரோதஸ்கியுடன் ஒரே மனதாக இருந்தோம். என்னுடன் நடத்திய உரையாடலின் ஒரு பகுதியை அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்; ஆனால் ஜெர்மானியர் இறுதி எச்சரிக்கை விடுக்கும் வரையில்நான் நாம் இழுத்தடிப்போம் என்றும் பிறகு விட்டுவிடுவோம் என்றும் எங்களிடையே

உடன்பாடு இருந்தது என்பதை நான் இங்கு சேர்த்துக் கூற வேண்டும். ஜெர்மானியர்கள் நம்மை ஏய்த்து விட்டார்கள். அவர்கள் ஏழு நாட்களில் ஐந்து நாட்களை நம்மிடமிருந்து கவர்ந்து கொண்டார்கள்⁵¹. காரியங்களைத் தாமதப்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் திரோத்ஸ்கியின் செயல்தந்திரம் சரியானதாக இருந்தது; ஆனால் போர் நிலை முடிந்து விட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்ட போதிலும் நாம் ஜெர்மானியர்களுடன் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு அவரது செயல்தந்திரம் தவறானது ஆகி விட்டது. சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று நான் நிச்சயமான யோசனையை முன்வைத்தேன். பிரேஸ்த் சமாதானத்தை விடச் சிறந்த எதையும் நாம் பெற்றிருக்க முடியாது. நமக்கு ஒரு மாதம் ஓய்வு கிடைத்திருக்கும் என்பதும் அது நமக்குப் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும் என்பதும் இப்போது எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. வரலாறு வேறு வழியில் சென்றதால் இதை மீண்டும் நினைவூட்டுவதில் பலனில்லை; ஆனால், “நாங்கள் சொன்னது சரி என்பதை வாழ்க்கை காட்டும்” என்று புஹாரின் கூறுவது வேடிக்கையாக உள்ளது. இதைப் பற்றி நான் 1915லேயே இப்படித்தான் எழுதினேன்: “நாம் போர் தொடுக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்; இது தவிர்க்க முடியாதது; இது வந்து கொண்டிருக்கிறது, நிச்சயமாக வரும்”^{*}. எனது கூற்று சரியாக இருந்தது. ஆனால் நாம் வீண் அட்டகாசம் செய்யாமல் சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டி வந்தது. போர் வருவதன் காரணமாகச் சமாதானத்தை ஏற்பது என்பது மேலும் அவசியமாயிற்று; இப்போது பெத்ரோகிராதைக் காலி செய்யும் வேலையையாவது எளிதாக்குகிறோம்; எளிதாக்கி விட்டோம். இது உண்மை. “வின்னிச்சேன்கோவுடன்⁵² சமாதானம் செய்து கொள்வதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுங்கள்” என்ற புதிய கோரிக்கைகளைத் தோழர் திரோத்ஸ்கி முன்வைக்கிற போது, எத்தகைய சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையிலும் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மாட்டேன் என்று நான் சொல்கிறேன். காங்கிரஸ் இந்தக் கடப்பாட்டை ஏற்குமாயின் நானும்

* V. I. Lenin, *Collected Works*, Vol. 21, Progress Publishers, Moscow, 1964, p. 404.

என்னுடன் ஒப்புதல் உள்ளவர்களும் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மாட்டோம். சாத்தியமான போது சாகசமாகப் பின்வாங்குவது, சில சமயம் தாக்குவது என்ற தெளிவான வழியைக் கடைப்பிடிக்காமல் மீண்டும் சம்பிரதாய முடிவுடன் பந்தப்படுவதாகும் இது. போரில் எந்த ஒரு சம்பிரதாய முடிவுடனும் பந்தப்பட்டுக் கிடத்தலாகாது. போரின் வரலாற்றை அறியாமலிருப்பதும் சமாதான உடன்பாடு என்பது வலுப்பெறுவதற்கான ஒரு சாதனம் என்பதைத் தெரியாதிருப்பதும் — இவ்விஷயத்தில் நான் ஏற்கெனவே பிரஷ்ய வரலாற்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளேன் — கேலிக் கூத்தாகும். நாம் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு விட்டால் சைத்தானுக்கு நம்மை நாமே விற்றுக் கொண்டு விட்டோம், நரகத்திற்குப் போய் விட்டோம் என்று சிலர் குழந்தைத்தனமாக நினைக்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது; ஏனெனில் தோல்விக்குப் பிறகு சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவது என்பது வலுவைத் திரட்டுவதற்குரிய மார்க்கம் என்பது போரின் வரலாற்றிலிருந்து தெட்டத்தெளிவாகக் காணப்படும். வரலாற்றில் ஒரு போரைத் தொடர்ந்து இன்னொரு போர் உடனடியாக வந்த நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன, நாம் இவற்றை எல்லாம் மறந்து விட்டோம், பழைய போர்...* ஆக மாறுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். நீங்கள் விரும்பினால் சம்பிரதாய முடிவுகளுடன் என்றென்றைக்குமாகப் பந்தப்பட்டிருங்கள்; அப்பொழுது பொறுப்புள்ள பதவிகளையும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களிடம் ஒப்படையுங்கள். இதற்கான பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம். இங்கு பிளவுபடுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் சிறிதுகூட கிடையாது. வாழ்க்கை உங்களுக்குச் சரியான படிப்பினையைத் தரும் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். மார்ச் 12ந் தேதி தொலைவில் இல்லை; அப்பொழுது உங்களுக்கு நிறைய விஷயங்கள் கிடைக்கும்⁵³.

தோழர் திரோதஸ்கி இது உண்மையான துரோகமாகும் என்கிறார். இது முற்றிலும் தவறான கருத்து என்று நான் கூறுகிறேன். இதை ஸ்தூலமாக விளக்கிக் காட்ட

* இவ்விடத்தில் கருக்கெழுத்துப் பிரதியில் சில சொற்கள் விட்டு விடப்பட்டிருக்கின்றன. — ப-ர்.

நான் ஓர் உதாரணம் தருகிறேன்: சேர்ந்து நடந்து செல்லும் இரண்டு மனிதர்கள் பத்து மனிதர்களால் தாக்கப் படுகிறார்கள்; இவ்விருவரில் ஒருவன் போராடுகிறான், மற்றவன் ஓடி விடுகிறான்—இது துரோகம்; ஆனால் நமக்கு தலா லட்சம் பேர் கொண்ட இரு படைகள் இருப்பதாகவும் அவற்றுக்கு எதிராக ஐந்து படைகள் இருப்பதாகவும் வைத்துக் கொள்வோம்; ஒரு படையை இரண்டு லட்சம் போர்வீரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், மற்றொரு படை உதவிக்கு விரைதல் வேண்டும்; ஆனால் பகைவரின் மூன்று லட்சம் கொண்ட மற்ற படைகளும் அதைக் கண்ணியில் மாட்டுவதற்காகப் பதிபோட்டுக் காத்திருப்பது அதற்குத் தெரியும்; ஆகவே உதவிக்குப் போக வேண்டுமா? கூடாது. இது துரோகமல்ல, கோழைத் தனமுமல்ல: ஆள் தொகை அதிகரிப்பால் சுருத்துக்கள் யாவும் மாறி விட்டன; படைவீரர்கள் அனைவரும் இதை அறிவர், இனிமேல் இது சொந்தக் சுருத்தல்: இவ்வாறு செயல்படுவதன் மூலம் நான் எனது படையைக் காப்பாற்று வேன்; மற்ற படை பிடிபட்டும்; நானோ என் படையைப் புதுப்பித்துக் கொள்வேன்; எனக்கு நேச சக்திகள் உள்ளன; நேச சக்திகள் வரும் வரையில் காத்திருப்பேன். இந்த வழியில் மட்டுமே வாதம் செய்தல் வேண்டும்; ராணுவ வாதங்கள் மற்றவற்றுடன் கலப்படமானால் கிடைப்பது வெறும் சொல்லடுக்குகளே. இந்த வழியில் அரசியலை நடத்த முடியாது.

செய்யக் கூடிய அனைத்தையும் நாம் செய்து விட்டோம். சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிட்டதன் மூலம் சில நாட்களுக்காயினும் பெத்ரோகிராதைக் காப்பாற்றினோம். (செயலாளர்களும் சுருக்கெழுத்துப் பதிவாளர்களும் இதை எழுத வேண்டாம்.) இந்த உடன்பாட்டின் பிரகாரம் நாம் பின்லாந்திலிருந்து நமது படைகளை—அவை தகுதியற்றவை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே—வாபஸ் பெற வேண்டும், ஆனால் பின்லாந்திற்குள் ஆயுதங்களைக் கொண்டு செல்வதற்கு நமக்குத் தடை இல்லை. பெத்ரோகிராத் சில நாட்களுக்கு முன்பகைவர் வசமாயிருக்குமானால் இந்த நகரம் பீதியால் அலைபட்டிருக்கும்; அப்பொழுது நாம் எதையும் வெளியே எடுத்துச் செல்ல முடிந்திருக்காது; ஆனால் இந்த ஐந்து

தினங்களில் நாம் பின்லாந்து தோழர்களுக்கு உதவியிருக்கிறோம்; எந்த அளவு என்று நான் கூறவில்லை; அவர்களுக்கே தெரியும்.

நாங்கள் பின்லாந்திற்குத் துரோகம் செய்து விட்டோம் என்ற வார்த்தைகள் வெறும் சிறுபிள்ளைச் சொல்லடுக்கே. சரியான நேரத்தில் ஜெர்மானியர் முன் பின்வாங்கியதன் மூலமாகவே நாம் அதற்கு உதவினோம். பெத்ரோகிராத் வீழ்ச்சியால் ருஷ்யா அழிந்து விடாது; இந்த விஷயத்தில் தோழர் புஹாரினின் கூற்று ஆயிரந்தடவை சரி; ஆனால் நாம் புஹாரினின் வழியில் தந்திரங்களைக் கையாள்வோமானால் ஒரு நல்ல புரட்சியை நாசமாக்கி விடலாம். (சிரிப்பு.)

நாம் பின்லாந்திற்கோ உக்ரேனுக்கோ துரோகம் எதுவும் செய்யவில்லை. வர்க்க உணர்வுள்ள எந்தத் தொழிலாளியும் நம் மீது இந்தக் குற்றத்தைச் சாட்ட மாட்டான். நம்மால் முடிந்த அளவு உதவுகிறோம். நமது படையிலிருந்து நல்ல மனிதன் ஒருவனைக் கூட நாம் அகற்றவில்லை; அகற்றவும் மாட்டோம். ஹோஃப்மன் நம்மைப் பிடிப்பான், தாக்குவான் என்று நீங்கள் கூறலாம்; ஆம், பிடிக்கலாம்; இதை நான் சந்தேகிக்கவில்லை; ஆனால் அதற்கு எத்தனை நாள் பிடிக்கும் என்பது அவனுக்குத் தெரியாது, யாருக்கும் தெரியாது. மேலும் அவன் நம்மைப் பிடிப்பான், தாக்குவான் என்ற உங்களுடைய வாதங்கள் சக்திகளின் அரசியல் சமநிலை பற்றிய வாதங்களாகும்; இந்தச் சமநிலையைப் பற்றி நான் பின்னால் பேசுவேன்.

துரோதஸ்கியின் யோசனையை நான் முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததேன் என்பதை நான் விளக்கியிருக்கிறேன்; இந்த வழியில் அரசியலை நடத்த முடியாது; இப்போழுது நமது காங்கிரசில் நமது தோழர்கள், உண்மையில் உரீதஸ்கி இன்னும் விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும் வெற்றுச் சொல்லடுக்குகளிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் விலகிச் சென்றுள்ளனர் என்பதைக் காட்டும் உதாரணமாக ராதெக் விளங்குகிறார் என்று நான் கூற வேண்டும். அந்த உரையில் வெற்றுச் சொல்லடுக்குகள் இருந்ததாக நான் அவர் மீது குற்றம் கூற முடியாது. “இதில் துரோகத்தின் நிழல் கூட இல்லை, மானக்கேட்டின்

நிழல் கூட இல்லை; ஏனென்றால் அளவு மீறிய வலுவுடைய படையின் முன்பு நீங்கள் பின்வாங்கினீர்கள் என்பது தெளிவு” என்று அவர் கூறினார். இந்த மதிப்பீடு திரோதஸ் கியின் நிலை முழுவதையும் அழித்து விடுகிறது. “நாம் பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு சக்திகளைத் தயார் செய்தல் வேண்டும்” என்று ராதெக் கூறியது மிகவும் சரி; இதை நானும் முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; ஆத்திரக் கூச்சல் வேண்டாம், பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு தயாரிப்புச் செய்ய வேண்டும்.

பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு, ஆத்திரக் கூச்சல் போடாது சக்திகளைத் திரட்ட வேண்டும். புரட்சிப் போர் வரும், இது குறித்து நம்மிடையே கருத்து வேறுபாடில்லை; டில்லீட் சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடுவதா, வேண்டாமா என்பது பற்றி மட்டுமே கருத்து வேற்றுமை உள்ளது. இதில் மிக மோசமான அம்சம் என்னவென்றால் நம்மிடம் இருப்பது நலிவுற்ற படை என்பதாகும்; ஆம்; எனவே மத்தியக் கமிட்டிக்கு ஓர் உறுதியான கொள்கை வேண்டும்—கருத்து வேறுபாடல்ல, தோழர் புறாரின் ஆதரிக்கக் கூடிய நடுவாந்திரப் பாதையுமல்ல. இடைநேர ஓய்வினை நான் மிகுந்த பிரகாசமுள்ள காலமாகச் சித்திரிக்கவில்லை; எத்தனை நாள் இது நீடிக்கும் என்பது யாருக்கும் தெரியாது; எனக்கும் தெரியாது. எத்தனை நாள் அது நீடிக்கும் என்று சொல்லுமாறு என்னை நிர்ப்பந்திப்பது கேலிக் கூத்தாகும். பிரதான ரயில் வழிகளை நாம் காத்து வைத்திருப்பதன் விளைவாக நாம் உக்ரேனுக்கும் பின்லாந்திற்கும் உதவுகிறோம். பல தந்திரங்களைச் செய்து கொண்டும் பின்வாங்கியும் நாம் ஓய்வுக் காலத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

ருஷ்யர்கள் முரண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்று இப்போது ஜெர்மன் தொழிலாளியிடம் கூற முடியாது; ஏனெனில் ஜெர்மானிய-ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியம் தாக்குதல் நடத்து கிறது என்பது தெளிவாகி விட்டது; இது எல்லோருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும்; போல்ஷிவிக்குகளை நெரித்து நசுக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் ஒரு புறமிருக்க, மேல் பகுதியிலும் நெரித்து நசுக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமும் கூட ஜெர்மானியர்களுக்கு இருக்கிறது; எல்லாம் குழப்பப்பட்டுள்ளது; இந்தப் புதிய போரில் நாம் தந்திரமாக நடக்க வேண்டும்,

தந்திரமாக நடக்கும் திறமையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தோழர் புஹாரினின் உரையைப் பொறுத்தவரை அவருக்கு வாதக் குறைவு ஏற்படும் போது உரீதஸ்கி சொன்னதைப் போன்ற ஒரு சொற்றொடரை முன்வைத்து, “இந்த உடன்பாடு நம்மைக் கேவலப்படுத்துகிறது” என்கிறார் அவர். இங்கு வாதங்கள் தேவையில்லை: நாம் கேவலப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் தஸ்தாவேஜுகளைத் திரட்டிக் கொண்டு ஓடியிருக்க வேண்டும்; ஆனால் நாம் “கேவலப்படுத்தப்பட்டும்” நமது நிலைகள் ஆட்டங்கொடுக்கவில்லை என்று நம்புகிறேன். தோழர் புஹாரின் நமது நிலைகளின் வர்க்க அடிப்படையைப் பரிசீலனை செய்ய முயன்றார், ஆனால் இதற்கு மாறாக, இறந்து போன மாஸ்கோ பொருளாதார நிபுணர் ஒருவனைப் பற்றிய ஒரு கதையைக் கூறினார். நமது செயல்தந்திரத்திற்கும் கள்ள வியாபாரத் தனத்திற்கும் இடையில் இணைப்பைக் கண்டுபிடித்த போது—அது மெய்யாகவே வேடிக்கையல்லவா?—வர்க்கம் முழுவதன் (வர்க்கம், ஆனால் கள்ள வியாபாரிகள் அல்ல) போக்கைப் பார்த்தால் ருஷ்ய முதலாளிகளும் அவர்களைச் சார்ந்து நிற்பவர்களும்—அதாவது தியேலோ நரோதா, நோவயா ஷீஸன் என்ற பத்திரிகைகளின் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர்கள்—நம்மை இந்தப் போருக்கு முடுக்கப் பெரிதும் பாடுபடுகின்றனர் என்பது மறக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த வர்க்க உண்மையை நீங்கள் வலியுறுத்துவதில்லை. இந்தத் தருணத்தில் ஜெர்மனி மீது போர் தொடுப்பது என்பது ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆத்திரமட்டும் சூழ்ச்சியில் மாட்டிக் கொள்வதாகும். இது புதியதல்ல; நம்மை இப்போது ஒழித்துக் கட்ட இது மிகத் திண்ணமான—முற்றிலும் நிச்சயமானது என்று நான் கூற மாட்டேன், ஏனெனில் எதுவும் சர்வநிச்சயமில்லை—வழியாகும். வாழ்க்கை அவர்கள் பக்கம் இருப்பதாகவும் நாம் கடைசியில் புரட்சிப் போரை அங்கீகரிப்போம் எனவும் தோழர் புஹாரின் கூறிய போது அவர் எளிதான வெற்றியைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்; ஏனெனில் நாம் புரட்சிப் போர் தவிர்க்க முடியாதது என்று 1915லேயே முன் கூட்டி அறிவித்தோம். நமது வேறுபாடுகள் பின்வருமாறு: ஜெர்மானியர்கள் தாக்குவார்களா, இல்லையா? நாம் போர்

நிலை முடிந்து விட்டதாகப் பிரகடனம் செய்திருக்க வேண்டுமா? புரட்சிப் போரின் நலனுக்காக நாம் பின் வாங்க வேண்டுமா? இடைக்காலம் கிடைப்பதற்காகப் பிரதேசங்களை விட்டுக் கொடுத்தல் வேண்டுமா? போர்த்தந்திரமும் அரசியல் கொள்கையும் மிகவும் அருவருப்புத் தரும் சமாதான உடன்பாட்டைச் செய்து கொள்ளக் கட்டளையிடுகின்றன. இந்தச் செயல்தந்திரத்தை அங்கீகரிக்கும் பட்சத்தில் நமது வேறுபாடுகள் அனைத்தும் மறைந்து விடும்.

சுருக்கமான அறிக்கை
 ரபோச்சே-க்ரெஸ்தியான்ஸ்கி
 நிழேகரோத்ஸ்கி லிஸ்டோக்,
 ("விவசாயி, தொழிலாளர்
 நிழேகரோத்ஸ்கி பத்திரிகை")
 இதழ் 54ல்,
 மார்ச் 19(6), 1918ல்
 வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
 தொகுதி 36,
 பக்கங்கள் 27-34

மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக இருக்க
 “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” தெரிவித்த மறுப்பு
 குறித்த தீர்மானம்

இன்று கட்சியில் இருக்கும் நிலையில் மத்தியக் கமிட்டியில் சேர மறுப்பது என்பது குறிப்பாக விரும்பத் தகாதது என்று காங்கிரஸ் கருதுகிறது; அது கட்சியின் ஐக்கியத்தை விழையும் எவருக்கும் பொதுவாகக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கக் கூடாதது; இன்றுள்ள நிலையிலோ இது கட்சியின் ஐக்கியத்திற்கு இரு மடங்கு அபாயமாகும்.

மத்தியக் கமிட்டி எடுக்கும் ஏதேனும் நடவடிக்கை தமக்கு உடன்பாடு இல்லை என்றால், தாம் அதற்குப் பொறுப்பல்ல என்று மறுத்து ஒவ்வொருவரும் ஓர் அறிக் கையின் மூலம் தெரிவித்து விடலாம், தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் மத்தியக் கமிட்டியை விட்டு விலகக் கூடாது என்றும் காங்கிரஸ் பிரகடனம் செய்கிறது.

வெகுஜன ஸ்தாபனங்களுடன் கலந்தாலோசித்த பிறகு இந்தத் தோழர்கள் தங்களுடைய ராஜினாமாவை வாபஸ் பெறுவார்கள் என்று காங்கிரஸ் உறுதியாக நம்புகிறது; எனவே ராஜினாமா அறிக்கையைக் கணக்கில் எடுக்காமல் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து தேர்தலை நடத்தும்.

மார்ச் 8, 1918ல்
 எழுதப்பெற்றது

நூல் திரட்டு,
 தொகுதி 36,
 பக்கம் 69

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” நடத்தை பற்றிய குறிப்பு

பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப் பட்ட பிறகு “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” என்று தங்களை அழைத்துக் கொள்ளும் சில தோழர்கள் கட்சிக்குள் ஓர் “எதிர்க் கட்சியை” உருவாக்கியுள்ளனர்; இதன் விளைவாக அவர்களது நடவடிக்கை கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை முற்றிலும் விசுவாசமற்ற முறையில், அனுமதிக்கக் கூடாத வகையில் மேலும் மேலும் மீறி வருகிறது.

தோழர் புஹாரின் கட்சிக் காங்கிரசால் நியமனம் செய்யப்பெற்ற மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர் பதவியை ஏற்க மறுத்து விட்டார்.

தோழர்கள் ஸ்மிர்னோவ், ஒபோலேன்ஸ்கி, யாக்கவ் லெவா, மூவரும் முறையே மக்கள் கமிஸார்கள் மற்றும் தேசியப் பொருளாதார தலைமைக் கவுன்சிலின் அலுவல் நிர்வாகி பதவிகளிலிருந்து விலகியுள்ளனர்.

இவை முற்றிலும் விசுவாசமற்ற, தோழமையற்ற, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறுகிற செயல்கள்; மேலே குறிப்பிட்ட தோழர்களின் இத்தகைய நடத்தை பிளவுக்கு ஒரு படியாக இருந்தது, இன்னும் இருக்கிறது...*

1918 மார்ச் 8க்கும் 18க்கும்
இடையில் எழுதப்பெற்றது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கம் 77

* இதோடு கையெழுத்துப் பிரதி நின்றுவிடுகிறது. — ப-ர்.

நமது நாட்களின் பிரதான கடமை

“வறியவள் நீ, பெருஞ்செல்வியும் நீயே,
வலிவானவள் நீ, வலிவற்றவளும் நீயே, —
அன்னை ருஷ்யா!”⁵⁴

மனித வரலாறு நமது நாட்களில் முக்கியமான, மிகவும் கடினமான திருப்பத்தை நிகழ்த்துகிறது; இந்தத் திருப்பம் அளவில்லாத முக்கியத்துவத்தை — எவ்வித மிகைப் படுத்தலுமின்றி அது உலக விடுதலை இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாதது என்று சொல்லலாம் — கொண்டிருக்கிறது. போரிலிருந்து சமாதானத்திற்கான திருப்பம் இது; மிக அதிக பலம் வாய்ந்த சூறைக்காரர்களால் அடிக்கப் பட்ட கொள்ளையைப் புதிய முறையில் பங்கிடுவதற்காக லட்சோபலட்சம் சுரண்டப்பட்டவர்களையும் உழைப்பாளி மக்களையும் படுகொலைக்கு அனுப்பும் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடக்கும் போரிலிருந்து முதலாளித்துவ நுகர்த்தடியிலிருந்து விடுபடும்பொருட்டு ஒடுக்குவோரை எதிர்த்து ஒடுக்கப்படுவோர் நடத்தும் போருக்கான திருப்பம், துன்பம், துயரம், பட்டினி, இழிவு என்ற படுகுழியிலிருந்து கம்யூனிச சமுதாயம், உலக சுபிட்சம், நிலையான சமாதானம் என்ற ஒளிமயமான வருங்காலத்திற்கான திருப்பம் ஏற்பட்டு வருகிறது. எனவே சட்டென நிகழும் இந்தத் திருப்பத்தின் ஆக முனைப்பான கட்டங்களில், சுற்றிலும் பழைய அமைப்பு தகர்ந்து சரிந்து சடசடவென்று முறிந்து விழும் போது, வர்ணிக்க முடியாத கஷ்டங்களிடையே புதுமை பிறந்து வரும் போது சிலர் தலைமயக்கமுறுகின்றனர், சிலர் பீதியடைகின்றனர், சில வேளை மிகவும் கசப்பான யதார்த்தத்திலிருந்து விடுபடச் சிலர் கவர்ச்சி மிகுந்த, ஆழமான சொல்லடுக்குகளை தூவுகின்றனர் என்றால் இதில் அதிசயம் எதுவும் இல்லை.

ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து கம்யூனிசப் புரட்சிக்குத் திரும்பும் வரலாற்றின் சட்டென நிகழும் திரும்புமுனைகளை மிகவும் தெளிவாகக் கண்டு மிகக் கடுமையான வேதனையுடன்

அனுபவித்து வரும் வாய்ப்பு ருஷ்யாவுக்குக் கிடைத்துள்ளது. மிகப் பழமையான, மிகவும் வலிமை கொண்ட, காட்டுமிராண்டித்தனமான, கொடுமை மிக்க முடியரசுகளில் ஒன்றை நாம் ஒரு சில நாட்களுக்குள் அழித்தோம். முதலாளி வர்க்கத்தினருடன் சமரசம் செய்து கொள்வதும் குட்டி முதலாளித்துவ பிரமைகளை அகற்றுவதுமான கட்டங்களை ஒரு சில மாதங்களுக்குள் நாம் கடந்தோம்; பிற நாடுகளுக்கோ இவற்றுக்குப் பல பத்தாண்டுகள் தேவைப்பட்டன. முதலாளி வர்க்கத்தை முறியடித்த நாம் உள்நாட்டுப் போரில் அதன் வெளிப்படையான எதிர்ப்பையும் சில வாரங்களுக்குள் ஒடுக்கினோம். மிகப் பெரிய நமது நாட்டின் ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனைக்கு போல்ஷிவிசத்தின் வெற்றிப் பவனியாக வலம் வந்தோம். ஜாராட்சியாலும் முதலாளி வர்க்கத்தாலும் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த, மிகக் கீழ்மட்டத்திலிருந்த பாடுபடும் மக்களை விடுதலைக்கும் சுதந்திர வாழ்வுக்கும் உயர்த்தினோம். சோவியத் குடியரசை ஸ்தாபித்து வலுப்படுத்தினோம்; முதலாளித்துவ-பாராளுமன்றக் குடியரசுகளில் மிகச் சிறந்த வற்றை விட அளவற்ற முறையில் உயர்ந்த, மேலும் ஜனநாயகமான புதிய மாதிரி அரசு இது. ஏழை விவசாயிகள் ஆதரவு நல்கும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை நிறுவினோம் நாம்; பிறகு விரிந்த முறையில் திட்டமிடப்பட்ட சோஷலிச சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கினோம். சகல நாடுகளிலுமுள்ள கோடானுகோடித் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய சொந்த சக்தியில் நம்பிக்கை வைக்கச் செய்து அவர்களிடையில் உத்வேக நெருப்பை மூட்டினோம், சர்வதேசத் தொழிலாளர் புரட்சிக்கு எங்கும் அறைகூவல் விடுத்தோம். எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர்களுக்குச் சவால் விடுத்தோம்.

பிறகு, சில நாட்களிலே, ஓர் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையன் நிராயுதபாணியான நம் மீது பாய்ந்து நம்மைக் கீழே தள்ளினான். ஏகாதிபத்தியப் போர் என்ற இரும்புப் பிடியிலிருந்து சிறிது காலத்திற்காவது நாம் விலகியிருந்ததுணிவுக்குக் கப்பம் வாங்குவது போல அவன் நம்மை நம்ப முடியாத அளவு கடுமையான, கேவலப்படுத்தும் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட நிர்ப்பந்தித்தான். தனது சொந்த நாட்டில் தொழிலாளர் புரட்சி

என்ற பூதம் எந்த அளவு பயங்கரமாக எழுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அதிகமான மூர்க்கத்தனத்துடன் இந்தக் கொள்ளையன் ருஷ்யாவை ஒடுக்கி மூச்சுத் திணற வைத்து சின்னாபின்னமாக்குகிறான்.

“டிஸ்டீட்” சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட நாம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டோம். நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. நாம் இந்தக் கசப்பான, அலங்காரமற்ற உண்மையைத் தீரத்துடன் நேருக்குநேர் பார்க்க வேண்டும். எந்தப் படுகுழியில் நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோமோ அந்தத் தோல்வி, துண்டாடல், அடிமைப்படுத்தல், இழிவுபடுத்தல் என்ற படுகுழியை நாம் அடியாழம் வரை முழுக்க அளவிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இதனை நாம் எவ்வளவு தெளிவாகப் புரிந்து கொள்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமது விடுதலை விருப்பமும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுதந்திரத்திற்காக மீண்டும் எழுச்சியுறுவதற்கான நமது விழைவும் என்ன விலை கொடுத்தும் ருஷ்யாவை வறுமையும் வலிவின்மையும் கொண்ட நிலையிலிருந்து உண்மையான வலிவும் செல்வமும் மிக்க நிலைக்கு உயர்த்தும் நமது மாற்ற முடியாத தீர்மானமும் மேலும் உருக்கேறும், உறுதியைப் பெறும்.

ருஷ்யா வலிவும் செல்வமும் மிக்க நிலையை அடைய முடியும்; ஏனெனில் ஒவ்வொருவருக்கும் அமோகமாக இல்லாவிட்டாலும் போதிய வாழ்க்கைச் சாதனங்களைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு நமக்கு இன்னும் போதுமான நிலப்பரப்பும் இயற்கைச் செல்வங்களும் இருக்கின்றன. உண்மையில் வலிமைமிக்க, செல்வமிக்க ருஷ்யாவைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு இயற்கைச் செல்வங்களிலும் மனித சக்திகளிலும் மக்களின் படைப்பாற்றலுக்கு மகத்தான புரட்சி அளித்துள்ள உயர்ந்த ஊக்கத்திலும் நமக்குத் தேவையான மூலப்பொருள் இருக்கிறது.

எல்லாவித மனச்சோர்வையும் சகலவிதச் சொல்லுக்குகளையும் கைவிட்டு, வைராக்கிய உறுதியுடன் சகல சக்திகளையும் திரட்டினால், கடுமையாக உழைத்து அருமுயற்சி செய்தால், நாம் தொடங்கியுள்ள சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சியின் பாதையில் மட்டுமே விமோசனம் சாத்தியமானது என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் ருஷ்யா வலிமைமிக்க, செல்வம் கொழிக்கும் நாடு ஆகிவிடும்.

தோல்விகளால் சோர்வுறாது அந்தப் பாதையில் முன்செல்வது, கல்லின் மேல் கல்லாக வைத்து சோஷலிச சமுதாயத்தின் உறுதியான அடித்தளத்தை அமைப்பது, கட்டுப்பாட்டையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் ஸ்தாபிப்பதிலும் எங்கும் அமைப்புத் திரட்சியையும் ஒழுங்கையும் திறமையையும் மக்களது சக்திகள் அனைத்தின் இசைவான ஒத்துழைப்பையும் பொருள்களின் உற்பத்தி, விநியோகம் விஷயத்தில் சர்வவியாபகமான கணக்கு வைப்பதையும் கண்காணிப்பையும் உறுதிப்படுத்துவதிலும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவது—இதுவே ராணுவ மற்றும் சோஷலிச வலிமையை வளர்க்கும் வழியாகும்.

கடுமையான தோல்வி கண்டு விட்ட ஓர் உண்மையான சோஷலிஸ்டு வீண் ஆரவாரம் செய்வதோ, பீதிக்கு இடமளிப்பதோ அழகல்ல. நாம் புகலற்ற நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதோ, நம்முன் இருப்பது மிகக் கடுமையான சமாதானம் என்ற, (ஷ்லாஹ்டிச்சின் கண்ணோட்டத்தில்) “அவமதிப்பான” மரணம் அல்லது நம்பிக்கையற்ற போரில் “வீர” மரணம் தான் என்பதோ உண்மையல்ல. “டிஸ்டீட்” சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டதன் மூலம் நாம் நமது லட்சியங்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் துரோகம் இழைத்து விட்டோம் என்பதும் உண்மையல்ல. நாம் எதற்கும் எவருக்கும் துரோகம் செய்யவில்லை; எந்த ஒரு பொய்யையும் புனிதமாக்கவில்லை, மூடி மறைக்கவில்லை; துயரில் சிக்கிய எந்த நண்பருக்கும் தோழருக்கும் நமது சக்தி அனைத்தையும் பயன்படுத்தி இயன்ற எல்லா வழிகளிலும் உதவி புரிய நாம் மறுக்கவில்லை. முறியடிக்கப் பெற்று அல்லது பீதியடைந்து ஓடும் சேனையின் மிச்சங்களை நாட்டின் உள் பகுதிக்கு வாபஸ் பெறும் ஒரு தளபதி, மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இந்தப் பின்வாங்கலைக் காப்பாற்ற மிகக் கடுமையான, கேவலமான சமாதானத்தை ஏற்கும் தளபதி, விரோதியால் துண்டிக்கப் பெற்ற, தம்மால் உதவி தர முடியாத படைப் பகுதிகளுக்குத் துரோகம் செய்வதில்லை. இத்தகைய தளபதி இன்னும் பாதுகாக்க முடிந்ததைப் பாதுகாக்கும் ஒரே ஒரு வழியைப் பின்பற்றுகிறார், துர்ச்சாகசங்களில் ஈடுபட மறுக்கிறார், மக்களிடம் கசப்பான உண்மையை அலங்கரித்துக் காட்டுவதைத் தவிர்க்கிறார், “காலத்தைப் பெறுவதற்கு இடப்பரப்பை விட்டுக் கொடுக்கிறார்”, சக்திகளைத்

திரட்டுவதற்கும் சீர்குலைவாலும் உள்சேர்வாலும் சேனை பீடிக்கப்பட்டு இருக்குமானால் அது ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளவோ, முந்திய நிலையை அடையவோ இடமளிக்கும் எல்லா ஓய்வு நேரத்தையும்—அது எவ்வளவு குறுகியதாக இருப்பினும் சரி—அவர் பயன்படுத்துகிறார்; இவ்வழிகளில் தான் அப்படிப்பட்ட தளபதி தமது கடமையை நிறைவேற்றுகிறார்.

நாம் “டிஸ்டீட்” சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட்டிருக்கிறோம். 1807ம் ஆண்டில் முதலாம் நெப்போலியன் பிரஷ்யாவை நிர்ப்பந்தித்து டிஸ்டீட் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட வைத்த பொழுது, அந்தப் படையெடுப்பாளன் ஜெர்மானியர்களின் எல்லாப் படைகளையும் முறியடித்தான், அவர்களது தலைநகரத்தையும் எல்லாப் பெரிய நகரங்களையும் கைப்பற்றினான், தனது போலீஸ் படையைக் கொண்டு வந்தான், தோற்றுப் போனவர்களைத் தனக்குப் புதிய கொள்ளைக்காரப் போர்கள் நடத்த உதவிப் படைகளைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தித்தான், ஜெர்மனியைப் பல பகுதிகளாகத் துண்டு போட்டான், ஒரு சில ஜெர்மன் பிரதேச அரசுகளுடன் வேறு பிரதேச அரசுகளுக்கு விரோதமாக உடன்பாடுகளைச் செய்து கொண்டான். இருந்த போதிலும் ஜெர்மன் மக்கள் இத்தகைய சமாதானத்தையும் சமாளித்து, தங்களுடைய சக்திகளைத் திரட்டி, எழுச்சியுற்று, விடுதலைக்கும் சுயநிலைக்குமான உரிமையை வென்று பெறும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

சிந்தனை செய்யும் விருப்பமும் ஆற்றலும் உள்ள எல்லோருக்கும் டிஸ்டீட் சமாதானத்தின் உதாரணம் (அந்தக் காலகட்டத்தில் ஜெர்மானியர்கள் மீது திணிக்கப் பெற்ற பல கடுமையான, மானக்கேடான உடன்பாடுகளில் ஒன்றாக இருந்தது அது) எல்லாச் சூழ்நிலைமைகளின் கீழும் மிகக் கடுமையான ஒரு சமாதானம் நாசகரமான படுகுழி என்றும் போரோ வீரத்தின், விமோசனத்தின் பாதை எனவும் எண்ணுவது எவ்வளவு குழந்தைத்தனமான பேதைமை என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. வரலாற்றில் சமாதானம் அடிக்கடி ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதற்கும் புதிய போர்களுக்குச் சக்திகளைத் திரட்டுவதற்கும் உதவும் ஒரு சாதனமாக இருந்தது

என்பதைப் போர்க் காலகட்டங்களின் படிப்பினைகள் நமக்குப் போதிக்கின்றன. டில்லீட் சமாதானம் ஜெர்மனிக்கு மிகப் பெரிய மானக்கேடாக இருந்தது; ஆனால் அதே பொழுதில் இது மிகப் பெரிய தேசியப் புத்தெழுச்சிக்கான திருப்பத்தையும் குறித்தது. அந்தச் சமயத்தில் நிலவிய வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமையில் இந்தப் புத்தெழுச்சி முதலாளித்துவ அரசு என்ற திசை வழியில் மட்டுமே செல்ல முடிந்தது. அந்தச் சமயத்தில், அதாவது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், வரலாறு விரல்விட்டெண்ணத்தக்க பிரபுக்களாலும் ஒரு சில முதலாளித்துவ வகைப்பட்ட படிப்பாளிகளாலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அப்பொழுது முழு உறக்கத்திலும் செயலொடுங்கியும் இருந்தார்கள். இதன் விளைவாக வரலாறு அந்தக் காலத்தில் மிகமிக மந்தமான கதியிலேயே ஊர்ந்து சென்றது.

இப்போது முதலாளித்துவம் பொதுவான பண்பாட்டை, குறிப்பாகப் பொதுமக்களின் பண்பாட்டை மிகமிக உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உயர்த்தியுள்ளது. போர் மக்களை அதிர வைத்துள்ளது; வர்ணிக்க முடியாத பயங்கரத்தாலும் துன்பதுயரங்களாலும் அவர்களை விழிப்புறச் செய்துள்ளது. போர் வரலாற்றை முடுக்கி விட்டது; அதுவே இப்போது எஞ்சின் வேகத்தில் ஓடுகிறது. தற்போது வரலாறு லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களால் சுதந்திரமாகப் படைக்கப்பெறுகிறது. முதலாளித்துவம் சோஷலிசத்திற்குரிய பக்குவ நிலையை எய்தி விட்டது.

ஆகவே ருஷ்யா இப்போது “டில்லீட்” சமாதானத்திலிருந்து தேசியப் புதுமலர்ச்சிக்கு, மகத்தான தேசபக்தப் போருக்குச் செல்கிறதென்றால் — அது நிச்சயமாக இந்தத் திசையில் செல்கிறது — இந்த மறுமலர்ச்சியின் நோக்கம் முதலாளித்துவ அரசு அல்ல, சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சிதான். 1917 அக்டோபர் 25ந் தேதி முதல் நாம் பாதுகாப்புவாதிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறோம். நாம் “தாய்நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக” நிற்கிறோம்; ஆனால் நாம் இறங்கப் போகிற தேசபக்தப் போர் சோஷலிசத் தாய்நாட்டிற்காகவும் தாய்நாடு என்ற முறையில் சோஷலிசத்திற்காகவும் உலக சோஷலிசப் படையின் ஒரு பிரிவு என்ற முறையில் சோவியத் குடியரசுக்காகவும் நடக்கும் போராக விளங்கும்.

“ஜெர்மானியர்கள் மீது பகைமை கொள், ஜெர்மானியர்களைக் கொல்” என்பதே சாமான்ய, அதாவது முதலாளி வர்க்க வகைப்பட்ட தேசபக்தியின் கோஷமாக இருந்தது, இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் நாம், “ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையர் மீது பகைமை கொள், முதலாளித்துவத்தின் மீது பகைமை கொள், முதலாளித்துவம் ஒழிக!” என்று சொல்லிக் கொண்டு அதே பொழுதில், “ஜெர்மானியரிடமிருந்து படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொள்! ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுடன் சகோதர இணைப்புக்கு விசுவாசமாக இரு. அவர்கள் நமது உதவிக்கு வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. நமக்கு அவகாசம் கிடைக்கும்; அவர்கள் வரப் போவதற்காகக் காத்திருப்போம்; அவர்கள் நமக்கு உதவ நிச்சயம் வருவார்கள்” என்று கூறுவோம்.

ஆம், ஜெர்மானியரிடமிருந்து படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொள்! வரலாறு வளைந்து வளைந்து, சுற்றி வளைத்த பாதைகளில் செல்கிறது. ஜெர்மானியர் இப்பொழுது ஈவிரக்கமற்ற ஏகாதிபத்தியத்தின் உருவாக இருப்பதோடு கட்டுப்பாடு, ஸ்தாபனத் திரட்சி, நவீன இயந்திரத் தொழில்துறையின் அடிப்படையில் இசைவான ஒத்துழைப்பு, கறாராகக் கணக்குவைத்தல், கண்காணிப்பு எனும் கோட்பாடுகளின் உருவாகவும் திகழ்கின்றனர்.

நம்மிடையில் குறையாக இருப்பது இதுவே. நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது இதுவே. நமது மகத்தான புரட்சி வெற்றிகரமான துவக்கத்திலிருந்து பல்வேறு கடுமையான சோதனைகளைத் தாண்டித் தனது வெற்றி லட்சியத்தைப் போயடையத் தேவைப்படுவது இதுவே. ருஷ்யாவின் சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசு வறியதாகவும் வலியற்றதாகவும் இருக்கும் நிலை தொலைந்து அது எல்லாக் காலத்திற்கும் வலிமைமிக்கதாகவும் செல்வமிக்கதாகவும் திகழ அவசியமாயிருப்பது இதுவே.

மார்ச் 11, 1918

அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின்
இஸ்வேஸ்தியா, இதழ் 46,
1918 மார்ச் 12ந் தேதி

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 78-82

சோவியத்துகளின் நான்காவது
விசேஷ அகில ருஷ்ய காங்கிரஸ்,
மார்ச் 14—16, 1918

2

மார்ச் 14ந் தேதி சமாதான உடன்படிக்கையை
ஊர்ஜிதம் செய்வது பற்றிய அறிக்கை

தோழர்களே, ருஷ்யப் புரட்சியின் வளர்ச்சியில் மட்டுமல்ல, சர்வதேசப் புரட்சியின் வளர்ச்சியிலும் ஒரு திரும்புமுனையைக் குறிக்கும் ஒரு பிரச்சினைக்கு நாம் இன்று தீர்வு காண வேண்டும். பிரேஸ்த்-விட்டோவ்ஸ்கில் சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதிகள் செய்து கொண்ட மிகக் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தத்தை அங்கீகரிக்கவோ, ஊர்ஜிதம் செய்யவோ சோவியத் ஆட்சி பிரேரிக் கிறது; இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சரியான தீர்வு காண்பதற்கு, நாம் எட்டியிருக்கும் திரும்புமுனையின் சரித்திர முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்வதும் இதுகாறும் புரட்சியில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியின் பிரதான அம்சம் எதில் இருந்தது என்பதையும் நாம் அனுபவித்த கடுமையான தோல்விக்கும் கண்டிப்பான சோதனைகள் நிறைந்த காலகட்டத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணம் எதில் இருக்கிறது என்பதையும் புரிந்து கொள்வதும் எப்போதையும் விட அதிக அவசியமாகிறது.

இந்தப் பிரச்சினை மீது சோவியத் கட்சிகளுக்கு⁵⁵ இடையில் ஏற்பட்டுள்ள வேறுபாடுகளின் பிரதானக் காரணம், சிலர் சோவியத் குடியரசு ஏகாதிபத்தியத்திடம் தோல்வியுற்றது குறித்து நியாயமும் நேர்மையுமான கோபத்திற்கு அளவிற்கு அதிகமாக ஆளாகியுள்ளனர் என்பதும் அளவிற்கு அதிகமாகச் சோர்வுற்றிருக்கின்றனர் என்பதும் ஆகும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்போதைய சமாதான முடிவு வரையில் புரட்சி அடைந்துள்ள வளர்ச்சியின் வரலாற்று நிலைமைகளையும் சமாதானத்துக்குப் பிறகு நம் முன் தோற்றமளிக்கும் வடிவிலான வரலாற்று நிலைமைகளையும் கருதிப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள்

புரட்சியின் போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய பிரச்சினைக்கு நேரடியான உணர்ச்சியால் தூண்டப்பட்டுத் தீர்வு காண முயல்கிறார்கள். நாம் ஒரு வெகுஜன இயக்கத்தின் விஷயத்திலோ, வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்திலோ — குறிப்பாக தனி ஒரு நாட்டின், எனினும் ஒரு பிரம்மாண்டமான நாட்டின் பரப்பு முழுவதிலும் நடக்கும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்தில் மட்டும் அல்ல. அத்துடன் எல்லாச் சர்வதேச உறவுகளையும் அணைத்துக் கொள்ளும் தற்போதைய வர்க்கப் போராட்டத்தின் விஷயத்திலும் கூட — நமது போர்த்தந்திரங்களை வகுப்பதில் நாம் எதற்கும் முன்னும் எதையும் விட அதிகமாகவும் யதார்த்த நிலை குறித்த ஒரு மதிப்பீடை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும், இதுவரை புரட்சியின் போக்கு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் அது அவ்வளவு அபாயகரமாகவும் அவ்வளவு சட்டென்றும் நமக்கு இந்த அளவு பாதகம் ஏற்படுத்தும் முறையிலும் ஏன் மாறியுள்ளது என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்; இதுதான் புரட்சிகளின் வரலாறு முழுதும் நமக்குப் போதித்திருக்கும் படிப்பினை.

அந்த நோக்குநிலையிலிருந்து நமது புரட்சியின் வளர்ச்சியை நாம் பரிசீலனை செய்தால் இது இந்த நாள் வரையில் ஒப்புநோக்கான, பெரும்பாலும் கற்பிதமான தற்சார்பு காலகட்டத்தைக் கடந்திருப்பதும் சர்வதேச உறவுகளிலிருந்து தாற்காலிகமாக சுயேச்சையாக இருப்பதும் தெளிவாகத் தெரியும். 1917 பிப்ரவரி இறுதி முதல் இவ்வாண்டு பிப்ரவரி 11ந் தேதி வரையில், அதாவது ஜெர்மன் தாக்குதலின் தொடக்கம் வரையில் நமது புரட்சி கடந்து சென்ற பாதை பெரும்பாலும் எளிதான, துரிதமான வெற்றிகளின் பாதையாக இருந்தது. அந்தப் புரட்சியின் வளர்ச்சியை நாம் சர்வதேச அளவில், ருஷ்யப் புரட்சியின் நிலையிலிருந்து மட்டுமே பார்த்தால் நாம் இவ்வாண்டில் மூன்று காலகட்டங்களைக் கடந்து வந்திருப்பதைக் காணலாம். முதல் காலகட்டத்தில் ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கம் முற்போக்கான, வர்க்க உணர்வுள்ள, செயலூக்கமுள்ள விவசாயிகளுடனும் குட்டி முதலாளி வர்க்கம் மட்டுமன்றி பெரிய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவும் பெற்று சில நாட்களில் முடியரசு ஆட்சியை அகற்றியெறிந்தது. இந்த மிக அற்புதமான வெற்றிக்குக் காரணம்,

ஒரு புறத்தில், 1905ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தால் ருஷ்ய மக்கள் மாபெரும் புரட்சிப் போராட்ட ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் மறு புறத்தில், மிகமிகப் பிற்பட்ட நாடாகிய ருஷ்யா போரினால் மற்ற எந்த நாட்டையும் விட அதிகமாகத் துயர்ப்பட்டதும் அதோடு பழைய ஆட்சியின் கீழ் போரைத் தொடர்ந்து நடத்த அறவே முடியாத நிலையைக் குறிப்பாகச் சீக்கிரமாக எய்தி விட்டதும் ஆகும்.

குறுகிய காலம் நீடித்த, கொந்தளிப்புள்ள இந்த வெற்றிக்குப் பிறகு, தொழிலாளர், படைவீரர்கள், விவசாயிகள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகள் என்ற புதிய அமைப்பு படைக்கப்பெற்ற பின் நமது புரட்சியின் இடை மாறுபாட்டுக் காலகட்டம் தொடங்கியது; அது பல மாதங்களுக்கு நீடித்திருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத்துகளால் உடனே பலவீனப்படுத்தப்பட்ட முதலாளித் துவ அரசாங்கம் அவ்வாட்சிக்கு ஆதரவு கொடுத்து வந்த குட்டி முதலாளித்துவச் சமரசக் கட்சிகளால்—அதாவது மென்ஷிவிக்குகளாலும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களாலும்—ஆதரிக்கப்பெற்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டு இயங்கி வந்தது. இந்த அரசாங்கம் ஏகாதிபத்தியப் போரையும் ஏகாதிபத்திய இரகசிய உடன்படிக்கைகளையும் ஆதரித்தது, தொழிலாளி வாக்கத்தை வெறும் வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து ஏமாற்றியது; எதுவும் செய்யாமல் பொருளாதார நாச நிலையை நீடிக்க வைத்தது. நமக்கும் ருஷ்யப் புரட்சிக்கும் நீடியதாகத் தோன்றிய இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத்துகள் தங்களுடைய சக்திகளைத் திரட்டின; ருஷ்யப் புரட்சிக்கு இது நீண்ட காலகட்டமாகத் தோன்றினாலும், சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் இது குறுகிய காலகட்டமாக இருந்தது, ஏனெனில் பிரதான நாடுகள் பெரும் பாலானவற்றில் பல்வேறு கட்சிகள், குழுக்கள், போக்குகள் இவற்றின் சமரசக் கொள்கையின் குட்டி முதலாளித்துவ பிரமைகளை அகற்றிச் சமாளிப்பதற்கு மாதங்களல்ல, பல நீண்ட பத்தாண்டுகள் தேவைப்பட்டன. ஏப்ரல் 20க்கும் (தனது பைக்குள் இரகசிய ஏகாதிபத்திய உடன்படிக்கையை வைத்திருந்த) கேரென்ஸ்கி ஜூன் மாதத்தில் ஏகாதிபத்தியப் போரை மீண்டும் தொடங்கிய காலத்துக்கும் இடையிலுள்ள இந்தக் காலகட்டம் நிர்ணயமான

பாத்திரத்தை வகித்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நாம் ஜலலைத் தோல்வி, கர்னீலவ் எதிர்ப்புரட்சிக் கலகம் இவற்றை அனுபவித்தோம்; அப்பொழுதுதான், வெகுஜனப் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் மூலமே, குட்டி முதலாளித்துவ சமரசம் வீண் என்பதை வெறும் உபதேசத் திலிருந்தல்ல, தங்களது சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் ஆகியோரின் மிகப் பரந்த பகுதிகள் உணர்ந்த பிறகு, நீண்டகால அரசியல் வளர்ச்சிக்குப் பிறகு, நீண்ட தயாரிப்புகளுக்கும் கட்சிக் குழுக்களின் மனப்போக்கிலும் கருத்துக்களிலும் ஏற்பட்ட மாறுதலுக்கும் பிறகுதான் அக்டோபர் புரட்சிக்குரிய அடித்தளம் உருவாக்கப்பட்டது; அந்தச் சமயத்தில்தான் ருஷ்யப் புரட்சி, சர்வதேசப் புரட்சியிலிருந்து தனிப்பட்டோ, தாற்காலிகமாகப் பிரிக்கப்பட்டோ நின்ற ஆரம்ப கட்டமாகிய மூன்றாவது காலகட்டத்திற்குள் பிரவேசித்தது.

ஓழுங்கமைப்பு வேலையின் கட்டமாகிய இந்த மூன்றாவது அல்லது அக்டோபர் காலகட்டம் மிகவும் கடினமான தாயிருந்தது, அதே பொழுதில் இது மிகப் பெரிய, மிகத் துரிதமான வெற்றிகளின் காலகட்டமாகத் திகழ்ந்தது. அக்டோபருக்குப் பிறகு, புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கரங்களில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்து விட்டதும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்து விட்டதும் இதற்கு மிகப் பெரும்பான்மையான தொழிலாளர், ஏழை விவசாயிகளின் ஆதரவைத் தேடித் தந்து விட்டதுமான நமது புரட்சி வெற்றிவாகை சூடி முன்னேறியது. ருஷ்யா முழுவதிலும், ஏகாதிபத்திய முதலாளி வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதியினரின் ஆதரவைப் பெற்ற சுரண்டுவோர், நிலப் பிரபுக்கள், முதலாளிகளின் எதிர்ப்பு என்ற உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது.

உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது; அந்த உள்நாட்டுப் போரில் சோவியத் ஆட்சியின் எதிரிகளின் சக்திகளும் உழைக்கும், சுரண்டப்பட்டு வரும் மக்களின் விரோதிகளுடைய சக்திகளும் அற்பமானவையாக இருந்தன; உள்நாட்டுப் போர் சோவியத் ஆட்சியின் தொடர்ச்சியான வெற்றியாக இருந்தது; ஏனெனில் அதன் விரோதிகளான சுரண்டுவோர், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கு எவ்வித அரசியல், பொருளாதார ஆதரவும் இருக்கவில்லை,

அதனால்தான் அவர்களது தாக்குதல் தகர்ந்து விழுந்தது. அவர்களை எதிர்த்து நடத்தப்பட்ட போராட்டம் அநேக மாக ராணுவ நடவடிக்கையாக இருக்கவில்லை, பெரும்பாலும் பிரசாரப் போராட்டமாக இருந்தது; பகுதி பகுதியாக, திரள் திரளாக, உழைக்கும் கசாக்குகள் உள்ளிட்ட மக்கள் சோவியத் ஆட்சியிலிருந்து தங்களைப் பிரித்துச் செல்ல முயலும் சுரண்டும் சும்பலை விட்டு விலகி வரலாயினர்.

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமும் சோவியத் ஆட்சியும் வெற்றிப் பவனி கண்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் சோவியத் ஆட்சி ருஷ்யாவின் மிகப் பெருந்திரளான உழைப்பாளி மற்றும் சுரண்டப்படும் மக்களை உறுதியாகவும் மாற்ற முடியாத வகையிலும் தன் பக்கத்துக்கு ஈர்த்துக் கொண்டு விட்டது; ஆகவே இந்தக் காலகட்டம், இந்நேரம் முழுவதும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து சுதந்திரமாக நின்றது போலக் காட்சியளித்த ருஷ்யப் புரட்சியின் வளர்ச்சியின் இறுதியான, உச்ச கட்டத்தைக் குறித்தது. இதனால்தான், மிகமிகப் பின்தங்கியிருந்த, ஆனால் 1905ன் அனுபவத்தின் மூலம் புரட்சிக்கு மிக நன்றாக ஆயத்தமாக இருந்த நாடு ஒரு வர்க்கத்திற்குப் பிறகு வேறு ஒரு வர்க்கத்தை அவ்வளவு விரைவிலும் எளிதாகவும் முறையாகவும் அதிகார பீடமேற்ற முடிந்தது; பிறகு பல்வேறு அரசியல் இணைப்புக்களை ஒழித்துக் கட்டிக் கடைசியாக ருஷ்யப் புரட்சியில் மட்டுமின்றி மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் புரட்சியிலும் மிக நவீன சாதனையான அரசியல் கட்டமைப்பை நிறுவ முடிந்தது; ஏனெனில் சோவியத் ஆட்சி அதிகாரம் ருஷ்யாவில் வலுப்பெற்றது, உழைக்கும், சுரண்டப்படும் மக்களின் முழு ஆதரவையும் பெற்றது, இது அரசின் பழைய ஒடுக்குமுறை இயந்திரத்தை நிர்மூலமாக்கி அடிப்படையிலே ஒரு புதிய, உயர்ந்த வடிவிலான அரசுக்கு அடிகோலியது. பாரிஸ் கம்யூன் இதன் முன்னோடி மாதிரியாகும். கம்யூன் பழைய அரசு இயந்திரத்தை அழித்தொழித்து அதனிடத்தில் நேரடியாகப் பொதுமக்களின் ஆயுதப் படையை அமர்த்தியது. முதலாளித்துவ-பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்குப் பதில் உழைப்பாளி மக்கள் ஜனநாயகத்தை நிறுவியது, சுரண்டலாளர்களை ஒதுக்கிவைத்து அவர்களது எதிர்ப்பை முறையாக ஒடுக்கியது.

இதையேதான் இந்தக் காலகட்டத்தில் ருஷ்யப் புரட்சி நிறைவேற்றியது; இதனால்தான், ருஷ்யப் புரட்சியின் இந்தத் துரிதமான, வெற்றிகரமான முன்னேற்றம் மேலும் தொடர்ந்து வெற்றிகளைத் தந்தபடியிருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் ருஷ்யப் புரட்சியின் சிறிய முன்னணிப் படை இருந்தது. இதுவே துல்லியமாயும் அதன் தவறாக இருந்தது, ஏனெனில் ருஷ்யப் புரட்சி வளர்ந்து ஆட்சி அதிகாரத்தை ஒரு வர்க்கத்திடமிருந்து இன்னொரு வர்க்கத்திடம் மாற்றி அளித்து ருஷ்ய வரம்புக்குள் மட்டிலும் வர்க்கச் சமரசத்தை ஒழித்துவிட்ட காலகட்டம் வரலாற்று ரீதியாக நிலவ முடிந்ததற்குக் காரணம், உலக ஏகாதிபத்தியத்தின் ராட்சசக் கொள்ளைக்காரர்கள் சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிராக முன்னேறி வருவது தாற் காலிகமாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருந்ததே. சில நாட்களுக்குள் முடியரசு ஆட்சியைத் தூக்கியெறிந்த, சில மாதங்களுக்குள் முதலாளி வர்க்கத்துடன் சமரசத்துக்கான எல்லா சாத்தியப்பாடுகளையும் தீர்த்து முடித்த, சில வாரங்களுக்குள் உள்நாட்டுப் போரில் முதலாளிகளின் எதிர்ப்பு முழுவதையும் சமாளித்து முறியடித்த, இந்தப் புரட்சி, சோஷலிசக் குடியரசின் புரட்சி, முதலாளிகள் ஒருவரோடொருவர் ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் கட்டுண்டு, ருஷ்யாவுக்கு எதிரான அவர்களது தாக்குதல் முடமாக்கப் பட்டதனால்தான் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் நடுவே, சர்வதேசக் கொள்ளைக்காரர்களிடையில், சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தின் காட்டு விலங்குகளுடன் அக்கம் பக்கமாக வாழ முடிந்தது.

இதன் பிறகு, நாம் மிகத் துயருடன் உணரும், நம்கண் முன் காட்சி தரும் காலகட்டம், ருஷ்யப் புரட்சிக்குப் படுநாசமான தோல்விகள், கடுமையான சோதனைகள் ஏற்பட்ட காலகட்டம், புரட்சியின் விரோதிகளுக்கு எதிராகத் துரிதமான, நேரடியான, பகிரங்கமான தாக்குதல்கள் முடிந்து அவற்றுக்குப் பதில் நாம் படுநாசமான தோல்விகளை அனுபவித்து, நம்முடையதை விட அளவிட முடியாத அளவு பெரியதான படைகளின் முன் பின்வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட காலகட்டம் தொடங்கி விட்டது; சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் நிதி மூலதனத்தின் படைகளின் முன், நவீன ஆயுதங்களை ஏந்திய, சிறந்த ஒழுங்கமைப்

புடன் கூடிய முதலாளி வர்க்கம் முழுதும் கொள்ளை அடித்தல், ஒடுக்குமுறை, சிறு தேசங்களை நசுக்குதல் என்ற நோக்கத்துடன் நமக்கு எதிராகத் திரட்டியுள்ள ராணுவ வலிமையின் முன் நாம் பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நமது படைகளை அவர்களது படைகளின் மட்டத்துக்குக் கொண்டு வருவதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியிருந்தது; நாம் பிரம்மாண்டமான இடர்ப்பாடு மிகுந்த பணியை எதிரிட வேண்டி இருந்தது. காரியமாக எடுத்துக்கொள்ளத் தகுதியற்ற ரமானவ், கேரென்ஸ்கி ஆகியோரிருந்து வேறுபட்ட விரோதியை எதிர்த்து நாம் நேரடியாகப் போராட வேண்டியிருந்தது; நாம் சர்வதேச முதலாளி வர்க்கத்தின் படைகளையும் அதன் அனைத்து ராணுவ-ஏகாதிபத்தியப் பலத்தையும் எதிர்க்கவும் உலகக் கொள்ளைக்காரர்களுக்கு முன் நேருக்கு நேர் நிற்கவும் வேண்டியிருந்தது. சர்வதேச சோஷலிச பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உதவி தாமதப்பட்டதால் இந்தச் சக்திகளுடன் மோதலை நாமே மேற்கொள்ள நேர்ந்தது; நாம் படுநாசமான தோல்வியை அடைந்தோம்.

இந்த சகாப்தம், படுநாசமான தோல்விகளின் சகாப்தம், பின்வாங்குதல்களின் சகாப்தம். இந்தச் சகாப்தத்தில் நாம் ஏகாதிபத்தியத்தின் முன், பின்வாங்கி நமது பிரதேசத்தில் ஒரு சிறு பகுதியையாவது பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்; பொதுவாக சர்வதேச நிலைமைகளில் மாறுதல்கள் ஏற்படுவதற்காகவும் ஐரோப்பிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சக்திகள் நமக்கு உதவி புரிய விரைந்து வருவதை நோக்கியும் காத்திருக்க வேண்டும்; இந்தச் சக்திகள் இருக்கின்றன, அவை முதிர்ச்சியடைந்து வருகின்றன, ஆனால் நாம் நமது விரோதியை முறியடித்தது போல அவ்வளவு எளிதாக அவற்றால் அவற்றின் விரோதியை முறியடிக்க முடியவில்லை; ருஷ்யப் புரட்சி எளிதில் தொடங்கிவிட்டது, எனினும் அது மேலும் முன்னேறுவது கடினமாக இருக்கிறது என்பதை மறப்பது மிகப் பெரிய பிரமையாகவும் மிகப் பெரிய தவறாகவும் இருக்கும். நாம் மிகவும் பின்தங்கிய, மிகவும் அழுகிப் போன அரசியல் அமைப்பிலிருந்து தொடங்கும் நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்ததினால் இது தவிர்க்க முடியாததாக ஆயிற்று. ஐரோப்பியப் புரட்சியோ முதலாளி வர்க்கத்துக்கு

எதிராகத் தொடங்க வேண்டும்; அது அளவிட முடியாத வகையில் அதிகக் கஷ்டமான நிலைமைகளில், மிகமிகப் பெரிய பலம் கொண்ட விரோதியை எதிர்த்த போராட்டமாகும். ஐரோப்பியப் புரட்சி தொடங்குவதில் மிக அதிகக் கஷ்டம் இருக்கும். புரட்சியைத் தடுத்து நிறுத்தி வரும் அமைப்பு முறையில் முதல் பிளவை ஏற்படுத்துவது அளவிட முடியாதவாறு கடினமாக இருக்கும் என்பது தெளிவு. மாறாக, ஐரோப்பியப் புரட்சி அதன் இரண்டாவது, மூன்றாவது கட்டங்களுக்குள் பிரவேசிப்பது எவ்வளவோ அதிக எளிதாக இருக்கும். இன்று சர்வதேச அரங்கில் நிலவும், புரட்சிகர வர்க்கங்கள் மற்றும் பிற்போக்கான வர்க்கங்களின் சக்திகளின் ஒப்புநிலைமையின் காரணமாக அது வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திலிருந்தன்றி, தமது சொந்த உணர்ச்சிகள், மற்றும் கோபாவேசத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தே இன்றுள்ள நிலையை, புரட்சியின் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையைப் பார்ப்பவர்கள் நிகழ்ச்சிகளின் இந்தப் பிரதானத் திருப்பத்தைக் காண எப்பொழுதும் தவறி விடுகிறார்கள். எப்பொழுதும், எல்லாப் புரட்சிகளிலும், துரிதமான வெற்றிகளில் இருந்து கடுமையான தோல்விகளை நோக்கி புரட்சியின் போக்கில் திடீர்த் திருப்பம் ஏற்படும் போது புரட்சியின் வளர்ச்சிக்கு மிகப் பெரிய பாதகம் விளைக்கும் போலிப் புரட்சிகரமான வாய்ச்சொல்லின் காலகட்டம் ஆரம்பமாகி விடுகிறது என்பதை வரலாற்று அனுபவம் நமக்குப் போதிக்கிறது. ஆகவே, தோழர்களே, நம்மைத் துரிதமான, எளிதான, பூர்ணமான வெற்றிகளிலிருந்து ஆபத்தான தோல்விகளுக்குத் தள்ளிய திடீர்த் திருப்பத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால்தான் நமது போர்த்தந்திரங்களைச் சரியாக மதிப்பிட முடியும். இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் இடர்ப்பாடானதாயும் மிகவும் தீவிரமானதாயும் இருக்கிறது; அது புரட்சியின் தற்போதைய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட திரும்புமுனையில் இருந்து, அதாவது உள்நாட்டில் எளிதான வெற்றிகளைப் பெறுவதிலிருந்து வெளியிலிருந்து ஏற்படும் அசாதாரணமான கடுமையான தோல்விகளைக் குறிக்கும் திருப்பத்தில் இருந்து எழுகிறது. இது முழு சர்வதேசப் புரட்சியிலும் ஏற்பட்டுள்ள திரும்புமுனையாகும்; ருஷ்யப் புரட்சி தன்

வகைக்கு கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும் செய்து கொண்டும், ஏகாதிபத்தியம் தக்க தருணம் பார்த்துக் காத்துக் கொண்டும் இருந்த கட்டத்திலிருந்து ஏகாதிபத்தியம் சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துத் தாக்குதலைத் தொடங்கிய கட்டத் திற்கு மாறிச் சென்ற திருப்பம் இது; இந்தத் திருப்பம் குறிப்பாக மேற்கு ஐரோப்பாவின் சர்வதேச இயக்கத்தின் முன் ஒரு கடுமையான, முனைப்பான பிரச்சினையை எழுப்புகிறது. நிலைமையின் இந்த வரலாற்று அம்சத்தை நாம் அசட்டை செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமானால், கடுமையானது, ஆபாசமானது என்று அழைக்கப்படுகிற இன்றையச் சமாதானத்தில் ருஷ்யாவின் அடிப்படை நலன்கள் எவ்வாறு உருவாயின என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்தச் சமாதானத்தை ஏற்க வேண்டுவதன் அவசியத்தைப் பார்க்க மறுத்தவர்களுக்கு எதிராக வாதிடும் போது, சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து சோர்ந்து போன விவசாயி மக்கள், வர்க்கச் சார்பு இழந்த போர்வீரர்கள், முதலியோரின் நலன்களை மட்டுமே பிரதிபலிப்பதாக அறிக்கைகள் விடப்படுவதை நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். இத்தகைய அறிக்கைகளையும் குறிப்புகளையும் கேட்கும் பொழுதெல்லாம், சில தோழர்கள், — தமது விளக்கங்களை நாடுவதோடு மட்டும் நின்று விடும் மக்கள், தேசிய வளர்ச்சியின் வர்க்க அம்சத்தை மறந்து விட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் எப்பொழுதும் அதிசயப்பட்டிருக்கிறேன். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சி, ஆட்சி அதிகாரத்தை மேற்கொண்ட போது, பாட்டாளி வர்க்கம், அரைப் பாட்டாளி வர்க்கம், அதாவது ஏழை விவசாயிகள் (அதாவது ருஷ்யாவின் பெரும்பான்மையான விவசாயிகள்) ஆகியோரின் இணைப்பு மட்டுமே ருஷ்யாவில் அரசாங்கத்தை சோவியத்துகளின் புரட்சிகர ஆட்சி அதிகாரத்திடம், மக்களில் பெரும்பான்மையினரின், உண்மையான பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சி அதிகாரத்திடம் ஒப்படைக்க முடியும் என்பதையும் இந்த இணைப்பு இல்லையேல் ஆட்சியதிகாரத்தை — குறிப்பாக, வரலாற்றின் கடினமான திருப்பங்களில் — ஸ்தாபிக்க முயல்வது பொருத்த மற்றது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளவில்லை போலும்! நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்ட இந்த யதார்த்த

உண்மையை இப்போது கைவிட்டு, சோர்வடைந்த விவசாயிகள் பற்றியும் வர்க்கச் சார்பு இழந்த போர்வீரர்கள் பற்றியும் கேவலமாகக் குறிப்பிடுவதுடன் திருப்தியடைய முடியும் போலும்! விவசாயிகளின் சோர்வடைந்த நிலை மற்றும் வர்க்கச் சார்பு இழந்த போர்வீரர்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாடு எதிர்த்துப் போராடுமென்றும் ஏழை விவசாயிகள் தங்களுடைய சக்திகளை எந்த அளவுக்குப் போராட்டத்தின் திசையில் திருப்ப முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்கள் எதிர்ப்பைக் காட்ட முடியும் என்றும் நாம் சொல்ல வேண்டும்.

அக்டோபரில் நாம் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் தறுவாயில் இருந்த போது, நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இதற்கு இட்டுச் சென்றன என்பதும் சோவியத்து களில் போல்ஷிவிசத்தை நோக்கி ஏற்பட்ட திருப்பம் நாடு முழுவதிலும் உண்டான திருப்பத்தைக் குறித்தது என்பதும் போல்ஷிவிக்குகள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் ஆட்சி அதிகாரம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் தெளிவாக இருந்தன. இதை நன்றாக உணர்ந்து அக்டோபரில் நாம் ஆட்சி அதிகாரம் மேற்கொண்ட போது, ஆட்சி அதிகாரம் பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மாற்றி வழங்கப்பட்டது என்றும் சமாதானத் திற்கான அதன் தீவிரமான போராட்டத்திற்கும் பெரிய நிதி மூலதனத்தை எதிர்த்துத் தொடர்ந்து போராட வேண்டுமென்ற அதன் செயல் முனைப்புக்கும் — இது உங்களுக்குத் தெரியும் — விவசாயிகள் ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்பதைப் பாட்டாளி வர்க்கம் அறிந்திருந்தது என்றும் நாம் நமக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் மிகவும் தெளிவாகவும் திண்ணமாகவும் சொன்னோம். இந்த விஷயத்தில் நாம் தவறு எதுவும் செய்யவில்லை, சிறு விவசாயிகளின் ஒரு நாட்டை, ஐரோப்பிய மற்றும் சர்வதேசப் புரட்சிக்கு இவ்வளவு பெரிய சேவை புரிந்திருக்கிற நாட்டை கடுமையான, மிகவும் கடினமான சூழ்நிலையில், அதாவது மேற்கு ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உதவி கிடைப்பதில் நிச்சயமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது என்ற நிலையில் — இந்த உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, வேலை நிறுத்தங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இதை நிரூபிக்கின்றன — தொடர்ந்து போராடும்

படி கோர முடியாது என்ற மறுக்க முடியாத உண்மையில் இருந்து, வர்க்கச் சக்திகள் மற்றும் வர்க்க உறவுகள் எனும் கருத்துருவைப் பற்றி நிற்கும் எவரும் தப்பி நழுவி விட முடியாது. இதனால்தான் விவசாயி மக்கள் சோர்ந்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் தக்க வாதங்கள் எவையும் இல்லாதவர்களால், முற்றிலும் புகலிண்மை காரணமாக இத்தகைய வாதங்களை நாடுபவர்களால் கூறப்படுகின்றன என நான் சொல்லுகிறேன். வர்க்க உறவுகளை மொத்தமாக, அவற்றின் முழுமையில் புரிந்து கொள்ளவும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக்கும் பெரும் பான்மையான விவசாயிகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் ஆற்றல் சிறிதும் இல்லாதவர்கள் இவர்கள்; வரலாற்றின் திடீர்த் திருப்பம் ஒவ்வொன்றிலும் நாம் தனிப்பட்ட உதாரணங்கள், தனி நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுக்கி எடுக்காமல் வர்க்க உறவுகளை, எல்லா வர்க்கங்களின் உறவுகளை முற்றாக மதிப்பிடும் போதுதான் உத்தேச மெய்நடப்புகள் பற்றிய பகுப்பாய்வினால் உறுதியாக ஆதரிக்கப்படுகிறோம். புரட்சிகரப் போர் நமக்கு முற்றிலும் அசாத்தியமாக இருக்கிற நிலையில் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கம் நம்மை இத்தகைய போருக்கு ஏன் தூண்டி வருகிறது என்பதை நான் முற்றும் நன்றாக உணர்கிறேன். இது முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு அத்தியாவசியமானது.

இந்த நபர்கள் ஆபாச சமாதானம் என்று கூக்குரல் போட்டுக் கொண்டு, ராணுவத்தை இன்றுள்ள நிலைக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் யார் என்பது பற்றி ஒரு சொல் கூடக் கூறாதிருக்கும் போது, அவ்வாறு செய்தவர்கள் தியேலோ நரோதா ஆதரவாளர்கள், த்ஸெரெத்தேலி வகை மென்ஷிவிக்குகள், செர்னோவ் வகையினர், அவர்களைப் பின் பற்றுகிறவர்கள் உடன் சேர்ந்த முதலாளி வர்க்கத்தினர் தான் என்று நான் நன்றாக உணர்கிறேன் (கர வெ அலி); இந்த முதலாளி வர்க்கத்தினர்தாம் புரட்சிப் போரைப் பற்றிக் கூக்குரலிடுகின்றனர் என்பதை நான் நன்றாக உணர்கிறேன். அவர்களது வர்க்க நலன்களுக்கு இது உகந்தது; சோவியத் ஆட்சி ஒரு தவறான நடவடிக்கையில் இறங்க வேண்டும் என்ற அவர்களது விருப்பத்துக்கு இது உகந்தது. தங்களுடைய செய்தித்தாள்களில் புரட்சி

எதிர்ப்புக் கட்டுரைகளை ஒரு புறம் நிரப்பி வருபவர்கள் இதைச் செய்வதில் அதிசயமில்லை... (“அவை எல்லாம் ஒடுக்கப்பெற்று விட்டன” என்ற குரல்கள்.) துரதிருஷ்ட வசமாக எல்லாம் ஒடுக்கப்பெறவில்லை; ஆனால் நாம் எல்லாவற்றையும் மூடி விடுவோம். (கரவொலி.) புரட்சி எதிர்ப்பாளர்கள், முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆதரவாளர்கள், இந்த வர்க்கத்தோடு சமரசத்துக்கு வருபவர்கள் ஆகியோர் தங்களுடைய முதலாளித்துவ அபினியால் மக்களை மயக்குவதற்குத் தங்களுடைய செல்வ ஏகபோகத்தைப் பயன்படுத்துவதை அனுமதிக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பார்க்க முடியுமா? இத்தகைய பாட்டாளி வர்க்கம் இல்லை. (கரவொலி.)

ஆபாச சமாதானத்தைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட பிரசுரங்கள் கூக்குரலை, ஓலத்தை, அலறலை மட்டுமே எழுப்பும் என்பதை நான் பூர்ணமாகப் புரிந்து கொள்கிறேன். இந்தப் புரட்சிப் போரை ஆதரிப்பவர்கள் — காடேட்டுகள்⁵⁶ முதல் வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் வரை — யார் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன், ஜெர்மானியர்கள் முன்னேறுகையில் அவர்களை வரவேற்று, “இதோ ஜெர்மானியர்கள்” என்று வெற்றிக் களிப்புடன் சொல்லி, பின்னர் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியப் படையெடுப்பாளர்கைப்பற்றி விட்ட பிரதேசங்களில் தங்களுடைய அதிகாரிகள் ராணுவ உடையில் பகட்டாகத் திரிய அனுமதி கொடுக்கும் மக்கள் இவர்கள். இல்லவே இல்லை, இந்த முதலாளிகள், இந்தச் சமரசவாதிகள் புரட்சிப் போர் பற்றிய பிரசாரம் நடத்தி வருவதைக் கண்டு நான் சற்றும் அதிசயப்படவில்லை. அவர்கள் சோவியத் ஆட்சியை ஒரு கண்ணியில் சிக்க வைக்க விரும்புகிறார்கள். இந்த முதலாளிகள், சமரசவாதிகளுடைய உள்ளெண்ணம் வெளிப்பட்டு விட்டது. அவர்களை நாம் கண்டிருக்கிறோம், இவர்களுடைய நடமாடும் மாதிரிகளை இப்போதும் பார்க்கிறோம்; இதோ உக்ரேனில் உக்ரேனிய கேரென்ஸ்கிகள், உக்ரேனிய செர்னோவ்கள், உக்ரேனிய த்ஸெரெத்தேலிகள் — இதோ வின்னிச்சேன்கோவைப் போன்ற கனவான்கள் இருக்கின்றனர். உக்ரேனிய கேரென்ஸ்கிகள், செர்னோவ்கள், த்ஸெரெத்தேலிகள் ஆகிய இந்தக் கனவான்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் தாங்கள் செய்து கொண்ட

சமாதானத்தை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்தார்கள்; இப்போது அவர்கள் ஜெர்மன் துப்பாக்கிகளின் உதவியுடன் உக்ரேனில் சோவியத் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க முயல்கிறார்கள். இதைத்தான் அந்த முதலாளிகளும் அந்தச் சமரசவாதிகளும் அவர்களது உடந்தையாளர்களும் செய்துள்ளனர். (கர வெர்லி.) இதைத்தான் அந்த உக்ரேனிய முதலாளிகளும் சமரசவாதிகளும் செய்திருந்தார்கள்; தங்கள் இரகசிய உடன்படிக்கைகளை மக்களிடமிருந்து மறைத்து வைத்தார்கள், இப்போதும் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் அவர்கள்; ஜெர்மன் துப்பாக்கிகளின் உதவியுடன் சோவியத் ஆட்சியைத் தாக்குகிறார்கள் அவர்கள்; அவர்களின் உதாரணம் நம் கண் முன் உள்ளது. இதைத்தான் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தினர் விரும்புகிறார்கள், இத்திசையில் தான் சோவியத் ஆட்சியைத் தள்ளி விட முதலாளித்துவ ஆமாம் சாமிகள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ முயல்கிறார்கள்: வலிமை மிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஓர் ஏகாதிபத்தியப் போரில் இத்தருணத்தில் சோவியத் ஆட்சி இறங்க முடியாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இதனால்தான் இந்தச் சர்வதேச சூழ்நிலையில், இந்தப் பொதுவான வர்க்கச் சூழ்நிலையில் மட்டுமே, இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களைப் போன்றவர்கள் இழைத்துள்ள தவறின் ஆழத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்; இடர்ப்பாடான காலங்களில் எல்லாப் புரட்சிகளின் வரலாற்றிலும் பொதுவாக நிலவும் தத்துவத்தில் இவர்கள் வசமிழந்து விட்டார்கள்; இந்தத் தத்துவம் பாதி விரக்தித் தன்மையும் பாதி வெற்றுச் சொல்லுமாகும்; இந்தத் தத்துவத்தின்படி ஒருவர் யதார்த்த நிலை பற்றிய நிதானமான கருத்துடன், வர்க்க சக்திகளின் நோக்குநிலையில் இருந்து உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விரோதிகள் சம்பந்தமாகப் புரட்சியின் கடமைகளை நிர்ணயிப்பதற்குப் பதிலாக மிகவும் கடினமான, ஆபத்தான பிரச்சினையை உணர்ச்சி வேகத்தால் தூண்டப்பட்டு, உணர்ச்சியின் நோக்கு நிலையில் இருந்து மட்டுமே தீர்க்குமாறு கோரப்படுகிறார். இந்தச் சமாதானம் நம்பத்தகாத அளவுக்குக் கடுமையானது, மானக்கேடானது. எனது அறிக்கைகளிலும் பேச்சுகளிலும் நான் டில்லீட் சமாதானத்துடன் இதைப் பல தடவை ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளேன். படையெடுத்து வந்த நெப்

போலியன் பிரஷ்ய, ஜெர்மன் மக்கள் பல கடுந்தோல்விகள் அடைந்த பிறகு அவர்கள் மீது டில்ஸீட் சமாதானத்தைத் திணித்திருந்தான். ஆம், இந்தச் சமாதானம் மிக மோசமான தோல்வி, அது சோவியத் ஆட்சிக்கு அவமானகரமானது; ஆனால் நீங்கள் இதிலிருந்து தொடங்கி, இதோடு வரையறுத்துக் கொண்டு நின்றால், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மகத்தான பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணும் முயற்சியில் உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பி, அதிருப்தியைத் தூண்டினால் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி முழுதும் ஒரு முறை மாட்டிக் கொண்டது போன்ற மிகவும் கேலிக்கூத்தான பரிதாபகரமான நிலையில் நீங்களும் மாட்டிக் கொள்வீர்கள் (கரவொலி); 1907ல் இருந்த, சில அம்சங்களில் இன்றுள்ளதைப் போன்ற சூழ்நிலையில் அதே மாதிரியாக அந்தக் கட்சி புரட்சியாளர்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி விட்டது. அப்பொழுதைய நிலைமையில் 1906-1907ல் நமது புரட்சி மிகக் கடுமையான தோல்வியடைந்த பிறகு ஸ்தலீப்பின் நம் மீது மூன்றாவது டீமாவைப் பற்றிய சட்டங்களைச் சுமத்தினார்; இவற்றின் பிரகாரம் மிக வெறுப்பிற்குரிய இந்தப் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பில் மிகக் கஷ்டமான, மானங்கெட்ட நிலைமைகளில் நாம் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது; எனினும் நமது கட்சி குறுகிய கால ஊசலாட்டத்திற்குப் பிறகு (இந்தப் பிரச்சினையில் ஊசலாட்டம் இன்றுள்ளதை விட அதிகமாக இருந்தது) இப்பிரச்சினையைப் பின்வருமாறு முடிவு செய்தது: உணர்ச்சி வசப்பட்டிருக்க நமக்கு உரிமையில்லை என்றும் மானங்கெட்ட மூன்றாம் டீமா பற்றி நமது கோபாவேசமும் அதிருப்தியும் எவ்வளவு அதிகமாக இருப்பினும் சரி, இங்கே நிகழ்வது வெறும் தற்செயல் அல்ல, மாறாக வளர்ந்து வரும் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாற்று அவசியம் என்பதையும் இந்த வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்து இயங்கப் போதிய வலுவின்றி இருந்த போதிலும் நம் மீது திணிக்கப்பெற்றுள்ள மானங்கெட்ட நிலைமைகளில் கூட இது பலத்தைத் திரட்டும் என்பதையும் நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். நமது தீர்மானம் சரி என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. புரட்சிகரமான வாய்ச்சொற்களின் மூலமும் முழுக்க முழுக்க நியாயமான உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் நியாயத்தைப் பற்றிய வேண்டுகோள்கள்

விடுத்தும் மக்களைக் கவர முயன்றவர்களுக்கு அத்தகைய படிப்பினை கிடைத்தது. சிந்தனை ஆற்றலும் கருத்துக்களும் கொண்டிருந்த எந்தப் புரட்சியாளனும் இதை மறக்க மாட்டான்.

துரிதமான, எளிதான முன்னேற்றத்தை உத்தரவாதப் படுத்தும் முறையில் புரட்சிகள் தங்குதடையின்றிச் செல்வதில்லை. தோல்விகளின் கடுமையான காலகட்டத்தை அனுபவியாத மாபெரும் புரட்சி எதுவும், தேசிய அளவில் கூட, ஏற்பட்டதில்லை; வெகுஜன இயக்கம், வளர்ந்து வரும் புரட்சிகள் போன்ற முக்கியமான பிரச்சினையை அணுகும் போது ஒரு புரட்சியாளன் சமாதானத்தை ஆபாசம், மானக்கேடு என்று பிரகடனம் செய்து இதை ஏற்க முடியாது என்று கூறுவது சரியல்ல; வெறும் கிளர்ச்சி சொல்லுக்குகளைப் பொழிந்தால் மட்டும் போதாது, இந்தச் சமாதானத்தின் காரணமாக நம் மீது கடிந்துரைகளைப் பொழிந்தால் மட்டும் போதாது—இது நன்கறிந்த புரட்சியின் அரிச்சுவடி, எல்லாப் புரட்சிகளின் அனுபவம். 1905க்குப் பிறகு பெறப்பட்ட அனுபவத்தால் நாம் எதிலாவது செழுமையுடன் இருக்கிறோம் என்றால், சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சியைத் தொடங்கும் மிகவும் கடினமான, மதிப்புமிக்க கடமையை ருஷ்யத் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏழை விவசாயிகளும் ஏன் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஏதாவது முகாந்திரம் இருக்குமானால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகள் ஒரு விசேஷமான முறையில் அமைந்ததின் விளைவாக ருஷ்ய மக்கள் இரு மாபெரும் புரட்சிகளை நடத்த முடிந்ததே அதற்குக் காரணமாகும். ஆகவே இந்தப் புரட்சிகளின் அனுபவத்திலிருந்து படிப்பினை பெற வேண்டும்; ஒரு நாட்டிற்கும் இன்னொரு நாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள வர்க்கத் தொடர்புகளின் மாற்றங்களைக் கருத்தில் கொண்டே நாம் தற்போது போரை ஏற்கும் நிலையில் இல்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாக நிரூபிப்பது சாத்தியம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; நாம் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்; நமக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு எதுவாயினும் சரி, சமாதானம் எவ்வளவு உறுதியற்றதாக இருப்பினும் சரி, அது எவ்வளவு குறுகியதாக இருப்பினும் சரி, அது எவ்வளவு கடுமையாகவும்

கேவலமாகவும் இருப்பினும் சரி, அது போரை விட நல்லது; ஏனெனில் அது மக்களுக்கு மூச்சுவிட இடமளிக்கிறது, அது கூக்குரலிடச் சந்தர்ப்பம் கிட்டிய இடங்களிலெல்லாம், குறிப்பாக ஜெர்மானியர் பாதுகாப்பில் உள்ள பிடிபட்ட பிரதேசங்களில் கூக்குரல் போடுகிற முதலாளி வர்க்கத்தினர் செய்துள்ளதைத் திருத்த வாய்ப்பளிக்கிறது என்றெல்லாம் நமக்கு நாமே சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். (க ர வெ ர லி.)

ராணுவம் சீர்குலைந்து போனதற்குப் போல்ஷிவிக்குகளே பொறுப்பு என்றும் தற்போது ராணுவமே இல்லை, இதற்காக போல்ஷிவிக்குகள் மீதே குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டும் என்றும் முதலாளி வர்க்கத்தினர் கூக்குரலிடுகிறார்கள்; ஆனால், தோழர்களே, சென்ற காலத்தைப் பார்ப்போம், முதற்கண் நமது புரட்சியின் வளர்ச்சியைப் பார்ப்போம். நமது ராணுவத்தின் துறந்தோட்டமும் சீர்குலைவும் புரட்சிக்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே, 1916லேயே, தொடங்கியது என்பதும் ராணுவத்தைப் பார்த்த எவரும் இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியாதா? இதைத் தடுத்து நிறுத்த நமது முதலாளி வர்க்கத்தினர் என்ன செய்தார்கள்? அந்தச் சமயத்தில் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடமிருந்து விமோசனம் பெறுவதற்குக் கிடைத்த ஒரே வாய்ப்பு அவர்களிடம் இருந்தது என்பதும் இந்த வாய்ப்பு மார்ச்-ஏப்ரல் மாதங்களில் ஏற்பட்டது என்பதும் அப்போது சோவியத் அமைப்புகள் முதலாளிகளுக்கு எதிராக ஒரே கையசைப்பினால் அதிகாரத்தை மேற்கொள்ள முடிந்திருக்கும் என்பதும் தெட்டத்தெளிவாக இல்லையா? அன்று சோவியத்துகள் ஆட்சி அதிகாரத்தை மேற்கொண்டிருந்தால், முதலாளித்துவ, குட்டி முதலாளித்துவ படிப்பாளிகள் சோஷலிஸ்டு-புரட்சி யாளர்களுடனும் மென்ஷிவிக்குகளுடனும் சேர்ந்து, மக்களை ஏய்க்கவும் இரகசிய உடன்படிக்கைகளை மறைத்து வைக்கவும் படையைத் தாக்குதலுக்கு இட்டுச் செல்லவும் கேரென்ஸ்கிக்கு உதவாமல் ராணுவத்தின் உதவிக்கு விரைந்திருந்தால், அதற்கு ஆயுதங்களையும் உணவுப் பொருள்களையும் வழங்கியிருந்தால், முதலாளி வர்க்கத்தைத் தாய்நாட்டிற்கு - வியாபாரிகளின் நாட்டிற்கல்ல, மக்களைக் கொலை செய்ய உதவும் உடன்பாடுகளின்

நாட்டிற்கல்ல (க ர வெ லி) — உதவி புரியும்படி நிர்ப்பந்தித் திருந்தால், தாங்களும் உதவியில் பங்காற்றியிருந்தால், சோவியத்துகள் உழைப்பாளிகள், தொழிலாளர்களின் தாய்நாட்டிற்கு உதவும்படி முதலாளிகளை நிர்ப்பந்தித்து, உடைகள், காலணிகளின்றியும் உணவில்லாமலும் தவிக்கின்ற போர்வீரர்களுக்கு உதவி கொடுத்திருந்தால் படைக்கு ஓய்வு தரவும் ஒருமுகமான ஆதரவு பெறவும் போதுமான பத்து மாத இடை நேரம் நமக்கு ஒருவேளை கிடைத்திருக்கலாம்; அப்பொழுது படை போர்முனையிலிருந்து ஓரடி கூடப் பின்வாங்க வேண்டிய தேவை இன்றியே இரகசிய உடன்படிக்கைகளைக் கிழித்தெறிந்து பொதுவான ஜனநாயக சமாதான யோசனையை முன்வைத்திருக்கலாம், ஓரடி கூடப் பின்வாங்காமல் போர்முனையில் நின்றிருக்கலாம். இதில்தான் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் விருப்புடன் ஆதரித்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சமாதானத்திற்கான வாய்ப்பு இருந்தது. இதுதான் தாய்நாட்டின் — ரமானவ், கேரென்ஸ்கி, செர்னோவ் போன்றவர்களின் தாய்நாடல்ல, இரகசிய உடன்பாடுகளின் தாய்நாடல்ல, துரோகம் செய்யக் கூடிய முதலாளி வர்க்கத்தின் தாய்நாடல்ல — உழைக்கும் மக்களுடைய தாய்நாட்டின் பாதுகாப்புக்குரிய போர்த்தந்திரமாக விளங்கியிருக்கும். போரிலிருந்து புரட்சிக்கும், ருஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து சர்வதேச சோஷலிசத்திற்குமான மாற்றம் இவ்வளவு கடுமையான சோதனைகளோடு நடைபெறுவதற்கு இதுவே பொறுப்பு. நம்மிடம் படை இல்லை என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தும் படையை நீடித்து வைத்திருப்பது சாத்தியமல்ல என்பது நமக்குத் தெரிந்திருந்தும் புரட்சிப் போர் என்பது போன்ற யோசனையை முன்வைப்பது பொருளற்ற சொல்லடுக்கு மட்டுமே யாகும்; நிலைமையைப் பற்றி அறிந்தவர்கள், படைகள் கலைக்கப்படுவது பற்றிய பெரும் கற்பனையால் உண்டாக் கப்பட்டதல்ல, அது தெட்டத்தெளிவான தேவையின் விளைவு, காரணம், படையை நீடித்து வைத்திருப்பது அசாத்தியமாகி விட்டது என்பதைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. படையை நீடித்து வைத்திருப்பது அசாத்தியமாக இருந்தது. படைகளால் போராட முடியாது, அவை போராடப் போவதில்லை என்று அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன் கூறிய, போல்ஷிவிக்கல்லாத அதிகாரியின் கூற்று

சரியானதென்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. முதலாளி வர்க்கத் தினருடன் பல மாதங்கள் பேரம் பேசியதும் போரைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுவதின் அவசியத்தைப் பற்றிய எத்தனையோ பேச்சுகளும் இந்த நிலைக்குத்தான் இட்டுச் சென்றன; இவ்வாறு பேசிய பல புரட்சியாளர்களின் அல்லது சில புரட்சியாளர்களின் உன்னதமான உணர்ச்சிகள் அவர்களுக்கு என்ன ஆணை பிறப்பித்த போதிலும் சரி, இவை வெறும் புரட்சி சொல்லடுக்குகளே என்பது நிருபண மாயிற்று. இவை சர்வதேச ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குச் சாதகமாக இருந்தன; நமது போர்த்தந்திர அல்லது ராஜதந்திரத் தவறுக்குப் பிறகு, அதாவது பிரேஸ்த் ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிடாததற்குப் பிறகு அவர்கள் கொள்ளையிட்ட அதே அளவுக்கோ அல்லது மீண்டும் அதற்கும் அதிகமாகவோ கொள்ளையிடும் வாய்ப்பை அவர்களுக்கு அளித்தன. ஓரளவு நீண்ட இடைக்கால ஓய்வு கிடைத்திருக்குமானால், படையின் களைப்பகற்றி வலுப்படுத்தலும் உழைப்பாளிகளின் நலன்களும் எல்லா வற்றையும் விட அதிக முக்கியமானவை என்றும் இதன் பொருட்டு சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாம் சமாதானம் செய்து கொள்வதை எதிர்த்த வர்களிடம் கூறிய போது அவர்கள் ஓய்வுக் காலம் இருக்க முடியாது என்று சாதித்தார்கள்.

ஆனால் நமது புரட்சிக்கும் முந்திய புரட்சிகள் அனைத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் அது பொதுமக்களிடையில் கட்டவும் படைக்கவுமான விருப்பத்தை எழச் செய்துள்ளது, இப்பொழுது நெடுந்தொலைவிலுள்ள கிராமங்களில் இருக்கும் உழைப்பாளி மக்கள், ஜார்களாலும் நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் இழிவு செய்யப் பெற்று, மிதித்துத் துவைக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த மக்கள் எழுச்சியுற்றுள்ளனர்; புதிய முறையில் வாழ்க்கையை அமைக்கும் கிராமப்புறத்துப் புரட்சி நடைபெறும் இந்த நாட்களில்தான் புரட்சியின் இந்தக் காலகட்டம் நிறைவுறு கிறது. இந்த ஓய்வுக்காக, இது எவ்வளவு குறுகியதாக, சிறியதாக இருப்பினும் சரி, வாட்களை ஆட்டிக் கொண்டு நம்மைப் போராட அழைக்கும் முதலாளித்துவ சூரப் புலிகளின் நலன்களைக் காட்டிலும் உழைப்பாளி மக்களின் நலன்களை நாம் மேலானவையாகக் கருதியபடியால்

இந்த உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடுவது நமது கடமையாக இருந்தது. இதையே புரட்சி நமக்குப் போதிக்கிறது. நாம் ராஜதந்திரத் தவறுகள் செய்யும் போது, ஜெர்மன் தொழிலாளர்கள் நமக்கு நாளை உதவ வருவார்கள் என்று நாம் உத்தேசிக்கும் போது, லீப்க்னெஹ்ட் உடனடியாக வெற்றி பெற்று விடுவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கும் போது (எப்படியும் லீப்க்னெஹ்ட் வெற்றி பெறுவார், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் இது தவிர்க்க முடியாதது என்பது நமக்குத் தெரியும் (க ர வெ ல லி)), இதன் பொருள் கடினமான சோஷலிச இயக்கத்தின் புரட்சிக் கோஷங்களை நாம் யோசனையின்றிப் பயன்படுத்தும் போது அவை வெறும் சொல்லடுக்குகளாக மாறிவிடுகின்றன என்பதே என்று புரட்சி நமக்குப் போதிக்கிறது; ஜெர்மனியின் சோஷலிச இயக்கத்திற்கு உதவ மிகப் பெரிய தியாகத்தைச் செய்ய மறுக்கும் உழைப்பாளி மக்களின் பிரதிநிதி அல்லது நேர்மையான தொழிலாளி ஒருவன் கூட இல்லை; காரணம், போர் முனையில் இருந்த இந்தக் காலகட்டம் முழுதிலும் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும் ஜெர்மன் கட்டுப்பாட்டால் வாதையுற்று, பெரும்பாலும் நம்மீது பரிவு கொண்டிருக்கும் வீரர்களையும் இனம் பிரித்துக் காண அவர்கள் கற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதனால்தான், ருஷ்யப் புரட்சி நமது தவறை நடைமுறையில் திருத்தி விட்டது, நமக்கு ஓய்வு கொடுத்ததின் மூலம் இதைத் திருத்தி விட்டது என்று நான் கூறுகிறேன். இது மிகமிகக் குறுகியதாக இருக்கலாம்; எனினும் சோர்வடைந்த, பட்டினியில் வாடும் படை தனக்கு களைப்பகற்றி வலுவடைய ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது என்ற உண்மையை நன்கறிந்து கொள்ளும் மிகக் குறுகிய ஓய்வுக் காலத்திற்கான சாத்தியம் இதன் விளைவாக ஏற்பட்டது. பழைய ஏகாதிபத்தியப் போர்களின் காலகட்டம் முடிந்து விட்டது, புதிய போர்கள் வெடிப்பதால் ஏற்படும் புதிய பயங்கரங்களால் நாம் அச்சுறுத்தப்படுகிறோம் என்பது தெளிவு; ஆனால் இத்தகைய போர்க் காலகட்டங்கள் பல வரலாற்றுச் சகாப்தங்களில் இருந்தன; அவை எப்போதும் முடிவுறும் தறுவாயில் மிகவும் கொடுமையானவையாக ஆயின. இதைப் பெத்ரோ கிராதினும் மாஸ்கோவிலும் நடக்கும் கூட்டங்களில்

மட்டும் புரிந்து கொண்டால் போதாது; கிராமப் புறங்களிலுள்ள லட்சோபலட்சம் மக்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; மற்றவர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள, போரின் எல்லாப் பயங்கரங்களையும் கண்டனுபவித்து போர்முனையிலிருந்து திரும்பியுள்ள அதிக அறிவொளி பெற்ற கிராமத்தார் உதவ வேண்டும்; மிகப் பெரும் திரளான விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் புரட்சி அணியின் அவசியத்தை உறுதியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்—பின்னர் அவர்கள் நாம் சரியாகச் செயல்பட்டோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள்.

உக்ரேனுக்கும் பின்லாந்திற்கும் நாம் துரோகம் இழைத்து விட்டோம் என்று நம்மிடம் சொல்லப்படுகிறது—என்ன கேவலம்! ஆனால் நாம் பின்லாந்திலிருந்து—புரட்சியின் தொடக்கத்துக்கு முன்பு நாம் இந்த நாட்டோடு ஒரு மெளனமான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டோம்; இப்பொழுது அதிகாரபூர்வமான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்—துண்டிக்கப்பட்டு நிற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. உக்ரேனை நாம் சரணடையச் செய்கிறோம் என்றும் செர்னோவ், கேரென்ஸ்கி, த்ஸெரெத்தேலி ஆகியோர் அதை நாசம் செய்யப் போகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது; “நீங்கள் துரோகிகள், உக்ரேனுக்குத் துரோகம் விளைவித்து விட்டீர்கள்” என்று நம்மிடம் சொல்லப்படுகிறது! நான் கூறுகிறேன்: தோழர்களே, புரட்சியின் வரலாற்றில் நான் போதிய அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன், அதனால் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, தெளிவாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து விட்ட மக்களின் பகைமை நிறைந்த பார்வைகளும் கூக்குரல்களும் என்னைத் திகைக்க வைக்க முடியாது. நான் உங்களுக்கு ஓர் எளிய உதாரணம் தருகிறேன். இரவில் இரண்டு நண்பர்கள் உலாவச் செல்கிறார்கள் என்றும் அவர்களைப் பத்து பேர்கள் தாக்குகிறார்கள் என்றும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தப் போக்கிரிகள் ஒருவனைத் தனியாகப் பிரித்து விட்டால் மற்றவன் என்ன செய்வது? அவனால் உதவி செய்ய முடியாது, அவன் ஓடி விட்டால் துரோகியாகி விடுவானா?*

* இத்தொகுப்பு, பக்கம் 151ஐப் பார்க்க. — ப-ர்.

ஆனால் நாம் தனிப்பட்ட நபர்களைக் குறித்தோ அல்லது நேரடி உணர்ச்சிகள் பற்றிய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் துறைகளைக் குறித்தோ பேசவில்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம்; ஒவ்வொன்றிலும் நூறாயிரம் ஆள் பலம் கொண்ட ஐந்து படைகள் இரு நூறாயிரங்கள் கொண்ட ஒரு படையைச் சுற்றி வளைத்திருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்தப் போர் அணியில் இருக்கும் படைக்கு உதவியாக வர வேண்டிய இன்னொரு படை இருக்கிறது. ஆனால் அது நிச்சயமாகக் கண்ணியில் அகப்பட்டிருக்கும் என்று இரண்டாவது படைக்குத் தெரிந்திருந்தால் அது பின்வாங்க வேண்டும்; மிகவும் ஆபாசமான, கேடுகெட்ட சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ளும் அவசியம் ஏற்படினும் கூட அது நிச்சயமாகப் பின்வாங்க வேண்டும்; இந்தச் சமாதானத்தை நீங்கள் எவ்வளவு சபித்தாலும் சரி, கட்டாயம் சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இருவர் போரை நடத்தும் போது, ஒருவன் வாளை உறையிலிருந்து வெளியே எடுத்து, தன்னைக் கேவலமான சமாதானம் செய்து கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கும் காரணத்தால் தான் சாக வேண்டும் என்று சொன்னால், நாம் அவன் உணர்ச்சிகளைப் பொருட்படுத்தலாகாது. நாம் எந்த முடிவு செய்தாலும் சரி, நமக்குப் படையில்லை, நமது படைகள் களைப்பகற்றி வலுவடைய இயலுமாறு நாம் இடைக்கால ஓய்வு பெறவும் பின்வாங்கவும் வேண்டும்; இந்த அவசியத்திலிருந்து எவ்விதச் சைகைகளும் நம்மைத் தப்புவிக்க முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யதார்த்தத்தை நேராகக் காண்பவர்கள் அனைவரும், தங்களைத் தாங்களே புரட்சிகரமான வாய்சொற்களால் ஏமாற்றிக் கொள்ளாதவர்கள் அனைவரும் இதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். சொல்லடுக்குகளாலும் அகங்காரத்தாலும் தங்களைக் கண்மூடிகளாக்கிக் கொள்ளாமல் யதார்த்தத்தை நேரில் காண்பவர்கள் அனைவரும் இதை அறிந்திருக்க வேண்டும்.

இது நமக்குத் தெரிந்திருந்தால் இந்தக் கடுமையான, மிகக் கடுமையான, கொள்ளைக்கார உடன்படிக்கையைச் செய்து கொள்வது நமது புரட்சிக் கடமையாகும்; ஏனெனில் இப்படிச் செய்வதன் மூலம் நமக்கும் நமது நேச சக்திகளுக்கும் நல்ல நிலையை உண்டாக்கலாம். மார்ச் 3ம் தேதிய

சமாதான உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டதன் விளைவாக நாம் உண்மையில் எதையாவது இழந்து விட்டோமா? வாட்போர் செய்யும் பிரபுக்களின் நோக்கிலன்றி, வெகுஜன உறவுகள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் காரியங்களைப் பார்க்க விரும்பும் ஒவ்வொருவனும் ஒரு படையில்லாமல் அல்லது நலிவுற்றுத் தளர்ந்த எஞ்சிய படைகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு போர் நடத்த இசைவது, அதைப் புரட்சிப் போர் என்றழைப்பது தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்வது மட்டுமல்ல, மக்களை மிக மோசமான முறையில் ஏமாற்றுவதாகும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வார்; மக்களுக்கு உண்மையை எடுத்துச் சொல்வது நமது கடமை: ஆம், சமாதானம் மிகக் கடுமையானது, உக்ரேனும் பின்லாந்தும் அழிவுறுகின்றன, ஆனால் நாம் இந்தச் சமாதானத்தை ஏற்றே தீர வேண்டும்; வர்க்க உணர்வு கொண்ட ருஷ்ய உழைப்பாளி மக்களனைவரும் இதை ஏற்பார்கள், ஏனெனில் வெளிப்பூச்சில்லாத உண்மை அவர்களுக்குத் தெரியும், போர் உண்மையில் என்னவென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், ஜெர்மன் புரட்சி உடனே தொடங்கி விடும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எல்லாவற்றையும் அபாயத்திற்குள் ளாக்குவது தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். சமாதானம் செய்து கொண்டதன் மூலம் நாம் நமது பின்லாந்து நண்பர்களுக்கு எதை அளித்தோமோ அதை — ஓய்வுக் காலத்தை, உதவியை, நாசத்தையல்ல — பெற்றோம்.

மக்களின் வரலாற்றில் இதை விடக் கொள்ளைக் காரத்தனமான சமாதான உடன்படிக்கைகள், நிலைத்து நிற்கக் கூடிய நாடுகளை வெற்றியாளனின் தயவைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையில் ஒப்படைத்த உடன்படிக்கைகள் பற்றிய உதாரணங்கள் எனக்குத் தெரியும். நமது இந்தச் சமாதானத்தை டில்லீட் சமாதானத்துடன் ஒப்புநோக்குவோம்; டில்லீட் சமாதானம் பிரஷ்யா மீதும் ஜெர்மனி மீதும் வெற்றி பெற்ற படையெடுப்பாளனால் சுமத்தப்பட்டது. அந்தச் சமாதானம் மிகவும் கடுமையானதாக இருந்தது; எல்லா ஜெர்மன் அரசுகளின் எல்லாத் தலைநகரங்களும் பிடிக்கப்பட்டன; பிரஷ்யர்கள் டில்லீட் நகர் வரை பின்தள்ளப்பட்டார்கள், நாம் ஓம்ஸ்க், தோம்ஸ்க்

நகரங்கள்* வரை தள்ளப்படுவது போன்றது இது. அது மட்டுமல்ல, நெப்போலியன் தான் படையெடுத்து வென்ற மக்களைத் தனது போர்களுக்கான உதவிப் படைகள் தரும்படி நிர்ப்பந்தித்தான் என்பது மிகவும் பயங்கரமாகும்; இருந்தபோதிலும் ஜெர்மன் மக்கள் படையெடுப்பாளனின் தாக்குதலை எதிர்த்து நிற்கும் நிலை ஏற்பட்ட போது, பிரான்சில் புரட்சிப் போர்களின் சகாப்தத்துக்குப் பின் ஏகாதிபத்தியப் படையெடுப்புப் போர்களின் சகாப்தம் வந்த போது ஒரு விஷயம் வெளிப்பட்டது; சமாதானம் செய்து கொள்ளுவது வீழ்ச்சி என்று சித்திரித்து வெறும் சொல்லடுக்குகளில் சண்டப்பிரசண்டம் செய்து வருபவர்கள் புரிந்து கொள்ள விரும்பாதது இந்த விஷயம். இந்த மனோதத்துவம் வாட்போர் செய்யும் பிரபுவிடம் இருப்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்; ஆனால் தொழிலாளர், விவசாயிகள் மத்தியில் அதற்கு இடமில்லை. பின்னவர்கள் போர் என்னும் கடினமான பள்ளியில் படித்த பிறகு எல்லாவற்றையும் கணக்கில் எடுக்கக் கற்றுக்கொண்டனர். இதை விட மிகக் கடுமையான சோதனைகள் இருந்திருக்கின்றன; இதை விடப் பிற்பட்டிருந்த நாடுகள் அவற்றைச் சமாளித்துள்ளன. இதை விடக் கடுமையான சமாதான உடன்படிக்கைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன; ஜெர்மானியர்களிடம் படை இல்லாத, அல்லது நமது படை போல் அவர்கள் படை நலிவுற்றுக் கிடந்த சகாப்தத்தில் ஜெர்மானியர்கள் இந்தச் சமாதான உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் நெப்போலியனுடன் மிகவும் கடுமையான சமாதான ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டார்கள். அந்தச் சமாதானத்தால் ஜெர்மனி வீழ்ச்சியடைந்து விடவில்லை — அதற்கு மாறாக, அது ஒரு திரும்புமுனையாக இருந்தது; தேசியப் பாதுகாப்பிற்கும் புதுப்பித்தலுக்கும் அது பேருதவி நல்கியது. நாமும் அத்தகைய திரும்புமுனையின் முன் நிற்கிறோம், அதே போன்ற நிலைமைகளை அனுபவித்து வருகிறோம். நாம் உண்மையைத் துணிவுடன் பரிசீலிக்க வேண்டும். சொல்லடுக்குகளையும் வெறும் பிரகடனங்களையும் அகற்றி எறிய வேண்டும். சமாதானம் அவசியமென்றால் அதைச்

* இவ்விரு நகரங்களும் சைபீரியாவில் இருக்கின்றன. — மொர்ர்.

செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் கட்டாயம் சொல்ல வேண்டும். நெப்போலியனின் யுத்தத்திற்குப் பதிலாக விடுதலைப் போர், வர்க்கப் போர், மக்கள் போர் எழும். நெப்போலியனின் யுத்த அமைப்பு மாறும்; யுத்தத்திற்குப் பின் சமாதானம், சமாதானத்திற்குப் பதில் போர் வரும்; ஒவ்வொரு புதிய கடுமையான சமாதானத்தில் இருந்தும் போருக்கு விரிவான தயாரிப்புகள் செய்யும் நிலை எப்போதும் எழுந்துள்ளது. சமாதான உடன்படிக்கைகளில் மிகவும் கடுமையான டில்லீட் சமாதானம் வரலாற்றில் ஒரு திரும்புமுனையாகப் பதிவாயிற்று; இந்தக் காலத்திலிருந்து ஜெர்மன் மக்களிடையே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது; அவர்கள் டில்லீட்டை நோக்கி, ருஷ்யாவை நோக்கிப் பின்வாங்கிய போது உண்மையில் கால அவகாசத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள், இப்பொழுதைய ஹோஹன்ஸோலர்ன், ஹின்டன்பர்க் போன்ற கொள்ளைக் காரனான நெப்போலியனுக்கு ஒரு சமயம் சாதகமாக இருந்த சர்வதேச நிலையின் மாற்றத்திற்காகக் காத்திருந்தார்கள், சில பத்தாண்டுகள் நெப்போலியனின் போர்களாலும் அவற்றால் அடைந்த தோல்விகளாலும் வதைபட்ட ஜெர்மன் மக்கள் சோர்வகன்று வலுப்படவும் அவர்கள் புத்துயிர் பெறுவதற்காகவும் காத்திருந்தார்கள். வரலாறு இதைத்தான் நமக்குப் போதிக்கிறது, இதனால்தான் எல்லாவிதமான விரக்தியும் வெற்றுச் சொல்லடுக்குகளும் பாதகமானவை; ஆம், பழைய ஏகாதிபத்தியப் போர்கள் முடிவடைந்து வருகின்றன, வரலாற்று ரீதியான திருப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று அனைவரும் இதனால்தான் சொல்லுவார்கள்.

அக்டோபருக்குப் பிறகு நமது புரட்சி ஒரே வெற்றிப் பவனியாக இருந்து வந்திருக்கிறது, தற்போது இன்னல்களின் நீண்ட காலமும் வந்துள்ளது, அது எவ்வளவு நீண்டதோ நாம் அறியோம்; ஆனால் அது தோல்விகள், பின்வாங்குதல்களின் நீண்ட இடர்ப்பாடான காலகட்டமாக இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும், ஏனெனில் சக்திகளின் ஒப்புநிலை இப்படித்தான் இருக்கின்றது, ஏனெனில் பின்வாங்குதலின் மூலம் நாம் மக்களுக்கு சோர்வகன்று வலிமை பெற ஒரு வாய்ப்பை அளிப்போம். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கெதிராகக் கொள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தொடுக்

கும் புதிய போர்கள் தொடங்கப் போகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இயலுமாறு உண்மை நிலையை ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் உணர்ந்து கொள்வதைச் சாத்தியமாக்குவோம்; அப்பொழுது ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும், நாம் அக்டோபர் முதல் பாதுகாப்புவாதிகளாக இருந்து வந்துள்ளோம். ஆதலால் நாம் தாய்நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காகப் பொங்கி எழ வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்வார்கள். அக்டோபர் 25 முதல் நாம் நாட்டின் பாதுகாப்பை ஆதரிக்கிறோம் என்று பகிரங்கமாகச் சொன்னோம், ஏனெனில் நமக்கு ஒரு தாய்நாடு இருக்கின்றது, அதிலிருந்து கேரென்ஸ்கி, செர்னோவ் போன்ற வர்களை நாம் விரட்டியிருக்கின்றோம், ஏனெனில் நாம் இரகசிய உடன்படிக்கைகளைக் கிழித்திருக்கிறோம், முதலாளி வர்க்கத்தினரை நசுக்கியிருக்கிறோம்; இதை இதுவரை மோசமாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பது உண்மை, ஆனால் இனி இன்னும் நன்றாகச் செய்யக் கற்றுக்கொள்வோம்.

தோழர்களே, ஜெர்மன் மக்களுக்கும் ஜெர்மன் படையெடுப்பாளர்களிடம் மிகக் கடுமையான தோல்விகளை அடைந்த ருஷ்ய மக்களுக்கும் இடையில் இன்னுமொரு முக்கிய வேறுபாடு, மிகப் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்று இருக்கிறது; எனது உரையின் முந்திய பகுதியில் இதைப் பற்றி நான் சுருக்கமாகக் கூறினேன், இருந்தபோதிலும் இதைப் பற்றி மீண்டும் பேச வேண்டும். தோழர்களே, நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஜெர்மன் மக்கள் மிகவும் கடுமையான படையெடுப்புப் போர்களில் ஈடுபட்ட காலத்தில், அவர்கள் விழிப்படைவதற்கு முன்னால் பின்வாங்கவும் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக மானக்கேடான உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொள்ளவும் வேண்டியிருந்த காலத்தில் ஜெர்மன் மக்கள் பலவீனமாகவும் பிற்பட்ட நிலையிலும் இருந்தார்கள், விஷயம் இப்படித்தான் இருந்தது. ஆக்கிரமிப்பாளனான நெப்போலியனின் ராணுவ சக்தியும் வலிமையும் மட்டுமின்றி புரட்சிகர, அரசியல் விஷயங்களிலும் அவர்களை விட உயர்ந்த ஒரு நாடு, எல்லா வகைகளிலும் ஜெர்மனியை விட உயர்ந்த ஒரு நாடு, மற்ற நாடுகளை எல்லாம் விட ஓங்கி உயர்ந்து விளங்கிய நாடு, கொடுமுடியை எட்டி விட்ட ஒரு நாடு அவர்களுக்கு எதிராக இருந்தது. ஏகாதிபத்தியவாதிகள்,

நிலப்பிரபுக்கள் கீழ் அடிமைப்பட்டு வேதனையுற்று வந்த மக்களை விட அந்த நாடு மிகவும் மேம்பட்ட நிலையிலிருந்தது. இம்மக்கள், மீண்டும் சொல்கிறேன், பிற்பட்ட நிலையில் இருந்த பலவீனமான மக்கள் கசப்பான படிப்பினைகளிலிருந்து பலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு எழுச்சியுற்றனர். நாம் அதை விடச் சிறந்த நிலையிலிருக்கிறோம்: நாம் பலவீனமான, பிற்பட்ட மக்களாக மட்டும் இருக்கவில்லை, நாம் நமது விசேஷ சேவைகள் காரணமாகவோ அல்லது வரலாற்றின் முன்னுறுதி விதிகளின் காரணமாகவோ அல்ல, வரலாற்றுச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் திட்டவட்டமான இணைவு காரணமாக சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சியின் கொடியை உயர்த்தும் கௌரவத்தை ஏற்கும் மக்களாகத் திகழ முடிந்திருக்கிறது. (கர வெ அ லி.)

தோழர்களே, இந்தப் பதாகை பலவீனமான கரங்களில் இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்; நான் இதை ஏற்கெனவே பல தடவை வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளேன்; முன்னேற்றமடைந்த அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களும் நமது உதவிக்கு வராவிட்டால் மிகவும் பிற்பட்டு நிற்கும் நாட்டின் தொழிலாளர்களால் இந்தப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்திருக்க முடியாது. நாம் சாதித்துள்ள சோஷலிச சீர்திருத்தங்கள் இன்னும் முழுமையற்றவில்லை, அவை பலவீனமாகவும் பற்றாக்குறையாகவும் உள்ளன; மேற்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்களுக்கு அவை ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும், அவர்கள் இப்படித்தான் சொல்லிக் கொள்வார்கள்: “செய்ய வேண்டிய வேலையை ருஷ்யர்கள் சரியாகத் தொடங்கவில்லை”, ஆனால் ஜெர்மனியுடன் ஒப்பிடும் போது நமது நாடு பலவீனமாகவும் பிற்பட்ட நிலையிலும் இருந்த போதிலும் அது புரட்சியின் பதாகையை உயர்த்தி விட்டது என்பது முக்கியம். எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த முதலாளிகள் தங்களுடைய பத்திரிகைகளில் போல்ஷிவிக்குகளைப் பற்றி அவதூறுகளைப் பத்தி பத்தியாக நிரப்புகிறார்கள் என்ற போதிலும், பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ஜெர்மனியிலுள்ள ஏகாதிபத்தியப் பத்திரிகைகள் ஒருமுகமாக போல்ஷிவிக்குகள் மீது வசைமாரி பொழிகின்றன என்ற போதிலும் எந்த நாட்டிலும் தொழிலாளர்கள் கூட்டத்தில் நமது

சோஷலிச ஆட்சியின் பெயர்களும் கோஷங்களும் கோபா வேசத்தை எழுப்பவில்லை. (“இது பொய்” என்ற கூக்குரல்.) இது பொய் அல்ல, உண்மைதான்; ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, ஸ்வீட்சர்லாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குக் கடந்த சில மாதங்களில் சென்றுள்ள அனைவரும் இது பொய் அல்ல, உண்மைதான் என்றும் ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சியின் பிரதிநிதிகளினுடைய பெயர்களும் கோஷங்களும் தொழிலாளரிடையே மிகப் பெரிய உற்சாகத்துடன் வரவேற்கப்படுகின்றன என்றும் ஜெர்மன், பிரான்ஸ், முதலிய நாடுகளில் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளின் பொய்களை நம்பாமல், நாம் எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தாலும், இங்கே, ருஷ்யாவில், அவர்களது சொந்த நலன்கள் காக்கப்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர் என்றும் உங்களுக்குச் சொல்லுவார்கள். ஆம், நமது மக்கள் பெருஞ்சமையை, தங்கள் மீது தாங்களே சுமத்திக் கொண்டிருக்கும் மிகப் பெரிய சமையைத் தாங்க வேண்டும், ஆனால் சோவியத் ஆட்சியைப் படைக்க வல்ல மக்கள் அழிந்து போக முடியாது. சோவியத் ஆட்சிக்கு எவ்வளவு குறைபாடுகள் இருப்பினும்—அவற்றை நான் நன்றாக அறிகிறேன், சரியாக மதிப்பிடுகிறேன்—சோவியத் ஆட்சி ஓர் ஆக உயர் மாதிரியான அரசாங்க அமைப்பாக, பாரிஸ் கம்யூனின் நேரடியான வாரிசாக இருப்பதை வர்க்க உணர்வுள்ள எந்த ஒரு சோஷலிஸ்டும், புரட்சியின் வரலாற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் எந்த ஒரு தொழிலாளியும் மறுக்க முடியாது என்று நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். இது மற்ற ஐரோப்பியப் புரட்சிகளை விட மேலும் உயர்ந்த படியை எய்தி விட்டது; இதனால் நூறாண்டுகளுக்கு முன்பு ஜெர்மன் மக்கள் அனுபவித்த அவ்வளவு கஷ்டமான நிலைமைகளை நாம் அனுபவிக்க வில்லை; கொள்ளைக்காரர்கள் இடையில் சக்திகளின் பரஸ்பர நிலையிலான மாற்றம், மோதலைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துதல், கொள்ளைக்காரனான நெப்போலியன், கொள்ளைக்காரனான முதலாவது அலெக்சாந்தர். கொள்ளையடிக்கும் பிரிட்டிஷ் முடியரசு ஆட்சியின் இவர்களது கோரிக்கைகளைத் திருப்திப்படுத்தல்—இவையெல்லாம்தான் பண்ணையடிமை முறையால் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த ஜெர்மன் மக்களுக்கு இருந்த ஒரே ஒரு வாய்ப்பாக

இருந்தன; இருந்த போதிலும் டில்லீட் சமாதானத்தின் காரணமாக ஜெர்மன் மக்கள் அழிந்து விடவில்லை. நமக்கோ மேம்பட்ட சூழ்நிலைகள் உள்ளன என்று நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், ஏனென்றால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்திலும் நமக்கு மாபெரும் கூட்டாளி— சர்வதேச சோஷலிச பாட்டாளி வர்க்கம்— இருக்கின்றது; நம் விரோதிகள் என்ன சொன்னாலும் அது நம் பக்கத்தில் உள்ளது. (கரவொலி.) 1917 பிப்ரவரியின் முடிவு வரை நமக்குக் குரல் எழுப்புவது கஷ்டமாக இருந்தது போல இந்தக் கூட்டாளிக்கும் தனது குரலை எழுப்புவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. இந்தக் கூட்டாளி எல்லா ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் ராணுவச் சிறையாக மாறி விட்ட சூழ்நிலையில் தலைமறைவாக வாழ்கிறான், ஆனால் இந்தக் கூட்டாளி நம்மை அறிந்திருக்கிறான், நமது இலட்சியத்தைப் புரிந்து கொள்கிறான்; அவன் நமக்கு உதவ வருவது கடினம், எனவே அவனுடைய உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் வரை சோவியத் படைகளுக்கு நிறைய நேரமும் அதிகப் பொறுமையும் தேவைப்படும், அவை பல சோதனைகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்; நாம் காலத்தை நீட்டிக்கக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சின்னஞ்சிறு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்துவோம்; ஏனெனில் காலம் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. நமது இலட்சியம் வலுவடைந்து வருகிறது; ஏகாதிபத்திய சக்திகள் பலவீன மடைந்து வருகின்றன; “டில்லீட்” சமாதானத்தால் எத்தனையோ சோதனைகள், தோல்விகள் ஏற்பட்ட போதிலும் நாம் பின்வாங்கல் என்னும் போர்த்தந்திரங்களைக் கையாளத் தொடங்குகிறோம்; வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளிகளும், வர்க்க உணர்வுள்ள விவசாயிகளும் நமது பக்கத்திலுள்ளனர் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமும் இல்லை என்று மீண்டும் கூறுகிறேன்; நாம் வீரத்துடன் தாக்கிப் போராட முடியும், வீரமாகவே பின்வாங்கவும் முடியும்; சர்வதேச சோஷலிச பாட்டாளி வர்க்கம் உதவிக்கு வரும் வரை காத்திருந்து, பிறகு நாம் உலகளாவிய வீச்சுடைய இரண்டாம் சோஷலிச புரட்சியைத் தொடங்குவோம். (கரவொலி.)

**சமாதான உடன்படிக்கையை
ஊர்ஜிதம் செய்தது பற்றிய அறிக்கை மீது
ஆற்றிய கடைசி உரை, மார்ச் 15**

தோழர்களே, நமக்குப் பிரேரேபிக்கப்பெற்ற புரட்சிப் போரின் இயல்பு குறித்து எனது முதலுரையில் கூறியவற்றை உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்பும் பட்சத்தில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் பிரதிநிதி அளித்த அறிக்கையே⁵⁷ அதற்கு மிகச் சிறந்த, மிகத் தெளிவான ஊர்ஜிதமாகவிருக்கும்; சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பின்படி நான் அவர் பேச்சை அப்படியே மேற்கோள் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்; தங்களது யோசனைகளை ஊர்ஜிதம் செய்ய அவர்கள் என்ன வாதங்களை முன்வைக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இவ்விதத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். (சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பைப் படிக்கிறார்.)

அவர்கள் சார்ந்து நிற்கும் வாதங்களுக்கு இதுவே ஓர் உதாரணம். இங்கு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம்⁵⁸ குறித்துப் பேச்சு இருந்தது. இந்தக் கூட்டத்தைக் கிராமப் புறத்துக் கூட்டமாகக் கருதுவோர் இத்தகைய வாதங்களில் இறங்கலாம்; ஆனால் நமது சொற்களைத் திரும்பச் சொல்லும் இந்த நபர்களுக்கு இவற்றைப் பற்றி நன்றாகச் சிந்திக்கும் திறன் இல்லை என்பது தெளிவு. இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் இன்னும் வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களுடன் இருந்த போது போல்ஷிவிக்குகள் அவர்களுக்கு எதைப் போதித்தார்களோ அதனைத் தான் இந்த நபர்கள் திரும்பக் கூறுகிறார்கள்; இதைக் கூறும் போது அவர்கள் நாங்கள் சொன்னதை நெட்டுருப் போட்டுக் கூறுகிறார்கள் என்பது நிதர்சனமாகிறது; ஆனால் அது எதை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் அதைத் திரும்பக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறபடி த்ஸெரெத்தேவியும் செர்னோவும் பாதுகாப்புவாதிகளாக இருந்தார்கள், தற்

போது நாம் பாதுகாப்புவாதிகளாக இருக்கிறோம்; நாம் “துரோகிகள்”, “துரோகம் செய்பவர்கள்”. முதலாளி வர்க்கத்தின் கையாட்கள் இங்கு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்; இதைச் சொல்லும் போது கண்ணையும் சிமிட்டுகிறார்கள்; ஆனால் த்ஸெரெத்தேலி, செர்னோவின் பாதுகாப்புக் கொள்கையின் நோக்கங்களுக்கும் நம்மைப் பாதுகாப்புவாதிகளாக்கியுள்ள காரணங்களையும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்கிறான்.

இரகசிய உடன்பாட்டில் எழுதியிருப்பது போல டார்டனல்ஸ், அர்மீனியா, காலீஷியா இவற்றைப் பெற விரும்பும் ருஷ்ய முதலாளிகளை நாம் ஆதரிப்போமானால் அது செர்னோவ், த்ஸெரெத்தேலி போன்றவர்களின் பாதுகாப்புக் கொள்கையாக இருக்கும்; அப்போது அந்தப் பாதுகாப்புக் கொள்கை மானக்கேடானதாக இருந்தது, ஆனால் இப்பொழுது நமது பாதுகாப்புக் கொள்கை கௌரவத்திற்குரியது. (க ர வெ ல லி.)

கம்கோவினுடைய உரையின் சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பில், இத்தகைய வாதங்களுக்கு அருகே போல்ஷிவிக்குகள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாட்கள் (வலதுசாரியில் க ர வெ ல லி) என்ற மிகவும் கடுமையான சொற்களை நான் இரண்டு தடவை கண்ட போது—கேரென்ஸ்கியின் கொள்கையை அனுசரித்த அனைவரும் தங்கள் கரகோஷத்தின் மூலம் இதை வற்புறுத்துவதைப் பார்த்து எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. (க ர வெ ல லி.) கடுஞ்சொற்களுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவிப்பது எனக்குரிய கடமையல்ல; அதற்கு எப்போதும் ஆட்சேபம் எழுப்ப மாட்டேன். ஆனால் ஒருவன் கடுமையாகப் பேச விரும்பினால் அதற்கு உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும்; இந்த உரிமையோ சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வேறுபாடு இல்லாதவனுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சிறு நிபந்தனையைப் பல படிப்பாளிகள் புரிந்து ஏற்பதில்லை; ஆனால் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும்—இப்படிப் புறக்கணிக்கத் தக்கவையாகத் தோன்றுகிற—கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களிலும் சோவியத் அமைப்புகளிலும் இதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களுடைய சொல்லும் செயலும் வேறுபட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் இந்த இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்

அக்டோபர் வரையில், வலதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சி யாளர்கள் பதவிப் பரிசுகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டிருந்த போது பின்னவர்களின் கட்சியில் இருந்தார்கள் என்பதும் அந்தச் சமயத்தில் இரகசிய உடன்பாடுகளைக் குறித்துப் பேசாமல் இருப்பதற்குப் பரிசாக அவர்களுக்கு மந்திரி பதவிகளைக் கொடுக்க வாக்களிக்கப்பெற்றது, அதனால் அவர்கள் கையாட்களாக வேலை செய்தனர் என்பதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். (கரவொலி.) ஏகாதிபத்தியத் திற்கு எதிராகச் செயலளவில் போர்ப் பிரகடனம் செய்த வர்களை, அபாயத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒப்பந்தங் களைக் கிழித்தெறிந்தவர்களை, இதனால் நாட்டிற்கு நாசம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிந்தே பிரேஸ்தில் பேச்சு வார்த்தைகளை நீடிக்கத் துணிந்தவர்களை, ராணுவத் தாக்குதலையும் முன் என்றும் கேட்டிராத பல தோல்வி களையும் தாங்கியவர்களை, மக்களிடம் எதையும் மறைக்காதவர்களை ஏகாதிபத்தியக் கையாட்கள் என்று அழைப்பது சாத்தியமல்ல.

ஒப்பந்தத்தைத் தாம் படிக்கவில்லை என்று மார்த்தல் இங்கு நம்மிடம் உறுதியாகக் கூறினார். அவரை நம்ப விரும்புவோர் நம்பட்டும். இந்த நபர்கள் ஏராளமான பத்திரிகைகளைப் படிக்கும் வழக்கமுடையவர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும்; ஆனால் அவர்கள் ஒப்பந்தத்தைப் படிக்கவில்லையாம். (கரவொலி.) இதை விரும்புவோர் நம்பட்டும். நான் உங்களிடம் இதைத்தான் சொல்லுவேன்: நாம் நம்மால் முற்றாக அம்பலப்படுத்தப்பட்ட பலவந்தத் தின் முன் பின்வாங்குகிறோம் என்பதும் தற்போதைக்கு நம்மால் போராட முடியவில்லை, எனவே நாம் பின் வாங்குகிறோம் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டு நாம் இதை உணர்வுபூர்வமாகச் செய்கிறோம் என்பதும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சிக்கு நன்றாகத் தெரியும், -வரலாறு எத்தனையோ மானக்கேடான உடன் பாடுகளையும் போர்களையும் கண்டிருக்கிறது; ஆனால் இதற்கு மறுமொழியாக அந்த நபர்கள் "கையாட்கள்" என்ற கடுமையான சொல்லைப் பயன்படுத்தும் போது இந்தக் கடுமை அவர்களைத்தான் அம்பலப்படுத்துகிறது; தங்கள் செயலுக்குப் பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பதாக இந்த நபர்கள் உறுதியாகச் சொல்லுவது பாசாங்கு அல்லவா?

பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பதாகச் சொல்லி விட்டு அரசாங்கத்தில் தொடர்ந்து இருப்பது போலி வேடமல்லவா? பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பதாக அவர்கள் சொல்லும் போது, அவர்கள் பொறுப்புக்களை விட்டுவிடவில்லை என்று நான் உறுதியுடன் கூறுகிறேன்; இது ஏதோ ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் என்று அவர்கள் நினைப்பது தவறு. இல்லை, இது உழைக்கும் மக்களில் நேர்மையாளர்கள், சிறந்தவர்களின் கூட்டம். (க ர வெ லி.) ஒரு வருடத்திலோ அல்லது இரண்டு வருடங்களிலோ தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பதவி ஏற்றுச் சம்பளம் பெறும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட முதலாளி வர்க்க பாராளுமன்றமில்லை இது. இவர்கள் பல இடங்களிலிருந்து அனுப்பப் பெற்றவர்கள்; நாளை இவர்கள் அந்த இடங்களுக்குத் திரும்புவார்கள்; நாளை, இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி ஓட்டுகளை இழக்கிறது என்றால் அப்படியே வேண்டும்; காரணம், இந்த வகையில் நடக்கிற இக்கட்சி தொழிலாளி வர்க்கத்தில் ஒரு சோப்பு நுரைக் குமிழாக இருந்தது போலவே விவசாயிகளிடையிலும் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறுவார்கள். (க ர வெ லி, “முற்றிலும் சரி” என்ற கூக்குரல்கள்.)

உழைக்கும், சுரண்டப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதி ஒவ்வொருவனும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி என்ன கருதுகிறான் என்பதைக் காட்டுவதற்காக நான் கம்கோவின் உரையிலிருந்து இன்னொரு பகுதியைப் படிக்கிறேன். “தஸெரெத்தேலி, செர்னோவ் முதலிய தோழர்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தார்கள் என்று நேற்று தோழர் லெனின் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறினார் என்றால் லெனினும் நானும் கூடத்தான் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தோம் என்று கூற நமக்குத் துணிவு இல்லையா?” அவர் அவலை நினைத்து உமியை இடிக்கிறார். (க ர வெ லி.) நாம் தோல்வி மனப்பான்மையினர் என்று அவர் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்; நாம் தோல்வி மனப்பான்மையைக் கைவிட்ட போது அவர் இதனை நினைவு கூர்ந்தார். ஆனால் சரியான காலத்தில் இல்லை. இந்த நபர்கள் ஒரு சொல்லை மனப்பாடம் செய்திருக்கிறார்கள், அவர்களிடம் புரட்சிகரமான ஓசை எழுப்பும் ஒரு கிலுகிலுப்பை இருக்கிறது, ஆனால் யதார்த்த விவகாரங்கள் எப்படி இருக்

கின்றன என்பதைக் குறித்துச் சிந்திப்பதற்கான ஆற்றல் அவர்கள் வசம் இல்லை. (கரவொலி.) சோவியத் ஆட்சி வலுப்பெற்று விட்ட 1,000 கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களில் 900க்கு மேற்பட்டவற்றில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சி யாளர்களின் கட்சியினரிடம், “நீங்கள் நம்பிக்கைக்கு அருகதையற்றவர்கள்” என்று சொல்லப் போகிற மக்கள் இருக்கின்றனர் என்பதை நான் அழுத்தமாகக் கூறுகிறேன். அவர்கள் சொல்வார்கள், யோசித்துப் பாருங்கள்: நாங்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தோம், இதை நினைவுகூர வேண்டியதுதான். ஆனால் நாங்கள் ராணுவத்தை எவ்வாறு சீர்கெடச் செய்தோம்? ஜார் காலத்தில் நாங்கள் தோல்வி மனப்பான்மையினராக இருந்தோம், ஆனால் த்ஸெரெத் தேலி, செர்னோவ் காலத்தில் நாங்கள் தோல்வி மனப் பான்மையினராக இருக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் வேட்டையாடப்பட்டு வந்த க்ரிலென்கோ ராணுவத் தினருக்காக வெளியிட்ட, நான் பெத்ரோகிராதிற்கு ஏன் செல்கிறேன்? என்ற வேண்டுகோளை நாங்கள் பிராவ்தாவில் பிரசுரித்தோம். “நாங்கள் உங்களைக் கலகம் செய்யுமாறு அழைக்கவில்லை” என்று அவர் கூறினார். இது ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்வதல்ல. இந்தப் போரை மாபெரும் போர் என்று பிரகடனம் செய்தவர்களே ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தவர்கள்.

ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்தவர்கள் த்ஸெரெத் தேலியும் செர்னோவுமே; ஏனென்றால் அவர்கள் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் வழக்கமாக அனாயாசமாக அள்ளி விடும் அலங்காரச் சொற்களை மக்களிடையில் உரைத்தார்கள். சொற்களை வைத்து விளையாடுவது எளிது; ஆனால் ருஷ்ய மக்கள் கிராமப்புறத்துக் கூட்டங்களில் அவற்றைப் பற்றி நன்றாகச் சிந்தித்து ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்துவது வழக்கம். நாம் சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்றும் ஏகாதிபத்தியப் போரின் நிலைமைகளை விவாதிக்கிறோம் என்றும் ருஷ்ய மக்களிடம் கூறப்படும் பட்சத்தில், இரகசிய ஒப்பந்தங்கள், ஜூன் தாக்குதல் இவை பற்றிய விபரம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன். இப்படித்தான் அவர்கள் ராணுவத்தைச் சீர்கெட வைத்தார்கள். ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்றும், தாய்நாட்டைப் பாதுகாக்க

வேண்டுமென்றும் ருஷ்ய மக்களிடம் கூறப்பட்ட போது அவர்கள், முதலாளி வர்க்கத்தினரின் கழுத்தை யாரேனும் எங்காவது பிடித்து இருக்கிறார்களா என்று தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக் கொண்டனர்; இப்படித்தான் ராணுவம் சீர்கேடு செய்யப்பட்டு வந்தது, இதனால் தான் நான் பின்வருவனற்றைக் கூறினேன்: நாம் மார்ச் அல்லது ஏப்ரலில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியிருந்தால் ராணுவத்திற்கு விமோசனம் கிடைத்திருக்கும்; நம்மால் ஒடுக்கப்பட்டு விட்ட சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் நம்மை உக்கிரமாக வெறுக்காமல் - அவர்கள் நம்மை வெறுப்பது முற்றிலும் நியாயமே - உழைக்கும், சுரண்டப்படும் மக்களின் தாய் நாட்டின் நலன்களை, கேரென்ஸ்கியினுடைய தாய் நாட்டின், ரியாபுஷின்ஸ்கியினுடைய இரகசிய ஒப்பந்தங்களின் நாட்டின், அர்மீனியா, காலீஷியா, டார்ட்னல்ஸ் ஆகியவற்றை இணைத்துக் கொள்ளும் திட்டங்களைக் கொண்ட நாட்டின் நலன்களுக்கு மேலாகக் கருதியிருந்தால் விமோசனம் கிடைத்திருக்கும்; இந்த விஷயத்தில், மகத்தான ருஷ்யப் புரட்சியிலிருந்து, குறிப்பாக மார்ச் மாதத்திலிருந்து - அந்த மாதத்தில் சகல நாடுகளின் மக்களுக்கும் அரைமன துடன் ஒரு வேண்டுகோள் விடப்பட்டது - அனைத்து நாடுகளின் வங்கியதிபர்களைத் தூக்கி எறிதல் வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைப் பிரசுரித்து விட்ட அரசாங்கம் இந்த வங்கியதிபர்களுடன் லாபங்களையும் சலுகைகளையும் பங்கு போட்டுக் கொண்டிருந்தது; இதுதான் ராணுவத்தைச் சீர்கேடு செய்தது; இதனால்தான் ராணுவம் உறுதியாக நிற்க முடியவில்லை. (கர வெ அலி.)

க்ரிலென்கோவின் இந்த வேண்டுகோள் முதல் வேண்டு கோளாக இருக்கவில்லை; இது என் மனதில் ஆழமாகப் பட்டதால்தான் நான் இதை நினைவு கூருகிறேன்; இந்த வேண்டுகோள் விடப்பட்ட காலத்திலிருந்து நாம் ராணுவத்தைச் சீர்கெடச் செய்யவில்லை என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்; போர் முனையிலிருந்து பின் வாங்கக் கூடாது என்றும் எவ்வளவு விரைவில் அதிகாரம் கைப்பற்றப்படுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தை வைத்திருப்பது எளிதாக இருக்கும் என்றும் நாம் கூறினோம்; ஆகவே இப்போது, நாம் உள்நாட்டுப் போரை எதிர்க்கிறோம் எனவும் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சியை ஆதரிக்கிறோம்

எனவும் கூறுவது தகுதியற்றது; இது வெறுக்கத்தக்க அரட்டைப் பேச்சு. இந்தச் செய்தி கிராமப் புறங்களில் பரவும் போது, படிப்பாளிகளைப் போலன்றி அதிகப் போர் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களும் அட்டைக் கத்திகளை மட்டும் வீசுவது மிகவும் எளிது என்று தெரிந்தவர்களுமான அங்குள்ள போர்வீரர்களை அது அடையும் போது, “காலணிகள், உடைகளின்றி வேதனையுறும் உங்களுக்கு நாம் மிகவும் நெருக்கடியான காலத்தில் உதவி புரிந்தோம், உங்களை எதிரியைத் தாக்க அனுப்பினோம்” என்று இந்தப் போர்வீரர்களிடம் அவர்கள் எப்படிச் சொல்லத் துணிவார்கள்? ஆகவே அவர்கள் இப்பொழுது, “பரவாயில்லை. ராணுவம் இல்லை என்றால், ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி இருக்கும்” என்று சொல்கிறார்கள். உயர்தரத் தொழில் நுணுக்கச் சாதனங்களை உடைய படைக்கு எதிராக மக்களை அனுப்புதல் பெருங்குற்றம்; சோஷலிஸ்டுகள் என்ற முறையில் நாங்கள் அப்படியே சொல்லிக் கொடுத்தோம். உண்மையில் போர் பல படிப்பினைகளைத் தந்தது; மக்கள் இன்னலுற்றார்கள் என்பதை மாத்திரமல்ல, — மிகப் பெரிய தொழில் நுணுக்கச் சாதனங்கள், அமைப்பு, கட்டுப்பாடு, சிறந்த இயந்திரங்கள் இவற்றை உடையவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதையும் போர் நமக்குப் போதித்தது; இந்தப் போதனை மிகவும் அருமையானது. நவீன சமுதாயத்தில் இயந்திரங்கள் இல்லாமல், கட்டுப்பாடு இல்லாமல் வாழ்வது சாத்தியமல்ல என்றதும் நாம் உயர்தரத் தொழில் நுணுக்க முறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைய வேண்டும், இல்லாவிடில் நாம் நசுக்கப்படுவோம் என்றதுமான உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். பல ஆண்டுகள் மிக அதிக வேதனை அனுபவித்த விவசாயிகளுக்கு யுத்தம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிய படிப்பினை கிடைத்தது. கிராமப் புறத்துக் கூட்டங்களில் யாரேனும் வெறும் சொற்பொழிவாற்றச் செல்லும் போது, இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சி யாளர்களின் கட்சியினர் அங்கு செல்லும் போது அவர்களுக்குச் சரியான தண்டனை கிடைக்கும். (கர வெ அ லி.)

கம்கோவின் உரையிலிருந்து இன்னோர் எடுத்துக்காட்டு. (அவர் படிக்கிறார்.)

சில சமயங்களில் கேள்விகளை எழுப்புவது அதிசயிக்கத்

தக்க விதத்தில் எளிதாக இருக்கும்; இத்தகைய கேள்விகளைப் பற்றிய ஒரு மரியாதையற்ற, முரடான பழமொழி உண்டு; இந்தப் பழமொழியை நான் மாற்ற முடியாது என அஞ்சுகிறேன்; இதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்: பத்து அறிவாளிகள் மறுமொழி சொல்லக் கூடியவற்றை விட அதிகமான கேள்விகளை ஒரு முட்டாளால் கேட்க முடியும் என்ற பழமொழி இது. (கர வெ லி, ச த்த ம்.)

தோழர்களே, நான் படித்துக் காட்டிய மேற்கோளில், இந்த ஓய்வு நேரம் ஒரு வாரமோ, அல்லது இரண்டு வாரங்களோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ நீடிக்குமா என்ற கேள்விக்குப் பதிலுரைக்குமாறு எனக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. ஏதேனும் ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டத்திலோ, தொழிற்சாலையிலோ பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சியின் சார்பில் ஒரு நபர் இத்தகைய கேள்வியைக் கேட்பான் எனில் அவன் மக்களின் நகைப்புக்கு ஆளாகி விரட்டப் படுவான்; ஏனெனில் தெரியாத ஒன்றைக் குறித்துக் கேள்விகள் எழுப்புவதில் பொருளில்லை என்பதைக் கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். இது எந்தத் தொழிலாளிக்கும் எந்த விவசாயிக்கும் புரியும். (கர வெ லி.) மறுமொழி கட்டாயம் வேண்டும் என்று நீங்கள் வற்புறுத்தினால், பத்திரிகைகளில் எழுதியும் கூட்டங்களில் பேசியும் வரும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் ஒவ்வொருவனும் இந்தக் காலப் பகுதியின் அளவு எதைச் சார்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லலாம் என்று நான் பதில் அளிப்பேன். ஜப்பான் எப்பொழுது எத்தனை படைப் பிரிவுகளுடன் தாக்கும், எத்தகைய எதிர்ப்பு அதற்கு எதிர்ப்படும்; பின்லாந்திலும் உக்ரேனிலும் ஜெர்மானியர் எந்த அளவு சங்கடத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள்; எல்லா முனைகளிலும் தாக்குதல் எப்போது துவங்கும்; அது எவ்வாறு வளர்ச்சியடையும்; ஆஸ்திரியாவிலும் ஜெர்மனியிலும் உள்நாட்டுப் போராட்டம் எவ்வாறு நடக்கும் என்பன போன்ற இன்னும் பலவற்றைச் சார்ந்திருக்கிறது இது. (கர வெ லி.)

எனவே முக்கியமான கூட்டத்தில், ஓய்வு நேரம் எத்தனை நாள் நீடிக்கும் என்ற கேள்விக்குப் பதில் கொடுங்கள் என்று சிலர் வெற்றிப் பாவனையுடன் கேட்கும்

போது, மிக வேதனை கொடுக்கும் மூன்றாண்டுப் போருக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வார ஓய்வும் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று புரிந்து கொள்பவர்கள் அனைவரும் இப்படிப்பட்ட நபர்களைத் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் கூட்டங்களிலிருந்து துரத்தி விடுவார்கள் என்று நான் கூறுகிறேன். (க ர வெ ர லி.) நம் மீது இங்கு எத்தனை அவதூறுகள் சுமத்தப்பட்டாலும் சரி, வலதுசாரிகள், கிட்டத்தட்ட வலதுசாரிகள், இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள், காடேட்டுகள், மென்ஷிவிக்கு கள் இவர்கள் அனைவரும் நம் மீது சொரிந்து வந்த வசை மொழிகள் எல்லாம் நாளை திரட்டி வெளியிடப் பட்டால், அவற்றின் எடை பல டன்களுக்குச் சமமாக இருந்தாலுங்கூட, அவை யாவும் நமது போல்ஷிவிக் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த பத்தில் ஒன்பது பிரதிநிதிகள் கூறியதுடன் ஒப்பு நோக்கும் போது இறகு போல் லேசானதாகி விடும்; யுத்தம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும் என்றும் நாம் இப்போது இந்தக் குறுகிய கால ஓய்வைப் பெற்ற போது இது நமது படையின் நோயைப் போக்க உதவும் என்பதைப் பார்க்கிறோம் என்றும் அந்தப் பிரதிநிதிகள் சொன்னார்கள். விவசாயிகளின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றிலும், இந்த விஷயத்தில் அக்கறையுள்ளவன் ஒவ்வொருவனும் அறிந்ததைப் பத்தில் ஒன்பது பேர் மீண்டும் கூறுவார்கள்; ஏதாவது ஒரு வழியில் நாம் உதவி புரிய முடியும் என்றால் நாம் எந்த ஒரு நடைமுறை மதிப்புள்ள யோசனையையும் நிராகரித்ததில்லை, நிராகரிக்க மாட்டோம்.

நமக்குப் பன்னிரண்டு நாட்களுக்காவது ஓய்வு நேரம் கிடைத்தது என்பதற்காக நாம் புரட்சிகரமான வாய்ச் சொற்களையும் “பொதுஜன” அபிப்பிராயத்தையும் எதிர்க்கும் கொள்கைக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். கம்கோவும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் உங்களுடன் சரசம் ஆடிக்கொண்டு கண் சிமிட்டும் போது உங்களை நோக்கிக் கண் சிமிட்டி அவர்கள் காடேட்டுகளிடம், “நாங்கள் உங்களை முழு மனத்துடன் ஆதரிக்கிறோம்; இதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். (ஹாலில் ஒரு குரல் “இது பொய்” என்று கத்துகிறது.) இடதுசாரியினன் மட்டும் அல்ல, அதீத இடதுசாரியினன், அதிகபட்சவாதியான சோஷலிஸ்டு-

புரட்சியாளர்களின் பிரதிநிதி ஒருவன் சொல்லடுக்கைப் பற்றிப் பேசிய போது கௌரவத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாம் சொல்லடுக்குதான் என்று கூறினான். (“முற்றிலும் சரி” என்ற கூக்குரல்.) வலதுசாரிகளின் முகாமிலிருந்து “சரி” என்ற கூக்குரல் வருவது நிச்சயம். இந்தக் கூக்குரல் “இது பொய்” என்ற கூக்குரலைக் காட்டிலும் எனக்கு இனிமையாக இருக்கிறது; ஆனால் பின் சொன்ன கூக்குரலும் என்னை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. அவர்களிடம் சொல்லடுக்குப் பற்று இருப்பதாகத் தெளிவான, திட்டவாட்டமான நிரூபணங்களைக் கொடுக்காமல் நான் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டினால் அது வேறு விஷயம்; எனினும் நான் கற்பனையிலிருந்து அல்ல, உண்மை நடப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இரண்டு உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டி விட்டேன்.

1907ல் சக்கரவர்த்தி இரண்டாம் நிக்கலாயுக்கு விசுவாச மாய்ப் பணியாற்றுவதாக ஸ்தலீப்பினிடம் வாக்களிக்கும் போது சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் பிரதிநிதிகள் அதே நிலையில் இருந்தார்கள், அல்லவா? இதை நினைவு கூருங்கள். புரட்சியின் பல ஆண்டுகளில் நான் சிலவற்றைக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று நம்புகிறேன், எனவே துரோகம் இழைத்ததாக என் மீது குற்றம் சாட்டப்படும் போது முதலில் வரலாற்றின் படிப்பினைகளை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன். நாங்கள் வரலாற்றின் போக்கை மாற்ற விரும்பி, வரலாற்றின் போக்கு அல்ல, எங்கள் போக்குதான் மாறி விட்டது என்றால் எங்களைத் தூக்கிலிடுங்கள். வரலாற்றைப் பேச்சுகளின் மூலம் நம்ப வைக்க முடியாது, 1917 மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியில் நாம் தொழிலாளர் அமைப்புகளைக் கொண்டு வந்தது சரியாக இருந்தது என்பதை வரலாறு காட்டும்; இதற்குக் காரணம், நாம் வெறும் சொல்லடுக்குடன் திருப்தியடையாமல் யதார்த்த உண்மைகளைக் கண்டு அவற்றிலிருந்து வேண்டியதைக் கற்றுக்கொண்டோம் என்பதுதான்; நாம் போரில் ஈடுபட்டிருந்தால் ஏகாதிபத்தியத்திற்கே உதவியிருப்போம்; போக்குவரத்துச் சாதனங்களைத் தகர்த்திருப்போம், பெத்ரோகிராதை இழந்திருப்போம் என்பது இப்போது, மார்ச் 14-15ல் தெரிய வந்திருக்கிறது; ஆகவே சொல் விளையாட்டும் அட்டைக்

கத்தி வீச்சும் பயனற்றவை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் கம்கோவ் என்னிடம் வந்து, “இந்த ஓய்வு வெகு காலத்துக்கு நீடிக்குமா?” என்று கேட்கும் பொழுது அதற்குப் பதில் கூறுவது அசாத்தியமாகிறது, ஏனெனில் சர்வதேச ரீதியாகப் புறநிலையான புரட்சிகரமான சூழ்நிலை இருக்கவில்லை. தற்போது பிற்போக்குக்கு நீண்ட ஓய்வு நேரம் இருக்க முடியாது; ஏனெனில் எங்கும் யதார்த்த நிலை புரட்சிகரமாக உள்ளது, ஏனெனில் எங்கும் தொழிலாளிகள் கோபாவேசத்துடன் இருக்கிறார்கள், அவர்களது பொறுமை எல்லை மீறி விட்டது, போரால் அவர்களிடம் எல்லை மீறிய சோர்வு ஏற்பட்டு விட்டது; இது உண்மை. இந்த உண்மையிலிருந்து தப்புவது அசாத்தியமே, ஆகவே புரட்சி முன்னேறி வந்த போது நாமும் முன்னேறி வந்தோம் என்றும் அக்காலத்தில் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் தலையைத் தூக்கிக் கொண்டு நமக்குப் பின்னால் சென்றனர் என்றும் நான் நினைத்து வந்தேன். (க ர வெ ல லி.) ஆனால் தற்போது நம்மை விட மிகப் பெரிய சக்திக்கு முன் நாம் பின்வாங்க வேண்டிய காலகட்டம் தொடங்கி விட்டது. இது முற்றிலும் ஸ்தூலமான வர்ணனையே. இந்த விஷயத்தில் யாரும் என்னை மறுத்துக் கூற முடியாது. வரலாற்று வகை ஆய்வும் இதை நிச்சயமாக உறுதிப்படுத்தும். இதோ நமது மார்க்சியவாதி, சரியாகச் சொன்னால் ஏறத்தாழ மார்க்சியவாதி மார்த்தவ் கிராமப்புறத்துக் கூட்டம் குறித்து இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை, பத்திரிகைகள் மூடப்பட்டது குறித்து இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை; ஒடுக்கப்பட்டதும் ஏசப்பட்டதுமான பத்திரிகைகள் சோவியத் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க உதவியதால் மூடப்பட்டன என்பதைக் குறித்து ஜம்பம் பேசுவார்; இதைக் குறித்து அவர் இழிவாகப் பேசத் தவறுவதில்லை... (க ர வெ ல லி.) இதைப் பற்றி அவர் மௌனம் சாதிக்க மாட்டார். இத்தகைய விஷயங்களை அவர் உங்கள் முன் வைப்பார்; நாம் அக்டோபருக்குப் பிறகு வெற்றிப் பவனியாக முன்வந்தோம் என்பது உண்மையா இல்லையா என்ற என்னுடைய நேரடியான வரலாற்று ரீதியான கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க முயன்றால்... (வ ல து ப க் க த் தி லி ரு ந்து “இல்லை” என்ற கூ க் கு ர ல் க ள்.) நீங்கள்

“இல்லை” என்கிறீர்கள்; ஆனால் இவர்களனைவரும் “ஆம்” என்பார்கள். நாம் இப்போது உலக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வெற்றிப் பவனியாக முன்னேற முடியுமா என்று கேட்கிறேன். முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்கள் புரட்சியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வெளிப்படையான எளிய சொல்லடுக்கை நேருக்கு நேர் சொல்லும் போது, புரட்சியைப் படைக்கும் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் புரட்சி என்ற விவேகமுள்ள, கஷ்டம் நிறைந்த, சிக்கலான விஞ்ஞானத்தைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் போது நமது எதிரிகள், “கோழைகள், துரோகிகள், நீங்கள் கொடியைக் கைவிட்டு விட்டீர்கள்” என்று கத்துகிறார்கள், சொற்களின் உதவியோடு உண்மையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள், கைகளை ஆட்டுகிறார்கள். இல்லை. புரட்சிகளின் வரலாறுகள் எல்லாம் இத்தகைய புரட்சிகர சொற்சிலம்பப் பேர்வழிகள் பலரைக் கண்டிருக்கின்றன; தூர்நாற்றத்தையும் புகையையும் தவிர அவர்கள் எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. (கரவொலி.)

தோழர்களே, நான் எடுத்துக்காட்டிய இன்னோர் உதாரணம் நெப்போலியனால் நசுக்கப்பட்டதும் மானங்கெட்ட சமாதான உடன்பாடுகளையும் போர்களையும் மாறி மாறிக் கண்டதுமான ஜெர்மனியின் உதாரணமாகும். உடன்பாடுகளை நீண்டகாலம் அனுசரிக்கப் போகிறோமா என்று என்னிடம் கேட்கப்படுகிறது. நீங்கள் உடன்பாட்டை அனுசரிக்கப் போகிறீர்களா இல்லையா என்று மூன்று வயதுக் குழந்தை ஒன்று கேட்டிருந்தால் அது வேடிக்கையாகவும் வெகுளித்தனமாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்த வளர்ந்து விட்ட கம்கோவ் இதைக் கேட்கும் போது, வயதுவந்த தொழிலாளர்களிலும் விவசாயிகளிலும் ஒரு சிலர்தான் இந்தச் சிறுபிள்ளைத்தனத்தை நம்பலாம், ஆனால் பெரும்பாலோர் “பாசாங்கு செய்யாதீர்கள்” என்றே கூறுவார்கள். நான் எடுத்துக்காட்டியுள்ள வரலாற்று பூர்வமான உதாரணம் எதைக் குறிக்கிறது? படைகளை இழந்து விட்ட—இது பல தடவை நிகழ்ந்துள்ளது—மக்களின், தங்களுக்குள்ள முழு நிலப் பரப்பை இழந்து விட்ட நசுக்கப்பட்ட மக்களின், படையெடுப்பாளனுக்குப்

புதிய படையெடுப்புப் போர்களுக்கு உதவிப் படைகளைக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைப் போர்களை வரலாற்றிலிருந்து அகற்றி விட முடியாது, அவற்றை நீங்கள் சுரண்டி அழித்து விட முடியாது; இதைத்தான் என் உதாரணம் தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. “ஸ்பெயினில் புரட்சிப் போர்கள் நிகழத்தான் செய்தன” என்று கூறி—அவர் பேச்சின் சுருக்கெழுத்துக் குறிப்பை நான் படித்திருக்கிறேன்— இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளரான கம்கோவ் என்னை மறுத்துரைக்க முயலும் போது அவர் நான் கூறுவதையே ஊர்ஜிதம் செய்தார்; தம்மைத் தாமே தோற்கடித்தார். ஸ்பெயினும் ஜெர்மனியும் என் உதாரணம் சரி என்பதைக் காட்டுகின்றன; “நீங்கள் உடன்பாட்டை அனுசரிக்கப் போகிறீர்களா இல்லையா; இதை நீங்கள் மீறினால், எப்போது பிடிபடுவீர்கள்...?” என்ற அடிப்படையில் படையெடுப்புப் போர்களின் வரலாற்றுக் காலகட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது குழந்தைத்தனமாகும்; போராட்டத்தில் ஏற்படும் நிறுத்தத்தினாலும் சக்திகளின் விகிதத்தில் நடக்கும் மாற்றத்தினாலும் ஒவ்வொரு உடன் பாடும் உண்டாக்கப்படுகிறது என்றும் சில நாட்களுக்குள் தகர்க்கப் பெற்ற சமாதான உடன்பாடுகள் இருந்தன, ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு தகர்க்கப் பெற்ற சமாதான உடன்பாடுகள் இருந்தன, ஜெர்மனியும் ஸ்பெயினும் சமாதான உடன்பாடு செய்து சில மாதங்களில் அவற்றை மீறியதும் இப்படிப் பல முறை செய்து வந்ததுமான பல ஆண்டுக் காலகட்டங்கள் இருந்தன என்றும் போர் தொடுப்பது என்றால் என்ன என்பதை மக்கள் பல போர்களில் அறிந்து கொண்டார்கள் என்றும் வரலாறு சொல்கிறது. மற்ற மக்களை நசுக்குவதற்காக நெப் போலியன் ஜெர்மன் படைகளை நடத்திச் சென்ற போது அவற்றுக்குப் புரட்சிப் போர் பற்றிய போதனையளித்தான். இதுதான் வரலாற்றின் போக்கு.

தோழர்களே! நமது போல்ஷிவிக் கோஷ்டியினரில் பத்தில் ஒன்பது பேர் ஏற்றுக்கொண்ட முடிவை ருஷ்யாவின் வர்க்க உணர்வுள்ள உழைக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளில் பத்தில் ஒன்பது பகுதியினர் அங்கீகரிப்பார்கள் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன் என்பதை இதனால்தான் நான் கூறுகிறேன். (கர வெ லி.)

நான் உண்மையைக் கூறினேனா அல்லது தவறு செய்தேனா என்பதைச் சரிபார்க்க எங்களுக்கு ஒரு வழி இருக்கின்றது; நீங்கள், அனுப்பப்பட்டுள்ள இடங்களுக்குத் திரும்பும் போது ஸ்தல சோவியத்துகளுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பீர்கள், எங்கும் ஸ்தல முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்படும். இறுதியாக நான், “ஆத்திரமூட்டலுக்கு இரையாகாதீர்கள்” என்று கூறுகிறேன். (க ர வெ லி.) தாங்கள் எதைச் செய்கிறோம் என்பதைக் குறித்து முதலாளி வர்க்கத்துக்குத் தெரியும்; தாங்கள் ப்ஸ்கோவில் ஏன் குதூகலித்தோம், சில நாட்களுக்கு முன்னே ஒதெஸ்ஸாவில் ஏன் குதூகலித்தோம் என்பது விண்ணிச்சேன்கோ, உக்ரேனிய கேரென்ஸ்கி, த்ஸெரெத்தேலி, செர்னோவ் போன்ற முதலாளி வர்க்கத்துக்குத் தெரியும். பின்வாங்கி ஓடும் நலிவுற்ற படையை வைத்துக் கொண்டு போர் தொடுக்க முயன்று சோவியத் ஆட்சி தற்கால நிலைமையை மதிப்பிடுவதில் ஒரு பிரம்மாண்டமான ராஜதந்திரத் தவறைச் செய்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டதால்தான் குதூகலமுற்றனர். முதலாளி வர்க்கம் உங்களை யுத்தம் என்னும் பொறியில் சிக்க வைக்க முயல்கிறது. யுத்தத்தில் சில சமயம் தாக்க வேண்டும், சில சமயம் பின்வாங்கவும் வேண்டும். ஒவ்வொரு வீரனுக்கும் இது தெரியும். முதலாளி வர்க்கம் உங்களையும் எங்களையும் பொறியில் சிக்க வைக்க முயல்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். முதலாளிகள் அனைவரும் அவர்களை முழு மனதுடனோ, மனமின்றியோ ஆதரிப்பவர்களும் இந்தப் பொறியை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மிகக் கடுமையான தோல்விகளைத் தாங்கவும் மிகக் கஷ்டமான நிலைகளைச் சமாளிக்கவும் பின்வாங்கிக் கொண்டு ஓய்வு நேரத்தைப் பெறவும் ஆற்றலுடையவர்கள், காலம் நம் பக்கமுள்ளது. அதிகத் தீனி விழுங்கியவுடன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் வயிறு வெடிக்கும்; அவர்கள் வயிற்றில் புதிய ராட்சதன் உருவாகிறான்; நாம் விரும்புவதைக் காட்டிலும் அவன் மெதுவாக வளர்கிறான், இருந்தாலும் அவன் வளரத்தான் செய்வான்; அவன் நமது உதவிக்கு வருவான்; தனது முதலடியை அவன் கொடுக்கத் தொடங்குவதைப் பார்த்து நாம், பின்வாங்குவதற்கான காலம் முடிந்து விட்டது,

உலக சோஷலிசப் புரட்சி தாக்குதலை ஆரம்பித்து
வெற்றி பெறும் சகாப்தம் தொடங்குகிறது என்று சொல்
வோம். (நீண்ட நேரம் அடங்காமல் கொந்
தளிக்கிற கரவொலி.)

பிராவ்தா, இதழ் 49,
மார்ச் 19(6), 1918

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 112-121

**பிரேஸ்த் உடன்படிக்கை
உனர்ஜிதம் செய்யப்படுவது பற்றிய தீர்மானம்**

இந்த காங்கிரஸ் 1918 மார்ச் 3ந் தேதி பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்கில் நமது பிரதிநிதிகள் கைச்சாத்திட்ட சமாதான உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது (உனர்ஜிதம் செய்கிறது).

நம்மிடம் படையில்லாமல் இருப்பதன் காரணமாகவும் யுத்தத்தால் மக்கள் மிகப் பெரிய அளவிற்குச் சோர்வடைந்திருப்பதன் காரணமாகவும் அவர்களது இந்தக் கஷ்ட நிலையில் முதலாளி வர்க்கத்தினரும் முதலாளித்துவப் படிப்பாளிகளும் அவர்களுக்கு எவ்வித ஆதரவும் கொடுக்காமல் அதற்கு மாறாக, இந்தக் கஷ்ட நிலையைத் தங்கள் சுயநல வர்க்க நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சூழ்நிலையில் நம்ப முடியாத அளவு கடுமையான, கொள்ளைக்காரத்தனமான, மானக்கேடான இந்தச் சமாதானத்தைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்த மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டி, மக்கள் கமிஸார்களின் கவுன்சில் இவற்றின் செயல்கள் சரியானவை என்று இந்த காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கிறது.

ஜெர்மன் சமாதான நிபந்தனைகள் நம் மீது அப்பட்டமான இறுதியெச்சரிக்கையின் வடிவிலும் ஒளிவுமறைவில்லாத பலப்பிரயோகம் மூலமும் திணிக்கப்பட்டதால் இவை சம்பந்தமாக விரிவான விவாதம் நடத்த மறுத்து விட்ட சமாதான தூதுக்குழுவின் செயல்கள் சந்தேகத்துக் கிடமின்றிச் சரியானவை என்பதையும் இந்த காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கிறது.

உழைப்பாளி மக்களின் கட்டுப்பாட்டையும் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் மேம்படுத்துவதும் பொருள்களின் உற்பத்தி முழுவதையும் விநியோகம் முழுவதையும் முடிந்த அளவு பூர்ணமாக மேற்கொள்ளும் உறுதியான, நன்கமைந்த ஸ்தாபனங்களை நாடெங்கும் உருவாக்குவதும் மிகவும்

வேதனைப்படுத்தும் போரின் விளைகேடு என்ற முறையில் வரலாற்று ரீதியாகத் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும், அதே சமயம் சோஷலிசத்தின் முடிவான வெற்றிக்கும் சோஷலிச சமுதாயத்தின் அடித்தளங்கள் உறுதிபெறுவதற்கும் பிரதானத் தடையாக இருக்கும் குழப்பம், ஸ்தாபனக் குலைவு, பொருளாதார நாசம் இவற்றை எதிர்த்து ஈவிரக்க மின்றிப் போராடுவது என்ற தற்போதைய பிரதானமான, நேரடியான, அவசரமான கடமையை இந்த காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள், போர்வீரர்கள், விவசாயிகள் அனைவர்களிடமும் உழைக்கும் மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவர்களிடமும் மிகவும் ஊன்றி அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

இன்று, அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னால், ருஷ்யாவில் முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் அதிகாரம் முறியடிக்கப் பட்டதற்குப் பின்னால், எல்லா இரகசிய ஏகாதிபத்திய ஒப்பந்தங்களையும் நாம் கண்டனம் செய்து அவற்றைப் பகிரங்கப்படுத்திய பிறகு, அன்னியக் கடன்களை எல்லாம் நாம் ரத்தாக்கிய பிறகு, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் அரசாங்கம் விதிவிலக்கின்றிச் சகல நாடுகளின் மக்களுக்கும் நியாயமான சமாதானத்தைப் பிரேரேபித்த பிறகு, ஏகாதிபத்தியப் போரின் பிடியிலிருந்து தப்பித்து விட்ட ருஷ்யா மற்ற நாடுகளைச் சூறையாடுவதிலும் ஒடுக்குவதிலும் தனக்குப் பங்கில்லை என்று எடுத்துக் கூறும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளது.

கொள்ளைக்காரப் போர்களை ஒருமுகமாகக் கண்டனம் செய்துள்ள ருஷ்யாவின் சோவியத் கூட்டாட்சிக் குடியரசு, ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் எதுவும் நடத்தக் கூடிய எல்லாத் தாக்குதல்களையும் எதிர்த்து சோஷலிசத் தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது தனது உரிமையும் கடமையும் என்று கருதுகிறது.

எனவே நமது நாட்டின் பாதுகாப்புத் திறனைப் புனரமைத்து மேம்படுத்தவும், சோஷலிச மிலீஷியாவை அமைப்பது, இருபால்களையும் சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கும் வயதுவந்தவர்களுக்கும் சர்வப்பொதுவான ராணுவப் பயிற்சி கொடுப்பது என்ற அடிப்படையில் நாட்டின் ராணுவ வலிமையைப் புனரமைக்கவும் சகல சக்திகளையும் ஒன்று திரட்டுவது உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரதும் நிபந்தனை

யற்ற கடமை என்று இந்த காங்கிரஸ் கருதுகிறது.

முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தும் சோஷலிசத் திற்காகவும் போராடும் அனைத்து நாட்டுத் தொழிலாளர் களினுடைய சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டின் எல்லாக் கடமைத் பொறுப்புக்களையும் தீரமுடன் நிறைவேற்றியுள்ள சோவியத் ஆட்சி உலக சோஷலிச இயக்கத்தை வளப்படுத்தவும் முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்திலிருந்தும் கூலியடிமைத்தனத் திலிருந்தும் மனிதகுலத்தை விடுதலைக்கு இட்டு செல்லும் பாதையை உறுதிப்படுத்தவும் அதை விரைவாக்கவும் சோஷலிச சமுதாயத்தைப் படைக்கவும் மக்களிடையே நிலையான, நீதியான சமாதானத்தை நிறுவவும் தன்னால் இயன்றதை எல்லாம் செய்யும் என்று இந்த காங்கிரஸ் தனது பரிபூரணமான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறது.

சர்வதேசத் தொழிலாளர் புரட்சி நெடுந்தொலைவில் இல்லை என்பதையும் எல்லா நாடுகளையும் சார்ந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சோஷலிச இயக்கத்தை ஒடுக்க மிகமிக மிருகத்தனமான வழிகளைக் கையாளத் தயங்க மாட்டார்கள் என்றாலும் சோஷலிச பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முழுமையான வெற்றி உறுதியானது என்பதையும் இந்த காங்கிரஸ் மிகத் திடமாக நம்புகிறது.

1918 மார்ச் 13 அல்லது 14ல்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 122-123

**தொழிலாளர், விவசாயிகள்,
செஞ்சேனைப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட
மாஸ்கோ சோவியத்தில் நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து,
ஏப்ரல் 23, 1918**

நமது புரட்சியின் வாழ்வில் மிகமிகக் கடினமான, மிகமிகக் கஷ்டமான காலகட்டம் தொடங்கியுள்ளது என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன். நம் முன் உள்ள கடமை என்னவெனில் புதிய ஆக்கபூர்வமான வேலையில் பயன்படுத்தும்படி எல்லாச் சக்திகளையும் எஃகு உறுதியோடு ஒருமுனைப்படுத்திக் கொள்வதாகும்; ஏனென்றால் மிகத்திடமான மனோ தைரியமும் உழைப்பிற்கான கட்டுப்பாடும் மட்டுமே இதுவரை தனது பிரம்மாண்டமான புரட்சிப் பணியில் தனியாக இருந்திருக்கிற புரட்சிகரமான ரஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கத்தால் விடுதலை பெறும் காலம் வரை, அதாவது சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம் நமது உதவிக்கு வரும் வரையில், தாக்குப் பிடிக்க முடியும்.

நாம் முன்னேறி வந்துள்ள ஒரு புரட்சிகரத் தொழிலாளி வர்க்கப் படைப் பகுதியினர்; இதற்குக் காரணம் நாம் மற்ற தொழிலாளர்களை விட மேம்பட்டவர்கள் என்பதோ, ரஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் இதர நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது என்பதோ அல்ல; மாறாக உலகிலேயே மிகவும் பின்தங்கி நிற்கும் நாடுகளில் ஒன்றாக நம் நாடு இருப்பது ஒன்றே. நாம் கடைசியாகவும் முடிவாகவும் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள், கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் பிரம்மாண்டமான வலுவைச் சார்ந்து நிற்கும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைத் தகர்த்து முறியடிக்கும் போதுதான் இறுதி வெற்றியை அடைந்தவர்கள் ஆவோம். இதர நாடுகளில், உலக முழுதிலுமுள்ள தொழிலாளர்களுடன் சேர்ந்து நின்றே இந்த வெற்றியை நாம் பெறுவோம்.

வரலாற்றுச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் பிரேஸ்தில் நாம் கடுமையான சமாதானம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ள நேரிட்டது; எந்தத் தருணத்திலும் நம்மை

நோக்கி எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் தாவி வரும், புரட்சி யின் எண்ணற்ற விரோதிகள் இந்தச் சமாதானத்தைத் துரோகத்தனமாக மீறலாம் என்ற உண்மையை நாம் மறைக்கவில்லை; தற்போதைக்கு இந்த விரோதிகளை எதிர்த்துத் தீவிரமாகப் போராடும் சக்தி நமக்கில்லை. இப்பொழுது சர்வதேசக் கொள்ளைக்கார ஏகாதிபத் தியத்தை எதிர்த்துத் தீவிரமான, வெளிப்படையான, ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் நடத்தலாம் என்று உங் களை அறைகூவியழைக்கும் எவரும் மக்களுக்கு எதிராகத் துரோகம் செய்பவர்கள், விரும்பியோ, விரும்பாமலோ ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஏதேனும் ஒரு கோஷ்டியின் கையாட்களாக, ஏஜெண்டுகளாக இருப்பவர்கள் என்பதை மனதில் இருத்த வேண்டும். சமீப காலத்தில் நாம் அனு சரித்து வந்துள்ள செயல்தந்திரத்தை எதிர்ப்பவர்கள் அனை வரும்—அவர்கள் மிகமிக “இடதுசாரி” அல்லது அதீத இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொண்டாலும் சரி—மோசமான புரட்சிக்காரர்களே, ஏன், அவர்கள் புரட்சிக்காரர்கள் அல்லவே அல்ல என்றும் நான் கூட்டிச் சொல்லுவேன். (க ர வெ லி.)

ஏப்ரல் 24, 1918ல்
பிராவ்தா, இதழ் 79ல்,
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக்
கமிட்டியின் இஸ்வேஸ்தியா,
இதழ் 81ல் வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 234-235

அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் கூட்டத்தில்
 சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிக் கடமைகள் பற்றிச்
 சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து,
 ஏப்ரல் 29, 1918

குட்டி முதலாளி வர்க்க முகாமிலுள்ள நமது விரோதி
 கள் நமக்கு எதிராக நடத்தும் போராட்டத்தின் பிரதான
 அரங்கு உள்நாட்டுக் கொள்கை, பொருளாதார நிர்மாணம்
 என்ற துறைகளாகும்; ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு சோஷ
 லிசப் பொருளாதாரத்தை நிறுவுவதற்காகப் பாட்டாளி
 வர்க்கம் வெளியிடும் உத்தரவுகள், நடத்தும் முயற்சிகள்
 இவை அனைத்திற்கும் குழிபறிப்பதே அவர்களுடைய
 ஆயுதம். இந்த விஷயத்தில் குட்டி முதலாளித்துவ சக்தி
 கள்—சிறு உடைமையாளர்கள், கட்டற்ற சுயநலமுடையவர்
 கள் ஆகியோரின் சக்திகள்—பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
 உறுதியான விரோதியாகச் செயல்படுகின்றன.

நாம் புரட்சியின் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் குட்டி முத
 லாளி வர்க்கத்தின் நடத்தையைக் காட்டும் வரைப்படத்
 தைத் தீட்டினால் குட்டி முதலாளிகள் நம்மிடமிருந்து
 மிக விரைவாக விலகிச் செல்வதைக் காணலாம்; இயல்
 பாகவே, இந்த முகாமில் இன்றைய உடனடி நடைமுறைக்
 கடமைகளுக்குப் பிரதான எதிர்ப்பு—அந்த வார்த்தையின்
 சரியான பொருளில்—இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்
 கிறோம்; நம்முடன் கோட்பாடு அளவில் உடன்பாடு
 கொள்ள மறுக்காத நபர்களின் எதிர்ப்பு இது; சில பிரச்
 சினைகளில் நம்மை விமர்சனம் செய்யும் அதே பொழுதில்
 அதிமுக்கியமான பல பிரச்சினைகளில் ஆதரவு காட்டும்
 நபர்களின் எதிர்ப்பு இது; ஆதரவுடன் இணைந்த எதிர்ப்பு
 இது.

இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் வெளியீடு
 களில், ஸ்நாமியா த்ருதா பத்திரிகையின் ஏப்ரல் 25ந் தேதிய

இதழில் நான் பார்த்த அறிக்கைகளைப் போன்றவற்றைப் பார்த்தால் நாம் ஆச்சரியப்பட மாட்டோம். அது எழுதுவதாவது: “வலதுசாரி போல்ஷிவிக்குகள் ஊர்ஜிதவாதிகள்” (அது எவ்வளவு வெறுக்கத்தக்க கேலிப் பெயர்). இந்தப் போர் விரும்பிகளுக்கு இதற்கு எதிரான கேலிப் பெயரைக் கொடுத்தால் என்ன நடக்கும்? அது குறைந்த அளவு வெறுக்கத்தக்கதாக இருக்குமா? போல்ஷிவிசத்தில் இத்தகைய போக்குகள் எதிர்ப்படும் போது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏப்ரல் 25ந் தேதி நம்மைப் பற்றிய ஓர் அரசியல் வருணனையைக் கொடுத்த பத்திரிகையின் ஆய்வுரைகளை நான் பார்க்க நேர்ந்தது. இந்த ஆய்வுரையைப் படித்ததும் இதை “இடது சாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” பத்திரிகையான கம்யூனிஸ்டின் எழுத்தாளர்கள் எழுதினர் என்று நான் நினைத்தேன்— அந்த அளவுக்கு அவற்றிலுள்ள கருத்துக்கள் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” கருத்துக்களை நினைவூட்டின. ஆனால் நான் ஏமாந்து விட்டேன்; ஏனெனில் இது வ்பெரியோத்”⁹ என்ற செய்தித்தாளில் வெளியான இசூவின் ஆய்வுரையாக இருந்தது. (சிரிப்பு, கரவொலி.)

தொழில்களே, ஸ்நாமியா த்ருதா பத்திரிகைக்கும் போல்ஷிவிசத்தின் ஒரு விசேஷப் போக்குக்கும் அல்லது கேரென்ஸ்கியுடன் கூட்டணியை ஆதரிக்கும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த கட்சியின், எந்தக் கட்சியில் த்ஸெரெத்தேலி முதலாளி வர்க்கத்துடன் சமரசத்துக்கு வரப் பாடுபட்டானோ அந்தக் கட்சியின் வரையறைக்குட்பட்ட மென்ஷிவிக் ஆய்வுரைகளுக்குமுள்ள ஒருமைப்பாடு போன்ற அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை நாம் பார்க்க நேரும் போது, “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” குழு, புதிய சஞ்சிகை இவற்றின் பக்கத்திலிருந்து வரும் தாக்குதல்களை உரித்து வைத்தது போன்ற தாக்குதல்களை நாம் கேட்க நேரும் போது இதில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பது நிச்சயம். இதில் இந்தத் தாக்குதல்களின் உண்மையான பொருள் மீது ஒளி வீசும் ஒன்று இருக்கிறது; இந்தத் தாக்குதல்கள் கவனம் செலுத்தத்தக்கவை, இங்கே சில மக்களோடு விவாதம் செய்து கொண்டு சோவியத் ஆட்சியின் பிரதானக் கடமைகளை மதிப்பிடும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது; இந்த விவாதம் சுவாரசியம் நிறைந்தது, ஏனென்றால் இங்கே நம்மிடம்

இருப்பது மார்க்சியத் தத்துவமே; புரட்சியினுடைய நிகழ்ச்சி களின் முக்கியத்துவத்தையும் உண்மையைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும் விருப்பத்தையும் நாம் இங்கே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்; இங்கே விவாதத்தின் அடிப்படை என்னவெனில் சோஷலிசத்தின் பால் உள்ள விசுவாசமும் தனிப்பட்ட நபர்கள், குழுக்கள், போக்குகளின் அபிப்பிராயப்படி முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடும் பாட்டாளி வர்க்கம் எந்தப் பிழைகளைச் செய்தாலும் சரி, முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்திலும் நிற்க வேண்டுமென்ற திடமான முடிவும் ஆகும்.

இந்த மக்களுடன் விவாதிப்பது சுவாரசியம் நிறைந்தது என்று சொல்லும் போது இந்தச் சுவாரசியமான விவாதம் வெறும் சொற்போர் அல்ல, தற்போதைய நிலைமையின் அதிமுக்கியமான, அடிப்படையான பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதம் நடக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் திசையில்தான் விவாதங்கள் நடக்கின்றன என்பது தற்செயலான விஷயமல்ல. இந்தத் திசையில்தான் இப்பொழுது அடிப்படையான கடமை, பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் கடமை, உண்மையில் இருக்கிறது; இந்தக் கடமை ருஷ்யாவின் இன்றைய நிலைமைகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது; மிகவும் வேறுபட்ட பல குட்டி முதலாளித்துவப் போக்குகள் இருப்பினும் கூட இந்தக் கடமை எல்லாவிதத்திலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; இந்த விஷயத்தில் நாம் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று பாட்டாளி வர்க்கம் தனக்குத் தானே சொல்வது அத்தியாவசியமாகும்; ஏனெனில் முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிந்து, பிறகு முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு அனைத்தையும் தகர்த்து விட்ட சோஷலிசப் புரட்சி நம் முன் முதன்முதலில் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்டுப்பாடு, உழைப்பாளி மக்களின் ஒழுங்கமைப்பு, முற்றிலும் காரிய ரீதியாகவும் பெருந்தொழிலின் நலன்களைத் தெரிந்து கொண்டும் வேலையை அணுகும் திறமை இவை பற்றிய பிரச்சினைகளை உறுதியோடு வைக்கிறது; இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் நடைமுறையில் தீர்வு காண வேண்டும்; இல்லையேல் அது தோல்வியை ஏற்க நேரிடும். இங்குதான் சோஷலிசப் புரட்சியின் பிரதானமான, உண்மையான கஷ்டம் இருக்கிறது. இதனால்தான்

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” கோஷ்டியினுடைய பிரதி நிதிகளுடன் விவாதங்களை நடத்துவது அவ்வளவு சுவாரசிய மானது, இந்தச் சொல்லின் வரலாற்று ரீதியான, அரசியல் ரீதியான பொருளில் அவ்வளவு முக்கியமானதாகிறது. இருந்த போதிலும் அவர்களது நிலையையும் தத்துவத் தையும் எடுத்துப் பரிசீலித்தால் அதில் குட்டி முதலாளி வர்க்க ஊசலாட்டங்களைத் தவிர வேறு எதையும் நாம் பார்ப்பதில்லை என்று நான் மீண்டும் கூறுகிறேன்; இதை இப்பொழுது நிரூபிக்கப் போகிறேன். “இடதுசாரிக் கம்யூ னிஸ்டுகளின்” கோஷ்டியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் – அவர்கள் தங்களை எந்தப் பேரில் அழைத்துக் கொண்டாலும் சரி – முதன்முதலில் தங்களுடைய ஆய்வுரைகளுக்கு எதிராகத் தாக்குதல் தொடுக்கின்றனர். அவர்களது கருத்துக்கள் சாராம்சத்தில் மார்ச் மாதத் துவக்க முதலே போல்ஷிவிக் வட்டங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவை மிகப் பெரும்பாலோருக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்றே நான் கருதுகிறேன். பல அரசியல் வெளியீடுகளில் அக்கறை காட் டாத எஞ்சியவர்களும் சோவியத்துகளின் கடைசி அகில ருஷ்ய மாநாட்டில் ஏற்பட்ட விவாதங்களின் காரணமாக அவற்றைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும், அவற்றைப் பற்றிப் பேசியிருக்க வேண்டும்.

எனவே சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி முழு திலும் வலதுசாரி முகாமிலும் மில்யுக்கோவ் முதல் மார்த் தவ் வரை உள்ள முதலாளிகளின் முகாமிலும் நாம் இப் பொழுது பார்ப்பதைத்தான் அவர்கள் ஆய்வுரைகளிலும் முதன்மையாகப் பார்க்கிறோம். ருஷ்யா ஒரு வல்லரசு என்ற நிலையிலிருந்து வீழ்ச்சியடைந்ததன் காரணமாக வும் அது ஒரு பழைய நாட்டிலிருந்து, ஒடுக்கும் அரசிலிருந்து ஒடுக்கப்படும் நாடாக மாறியதன் காரணமாகவும் சோஷலி சத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதை, தொடங்கி விட்ட சோஷலிசப் புரட்சி இவற்றிலுள்ள கஷ்டங்களை மேற் கொள்வதில் பயன் உண்டா, ஓர் அரசு என்ற முறையில், தேசிய சுதந்திரமுள்ள ஒரு நாடு என்ற முறையில் நமது தேசம் மிகவும் கடினமான நிலைமைகளுக்கு உள்ளாவதில் பயன் உண்டா என்ற பிரச்சினைக்கு ஏட்டளவில் அல்ல, நடைமுறையில் தீர்வு காண வேண்டியிருப்பதன் காரண மாகவும் இந்த மக்கள் அனைவருக்கும் ருஷ்யாவின் நிலை

மையிலுள்ள இப்பொழுதைய கஷ்டங்கள் மிகவும் வேதனை தருவனவாகும்.

இங்கு இரு சாராரிடையே மிகவும் ஆழமான வேறு பாடு இருக்கிறது. ஒரு சாரார் முதலாளி வர்க்கத்தை போலவே அரசின் சுதந்திரமும் தன்னுரிமையும் என்றால் ஒரு லட்சியம், ஒரு எல்லை என்றும் எல்லாவற்றிலும் புனிதமான இந்த எல்லையை மீறக் கூடாது என்றும் அப்படி மீறுவது சோஷலிசத்தின் மறுப்பு என்றும் கருதுகிறார்கள். மற்றொரு சாரார், உலகைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வெறிபிடித்த படுகொலையின் சகாப்தத்தில் முன்பு ஒடுக்கும் நாடுகள் என்று கருதப்பட்டு வந்த பல நாடுகள் கடுமையான தோல்விகளை அனுபவிக்காமல் சோஷலிசப் புரட்சி முன்னேற முடியாது என்று கருதுகிறார்கள். எனவே மனிதகுலத்திற்கு எவ்வளவு வேதனை தருவதாக இருந்தாலும் இது போன்ற சோதனைகளை ஏற்பதற்கு சோஷலிஸ்டுகள், வர்க்க உணர்வுள்ள சோஷலிஸ்டுகள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் பெரிதும் ஏற்க முடியாத இந்த அடிப்படையின் மீதுதான் அவர்களுக்கிடையே மிக அதிகமான ஊசலாட்டங்கள் காணப்பட்டன. இந்த அடிப்படையின் மீதுதான் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குள்” பெரிய அளவு ஊசலாட்டம் இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஏப்ரல் 4ந் தேதி நம்முடன் விவாதஞ்செய்து ஏப்ரல் 20ந் தேதி தாங்கள் வெளியிட்ட ஆய்வுரைகளில் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சமாதானப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள்.

சமாதானப் பிரச்சினை பற்றி மதிப்பீடு செய்யும் விஷயத்தில் மிக அதிகமான கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் அவர்கள், சமாதானம் சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த மக்களினுடைய மனநிலையின் வெளித்தோற்றமே என்று நிரூபிக்க முயல்கிறார்கள்.

சமாதான உடன்பாட்டிற்கு 12 பேர் எதிர்ப்பு, 28 பேர் சாதகம் என்று அவர்கள் தங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கும் போது அவர்களது வாதங்கள் மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கின்றன. புள்ளிவிவரங்களைத் திரட்ட

வேண்டுமெனில் ஒன்றரை மாதங்களுக்கு முன் நடந்த வாக்களிப்பை விடச் சமீப கால விவரங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? இந்த வாக்களிப்பிற்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், ஆரோக்கியமாயுள்ள தென்பகுதிகள் சமாதானத்தை எதிர்த்து இருந்தனவென்றும் சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த, தொழில் துறையில் பலவீனமடைந்த வடக்குப் பகுதிகள் மட்டுமே சமாதானத்தை ஆதரித்தனவென்றும் கூறுவதற்கு முன்னால் அகில உக்ரேனிய சோவியத்துகளின் காங்கிரசில் நடந்த வாக்களிப்பை நினைவு கூர வேண்டாமா? அகில ருஷ்ய சோவியத்துகளின் காங்கிரசில் மிகப் பெரும்பான்மையான கோஷ்டிகள் சமாதானத்திற்குச் சாதகமாக வாக்களித்தன என்பதையும் புத்தில் ஒருவர் கூடச் சமாதானத்திற்கு எதிராக வாக்களிக்கவில்லை என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? புள்ளிவிவரங்களை நினைவு கூர்ந்து அவற்றிற்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதெனில் அரசியல் வாக்களிப்பை அதன் முழுமையிலும் பார்க்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான், குறிப்பிட்ட கோஷங்களை மண்பாடமாகப் படித்து அவற்றை வணங்கி வந்த கட்சிகள் குட்டி முதலாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்தில் இருந்தன என்பதையும் உழைக்கும் மக்கள், சுரண்டப்பட்ட மக்கள், தொழிலாளர்கள், படைவீரர்கள், விவசாயிகள் சமாதானத்தை நிராகரிக்கவில்லை என்பதையும் நீங்கள் உடனே பார்ப்பீர்கள்.

இப்போது, சமாதானத்தைப் பற்றிய நிலையை விமர்சனம் செய்வதோடு, சோர்வுற்ற, வர்க்கச் சார்பிழந்த மக்கள்தாம் இதை நிறைவேற்றினர் என்று சொல்லப்படும் போது, வர்க்கச் சார்பிழந்த படிப்பாளிகளே சமாதானத்திற்கு எதிராக இருந்தார்கள் என்பதை நாம் தெளிவாகப் பார்க்கும் போது, நிகழ்ச்சிகள், நான் பத்திரிகைகளில் படிப்பது போல, மதிப்பீடு செய்யப்படும் போது, இவையெல்லாம் சமாதானம் செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினையில் நமது கட்சியிலுள்ள பெரும்பான்மையினர் கருதுவது முற்றிலும் சரி எனக் காட்டுகின்றன; இதனால் பயனொன்று மில்லை, எல்லா ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் ஏற்கெனவே நமக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்து நம்மை எப்படிகும் நசுக்கி விடுவார்கள், நம்மை அவமானப்படுத்துவார்கள்

என்றெல்லாம் நம்மிடம் சொல்லப்பட்ட போதிலும் நாம் சமாதானத்தைச் செய்து கொண்டோம். இது அவர்களுக்கு மானக்கேடானதாக மட்டுமல்ல, பயனற்றதாகவும் தோன்றியது. நமக்கு ஓய்வு கிடைக்காது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்வதேச உறவுகள் எப்படி அமையும் என்பதை அறிவது சாத்தியமல்ல என்றும் ஆனால் ஏகாதிபத்திய விரோதிகள் ஒருவனோடு ஒருவன் போராடுகின்றனர் என்றும் நாம் பதில் அளித்தோம்; நிகழ்ச்சிகள் இதனை ஊர்ஜிதம் செய்தன; பொதுவாகக் கம்யூனிசக் கருத்தோட்டத்தைத் தழுவிய போதிலும் தத்துவத்திலும் கோட்பாட்டிலும் நமது எதிராளிகளான இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் கோஷ்டி இதனை மொத்தத்தில் அங்கீகரித்தது.

இந்த ஒரே ஒரு சொற்றொடர் நமது செயல்தந்திரம் சரியானது என்று முற்றாக அங்கீகரிப்பதாகும்; சமாதானப் பிரச்சினையில் உள்ள ஊசலாட்டங்களை முற்றாகக் கண்டனம் செய்வதாகும்; இந்த ஊசலாட்டங்களே நம்மிடமிருந்து நமது ஆதரவாளர்களில் ஒரு பகுதியை—இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சியிலுள்ள பகுதியினரை மட்டுமல்ல, நமது கட்சியில் இருந்த, இருக்கிற, நிச்சயமாக இருக்கும் பகுதியினரையும், தங்களுடைய ஊசலாட்டங்களில் இந்த ஊசலாட்டங்களின் ஊற்றுக்கண்ணை மிகத் தெளிவாகக் காண்பிக்கிற இந்தப் பகுதியினரையும் கூட—விரட்டியடித்தன. ஆம், நாம் பெற்ற சமாதானம் மிகவும் ஸ்திரமற்றது; நமக்குக் கிடைத்த ஓய்விற்கு மேற்கு, கிழக்கு நாடுகளால் எந்த நாளும் பங்கமேற்படலாம், —இதைக் குறித்து எவ்வித ஐயமுமில்லை; நமது சர்வதேச நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியாக இருப்பதால் மேற்கத்தியப் புரட்சி முதிர்ச்சியுறும் வரை, எத்தனை நாள் முடியுமோ அத்தனை காலம் சமாளிக்க நமது பலம் அனைத்தையும் ஈடுபடுத்த வேண்டும்; மேலையப் புரட்சி நாம் எதிர்பார்த்ததை விட, நாம் விரும்பியதை விட மிகவும் மந்த கதியில் முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; ஆனால் அது சந்தேகத்துக்கிடமின்றி முதிர்ச்சியுற்று வருகிறது; அது மேலும், மேலும் அதிகமான எரிபொருள்களை உறிஞ்சிக் கொண்டும் திரட்டிக் கொண்டும் இருக்கிறது.

உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரு தனிப் படைப்

பகுதி என்ற முறையில் நாம் முதன்முதலாக முன்னேறிச் செல்கிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்தப் படைப் பகுதி ஏனையவற்றை விட மேலும் வலுவாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதல்ல. இல்லை, இந்தப் படைப் பகுதி மற்றவற்றை விட மோசமானது, பலவீனமானது, குறையுள்ள ஒழுங்கமைப்பை உடையது; ஆனால் சிறந்த ஒழுங்கமைப்புடைய படைப் பகுதி முதலில் செயலில் இறங்கி, அதைத் தொடர்ந்து அவ்வளவு சிறப்புடன் விளங்காத ஒழுங்கமைப்புடைய படைப் பகுதியும் பிறகு மூன்றாந்தர ஒழுங்கமைப்புடைய படைப் பகுதியும் சென்றால், நாம் இஷ்டபூர்வமாக சோஷலிசப் புரட்சியின் ஆதரவாளர்களாக இருப்போம்; ஆனால் நிலைமைகள் ஏட்டில் இருப்பதைப் போல் இல்லாததனாலும் முன்னேறியுள்ள படைப் பகுதிக்கு மற்ற படைப் பகுதிகளின் ஆதரவு கிடைக்காத தனாலும் நமது புரட்சியின் கதி அதோகதிதான் என்று பலரைப் போலக் கருதுவது மடமையின் சிகரம், சடங்குப் பற்றாகும். மாறாக, நாம் கூறுவதாவது: இல்லை, நமது கடமை பொதுவான ஒழுங்கமைப்பை மாற்றுவது; நாம் தனியாக இருக்கிறோம்; ஆகவே நமது கடமை என்னவென்றால் புரட்சியைப் பேணிப் பாதுகாப்பது, மற்ற நாடுகளில் புரட்சி முதிர்ச்சியடையும் வரை, மற்ற படைப் பகுதிகள் நம்மோடு வந்து சேரும் வரை சோஷலிசத்தின் கோட்டையை, அது எவ்வளவு பலவீனமாகவும் சிறிதாகவும் இருந்தாலும் சரி, காப்பாற்றுவது ஆகும். ஆனால் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள சோஷலிசப் படைப் பகுதிகளை வரலாறு தானே வரிசைக் கிரமத்திலும் திட்டத்திற்கு ஏற்பவும் செயல்பட வைப்பதற்காகக் காத்திருப்பவர்கள் புரட்சி என்னவென்பதை அறியாமல் இருக்கிறார்கள் அல்லது, மடமை காரணமாக, சோஷலிசப் புரட்சிக்கு ஆதரவளிக்க மறுக்கிறார்கள்.

ருஷ்யாவில் நமக்கு உறுதியான நிலை இருக்கிறது என்பதையும் சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்கான படைபலம் நம்மிடம் இல்லை என்பதையும் நாம் கண்டறிந்து நிரூபித்ததும் நமது கடமை ஒன்றே ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும்; நமது செயல்தந்திரம் காலத்திற்கேற்ற சாகசம், காத்திருத்தல், பின்வாங்குதல் இவற்றை உபயோகிக்கிற செயல்தந்திரமாக இருக்க வேண்டும். இந்தச் சொற்கள்

எல்லோரும் விரும்புவன அல்ல என்பதும் அவற்றை வேண்டிய முறையில் புரட்டிக் “கூட்டணி” என்ற சொல்லுடன் இணைத்தால் இங்கு அக்கறையூட்டும் ஒப்பிடல் களுக்கும் விதவிதமான கண்டிப்புகளுக்கும் எல்லாவித நகைப்புக்களுக்கும் பரந்த வழியொன்று திறக்கிறது என்பதும் எனக்கு மிகவும் நன்றாகத் தெரியும்; ஆனால் நமது வலதுசாரி எதிரிகளான முதலாளிகளும் நமது நேற்றைய இடதுசாரி நண்பர்களான இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் நமது—இதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையிருக்கிறது—நேற்றைய, இன்றைய, நாளைய நண்பர்களான “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளும்” இதன் மீது எத்தனை கேலிப் பாணங்களைத் தொடுத்தாலும் சரி, தங்களுடைய குட்டி முதலாளித்துவ ஊசலாட்டங்களுக்கு எத்தகைய ருசுக்களைக் காட்டினாலும் சரி, இந்த உண்மைகளை அவர்களால் மறுக்க முடியாது. நாம் கூறியது சரி என்று நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்து விட்டன: நமக்கு ஓய்வு கிடைத்ததற்குக் காரணம் மேற்கில் ஏகாதிபத்தியப் படுகொலை தொடர்வதும் தூரக் கிழக்கில் ஏகாதிபத்தியப் போட்டி மேலும் விரிவாக வளர்வதும் ஆகும்; இதுதான் சோவியத் குடியரசு, தற்போதைக்கு அது தொங்குபறிவில் இருப்பினும், தொடர்ந்து நிலவுவதன் காரணமாகும். நம்மைப் பாதுகாக்கப் போவது காகிதத்துண்டோ, சமாதான உடன்பாடோ, நாம் ஜப்பானுடன் போரிட விரும்பவில்லை என்ற விஷயமோ அல்ல; ஜப்பான் உடன்பாடுகள், சம்பிரதாயங்கள் இவற்றைச் சட்டை செய்யாமல் நம்மைக் கொள்ளையடிக்கிறது என்பது உண்மையே; நம்மைப் பாதுகாக்கப் போவது காகித ஒப்பந்தமோ, “சமாதான நிலையோ” அல்ல என்பது நிச்சயம்; மேற்குப் பகுதியில் இரு ஏகாதிபத்திய “இராட்சதர்கள்” தொடர்ந்து போராடுவதும் நமது பொறுமையும் மட்டுமே நம்மைக் காப்பாற்றும். கோடிக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட பலங்களைத்தான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையான மார்க்சியப் படிப்பினையை, ருஷ்யப் புரட்சியால் கண்கூடாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட படிப்பினையை நாம் மறந்து விடவில்லை; இதற்குக் குறைந்த எதுவும் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெற முடியாது; இதற்குக் குறைந்த

எதையும் அரசியல் எவ்வித முக்கியத்துவமும் பெறாத பரிமாணம் என விட்டுவிடுகிறது; இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் சர்வதேசப் புரட்சியை நாம் பார்க்கும் போது விஷயம் தெட்டத்தெளிவானது: ஒரு பின்தங்கிய நாடு, அதன் விரோதி சீரழிந்த காரணத்தாலும் அதன் முதலாளி வர்க்கம் ஒழுங்கமைப்பின்றி இருந்ததினாலும் எளிதாகப் புரட்சியைத் தொடங்கலாம்; ஆனால் புரட்சியைத் தொடர்ந்து நடத்த லட்ச மடங்கு அதிகமான முன்ஜாக்கிரதை, கவனம், பொறுமை தேவைப்படுகின்றன. மேற்கு ஐரோப்பாவில் இது வேறுவிதமாக இருக்கும்; அங்கு புரட்சியைத் தொடங்குவது அளவிட முடியாதபடி கடினம், ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அளவிட முடியாதபடி எளிது. அது அப்படியே இருக்க வேண்டும்; ஏனென்றால் அங்கு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒழுங்கமைப்பும் ஒருமைப்பாடும் ஒப்பிட முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளன. நாம் தனியாக இருக்கும் வரையில், எல்லாப் பலங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்: நம்மை எல்லாக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப் போகும் ஐரோப்பியப் புரட்சி வெடிக்கும் வரை நமக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது; இந்த வழி என்னவென்றால் சர்வதேச ஏகாதிபத்திய இராட்சதர்களின் போராட்டம் தொடர்ந்து நடப்பதே; இந்த வாய்ப்பைச் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்து பல வாரங்களாகச் சமாளித்து விட்டோம்; ஆனால் நாளையே இது தகர்க்கப்படலாம். எனவே நமது முடிவு: நமது வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் மார்ச் மாதத்தில் நாம் தொடங்கி விட்டதை, சாகசங்கள் செய்தல், பின்வாங்குதல், காத்திருத்தல் என்ற சொற்களால் குறிப்பிடப்படுபவற்றை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். இந்த இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்ட் புத்திரிகையில் “தீவிரமான வெளிநாட்டுக் கொள்கை” என்ற சொற்கள் எதிர்ப்படும் போது, சோஷலிசத் தாய்நாட்டின் பாதுகாப்பு என்ற சொற்கள் நகைப்பை வெளியிட உத்தேசிக்கப்படும் மேற்கோள் குறிகளுக்கிடையில் போடப்படும் போது நான் இப்படித்தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்: இந்தப் பேர்வழிகள் மேலை நாட்டுப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நிலை பற்றி எதையுமே புரிந்து கொள்ளவில்லை. “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” என்று

தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக் கொள்ளும் இவர்கள் தங்களுடைய சொந்த அமைப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளப் புரட்சியை ஒரு மார்க்கமாகக் கருதும் ஊசலாடும் குட்டி முதலாளிகளின் கருத்தோட்டத்திற்கே செல்கிறார்கள். ருஷ்யச் சக்திகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று கருதும் எந்த ஒரு ருஷ்யனும் வெறும் பைத்தியக்காரனே என்பதைச் சர்வதேச உறவுகள் தெட்டத்தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மேலை நாடுகளில் புரட்சி இன்னும் முதிர்ச்சியுற்று வருகிற போது, அது நேற்றை விட இன்று விரைவாக முதிர்ச்சியுற்று வந்த போதிலும், நமது கடமை இதுவே: பலம் குறைந்திருந்த போதிலும் முன்னணிக்கு வந்து விட்ட படைப் பகுதியான நாம் வென்று பெற்றுள்ள நிலைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக எல்லாச் சக்திகளையும் திரட்டவும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் சாதகமாகப் பயன்படுத்தவும் வேண்டும். மற்ற யோசனைகள் யாவும் இதற்குக் கீழ்ப்பட வேண்டும்: சர்வதேச ஏகாதிபத்தியம் நமக்கு எதிராக ஒன்றுசேரும் தருணத்தைச் சில வாரங்களுக்கு ஒத்திப்போட நமக்குக் கிடைத்துள்ள வாய்ப்பைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; இந்த வழியில் நாம் செயல்பட்டால் ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள வர்க்க உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் ஏற்கும் பாதையில் நாம் முன்னேறுவோம்; பிரான்ஸ், பிரிட்டன் போன்ற நாடுகள் பல நூற்றாண்டுகளாக உணர்ந்து வந்த படிப்பினையை நாம் 1905க்குப் பிறகு மட்டும் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்; முதலாளிகள் ஒன்றுசேர்ந்துள்ள சுதந்திர சமூகத்தில் புரட்சியின் வளர்ச்சி மிக மந்தமாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்; இத்தகைய சக்திகளுக்கு எதிராக, எழுந்துள்ள ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, பிரிட்டிஷ் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் நாம் தோளோடு தோள் பொருந்த நிற்கையில் பிரசாரம் என்று அழைக்க உண்மையில் தகுதியுள்ளதைச் செய்யப் போகும் ஒரு கிளர்ச்சிக் கழகத்தை நிறுவ வேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அந்த நாள் வரையில், அது எவ்வளவு துயரந்தருவதாய் இருந்தாலும், புரட்சி சம்பிரதாயங்களுக்கு அது எவ்வளவு முரண்பட்டிருந்தாலும் காத்திருத்தல்,

சாகசம், பின்வாங்கல் என்ற செயல்தந்திரத்தை விட வேறு வழி கிடையாது.

நமக்கு வெளிநாட்டு சர்வதேசக் கொள்கை இல்லை என்று சிலர் கூறும் போது நான் சொல்லுகிறேன்: வேறு எந்தக் கொள்கையும் உணர்ந்தோ, உணராமலோ ஓர் ஆத்திரமூட்டுப் பாத்திரத்தில் கொண்டு போய் விட்டு ருஷ்யாவைச் ச்ஹென்கேலி அல்லது செமியோனவ் போன்ற ஏகாதிபத்திய வாதிகளினுடைய கூட்டணியின் ஒரு கருவியாக்கி விடுகின்றது.

சோஷலிசப் படைகளின் அணிகளிலிருந்து நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக வெட்டப்பட்டு, இதர நாடுகளில் சோஷலிசப் புரட்சி நம் உதவிக்கு வரும் வரை காத்திருக்க நிர்ப்பந்திக் கப்பட்ட ஒரு சோஷலிசப் படைப் பகுதியாக நமது இடத்தில் இருந்து கொண்டு, சகிப்பும் பொறுமையும் காட்டிப் பெரிய தேசிய, அரசியல் அவமானங்களையும் கஷ்டநஷ்டங்களையும் ஏற்பது எவ்வளவோ மேல் என்று நாம் கூறுகிறோம். சோஷலிசப் புரட்சி நமது உதவிக்கு வருகிறது. அது மெதுவாக வருகிறது என்றாலும் வரத்தான் செய்கிறது. மேலை நாடுகளில் நடைபெற்று வரும் போர் முன்னைவிட அதிகமாக மக்களைப் புரட்சிகரமாக்குகிறது, எழுச்சியின் நேரத்தை நெருங்கச் செய்கிறது.

இதுவரை நடத்தப்பெற்றுள்ள பிரசாரம், ஏகாதிபத்தியப் போர் நாடுகளைப் பிடிப்பதற்கான, பாதகமான, மிகப் பிற்போக்கான போர் என்று கூறி வந்தது. லட்சோப லட்சம் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் போர்வீரர்கள் படுகொலையில் ஈடுபட்டிருக்கிற மேற்குப் போர்முனையில் நாம் எதிர்பார்த்ததை விட மெதுவான கதியில் புரட்சி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாலும் அது முன்னைவிட விரைவில் முதிர்ச்சி யுறுவது தவிர்க்க முடியாதது என்பது சரி என்று இப்போது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

நான் உத்தேசித்ததை விட அதிகமாக வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பற்றி விளக்கியுள்ளேன்; இதில் நம் முன் இரு பிரதான பாதைகள் இருப்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கலாம் என்று தோன்றுகிறது; அவற்றில் ஒன்று பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பாதை; இது சோஷலிசப் புரட்சிதான் நமக்கு மிக அருமையானது, எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது எனவும் அது மேலை நாடுகளில்

விரைவில் வெடிக்குமா என்பதை கணக்கில் எடுக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது. மற்றொன்று — முதலாளித்துவப் பாதை. அது, வல்லரசுத் தன்மையும் தேசிய சுதந்திரமும் தனக்கு மிக அருமையானது, எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது என்று கூறுகிறது.

முதல் தடவையாக
அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக்
கமிட்டியின் 4வது கூட்டத்தின்
நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள், மாஸ்கோ
என்ற புத்தகத்தில்
1920ல் வெளியிடப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 246-254

“இடதுசாரி” சிறுபிள்ளைத்தனமும் குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவமும்

என்ற கட்டுரையிலிருந்து

“இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” ஒரு சிறு குழு தமது கம்யூனிஸ்ட் (இதழ் 1, 1918 ஏப்ரல் 20) என்கிற பத்திரிகையையும் தங்களுடைய “ஆய்வுரைகளையும்” வெளியிட்டிருப்பது நான் சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடிப் பணிகள் பற்றிய சிறு நூலில் வெளியிட்ட கருத்துக்களைத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகிறது. சில சமயங்களில் “இடதுசாரிக்” கோஷங்களால் மறைக்கப்படுகிற குட்டி முதலாளித்துவ ஒழுங்கினத்தைத் தாங்கி ஆதரிப்பதன் படுமோசமான வெகுளித்தனத்துக்கு அரசியல் இலக்கியத்தில் இதை விட நல்ல ஊர்ஜிதம் இருக்க முடியாது. “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” வாதங்களுக்குப் பதில் சொல்வது பயனுள்ளதாகும், அவசியமாகும்; காரணம், இவை, நாம் கடந்து சென்று கொண்டிருக்கும் காலப் பகுதிக்கே உரித்தானவை. மிகத் தெளிவுடன் அவை இந்தக் காலப் பகுதியின் “மையக் கூறின்” எதிர்மறையான பக்கத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன. அவை அறிவூட்டுவதாக உள்ளன; காரணம், நாம் யாரைப் பற்றிப் பேசுகிறோமோ அவர்கள் இந்தக் காலப் பகுதியைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியவர்களில் மிகச் சிறந்தவர்கள்; அதே தவறான கருத்துக்களின் சாதாரணப் பிரதிநிதிகளாகிய இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களை விட அறிவிலும் விசுவாசத்திலும் எவ்வளவோ உயரத்தில் நிற்பவர்கள்.

1

ஓர் அரசியல் பரிமாணம், அல்லது ஓர் அரசியல் பாத்திரம் வகிக்க உரிமை கோரும் ஒரு குழு என்கிற வகையில் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்” குழு தனது “தற்கால நிலைமை பற்றிய ஆய்வுரைகளை” முன்வைத்துள்ளது. தன்னுடைய கருத்துக்களுக்கும் போர்த்தந்திரங்

களுக்கும் அடிப்படையாயிருக்கிற கோட்பாடுகளைப் பற்றி ஒரு கோர்வையான, முழுமையான விளக்கவுரை தருவது ஒரு நல்ல மார்க்சிய வழக்கமாகும். இந்த நல்ல மார்க்சிய வழக்கம் நம்முடைய “இடதுசாரிகள்” புரிந்த தவறை வெளிப்படுத்த உதவியுள்ளது; காரணம், உணர்ச்சிகரமாகப் பேசாமல் வாதமிட முயல்கிற வெறும் முயற்சியே அவர்களது வாதங்களின் தவறை அம்பலப்படுத்துகிறது.

முதன்முதலாக ஒருவருடைய கவனத்தில் பதிவது என்னவெனில், பிரேஸ்த் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது சரியா, தப்பா என்கிற பழைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக அமோகமாகக் கிடைக்கும் மறைவான குறிப்புகளும் ஜாடைச் சொற்களும் தட்டிக் கழித்தல்களும் தான். “இடதுசாரிகள்” இப்பிரச்சினையைத் துலக்கமான வழியிலே வைக்கத் தைரியம் கொள்வதில்லை, கோமாளித்தனமான முறையிலே இப்படியும் அப்படியுமாகப் புரள்கிறார்கள்; வாதத்துக்கு மேல் வாதமாக அடுக்குகிறார்கள்; காரணங்களைத் தேடிப் பிடிக்கிறார்கள்; “ஒரு பக்கத்தில் பார்த்தால்” அப்படி இருக்கக் கூடும், ஆனால் “இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால்” அப்படி அல்லாமலும் இருக்கக் கூடும் என்று வாதிடுகிறார்கள்; அவர்களின் சிந்தனைகள் எல்லா விவகாரங்களையும் விடாது தொட்டுத் தொட்டு அலை கின்றன; தங்களைத் தாங்களே தோற்கடித்துக் கொள்வதைக் காணாமலிருக்க எப்போதும் முயன்ற வண்ணம் இருக்கிறார்கள். “இடதுசாரிகள்” புள்ளிவிவரங்களை மேற்கோள் காட்டுவதில் மிகவும் எச்சரிக்கையாயுள்ளனர்: கட்சி காங்கிரசிலே சமாதானத்துக்கு எதிராகப் பன்னிரண்டு ஓட்டுகளும் சாதகமாக இருபத்தெட்டும் விழுந்தன என்று கவனமாகச் சொல்லுகிறார்கள், ஆனால் சோவியத்துகளின் காங்கிரசிலுள்ள போல்ஷிவிக் குழுவின் கூட்டத்தில் பதிவான பல நூற்றுக்கணக்கான ஓட்டுகளில் தங்களுக்குப் பத்தில் ஒரு பங்குக்கும் குறைவாகத்தான் கிடைத்தது என்கிற விஷயத்தைக் குறிப்பிடாமல் ஜாக்கிரதையாகத் தவிர்த்து விடுகிறார்கள். “களைத்துப் போன, வர்க்கச் சார்பு இழந்த பேர்வழிகளால்” சமாதானம் செய்து கொள்ளப்பட்டது, ஆனால் “பொருளாதார வாழ்வில் அதிக உயிராற்றலும் ரொட்டி சப்ளை மேலும் உறுதியாகவும் உள்ள தெற்கத்தியப் பிராந்தியங்களின் தொழிலாளர்

களும் விவசாயிகளும்” அதை எதிர்த்தார்கள் என்னும் ஒரு “தத்துவத்தைப்” புனைந்திருக்கிறார்கள்... இதைப் பற்றிச் சிரிக்காமல் வேறென்ன செய்ய முடியும்? சமாதானத் திற்கு ஆதரவாக அகில உக்ரேனிய சோவியத்துகள் காங்கிரசின் ஓட்டெடுப்பு முடிவு பற்றியோ, சமாதானத் துக்கு எதிராக இருந்த ருஷ்யாவிலுள்ள தனி மாதிரி வகைப்பட்ட குட்டி முதலாளித்துவ, வர்க்கச் சார்பு இழந்த அரசியல் பலபட்டடையின் (இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின்) சமுதாய, வர்க்கத் தன்மை பற்றியோ ஒரு வார்த்தை இல்லை. அறவே சிறுபிள்ளைத் தனமான முறையிலே வேடிக்கையான “விஞ்ஞான” விளக்கங்கள் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய திவாலான நிலையை மறைக்கவும் உண்மைகளை மறைக்கவும் முயல் கிறார்கள்; அவற்றை வெறுமனே மறுபரிசீலனை செய்தாலே போதும்—கட்சியிலுள்ள வர்க்கச் சார்பு இழந்த, அறிவுஜீவி இயல்பான “சிறந்த பகுதியே”, உயர்ந்தோர் குழுவே புரட்சிகரமான குட்டி முதலாளித்துவ வாய்ச்சொற்களால் புனைந்த கோஷங்களைக் கொண்டு சமாதானத்தை எதிர்த்தது என்றும் சமாதானத்தை மேற்கொண்டவர்கள் திரளான தொழிலாளர்களும் சுரண்டப்பட்ட விவசாயிகளும் தான் என்றும் காட்டி விடும்.

போர், சமாதானம் குறித்த பிரச்சினை பற்றிய “இடதுசாரிகளின்” மேற்சொன்ன எல்லாப் பிரகடனங் களையும் மழுப்பல்களையும் மீறிக் கொண்டு பச்சையான, அப்பட்டமான உண்மை வெளிப்படுகிறது. “சமாதான முடிவு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சர்வதேச அளவில் பேரம் செய்து கொள்ளப் பார்த்த முயற்சிகளைத் தற்சமயத்துக்கு பலவீனப்படுத்தியுள்ளது” என்று ஆய்வுரைகளின் ஆசிரியர்கள் ஒத்துக்கொள்ளக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் (இதை “இடதுசாரிகள்” தவறாக வரையறுக்கிறார்கள், ஆனால் தவறுகளைக் குறிக்க இது இடமல்ல). “சமாதான முடிவு ஏற் கெனவே ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளிடையேயுள்ள மோதல் களை மேலும் கடுமையாக்கி விட்டிருக்கிறது.”

ஆம், இது உண்மை. இது நிர்ணயமான உட்பொருள் கொண்ட விஷயம். எனவேதான், சமாதானம் செய்து கொள்வதை எதிர்த்தவர்கள் தன்னறிவின்றி ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் கைப்பாவைகளாக இருந்தார்கள், ஏகாதிபத்

தியவாதிகள் அவர்களுக்காக விரித்த வலையில் போய் விழுந்தார்கள். ஏனெனில், சில நாடுகளைத் தழுவிய சர்வதேச சோஷலிசப் புரட்சி வெடிக்கும் வரை, அது வளர்ந்து சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தையே வீழ்த்தும் அளவுக்குப் போதிய பலம் பெறும் வரை ஒரு நாட்டில் (குறிப்பாக ஒரு பிற்பட்ட நாட்டில்) வெற்றி பெற்ற சோஷலிஸ்டுகளின் நேரடியான கடமை ஏகாதிபத்திய அசுரர்களுடன் போரிட ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதே. சோஷலிஸ்டுகளின் கடமை சண்டையைத் தவிர்க்க முயல்வதும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளிடையேயுள்ள மோதல்கள் அவர்களை மேலும் அதிகமாகப் பலவீனப்படுத்தும் வரை, மற்ற நாடுகளில் புரட்சி இன்னமும் அதிகமாக நெருங்கி வரும்படி செய்கிற வரை காத்திருப்பதே ஆகும். நமது “இடதுசாரிகள்” இந்தச் சாதாரண உண்மையை ஜனவரியிலும் பிப்ரவரியிலும் மார்ச்சிலும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இப்போதும் கூட அவர்கள் இதைப் பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொள்ள அஞ்சுகிறார்கள். எனினும், “ஒரு புறத்தில் அதை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும், மறு புறத்தில் இதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும்” என்கிற குழப்பமான வாதத்தின் மூலமாக அது வெளிச்சத்துக்கு வரவே செய்கிறது.

“இடதுசாரிகள்” தம்முடைய ஆய்வுரைகளில் எழுதுவதாவது:

“வரப் போகும் வசந்தகாலத்திலும் கோடைகாலத்திலும் ஏகாதிபத்திய அமைப்பின் வீழ்ச்சி தொடங்கியே தீர வேண்டும். போரின் இன்றைய கட்டத்தில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வெற்றி கிடைக்குமேயானால் இந்த வீழ்ச்சி ஒத்திப் போடப்படுவது மட்டுமே நடக்க முடியும். ஆனால், பிறகு அது இன்னும் அதிகத் தீவிரமான வடிவங்களிலே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும்.”

இந்த வரையறுப்பு விஞ்ஞானத்தோடு விளையாடுகிற போதிலும் இன்னும் அதிகச் சிறுபிள்ளைத்தனமான முறையிலே தவறானது. எந்த ஆண்டில், வசந்தகாலத்திலா, கோடைக்காலத்திலா, இலையுதிர்காலத்திலா, பனிக்காலத்திலா “வீழ்ச்சி தொடங்க வேண்டும்” என்று நிர்ணயிக்க

முடிகிற ஒன்றே என்ற பொருளிலே விஞ்ஞானத்தைப்
 “புரிந்து கொள்வது” குழந்தைகளின் இயல்புதானே!

உறுதியாக அறிய முடியாததை உறுதியாக அறிய முயலும் நகைப்புக்கிடமான, வீணான முயற்சிகள் இவை. ஒரு “அமைப்பின்” ஏதாவதொருவகை வீழ்ச்சி எப்பொழுது “தொடங்கித் தீர வேண்டும்” என்று எந்தப் பொறுப்புள்ள அரசியல்வாதியும் என்றைக்கும் சொல்ல மாட்டான் (அதிலும் அந்த அமைப்பின் வீழ்ச்சி ஏற்கெனவே தொடங்கி விட்டது, எந்தெந்தக் குறிப்பிட்ட நாடுகளில் எந்தத் தருணத்தில் புரட்சி வெடிக்கும் என்பது இன்று பிரச்சினை ஆகியிருக்கும்). இந்தச் சிறுபிள்ளைத்தனமான ஏலாத வரையறுப்பினூடே ஒரு மறுக்க முடியாத உண்மை முட்டிக் கொண்டு வெளிப்படுகிறது: அதாவது, மேலும் முன்னேறிய பிற நாடுகளில் புரட்சியின் எழுச்சிகள், ஒரு மாதத்துக்கோ ஒன்றரை மாதத்துக்கோ முன்பு இருந்ததை விட, இன்று, சமாதானம் செய்து கொண்டதைத் தொடர்ந்து வந்த “ஓய்வின்” தொடக்கத்திற்குப் பிறகுள்ள ஒரு மாதத்தில் மேலும் நெருங்கி வந்திருக்கின்றன என்பதே.

இதற்கு என்ன பொருள்?

சமாதான ஆதரவாளர்களின் நிலை முற்றிலும் சரி, வரலாற்றின் போக்கு அவர்களின் நிலையை நியாயப்படுத்தி இருக்கிறது என்பதே இதன் பொருள். சக்திகளின் ஒப்பு நிலையை ஒருவன் கணக்கிடத் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும், சோஷலிசம் இன்னும் பலவீனமாக இருக்கையில், போரிடும் வாய்ப்புக்கள் சோஷலிசத்துக்கு எதிரானவையாக வெளிப்படையாக இருக்கையில் சோஷலிசத்துக்கு எதிரான சண்டையை ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு மேலும் சுலபமாக்கித் தருவதன் மூலம் ஒருவன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவக் கூடாது என்று படாடோபப் பிரியர்களின் மண்டையிலே உறைக்கும்படி அவர்கள் அடித்துச் சொல்லி வந்தது சரிதான்.

ஆனால், நமது “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் — இவர்கள் தங்களைப் “பாட்டாளி வர்க்கக்” கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும் கூட அழைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; காரணம், பாட்டாளி வர்க்கத் தன்மை இவர்களிடமிருப்பது மிகக் குறைவே, குட்டி முதலாளித்துவத் தன்மையே நிறைய இருக்கிறது — சக்திகளின் ஒப்புநிலையைப் பற்றி,

அதைக் கணக்கிடுவது பற்றி சிந்திக்கச் சக்தியற்றிருக்கிறார்கள். இதுதான் மார்க்சியத்தின், மார்க்சியப் போர்த்தந்திரத்தின் மையக் கூறு ஆனால் இவர்கள்,

“...ஒரு செயலற்ற ‘சமாதான மனோபாவத்தில்’ மக்கள் திரள் உறுதியாக ஊறியிருக்கிறது என்பது அரசியல் நிலைமையின் ஒரு புறநிலை உண்மையாகும்...”

என்கிற “பெருமிதமான” சொற்களைக் கொண்டு அந்த “மையக் கூறை” ஆணவ அவமதிப்புடன் ஒதுக்கித் தள்ளி விடுகிறார்கள்.

முத்தான சொல்! மூன்றாண்டுகள் நடந்த, ஒரு மிகமிக வேதனை நிறைந்த, பிற்போக்கான போருக்குப் பிறகு, சோவியத் ஆட்சியின் காரணத்தாலும் வெறும் வாய்ச்சொல் வீச்சில் என்றைக்கும் இறங்காத அதன் சரியான போர்த்தந்திரத்தின் உதவியாலும் மக்கள் ஒரு மிகமிகக் குறுகியகால, நிலையற்ற, போதவே போதாத ஓய்வைப் பெற்றார்கள். ஆனால், “இடதுசாரி” அறிவுஜீவிக் குழந்தைகளோ, “ஒரு செயலற்ற (!!!???) சமாதான மனோபாவம் மக்கள் திரளினிடையே (???) உறுதியாக ஊறியிருக்கிறது (!!!)” என்று தன் மீது தானே மோகங் கொண்ட ஒரு நார்ட்ஸீசின்⁶⁰ அதி மினுக்கோடு, ஆழ்ந்த ரீதியிலே பிரகடனப்படுத்துகிறார்கள். “இடதுசாரிகளின்” பத்திரிகையை அல்லது சஞ்சிகையைக் கம்யூனிஸ்ட் என்று அழைப்பதற்குப் பதிலாக ஷ்லாஹ்டிச் என்றுதான் அழைத்திருக்க வேண்டும் என்று கட்சி காங்கிரசில் நான் சொன்னது சரிதானே இல்லையா?*

உழைக்கிற, சுரண்டப்படுகிற மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் மனோபாவத்தையும் கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்சமாவது புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கம்யூனிஸ்டு “சமாதான மனோபாவம்” “செயலற்றது” என்று பிரகடனம் செய்து, அட்டைக் கத்தியைச் சுழற்றி, அதுவே “செயல் புரிவது” என்று நம்புகிற ஒரு பிரபுவின் அல்லது ஷ்லாஹ்டிச்சின் மனோபாவத்தோடு கூடிய இனமாதிரியான வர்க்கச் சார்பு இழந்த, குட்டி முதலாளித்துவ அறிவுஜீவியின்

* இத்தொகுப்பு, பக்கம் 137ஐப் பார்க்க. — ப.ந்.

கருத்து நிலைக்கு இறங்கி விட முடியுமா? ஏனெனில், மூன்றாண்டு காலமாக நடந்த படுகொலையால் முற்றாகக் களைத்துப் போன மக்கள் ஓய்வு இன்றி சண்டை போட்டுக் கொண்டேயிருக்க முடியாது, மேலும் யுத்தத்தை தேச அளவிலே நடத்த முடியாவிட்டால் அதுவே அடிக்கடி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இரும்பனைய கட்டுப்பாட்டுக்குப் பதிலாகச் சிறு உடைமையாளர்களுக்கே உரித்தான சிதைவு மனோபாவத்தைத்தான் உண்டாக்குகிறது என்கிற, எல்லோருக்கும் தெரிந்த, உக்ரேனில் நடக்கும் யுத்தம் இதற்கு இன்னொரு கூடுதலான சான்றாகப் பயன்பட்டுள்ள உண்மையை நமது “இடதுசாரிகள்” புறக்கணிக்கிற போது அட்டைக் கத்தியைத்தான் சுழற்றி வீசுகிறார்கள். நமது “இடதுசாரிகளுக்குப்” பாட்டாளி வர்க்க இரும்புக் கட்டுப்பாடு பற்றியும் அது எப்படி சாதிக்கப்படுகிறது என்பது பற்றியும் ஒன்றுமே தெரியாது, அவர்கள் வர்க்கச் சார்பு இழந்த குட்டி முதலாளித்துவ அறிவுஜீவியின் மனோபாவத்தில் முற்றாக ஊறிப் போயிருக்கிறார்கள் என்று கம்யூனிஸ்ட் சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு பக்கமும் புலப்படுத்துகிறது.

2

யுத்தத்தைப் பற்றிய “இடதுசாரிகளின்” இந்த வாய்ச்சொற்கள் எல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமான ஆர்வப் பேச்சுதான் என்றும் அவை சென்ற காலத்தைப் பற்றியவை ஆதலால் அரசியல் உட்பொருளின் சாயல் எதுவும் இல்லாதவை என்றும் ஒருவேளை சொல்ல முடியுமா? நமது “இடதுசாரிகளைத்” தாங்கி ஆதரிக்கும் வகையில் சிலர் முன்வைக்கும் வாதம் இது. ஆனால் இது தவறு. அரசியல் தலைமைக்கு வர விரும்புகிறவர்கள் அரசியல் கடமைகளைப் பற்றி தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கத் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும்; இந்தத் திறனில்லாமை “இடதுசாரிகளை” ஓர் ஊசலாட்டமான கொள்கையைப் பிரசாரம் செய்யும் முதுகெலும்பற்ற பிரசாரகர்களாக மாற்றி விடுகிறது; இந்தக் கொள்கைக்குப் புறநிலையில் ஒரேயொரு விளைவுதான் இருக்க முடியும், அதாவது “இடதுசாரிகள்” தங்களுடைய ஊசலாட்டத்தின் மூலமாக, வெளிப்படையாகத் தனக்குப்

பாதகமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு போரில் இறங்குமாறு ருஷ்ய சோவியத் குடியரசுக்கு ஆத்திரமூட்டி விட ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவி வருகிறார்கள், நம்மை ஒரு கண்ணியில் இழுத்துச் சிக்க வைக்க அவர்கள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு உதவி வருகிறார்கள். இதைக் கேளுங்கள்:

“...சர்வதேசப் புரட்சிப் பாதையைக் கைவிடுவதன் மூலம், தொடர்ச்சியாகப் போரிடுவதைத் தவிர்ப்பது மூலம், சர்வதேச மூலதனத்தின் நிர்ப்பந்தத்துக்குப் பணிந்து கொடுப்பது மூலம், ‘உள்நாட்டு மூலதனத்துக்குச்’ சலுகைகள் கொடுப்பது மூலம் ருஷ்யாவின் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி ‘தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்ள’ முடியாது.

“இந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்க்கையில், சர்வதேசப் புரட்சிப் பிரசாரத்தைச் சொல்லாலும் செயலாலும் ஒன்றுபடுத்துகிற ஒரு திண்ணமான வர்க்க சர்வதேசக் கொள்கையை மேற்கொள்வதும் சர்வதேச சோஷலிசத் தோடு (சர்வதேச முதலாளி வர்க்கத்தோடு அல்ல) இருக்கும் உள்ளாந்த தொடர்பைப் பலப்படுத்துவதும் அவசியமாகும்...”

உள்நாட்டுக் கொள்கை மீது இங்கு தாக்குதல்கள் தொடுக்கப்பட்டிருப்பதைத் தனியாகப் பார்ப்போம். ஆனால் வெளிநாட்டுக் கொள்கைத் துறை பற்றிய அட்டகாசமான, வெறியாட்டமான வாய்ச்சொல் வீச்சையும்—செய்கைகளில் பயந்தாங்கொள்ளித்தனத்தையும் பரிசீலியுங்கள். ஏகாதிபத்திய ஆத்திரமூட்டலுக்குக் கருவியாக இருக்க விரும்பாதவர்கள், அதன் கண்ணியில் சிக்கிவிட விரும்பாதவர்கள் எல்லோரும் கட்டாயமாக இன்று கடைப்பிடிக்க வேண்டிய போர்த்தந்திரங்கள் என்ன? இந்தக் கேள்விக்கு ஒவ்வொரு அரசியல் வாதியும் ஒரு தெளிவான, நேரான பதில் கொடுத்துத் தீர வேண்டும். நம் கட்சியின் பதில் நன்கு தெரிந்ததே: இந்தத் தருணத்தில் நாம் பின்வாங்க வேண்டும், சண்டையைத் தவிர்க்க வேண்டும். நமது “இடதுசாரிகள்” இதை மறுத்துச் சொல்லத் தைரியமின்றி, ஒரு “திண்ணமான வர்க்க சர்வதேசக் கொள்கை” என்று மனம் போன போக்கில் கூறுகிறார்கள்!!

இது மக்களை ஏமாற்றுவதாகும். இப்போது சண்டை போட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினால் அதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள். இப்போது பின்வாங்கக் கூடாது என்று நீங்கள் விரும்பினால் அதையும் பகிரங்கமாகச் சொல்லுங்கள். இல்லையெல், உங்களுடைய புறநிலைப் பாத்திரம் உங்களை ஏகாதிபத்திய ஆத்திரமூட்டலுக்குரிய ஒரு கருவியாக ஆக்கும். மேலும், உங்களுடைய அகநிலை “மனோபாவம்” ஜன்னி வெறி கொண்ட குட்டி முதலாளிக்கு உரியது; அவன் இறுமாந்து நடப்பான், வீறாப்புடன் பேசுவான், ஆனால், ஒழுங்காகவே பின்வாங்குவதிலும் பின்வாங்க முயல்வதிலும் பாட்டாளியின் நிலை சரி என்பது அவனுக்கு ஊகமாகத் தெரியும். நமக்குப் பலமில்லாததால் நாம் (மேற்கத்திய, கிழக்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு முன்னே) பின்வாங்கித் தீர வேண்டும், உரால் பிரதேசம் வரைக்கும் கூட பின்வாங்கித் தீர வேண்டும் என்று பாட்டாளி விவாதிப்பது சரி என்று அவனுக்கு ஊகமாகப் புரியும்; ஏனெனில் மேற்கே புரட்சி பக்குவப்பட்டு வருகையில் நமக்குச் சாதகமான ஒரே வாய்ப்பு இதில்தான் உள்ளது; மேற்கே புரட்சி “வசந்தகாலத்திலோ, கோடைக்காலத்திலோ” தொடங்க வேண்டுமென்று “கட்டாயம்” ஒன்று மில்லை (“இடதுசாரிகளின்” வெற்றுப் பேச்சு இருந்த போதிலும் சரி), ஆனால் அது ஒவ்வொரு மாதமும் மேலும் மேலும் நெருங்கி வந்து கொண்டே இருக்கிறது, அது நிகழ்வதற்குரிய சாத்தியப்பாடு அதிகமாகி வருகிறது.

“இடதுசாரிகளுக்கு” அவர்களுக்கே “சொந்தமான” கொள்கை ஏதுமில்லை. இப்போது பின்வாங்கத் தேவையில்லை என்று பிரகடனம் செய்ய அவர்களுக்குத் தைரியம் கிடையாது. அவர்கள் இப்படியும் அப்படியும் புரள்கிறார்கள், நெளிகிறார்கள், சொற்களோடு விளையாடுகிறார்கள்; இந்தத் தருணத்தில் சண்டையைத் தவிர்ப்பது என்கிற பிரச்சினைக்குப் பதிலாகத் “தொடர்ச்சியாகச்” சண்டையைத் தவிர்ப்பது என்கிற பிரச்சினையை வைக்கிறார்கள். “செயல் மூலம் சர்வதேசப் புரட்சிப் பிரசாரம்” என்று சாரமற்ற வார்த்தைகளைத் தட்டி விடுகிறார்கள்!! இதற்கு அர்த்தம் என்ன?

இதற்கு அர்த்தம் இரண்டில் ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்: ஒன்று, அது வெறும் நொஸ்திரியோவ்வாதம்,⁶¹

அல்லது சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்தைத் தூக்கியெறிவதற்கு ஒரு தாக்குதல் போர். இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனத்தைப் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முடியாது, எனவேதான் ஒவ்வொரு அரசியல் உணர்வுள்ள பாட்டாளியிடமும் கேலிக்கு ஆளாவதிலிருந்து தப்பிப் புகலிடம் தேட படாடோபமான வெற்றுச் சொற்களின் பின்னே “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் ஒளிந்து கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள், “செயல் மூலம் சர்வதேசப் புரட்சிப் பிரசாரம்” என்கிற சொற்றொடரின் அர்த்தத்தை, உண்மையான அர்த்தத்தை, கவனமற்ற வாசகன் பார்க்க மாட்டான் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

படாடோபமான வாய்ச்சொற்களை எடுத்து வீசுவது வர்க்கச் சார்பு இழந்த குட்டி முதலாளித்துவப் படிப்பாளியின் பண்பியலாகும். ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டுள்ள கம்யூனிஸ்டுகளாகிய பாட்டாளிகள் இந்தப் “பழக்கத்தை” குறைந்த பட்சம் கேலி செய்தும் பொறுப்புள்ள எல்லாப் பதவிகளிலிருந்தும் இவர்களை வெளியேற்றியும் நிச்சயமாகத் தண்டிப்பார்கள். மக்களுக்குக் கசப்பான உண்மையை எளிதாக, தெளிவாக, நேராகச் சொல்லித் தீர வேண்டும்: ஜெர்மனியில் போர் வேண்டும் என்று கோரும் கட்சியின் கைமீண்டும் மேலோங்குவது சாத்தியமே, அநேகமாகச் சாத்தியமே (அதாவது, நமக்கு எதிராகத் தாக்குதல் உடனடியாகத் தொடங்கும்); ஜெர்மனி ஜப்பானுடன் அதிகாரபூர்வமான ஒப்பந்தம் மூலமாகவோ, மௌன ஒப்புதல் மூலமாகவோ ஒன்றுசேர்ந்து கொண்டு நம்மைப் பிளவுபடுத்தி நெரித்து வதைப்பது சாத்தியமே, அநேகமாகச் சாத்தியமே. வாய்வீறாப்புக்காரர்களின் பேச்சை நாம் கேட்க விரும்பாவிட்டால், நம்முடைய போர்த்தந்திரம் காத்திருப்பது, நீட்டித் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போவது, சண்டையைத் தவிர்ப்பது, பின்வாங்குவது என்றுதான் இருக்க வேண்டும். வாய்வீறாப்புக்காரர்களை நாம் உதறித் தள்ளி விட்டு உண்மையான இரும்புக் கட்டுப்பாட்டை, உண்மையான பாட்டாளி வர்க்கக் கட்டுப்பாட்டை, உண்மையான கம்யூனிசக் கட்டுப்பாட்டை உருவாக்குவதன் மூலமாக நம்மை “வலுவூட்டிக் கொண்டால்” பல மாத அவகாசம் பெறுவதற்கு நமக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். அதன் பிறகு, நிலைமை மோசத்

திலும் படுமோசமாகப் போகும்மேயானால், உரால் பிரதேசத் துக்கும் கூடப் பின்வாங்குவதன் மூலமாக நமது நேச சக்திகள் (சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம்) நம் உதவிக்கு வருவதை, புரட்சிகரமான வெடிப்புகள் தொடங்குவதற்கும் புரட்சிக்கும் உள்ள தூரத்தை (விளையாட்டு மொழியிலே சொல்லுவதென்றால்) “விரைந்து எட்டுவதை” மேலும் சுலபமாக்கித் தருவோம்.

இதுதான், இது மட்டுமேதான், உண்மையிலே சர்வதேச சோஷலிசத்தின் தற்காலிகமாகத் தனிப்பிரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பகுதிக்கும் பிற பகுதிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பை மெய்யாகவே பலப்படுத்த முடிகிற போர்த்தந்திரமாகும். ஆனால் அன்புக்குரிய “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகளே, உண்மையைச் சொல்வதென்றால் உங்களுடைய வாதங்களெல்லாம் ஒரு படாடோபமான சொல்லுக்கும் மற்றொரு படாடோபமான சொல்லுக்கும் இடையே “உள்ளார்ந்த தொடர்பைப் பலப்படுத்துவதிலேதான்” கொண்டு போய் விடுகின்றன. இது ஒரு மோசமான “உள்ளார்ந்த தொடர்பு”!

எனது அருமை நண்பர்களே, இப்படிப்பட்ட விபத்து உங்களுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணத்தை நான் தெளிவாக்குகிறேன். அதற்குக் காரணம், புரட்சிகரமான கோஷங்களைச் சிந்தித்துத் தெளிவடைவதற்குப் பதிலாக மனப்பாடம் செய்து நினைவிலே வைத்துக் கொள்வதிலேதான் நீங்கள் அதிகமாக முயற்சியைச் செலவழிக்கிறீர்கள். இது உங்களை “சோஷலிசத் தாய்நாட்டுப் பாதுகாப்பு” என்பதை மேற்கோள் குறிபோட்டு எழுதுவதிலே கொண்டு போய் விடுகிறது; அந்த மேற்கோள் குறிகள் ஒருக்கால் நீங்கள் நையாண்டி செய்ய முயல்வதைக் குறிக்கும் பொருள் உள்ளவை போலும், ஆனால் அவை நீங்கள் மனம் குழம்பிப் போனவர்கள் என்றுதான் உண்மையிலே நிரூபிக்கின்றன. “பாதுகாப்புவாதம்” ஏதோ இழிவான, வெறுக்கத்தக்க ஒன்று என்று கருதுவதே உங்களுக்குப் பழக்கமாகி விட்டிருக்கிறது; இதைப் பயின்றீர்கள், மனப்பாடம் செய்து கொண்டீர்கள். தீர்க்கமாக மனப்பாடம் செய்து கொண்டீர்கள், எனவே உங்களில் சிலர், ஓர் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் தாய்நாட்டைப் பாதுகாப்பது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்ற பொருளில் முட்டாள்தனமாக பேசத்

தொடங்கியிருக்கிறீர்கள் (உண்மையிலே சொன்னால், முதலாளி வர்க்கம் நடத்துகிற ஓர் ஏகாதிபத்திய, பிற்போக்கான போரில் மட்டுமே அது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல). ஆனால் “பாதுகாப்புவாதம்” ஏன், எப்பொழுது, வெறுக்கத்தக்கது என்று நீங்கள் தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கவில்லை.

தாய்நாட்டுப் பாதுகாப்பை அங்கீகரிப்பதன் பொருள் யுத்தத்தின் நியாயத்தையும் நீதியையும் அங்கீகரிப்பதாகும். நியாயமும் நீதியும் எந்தப் பார்வை நிலையிலிருந்து? சோஷலிசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், அதன் விடுதலைக்குரிய போராட்டத்தின் பார்வை நிலையிலிருந்து மட்டுமே. வேறெந்த நிலையையும் நாம் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையிலே தன்னுடைய ஆதிக்கத்தைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கத்தோடு சுரண்டும் வர்க்கம் போர் நடத்தினால் அது கொலைகாரப் போர். அப்படிப்பட்ட ஒரு போரில் “பாதுகாப்புவாதம்” என்பது வெறுக்கத்தக்கதும் சோஷலிசத்தை ஈனத்தனமாகக் காட்டிக் கொடுப்பதுமாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் தன் சொந்த நாட்டில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வெற்றி கொண்ட பிறகு சோஷலிசத்தைப் பலப்படுத்தும், வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் போரை நடத்தினால், அப்படிப்பட்ட போர் நியாயமானது, “புனிதமானது”.

1917, அக்டோபர் 25ந் தேதியிலிருந்து நாம் பாதுகாப்பு வாதிகளாகத் தான் இருந்து வருகிறோம். ஒரு தடவைக்கு மேலாகவே இதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதை மறுக்க உங்களுக்கு தைரியம் இல்லை. சர்வதேச சோஷலிசத்தோடு “தொடர்பைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும்” நலன்களுக்காகவேதான் சோஷலிசத் தாய் நாட்டைப் பாதுகாப்பது நம் கண்டிப்பான கடமையாகும். பாட்டாளி வர்க்கம் ஏற்கெனவே வெற்றி பெற்றுள்ள ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பொறுப்பின்றிக் கருதிப் பார்க்கிறவரே சர்வதேச சோஷலிசத்தோடு உள்ள தொடர்பை அழித்து விடுகிறார். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக நாம் இருந்த போது, ஏகாதிபத்தியப் போரில் தாய்நாட்டைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் நாம் விளையாட்டுத்தனமான போக்கை மேற்கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பைக் கோட்பாட்டின் வழி நின்று நாம் எதிர்த்தோம். இன்று நாம் சோஷலிசத்தை அமைக்கத் தொடங்கி

இருக்கும் ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகி விட்டிருப்பதினாலே, நாட்டின் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் பொறுப்புள்ள போக்கை எல்லோரும் மேற்கொள்ளுமாறு கோருகிறோம். மேலும், நாட்டின் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் பொறுப்புள்ள போக்கை மேற்கொள்வது என்பதற்குப் பொருள், அதற்காக முற்றாகத் தயாரிப்பு செய்வது, சக்திகளின் ஒப்புநிலையைக் கறாராகக் கணிப்பது என்பதாகும். நம் சக்திகள் வெளிப்படையாகவே சிறிதாக இருந்தால் பாதுகாப்புக்குரிய தலைசிறந்த வழி நாட்டின் உள்பகுதிக்குப் பின்வாங்கிச் செல்வதாகும் (ஏதோ ஒரு தருணத்தின் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமாகப் புனையப்பட்ட ஒரு செயற்கையான சூத்திரம்தான் இது என்று யாராவது கருதுவார்களேயானால், ராணுவ விவகாரங்களில் மிகப் பெரிய நிபுணர்களில் ஒருவரான அந்த முதியவரான சிலாவுசேவித்சை, இது சம்பந்தமான வரலாற்றின் படிப்பினைகளைப் பற்றிப் படிக்க வேண்டும்). ஆனால், “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் சக்திகளின் ஒப்புநிலை பற்றிய பிரச்சினையின் உட்பொருளைப் புரிந்து கொண்டதற்கான அடையாளத்தையே காணோம்.

கோட்பாட்டின் மீது நின்று பாதுகாப்புவாதத்தை நாம் எதிர்த்த காலத்தில் சோஷலிசத்தின் நலன்களின் பெயரால் தங்களுடைய தாய்நாட்டைக் “காப்பாற்ற” விரும்பியவர்களை நாம் கேலி செய்ததில் நியாயமிருந்தது. பாட்டாளி வர்க்கப் பாதுகாப்புவாதிகளாகும் உரிமையை நாம் பெற்ற போது அந்தப் பிரச்சினை முழுதும் தீவிரமாக மாற்றப்பட்டது. சம்பந்தப்பட்ட வெவ்வேறு சக்திகளை மிகமிகத் திருத்தமாகக் கணிப்பதும் நமது நேச சக்தி (சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கம்) நம் உதவிக்கு உரிய காலத்தில் வர முடிவதற்குள்ள வாய்ப்புகளை ஆனமட்டும் எச்சரிக்கையோடு எடைபோட்டுக் கொள்வதும் நம் கடமையாகி விட்டது. எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து விடும் (உள்ளபடியே ஒன்றுசேர்ந்து, அதாவது புரட்சியைத் தொடங்கி விடும்) முன்பு தனது விரோதியை (புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தை) படிப்படியாக ஒழிப்பது மூலதனத்தின் நலன்களுக்கு உகந்ததாகும். புரட்சிகரமான தொழிலாளிகளின் படைப் பிரிவுகள் தனியொரு மாபெரும் சர்வதேசப்

படையாக ஒன்றுசேர்ந்து விடும் தருணம் வரை (அல்லது அந்தத் தருணத்திற்குப் “பிறகு வரை”) நிர்ணயகரமான போராட்டத்தைத் தள்ளிப் போட சாத்தியமானதை எல்லாம் செய்வதும் மிகச் சிறு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் நம் நலன்களுக்கு உகந்தவையாகும்.

1918, மே 9, 10, 11 தேதிகள்,
விராஸ்தா, இதழ்கள் 88, 89, 90ல்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 285-293

“இடதுசாரிக்” கம்யூனிசம் — இளம் பருவக் கோளாறு

என்ற நூலிலிருந்து

போல்ஷிவிசம் தனது கட்சிக்குள்ளேயே “இடதுசாரிக்” திரிபுகளை எதிர்த்து நடத்திய போராட்டம் இரு சந்தர்ப்பங்களில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வீச்சு பெறலாயிற்று: 1908ல் மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு “நாடாளுமன்றத்திலும்” மிகவும் பிற்போக்கான சட்டங்களால் விலங்கிடப்பட்ட சட்டபூர்வமான தொழிலாளர் கழகங்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதா, இல்லையா என்னும் பிரச்சினை குறித்தும், திரும்பவும் 1918ல் (பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை) எந்த விதமான “சமரசத்துக்கும்” இடமில்லையா என்னும் பிரச்சினை குறித்தும் இப்போராட்டம் விரிவும் வீச்சும் மிக்கதாய் நடந்தேறியது.

மிகவும் பிற்போக்கான ஒரு “நாடாளுமன்றத்தில்” பங்கெடுத்துக் கொள்வதன் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்ளப் பிடிவாதமாய் மறுத்ததற்காக “இடதுசாரி” போல்ஷிவிக்குகள் 1908ல் எங்கள் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டனர்⁶². இந்த “இடதுசாரிகள்” — இவர்களில் பலர் கம்யூனிசக் கட்சியின் போற்றத்தக்க உறுப்பினர்களாகப் பிற்பாடு இருந்த (இன்னமும் இருந்து வரும்) சிறந்த புரட்சியாளர்களாவர் — 1905ஆம் ஆண்டுப் பகிஷ்காரத்தின் வெற்றிகர அனுபவத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தனர். 1905 ஆகஸ்டில் ஆலோசனை அந்தஸ்துடைய “நாடாளுமன்றம்”⁶³ கூட்டப்படுவதாக ஜார் பிரகடனம் செய்த போது, போல்ஷிவிக்குகள் எல்லா எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் மென்ஷிவிக்குகளுக்கும் எதிரான நிலையை ஏற்று, அதனைப் பகிஷ்காரம் செய்யும்படி அறைகூவல் விடுத்தனர். உண்மையில் இந்த “நாடாளுமன்றம்” 1905 அக்டோபரில் மூண்ட புரட்சியால் துடைத்தெறியப்பட்டு விட்டது. அக்காலத்தில் பகிஷ்காரமே பிழையற்றதாக இருந்தது. பிற்போக்கான நாடாளுமன்றங்களில் பங்கு கொள்ளாது இருப்பது பொதுவாகச் சரியானதே

என்பதல்ல காரணம்; எதார்த்த நிலைமையை நாங்கள் பிழையின்றி மதிப்பிட்டோம் என்பதே காரணம். வெகுஜன வேலைநிறுத்தங்கள் முதலில் அரசியல் வேலைநிறுத்தமாகவும் பிறகு புரட்சிகர வேலைநிறுத்தமாகவும் முடிவில் ஓர் எழுச்சியாகவும் வேகமாய் வளர்ச்சியுற்று வந்தன என்பதே அப்போதிருந்த எதார்த்த நிலைமை. தவிரவும், முதலாவது பிரதிநிதித்துவ சபை கூட்டப்படுவதை ஜாரின் கையில் விட்டுவிடுவதா, அல்லது அதனைப் பழைய ஆட்சியிடமிருந்து பறிப்பதற்கு முயற்சி செய்வதா என்பதே அக்காலத்தியப் போராட்டத்தின் மையப் பிரச்சினையாக இருந்தது. எதார்த்த நிலைமை இதையொத்ததாக இருக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லாத போதும் இருக்க முடியாத போதும், இதையொத்த ஒரு போக்கும் இதே வளர்ச்சி வேகமும் இருக்குமென்ற நிச்சயம் இல்லாத போதும் இருக்க முடியாத போதும் பகிஷ்காரம் சரியானதல்ல.

1905ல் போல்ஷிவிக்குகள் “நாடாளுமன்றத்தைப்” பகிஷ்கரித்ததானது புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மதிப்பிடற்கரிய அரசியல் அனுபவத்தை அளித்துச் செழுமைப் படுத்திற்று. சட்டபூர்வமான, சட்டவிரோதமான போராட்ட வடிவங்களும், நாடாளுமன்ற, நாடாளுமன்றத்துக்குப் புறம்பான போராட்ட வடிவங்களும் ஒன்றிணைக்கப் படுகையில் சில நேரங்களில் நாடாளுமன்ற வடிவங்களைக் கைவிடுவது பயனளிப்பதாக இருப்பதுடன் அவசியமும் ஆகி விடுகிறது என்பதை அது தெளிவுபடுத்திற்று. ஆனால் இந்த அனுபவத்தைக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு அப்படியே காப்பியடிப்பதும் விமர்சனப் பார்வையின்றி பிற நிலைமைகளிலும் பிற சூழல்களிலும் அனுசரிப்பதும் பெருந்தவறாகி விடும். 1906ல் போல்ஷிவிக்குகள் டீமாவைப் பகிஷ்கரித்தது சிறிய பிழையே என்றாலும், எளிதில் நிவர்த்தி செய்து கொள்ளத் தக்கதே என்றாலும் பிழையே ஆகும்*. 1907லும் 1908லும் அடுத்து வந்த ஆண்டுகளிலும் டீமாவின் பகிஷ்காரம் மிகவும் கடுமையான, நிவர்த்தி செய்வதற்குக்

* தனிநபர்களுக்குப் பொருந்துவது, தக்க மாறுதல்களுடன் அரசியலுக்கும் கட்சிகளுக்கும் பொருந்தும். பிழையே செய்யாதவரல்ல புத்திசாலி. அத்தகையோர் யாருமில்லை, இருக்கவும் முடியாது. யாருடைய பிழைகள் கடுமையான பிழைகளாய் இல்லையோ, யார் அவற்றைச் சுவமமாகவும் சீக்கிரமாகவும் சரிசெய்து கொள்ள முடிகிறதோ, அவர்தான் புத்திசாலி.

கடினமான தவறாகி விட்டது. ஏனெனில், ஒரு புறத்தில், புரட்சி அலை வேகமாக உயர்ந்தெழுந்து, எழுச்சியாக மாறிவிடுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. மறு புறத்தில், முதலாளித்துவ முடியாட்சி புதுப்பிக்கப்பட்ட போது உருவான வரலாற்று நிலைமை சட்டபூர்வமான செயற்பாடுகளையும் சட்டவிரோதமான செயற்பாடுகளையும் ஒன்றிணைத்துக் கொள்வதை அவசியமாக்கி விட்டது. முழு நிறைவு எய்தி விட்ட இந்த வரலாற்றுக் கட்டம் இதற்குப் பிந்தைய கட்டங்களுடன் கொண்டுள்ள இணைப்பு இப்பொழுது மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. முடிவுற்று விட்ட இக்கட்டத்தை இன்று நாம் திரும்பிப் பார்க்கையில், சட்டபூர்வமான போராட்ட வடிவங்களையும் சட்டவிரோதமான போராட்ட வடிவங்களையும் ஒன்றிணைத்துக் கொள்வது இன்றியமையாத கடமையாகும், மிகவும் பிற்போக்கான நாடாளுமன்றத்திலும் பிற்போக்கான சட்டங்களால் கட்டுண்டிருக்கும் இதர பல நிறுவனங்களிலும் (இன்ஷியூரன்ஸ் நிறுவனங்கள் முதலானவை) பங்கெடுத்துக் கொள்வது இன்றியமையாத கடமையாகும் என்னும் கருத்தோட்டத்தை போல்ஷிவிக்குகள் மிக உக்கிரமாய்ப் போராடி நிலைநிறுத்தி யிராவிடில் 1908 - 1914ஆம் ஆண்டுகளில் அவர்களால் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக் கட்சியின் உறுதியான மையப் பகுதியை (பலப்படுத்துவதும் வளர்த்திடுவதும் உரப்படுத்துவதும் இருக்கட்டும்) சிதையாது பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூட முடியாமற் போயிருக்கும் என்று மிகத் தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

1918ல் பிளவு ஏற்படும் நிலை தோன்றி விடவில்லை. அக்காலத்தில் “இடதுசாரிக்” கம்யூனிஸ்டுகள் எங்கள் கட்சிக்குள் அமைந்த ஒரு தனிப் பிரிவாகவே, அல்லது “உட்குழுவாகவே” இருந்து வந்தனர். அதுவுங்கூட அதிக காலத்துக்கு நீடிக்கவில்லை. அதே ஆண்டில், 1918லேயே, “இடதுசாரிக் கம்யூனிசத்தின்” மிக முக்கியப் பிரதிநிதிகள், உதாரணமாய் தோழர்கள் ராதெக்கும் புஹாரினும், தமது தவறைப் பகிரங்கமாகவே ஒப்புக்கொண்டனர். பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கை கோட்பாட்டு அடிப்படையில் எந்த நியாயமும் இல்லாமலும், புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சிக்குத் தீங்கு பயக்கும் விதத்திலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட

ஒரு சமரசமாகும் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றிற்று. அது ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு சமரசம் என்பது மெய்தான், ஆனால் அது அப்போதிருந்த நிலைமைகளில் செய்தே ஆக வேண்டியிருந்த ஒரு சமரசமாகும்.

பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்ட எங்களது போர்த்தந்திரம் இன்று, உதாரணமாக, “சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களால்” தாக்கப்படுவதைக் கேட்கும் போதும் அல்லது தோழர் லான்ஸ்பரி என்னுடன் உரையாடுகையில் “சமரசம் செய்து கொள்ள போல்ஷிவிசத்துக்கு அனுமதி உண்டெனில், சமரசம் செய்து கொள்ளத் தமக்கும் அனுமதி உண்டென எங்கள் பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள்” என்று கூறுவதைக் கேட்கும் போதும் முதலில் நான் சாதாரணமாய் “ஜனரஞ்சகமான” ஓர் எளிய எடுத்துக்காட்டைக் குறிப்பிட்டு, பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறேன்:

ஆயுதங்கள் கொண்ட கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் உங்களுடைய காரை வழிமறித்துக் கொள்வதாய் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய பணம், பாஸ்போர்ட், ரிவால்வர், கார் ஆகியவற்றையும் அவர்களிடம் கொடுத்து விடுகிறீர்கள். இதற்குப் பதில் நீங்கள் கொள்ளைக் கூட்டத்தினரின் விரும்பத்தகாத சகவாசத்திலிருந்து விடுபடுகிறீர்கள். இது ஒரு சமரசமே என்பதில் சந்தேகமில்லை. “Do ut des” (பணம், ரிவால்வர், கார் ஆகியவற்றை நான் உனக்குத் “தருகிறேன்”, முழு உடலுடன் போய்ச் சேரும் வாய்ப்பை “நீ எனக்குத் தா”). ஆனால் இத்தகைய ஒரு சமரசம் “கோட்பாட்டு அடிப்படையில் எந்த நியாயமும் இல்லாதது” என்றோ, (கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் இந்தக் காரில் ஏறி அதனையும் ரிவால்வரையும் மேலும் பலரையும் கொள்ளையடிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தலாம் என்றாலும்) சமரசம் செய்து கொண்டவரைக் கொள்ளைக் கூட்டத்தினருக்கு உடந்தையாக இருந்தவர் என்றோ, சித்தசுவாதீன முடையவர் எவரும் கூற மாட்டார். ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக் கூட்டத்தினருடன் நாங்கள் செய்து கொண்ட சமரசம் இது போன்றதொரு சமரசமேயாகும்.

ஆனால் 1914-18லும் பிறகு 1918-20லும் ருஷ்யாவில் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும், ஜெர்மனி

யில் ஷெய்டெமன்வாதிசுளும் (கணிசமான அளவுக்கு காவுத்ஸ்கிவாதிசுளும்), ஆஸ்திரியாவில் ஓட்டோ பெளவரும் பிரெடெரிக் ஆட்லெரும் (ரென்னர்களையும் அவர்களைச் சேர்ந்தோரையும் கூறவே வேண்டியதில்லை), பிரான்சில் ரெனொடேல்களும் லொங்கேகளும், அவர்கள் கூட்டத் தினரும், பிரிட்டனில் ஃபேபியன்சுளும் “சுயேச்சையாளர் சுளும்” “தொழிற்கட்சியினரும்” தமது சொந்த நாடுகளின் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராக தமது சொந்த முதலாளி வர்க்கக் கொள்ளையருடனும் சில நேரங்களில் “நேச நாடுகளது” முதலாளி வர்க்கக் கொள்ளையருடனும் சமரசங்கள் செய்து கொண்ட போது, இந்தக் கனவான்கள் எல்லோரும் உண்மையில் கொள் ளைக்கு உடந்தையாளர்களாகவே செயல்பட்டனர்.

முடிவு தெளிவாக விளங்குகிறது: “கோட்பாட்டு அடிப்படையில்” சமரசங்களை நிராகரிப்பது, எவ்வகை யானவை என்பதைப் பார்க்காமலே பொதுப்பட எல்லாச் சமரசங்களையும் நிராகரிப்பது சிறுபிள்ளைத்தனமாகும், பரிசீலனை செய்வதற்கே தகுதியற்ற ஒன்றாகும். புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் பயனுள்ள பணியாற்ற விரும்பும் அரசியல் தலைவருக்கு, சமரசங்களில் சிறிதும் நியாய மில்லாத, சந்தர்ப்பவாதத்தின், துரோகத்தின் வெளியீடாக அமைந்த ஸ்தூலமான உதாரணங்களை இனம் கண்டு கொள்ளத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். குற்றவிமர்சனத்தின் முழு சக்தியையும் தயவு தாட்சண்யமின்றி அம்பலம் செய்து சிறிதும் விட்டுக்கொடுக்காமல் போராடுவதன் முழுத் தீவிரத்தையும் அவர் இந்த ஸ்தூலமான சமரசங் களுக்கு எதிராகச் செயல்பட வைக்க வேண்டும். அனுபவமிக்க “வியாபாரிகளான” சோஷலிஸ்டுகளும் நாடாளுமன்ற எத்தர்சுளும் “பொதுப் படையாக சமரசங்கள்” பற்றிய வியாக்கியானங்கள் மூலமாய்த் தமது பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துத் தப்பியோடுவதற்கு அவர் அனுமதிக்க லாகாது. பிரிட்டிஷ் தொழிற்சங்கங்கள், ஃபேபியன் கழகம் மற்றும் “சுயேச்சைத்” தொழிற்கட்சி இவற்றின் “தலைவர்கள்” தாம் புரிந்த துரோகத்துக்கான பொறுப்பை — மெய்யாகவே படுமோசமான சந்தர்ப்பவாதமாகவும் துரோக மாகவும் காட்டிக்கொடுக்கும் வஞ்சகமாகவும் விளங்கும் இத்தகைய சமரசத்தைச் செய்து கொண்டதற்கான

பொறுப்பை - இம்முறையில்தான் தட்டிக் கழித்துத் தப்பிக்க முயலுகின்றனர்.

சமரசங்களில் பல வகை உண்டு. அந்தந்தச் சமரசத் துக்குமான அல்லது சமரசத்தின் ஒவ்வொரு வகைக்குமான சூழ்நிலையையும் ஸ்தூல நிலைமைகளையும் பகுத்தாராயத் தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் செய்யக் கூடிய தீங்கைக் குறைக்கும் பொருட்டும் அவர்கள் பிடிபட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்படுவதற்கு உதவும் பொருட்டும் அவர்களிடம் தனது பணத்தையும் ரிவால்வரையும் கொடுக்கும் ஒருவரையும் கொள்ளையில் பங்கு பெறும் பொருட்டுத் தனது பணத்தையும் ரிவால்வரையும் கொள்ளைக் கூட்டத்தினருக்குக் கொடுக்கும் ஒருவரையும் வேறுபடுத்தி இனம் கண்டு கொள்ளத் தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். சிறுபிள்ளைக்குரிய இந்த எளிய உதாரணத்தில் இருப்பது போல் அரசியலில் எப்பொழுதும் இது அவ்வளவு சுலபமாக இருப்பதில்லை, ஆனால் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அப்படியே எடுத்துக் கையாளக் கூடிய தயார் நிலையிலுள்ள தீர்வுகளை அளிக்கக் கூடிய ஒருவகைச் சூத்திரத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு வகுத்தளிக்க முற்படுகிறவர் எனும், அல்லது புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கொள்கை எக்காலத்திலும் கடினமான அல்லது சிக்கலான நிலைமைகளை எதிர்ப்படாதென வாக்குறுதி அளிப்பவர் எனும் ஏமாற்று வித்தைக்காரரே ஆவார்.

தவறான விளக்கத்துக்கு இடந் தராமல் இருக்கும் பொருட்டு ஸ்தூலமான சமரசங்களின் பகுத்தாராய்வுக்கான சில அடிப்படை விதிகளை மிகச் சுருக்கமாகவேனும் இங்கு குறிப்பிட முயலுகிறேன்.

பிரேஸ்த் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டு ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் ஒரு சமரசம் செய்து கொண்ட கட்சியானது 1914ஆம் ஆண்டின் முடிவிலிருந்தே தனது சர்வதேசியத்தை நடைமுறையில் உருவாக்கி வந்துள்ளது. ஜாரிச முடியாட்சியை முறியடிக்குமாறு அறைகூவல் விடுக்கவோ, இரு ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்களிடையே நடைபெற்ற ஒரு போரில் “தாயகப் பாதுகாப்பைக்” கண்டனம் செய்யவோ அது அஞ்சியதில்லை. இக்கட்சியின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகள்,

முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் அமைச்சர் பதவிக்கு இட்டுச் செல்லும் பாதையை மேற்கொள்வதைக் காட்டிலும் தண்டனைக்கு உள்ளாகி சைபீரியாவுக்குக் கடத்தப்படுவதே மேலெனக் கொண்டனர்.⁶⁴ ஜாரிசத்தைக் கவிழ்த்து விட்டு ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை நிறுவிய புரட்சியானது இக்கட்சியை மகத்தானதொரு புதிய சோதனைக்கு உள்ளாக்கிற்று — இக்கட்சி தனது “சொந்த” ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் எந்த உடன்பாடுகளிலும் இறங்கவில்லை, அதற்குப் பதில் அவர்களைக் கவிழ்ப்பதற்காக வேலை செய்து, அவ்வாறே கவிழ்க்கவும் செய்தது. இக்கட்சி அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் ஏற்றதும், அது நிலப்பிரபுத்துவ உடைமையையும் முதலாளித்துவ உடைமையையும் தகர்த்துத் தரைமட்டமாக்கி விட்டது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளது இரகசிய ஒப்பந்தங்களைப் பகிரங்கப்படுத்தி அவற்றை நிராகரித்த பின், இக்கட்சி எல்லா நாடுகளின் மக்களுக்கும் சமாதானத்தைப் பிரேரணை செய்தது. ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சமாதானம் ஏற்படாதபடிக்குழிபறித்த பிற்பாடுதான், ஜெர்மனியிலும் பிற நாடுகளிலும் புரட்சியைத் துரிதப்படுத்துவதற்காக போல்ஷிவிக்குகள் மனித சக்திக்கு இயன்றதனைத்தையும் செய்த பிற்பாடுதான் இக்கட்சி பிரேஸ்த் கொள்ளைக்காரர்களின் வன்முறைக்குப் பணிந்தது. இத்தகைய ஒரு கட்சி இத்தகைய ஒரு நிலையில் செய்து கொண்ட இந்தச் சமரசம் முற்றிலும் சரியே என்பது எல்லோருக்கும் நாளுக்கு நாள் மேலும் மேலும் கண்கூடாகி வருகிறது.

ருஷ்யாவில் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் (உலகெங்கும் 1914-20ல் இரண்டாவது அகிலத்தின் தலைவர்கள் எல்லோரும் செய்தது போலவே) நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ “தாயகப் பாதுகாப்பு” — அதாவது தமது சொந்தக் கொள்ளைக்கார முதலாளி வர்க்கத்தின் பாதுகாப்பு — நியாயமானதே என்பதாக வாதாடி, துரோகச் செயலுடன் தமது பணியைத் துவக்கினர். தமது சொந்த நாட்டின் முதலாளி வர்க்கத்துடன் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு, தமது சொந்த முதலாளி வர்க்கத்துடன் தோளிணைத்து தமது சொந்த நாட்டின் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் போராடி அவர்கள் தமது துரோகத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்திச்

சென்றனர். ருஷ்யாவில் முதலில் கேரென்ஸ்கியுடனும் காடேட்டுகளுடனும், பிற்பாடு கல்ச்சாக்குடனும் தெனீக் கினுடனுமான அவர்களுடைய கூட்டு—அவர்களது சகாக்கள் வெளி நாடுகளில் அவரவரது நாட்டின் முதலாளி வர்க்கத்துடன் நிறுவிக் கொண்ட கூட்டைப் போலவே—உண்மையில் அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராளிகளாகி, முதலாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்துக்கு ஓடித் துரோகம் புரிந்ததையே குறித்தது. ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக் கூட்டத்தினருடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட அவர்களுடைய சமரசமானது ஆதிமுதல் அந்தம் வரை, ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளையில் அவர்கள் உடந்தையாளர்கள் ஆகி விட்டனர் என்பதையே குறித்தது.

1920 ஏப்ரல்—மேயில்
எழுதப்பட்டது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 41,
பக்கங்கள் 17-22

குறிப்புகள்

- 1 தனியான, பிரதேசக் கைப்பற்றல் தன்மை கொண்ட சமாதானத்தை உடனே செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினை குறித்த ஆராய்ச்சியுரைகள் 1918, ஜனவரி 8(21)ல் நடைபெற்ற மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள், கட்சி ஊழியர்கள் மாநாட்டில் ஷெனினால் படிக்கப்பட்டது. இந்த மாநாட்டில் மொத்தம் 63 பேர் கலந்து கொண்டார்கள். ஒஸீன்ஸ்கி (ஓபலேன்ஸ்கி), திரோத்ஸ்கி, லோமவ் (ஓப்போக்கவ்), காமெனெவ் முதலியோரின் உரைகளைப் பற்றி லெனின் எழுதிய குறிப்புகள் தவிர இந்த மாநாடு சம்பந்தமான எவ்விதத் தஸ்தாவேஜுகளும் இல்லை.
ஜனவரி 11(24)ந் தேதி மத்தியக் குழுவினர் கூட்டத்தில் ஆற்றிய உரையில் லெனின் தமது ஆய்வுரைகளுக்கு 15 வாக்குகளும், “இதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு” 32 வாக்குகளும், த்ரோத்ஸ்கிக்கு 16 வாக்குகளும் கிடைத்தன என்று அறிவித்தார். — 11.
- 2 முதல் உலக யுத்தம் (1914 — 1918) குறிப்பிடப்பட்டது. — 13.
- 3 நான்கு தரப்பு கூட்டணி—ஜெர்மனி, ஆஸ்திரோ-ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா மற்றும் துருக்கி ஆகிய நாடுகளின் கூட்டணி. — 14.
- 4 உக்ரேனிய மத்திய ராடா—1917 ஏப்ரலில் நிறுவப்பட்ட ஓர் எதிர்ப்புரட்சி முதலாளித்துவ-தேசியவாத அமைப்பு. உக்ரேனிய முதலாளி வர்க்கத்தின் சித்தாந்தவாதி ம. ஸ. குருஷேவ்ஸ்கி இதன் தலைவராகவும் வ. க. வின்னிச் சேன்கோ உபதலைவராகவும் இருந்தனர். இது நகர்ப்புற, கிராமப்புற முதலாளிகளையும் குட்டி முதலாளித்துவ தேசியவாத மனப்பான்மையுள்ள அறிவுஜீவிகளையும் தமது சமூக அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது. உக்ரேனிய முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்களின் அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தவும் தேசிய விடுதலை இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உக்ரேனிய முதலாளித்துவ அரசை நிறுவவும் முயன்றது. உக்ரேனிய சுயாட்சிப் பிரச்சினையில் முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் ராடா இடைக்கால அரசாங்கத்தை ஆதரித்தது. அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு ராடா “உக்ரேனிய மக்கள் குடியரசின்” உயர் அமைப்பு என்று தன்னைத்தானே பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு சோவியத் ஆட்சி அதிகாரத்தை எதிர்த்துப் பகிரங்கமான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது, அகில ருஷ்ய எதிர்ப்புரட்சியின் மையங்களில் ஒன்றாகியது.
1917 டிசம்பரில் கார்கவில் நடைபெற்ற சோவியத்துகளின் முதல் அகில உக்ரேனிய காங்கிரஸ் உக்ரேனை ஒரு சோவியத் குடியரசாகப்

பிரகடனப்படுத்தி மத்திய ராடா வீழ்த்தப்பட்டதாக அறிவித்தது. ருஷ்ய சோவியத் சமஷ்டி சோஷலிசக் குடியரசின் மக்கள் கமிஸார்களின் கவுன்சில் உக்ரேனிய சோவியத் அரசாங்கத்தை உக்ரேனின் சட்டபூர்வமான அரசாங்கமாக அங்கீகரித்தது; எதிர்ப்புரட்சி ராடாவுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் அதற்கு உடனடி உதவிகள் வழங்க முடிவு செய்தது. 1917 டிசம்பரிலும் 1918 ஜனவரியிலும் மத்திய ராடாவுக்கு எதிராகவும் சோவியத் ஆட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும் உக்ரேன் முழுவதிலும் ஆயுதம் தாங்கிய எழுச்சிகள் நடைபெற்றன. 1918 ஜனவரியில் உக்ரேனில் சோவியத் படைகள் எதிர்த்தாக்குதல் தொடுத்து ஜனவரி 26 (பிப்ரவரி 8) கிவைக் கைப்பற்றின. முதலாளித்துவ ராடா வீழ்த்தப் பட்டது.

சோவியத் உக்ரேன் பரப்பில் இருந்து முறியடிக்கப்பட்டு விரட்டப் பட்ட, மக்கள் திரளிடம் ஆதரவு இல்லாத மத்திய ராடா ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தது. சோவியத் ஆட்சி அதி காரத்தை வீழ்த்தி உக்ரேனில் முதலாளித்துவ அரசு அமைப்பை மீண்டும் நிறுவும் நோக்கத்துடன் செயல்பட்டது. சோவியத் குடியரசுக்கும் ஜெர்மனிக்கு ம் இடையிலான சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்ற போது ராடா பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்கிற்குத் தன் பிரதிநிதிகளை அனுப்பி சோவியத் பிரதிநிதிகளுக்குத் தெரியாதபடி ஜெர்மனியுடன் தனியான சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இதன்படி ஜெர்மனிக்கு உக் ரேன் தானியம், நிலக்கரி மற்றும் மூலப் பொருட்கள் அனுப்பி வைக்கப் பட்டு சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராட ராணுவ உதவி பெறப் பட்டது. 1918 மார்ச்சில் மத்திய ராடா ஆஸ்திரிய-ஜெர்மன் படையெடுப் பாளர்களுடன் கிவுக்குத் திரும்பியது. உக்ரேன் புரட்சி இயக்கத்தை ஒடுக்கவோ அவசியமான உணவு வழங்கவோ ராடாவால் அறவே இயலாது என்பதை உணர்ந்த ஜெர்மானியர் ஏப்ரல் இறுதியில் அதைக் கலைத்து விட்டனர். —20.

⁵ செர்னோவ், வி. மி. (1876 — 1952) — சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் தலைவர்களிலும் தத்துவவாதிகளிலும் ஒருவர். இடைக்கால அரசாங்கத்தில் விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருந்தார். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிறகு சோவியத் ஆட்சி விரோதக் கலகங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்களில் ஒருவர். —20.

⁶ அரசாங்க டோமா — 1905ஆம் வருடப் புரட்சிகர நிகழ்ச்சிகளின் விளைவு களால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு ஜார் அரசாங்கம் கூட்டிய பிரதிநிதித்துவ சபை. பெயரளவில் சட்டமன்றமாய் இருந்த அரசாங்க டோமா உண்மையில் எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இருந்தது. மூன்றாவது அரசாங்க டோமாவுக்கான தேர்தல்கள் புதிய சட்டத்தின் அடிப்படையில் நடைபெற்றன. 1907, ஜூன் 3ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தத் தேர்தல் சட்டத்தால் மூன்றாவது அரசாங்க டோமாவில் நிலப்பிரபுக்கள், பெருமுதலாளிகளது பிற்போக்கு கூட்டணியின் ஆதிக்கம் உறுதியாக்கப்பட்டது. —24.

7 போரும் சமாதானமும் பற்றிய பிரச்சினை மீதான விவாதம் 1918, ஜனவரி 11(24)ல் லெனினது உரையைத் தொடர்ந்து மத்தியக் கமிட்டியில் நடைபெற்றது. லெனினை “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளும்” திரோதஸ்கியும் எதிர்த்தார்கள். “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளில்” சிலர்—புஹாரின், உரீத்ஸ்கி, லோமவ் (ஓப்போக்கல்)—திரோதஸ்கியின் “போரும் இல்லை, சமாதானமும் இல்லை” என்ற யோசனையை ஆதரித்தனர். ஸ்தாலின், செர்கேயெவ் (அர்தியோம்), சகோல்னிக்கவ் ஆகியோர் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிட விரும்பினார்கள். “உடனடி புரட்சிகரப் போர்” என்ற கோஷம் ஏற்கப்படும் என்று “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” எதிர்பார்க்கவில்லை (இதற்கு இரண்டு வாக்குகளே கிடைத்தன); அதனால் அவர்கள் திரோதஸ்கியின் யோசனையை ஆதரித்து வாக்களித்தார்கள். 9 வாக்குகள் சாதகமாகவும் 7 வாக்குகள் எதிராகவும் இருந்ததினால் இது ஏற்கப்பட்டது. சமாதான உடன்படிக்கையை ஒப்புக்கொள்ளாத மத்தியக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களது எதிர்ப்பையும் புரட்சிகரப் போரை ஆதரிப்பவர்களுக்கு அனுசரணை காட்டும் மக்கள் திரளின் ஒரு பகுதியின் எதிர்ப்பையும் வென்று சமாளிக்கும் முயற்சியில் லெனின் சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் பேச்சுவார்த்தைகளை இழுத்து நீட்டிக்க வேண்டும் என்று பிரேரேபித்தார். இது 12 வாக்குகள் சாதகம், 1 வாக்கு பாதகம் என்ற முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது.—27.

8 லெனின் இங்கு குறிப்பீடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஸ்தாலினது பின்வரும் வாசங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்: “... மேலை நாடுகளில் புரட்சிகர இயக்கம் இல்லை. அது பற்றிய தகவல் இல்லை. எதிர்காலத்தில் வாய்ப்பு மட்டுமே உள்ளது. அவ்வளவே இதை நாம் கணக்கில் எடுக்க முடியாது.” ஸினோவியெவின் உரையில் இருந்து பின்வரும் வாசங்களை லெனின் குறிப்பிடுகிறார்: “... நாம் ஒரு முக்கியமான அறுவைச் சிகிச்சையை எதிரிடுகிறோம். காரணம், நாம் ஒரு சமாதானத்தைச் செய்து கொண்டோமானால் நாம் ஜெர்மனியில் தேசியவெறியைப் பலப்படுத்துவோம், மேலை நாடுகள் அனைத்திலும் தற்காலிகமாக புரட்சிகர இயக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துவோம். இதற்கும் அப்பால் இன்னொரு வருங்கால நிகழ்வும்—சோஷலிசக் குடியரசின் வீழ்ச்சியும்—ஏற்படும்.” (“ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிசு) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் குறிப்பீடுகள். ஆகஸ்டு 1917—பிப்ரவரி 1918”, மாஸ்கோ, 1958, பக்கங்கள் 171—172.)—30.

9 1918 பிப்ரவரி 21ல் “பிராவ்தாவில்” வெளியான இந்தக் கட்டுரையின் மூலம் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று லெனின் வலியுறுத்தி பத்திரிகைகளில் பகிரங்க இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.—32.

10 1918 ஜனவரி 11(24)லும் பிப்ரவரி 17ந் தேதியும் சமாதானம் பற்றிய பிரச்சினை மீது ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிசு) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியில் நடைபெற்ற வாக்கெடுப்பு இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. முதல் கூட்டத்தில் புரட்சிகரப் போருக்கு ஆதரவாக இரண்டு வாக்குகள் கிடைத்தன; இரண்டாவது கூட்டத்தில் ஒன்றும்

கிடைக்கவில்லை. (போரைத் தொடர்ந்து நடத்த விரும்பியவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் வாக்களிக்கவில்லை.)—35.

11 “நிலத்தைச் சமூகமயமாக்கல் பற்றிய பிரதான சட்டத்தை” வெனின் இங்கே குறிப்பிடுகிறார். இது 1918, ஜனவரி, 18(31)ல் சோவியத்துகளின் மூன்றாவது அகில ருஷ்ய காங்கிரசால் ஆமோதிக்கப்பட்டது. “உழைப்பு அல்லது நுகர்வு வரையளவின்படி” நிலத்தை சமனாக்கும் முறையில் பகிர்ந்தளிப்பதை இச்சட்டம் முன்னனுமானித்தது. —36.

12 லீக்னெஹ்ட், கார்ல் (1871—1919)—ஜெர்மன், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைவிறந்த தலைவர், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகத்தின் இடதுசாரிப் பிரிவினரின் தலைவர், ஜெர்மன் கம்யூனிசக் கட்சியின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர்; 1919ல் புரட்சி எதிர்ப்பாளர்களால் மிருகத்தனமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார்.

இரண்டாம் வில்ஹெல்ம் (ஹோஹன்ஸோலர்ன்) (1859—1941)—ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தி, பிரஷ்யாவின் மன்னர் (1888—1918).—39.

13 முதலாளிகளுடன் கூட்டுச் சேர்வது பற்றிய பிரச்சினை மீது ஜனநாயக மாநாட்டில் நடந்த வாக்கெடுப்பு இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது.

யார் நாட்டை ஆள வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்வதன் பேரில் சோவியத்துகளின் மென்ஷிவிக்க் மற்றும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டி அகில ருஷ்ய ஜனநாயக மாநாட்டை நடத்தியது. ஆனால் உண்மையில், எழுச்சியுற்று வரும் புரட்சியிலிருந்து மக்கள் கவனத்தைத் திசைதிருப்புவது என்பதே இந்த மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இந்த மாநாடு பெத்ரோகிராத்தில் 1917ல் செப்டெம்பர் 14 முதல் 22 வரை (செப்டெம்பர் 27 முதல் அக்டோபர் 5 வரை) நடந்தது. இதில் 1,500க்கு மேற்பட்ட பேர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். தொழிலாளர், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் வருவதைத் தடுத்து குட்டி முதலாளி வர்க்கப் பிரதிநிதிகளைக் கொணர்ந்து நிரப்பி மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் தலைவர்கள் பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்றார்கள். மென்ஷிவிக்குகளையும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களையும் அம்பலப்படுத்தவேன்றே போல்ஷிவிக்குகள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். —42.

14 1917 பிப்ரவரியில் நிகழ்ந்த முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சி இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. இது ஜார் ஆட்சியை வீழ்த்தி ருஷ்யாவில் இரட்டை ஆட்சியை—(முதலாளித்துவ இடைக்கால அரசாங்கம், தொழிலாளர், படைவீரர்கள் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகள்) நிறுவியது. —42.

15 1917 அக்டோபரில் ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சியை எதிர்த்த ஸினோவியெவ், காமெனெவின் தோல்வி மனப்பான்மையைப் பற்றி இங்கே பேசப்படுகிறது. —42.

16 கேரென்ஸ்கி, அ.பி. — சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சியினுடைய உறுப்பினன்; 1917 பிப்ரவரி முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப்

பிறகு முதலாளி வர்க்க இடைக்கால அரசாங்கத்தில் மந்திரி; பிறகு பிரதம மந்திரி, சேனாதிபதி. — 43.

17 ஏகாதிபத்திய உலகப் போர் (1914—1918) வெடித்த காலை ஜெர்மன் படைகள் பெல்ஜியத்தைப் பிடித்திருந்தன; 1918ல் ஜெர்மனி தோல்வியுறும் வரை அவை 4 வருடங்கள் அங்கு தங்கியிருந்தன. — 44.

18 நோவிய் லூச் ("புதிய கதிர்"), நோவாயா ஷீஸன் ("புது வாழ்வு"), — மென்ஷிவிக் பத்திரிகைகள்.

தியேலோ நரோதா ("மக்களின் இலட்சியம்") — சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் பத்திரிகை. — 45.

19 1918 பிப்ரவரி 22ந் தேதி ரஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (போல்ஷிவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில், ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக பிரிட்டன், பிரான்ஸ் நாடுகளிலிருந்து ஆயுதங்கள், உணவு பெறுவதற்கு "இடதுசாரிக் கம்யூஸ்டுகளின்" எதிர்ப்பு சம்பந்தமாக லெனினைல் எழுதப்பட்ட கட்டுரை இது. — 49.

20 கலாயெவ், இ. பி. (1877—1905) — சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் போராட்டக் குழுவின் உறுப்பினர், பல பயங்கரச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர். 1905 பிப்ரவரி 4(17)ல் இவர் ஜாரின் மாமனும் மாஸ்கோ கவர்னர் ஜெனரலுமான செர்கேய் ரமானவைக் கொலை செய்தார். மே 10(23)ல் ஷ்லிஸ்டெல்பர்க் கோட்டையில் மரண தண்டனைக்குட்பட்டார். — 50.

21 48 மணி நேரத்திற்குள் பதில் கேட்டு ஜெர்மானியர்கள் சோவியத் அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்திருந்த மேலும் துன்பகரமான சமாதான நிபந்தனைகள் குறித்து விவாதிக்க 1918 பிப்ரவரி 23ல் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி கூடியது. ஜெர்மன் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு எப்படியும் சமாதான உடன்பாட்டிற்கு வருவது உடனடித் தேவை என்று லெனின் வலியுறுத்தியதை "இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளான" புஹாரின், உரீத்ஸ்கி, லோமவ் (ஒப்போக்கவ்) எதிர்த்தார்கள். லெனினுடன் வேறுபாடுகள் உள்ளதன் காரணமாக திரோத்ஸ்கி வெளிவிவகார மக்கள் கமிஸார் பதவியிலிருந்து விலகுவதாக அறிவித்தார். ஸ்வெர்திலோவ், ஸினோவியெவ், சகோல்னிக்கவ் சமாதான உடன்பாட்டில் கையொப்பமிடுவதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். ஸ்தாலின் தமது முதல் உரையில், சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கப்பட வேண்டும், ஆனால் சமாதான உடன்பாட்டில் கையெழுத்திடக் கூடாது என்றார். இந்தப் போக்கை லெனின் கண்டித்தார். இரண்டாவது உரையில் ஸ்தாலின் சமாதான உடன்பாட்டில் உடனே கையொப்பமிடுவதை ஆதரித்தார். லெனின், ஸ்தாசோவா, ஸினோவியெவ், ஸ்வெர்திலோவ், ஸ்தாலின், சகோல்னிக்கவ், ஸ்மில்கா ஜெர்மன் நிபந்தனைகளை உடனடி ஏற்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தார்கள்; பூப்னவ், உரீத்ஸ்கி, புஹாரின், லோமவ் (ஒப்போக்கவ்) இந்த

யோசனையை எதிர்த்தார்கள்; திரோதஸ்கி, கிரேஸ்தின்ஸ்கி, த்லெர் ஸீன்ஸ்கி, இயோஃபெ வாக்களிக்கவில்லை. இந்த வாக்கெடுப்பிற்குப் பின் “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுக்” கோஷ்டியைச் சார்ந்த புஹாரின், லோமல், பூப்னல், பியத்தக்கோவ், யாக்கவ்லெவா, உரீத்ஸ்கி ஆகியோர் கட்சியிலும் அரசாங்கத்திலும் தாங்கள் வகித்து வந்த பதவிகள் அனைத்திலிருந்தும் விலகுவதாயும் கட்சிக்குள்ளும் பொது மக்களிடமும் விரிவான கிளர்ச்சி செய்யத் தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றும் அறிவித்தனர். — 58.

- 22 ஸ்தலீப்பின், பி. அ. (1862 — 1911) — ஜாரிஸ்ட் ருஷ்யாவின் ராஜதந்திரி, பெரிய நிலப்பிரபு, 1906 — 1911ஆம் ஆண்டுகளில் மந்திரி சபைத் தலைவன் உள்விவகார மந்திரி. கடுமையான அரசியல் பிற்போக்குத் தாண்டவத்துடன், புரட்சி இயக்கத்தை ஒடுக்க மரணத் தண்டனை விரிவாகப் பயன்படுத்தப்பெற்ற காலத்துடன் அவன் பெயர் இணைந்துள்ளது (ஸ்தலீப்பின் பிற்போக்குக் காலம், 1907 — 1910). — 64.
- 23 ஜெர்மனியுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினையை விவாதிப்பதற்கு அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் கூட்டம் யா. பி. ஸ்வெர்திலோவ் தலைமையில் 1918 பிப்ரவரி 24ந் தேதி 3 மணிக்குத் துவங்கியது. லெனினுடைய அறிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் சமாதான உடன்பாடு செய்து கொள்வதை மென்ஷிவிக்குகள், வலதுசாரி, இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள், அராஜகவாதிகள் எதிர்த்தார்கள். 116 வாக்குகள் சாதகமாயும் 85 வாக்குகள் எதிராயும் 26 பேர் வாக்களிக்காமலும் ஜெர்மன் சமாதான நிபந்தனைகளை ஏற்பது என்ற போல்ஷிவிக் தீர்மானம் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. வாக்கெடுப்பின் போது பெரும்பாலான “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” வெளியில் போய்விட்டனர். — 66.
- 24 1807, ஜூலையில் பிரான்சிற்கும் பிரஷ்யாவுக்குமிடையே ஏற்பட்ட டிஸ்ஸீட் சமாதான ஒப்பந்தம் இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. பிரஷ்யாவின் மீது மிகவும் கடுமையான, கேவலமான பொறுப்புக்களை இந்த ஒப்பந்தம் சுமத்தியது. பிரஷ்யா தனது பிரதேசத்தில் பெரும் பகுதியை இழந்தது, அது 10 கோடி பிராங்க் யுத்த நஷ்ட ஈடு கட்ட நேர்ந்தது, தனது படை பலத்தை 40,000ஆகக் குறைத்துக் கொள்ளவும் நெப்போலியன் கோரும் போது உதவிப் படை தரவும், இங்கிலாந்துடன் வர்த்தகத்திற்கு முடிவு கட்டவும் ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது. — 73.
- 25 சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் — 1901 இறுதியிலும் 1902 துவக்கத்திலும் நிறுவப்பட்ட குட்டி முதலாளி வர்க்க கட்சியின் உறுப்பினர்கள். முதல் உலகப் போரின் போது அவர்களில் பெரும்பாலோர் சமூக-இனவெறிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். 1917 பிப்ரவரியில் நடைபெற்ற முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பிறகு சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் மென்ஷிவிக்குகளுடன் சேர்ந்து எதிர்ப்புரட்சித் தன்மை கொண்ட கொண்ட முதலாளிகள் நிலப்பிரபுக்களின் இடைக்கால அரசாங்கத்தின் அஸ்திவாரமாக இருந்தார்கள். இந்த

அரசாங்கத்தில் இவர்களது தலைவர்கள் (அவ்ச்சேன்தியெவ், கேரென்ஸ்கி, செர்னோவ்) மந்திரிப் பதவிகளை வகித்து வந்தார்கள் நிலப்பிரபுக்களின் நிலவுடைமை முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற விவசாயிகளின் கோரிக்கைக்கு ஆதரவளிப்பதை சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் கைவிட்டு விட்டனர். அக்கட்சியைச் சேர்ந்த இடைக்கால அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்கள் எஸ்டேட்டுகளைக் கைப்பற்றி வந்த விவசாயிகளுக்கு எதிராகத் தண்டனைப் படைகளை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

1917 நவம்பர் இறுதியில் பிரிந்து சென்ற இடதுசாரிப் பகுதியினர் தனிக் கட்சி ஒன்றை நிறுவினர். விவசாயிகளிடையே தங்களுக்கிருந்த செல்வாக்கை காத்துக் கொள்ளும் இடதுசாரி சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் சோவியத் அரசாங்கத்துக்குப் பெயரளவில் அங்கீகாரம் நல்கி போலிஷ்விக்குகளுடன் உடன்பாட்டிற்கு வந்தார்கள். எனினும் அவர்கள் வெகுவிரைவில் சோவியத் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

வெளிநாட்டு ராணுவத் தலையீடும், உள்நாட்டுப் போரும் நடந்த காலத்தில் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் கவிழ்ப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கும் வெள்ளைப்படையினருக்கும் உதவினார்கள்; புரட்சி எதிர்ப்புச் சதிகளில் கலந்து கொண்டார்கள்; சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும் கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்களுக்கும் எதிராக பயங்கரச் செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள். உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் உள்நாட்டிலும் வெள்ளைப்படையினர்களுக்கு இடையிலும் சோவியத் அரசுக்குப் பகையான செயல்களில் இறங்கினார்கள். — 79.

26 ஐங்கர்கள் — ஜார்கால ருஷ்யாவில் ராணுவ அதிகாரிகளைப் பயிற்றுவித்து வந்த ராணுவப் பள்ளிகளின் மாணவர்கள். — 82.

27 கலேதின், கர்னீலவ், அலெக்சேயெவ் — ஜார் ராணுவத்தின் ஜெனரல்கள்; 1917—1918ல் சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்புரட்சி, ஆயுத மேந்திய போராட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள். — 82.

28 ரமானவ் (1868—1918) — ருஷ்யாவின் கடைசி சக்கரவர்த்தி இரண்டாம் நிக்கலாய் (1894—1917). — 86.

29 பாரிஸ் கம்யூன் — பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு வரலாற்றிலேயே நடந்த முதல் முயற்சி, பாரிசில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஏற்பட்ட போது தொழிலாளி வர்க்கத்தால் நிறுவப்பெற்ற புரட்சிகர அரசாங்கம், இது 72 நாட்கள் (1871 மார்ச் 18 முதல் மே 28 வரை) நீடித்தது. — 95.

30 கம்யூனிஸ்ட் — “இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகள்” கோஷ்டியின் திணைபிப் பத்திரிகை, பெத்ரோகிராத்தில் 1918, மார்ச் 5 முதல் 19 வரை வெளி வந்தது. — 101.

31 ஹின்டன்பர்க், பாவுல் (1847—1934)—ஏகாதிபத்திய உலகப் போரில் (1914—1918) கிழக்குப் போர்முனையில் ஜெர்மன் படைத் தளபதி; பின்னால் பொது ராணுவக் காரியாலயத்தின் தலைவன்; சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிரான ராணுவத் தலையீட்டில் இறங்கியவர்களில் ஒருவன். —107.

32 1917 ஏப்ரல் 20—21ல் பெத்ரோகிராதின் தொழிலாளர்களும் படைவீரர்களும் இடைக்கால அரசாங்கம் யுத்தத்தைத் தொடருவதற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தின் விளைவாய் காடேட்டுகளின் தலைவர் மில்யுக்கோவ் அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார், மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் பங்கேற்போடு கூட்டு அரசாங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. —110.

33 1917 ஜூலை 3—4(16—17)ல் பெத்ரோகிராதிற் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தை வெனின் குறிப்பிடுகிறார்.

ஜூலை 3(16)ல் பெத்ரோகிராதிற் இடைக்கால அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தன்னிச்சையான ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆரம்பமாயின. புரட்சிகர நெருக்கடி இன்னமும் வரவில்லையென போல்ஷிவிக் கட்சி கருதியதால் அப்போது கட்சி இவற்றிற்கு எதிராயிருந்தது. ஆனால் ஆர்ப்பாட்டங்கள் துவங்கியதால் இவற்றிற்கு சமாதானமான, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தன்மையை அளிக்கும் பொருட்டு போல்ஷிவிக் குகள் இதில் பங்கேற்றனர். ஜூலை 4(17)ஆம் தேதி நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தில் 5,00,000 பேருக்கும் மேற்பட்டோர் பங்கேற்றனர். "எல்லா அதிகாரமும் சோவியத்துகளுக்கே" என்பதுதான் முக்கிய கோஷமாக இருந்தது.

மென்ஷிவிக், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் ஒப்புதலோடு தொழிலாளர்கள், படைவீரர்களுக்கு எதிராக இராணுவ அதிகாரிகளின் அணிகள் அனுப்பப்பட்டன. ஆர்ப்பாட்டம் கலைக்கப்பட்டது, கைதுகள் ஆரம்பமாயின, சோதனைகள் துவங்கின, கொள்ளைகள் நடந்தன.

ஜூலை சம்பவங்களுக்குப் பின் நாட்டில் ஆட்சியதிகாரம் முழுவதும் எதிர்ப்புரட்சி இடைக்கால அரசாங்கத்தின் கரங்களுக்கு வந்தது. —111.

34 கர்னீலவ் கலகம்—1917 ஆகஸ்டில் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தினர் நடத்திய எதிர்ப்புரட்சி சதி. இதற்கு ஜாராட்சி, ஜெனரல் கர்னீலவ் தலைமை தாங்கினார்; பல உயர்மட்ட ராணுவ அதிகாரிகளும் இதை ஆதரித்தார்கள். ஐங்கர்கள் மற்றும் கஸாக் துருப்புகளின் உதவியுடன் புரட்சிகர பெத்ரோகிராதைப் பிடித்துக் கொள்வது, போல்ஷிவிக் கட்சியை ஒடுக்குவது, சோவியத்துகளைக் கலைப்பது, ராணுவச் சர்வாதி காரத்தை ஸ்தாபிப்பது என்பதே இவர்களின் திட்டம்.

போல்ஷிவிக் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டியின் அறைகூவலுக்கு இணங்க பெத்ரோகிராத் தொழிலாளர்கள், புரட்சிக் கடற்படையினர், படைவீரர்கள் புரட்சியைப் பாதுகாக்க எழுச்சியுற்று கர்னீலவ் கலகத்தை முறியடித்தார்கள். மக்களின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகக் கர்னீலவையும் அவனுடைய கூட்டாளிகளையும் கைது செய்து விசாரணை நடத்தும்படி இடைக்கால அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க நேர்ந்தது. புரட்சியை

நசுக்க முதலாளிகளும் நிலப்பிரபுக்களும் நடத்திய முயற்சி தோல்வியடைந்தது. கர்னீலவ் கலகத்தின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து பொது மக்களிடையில் போல்ஷிவிக் கட்சிக்குள்ள செல்வாக்கு கணிசமாக அதிகரித்தது, சோவியத்துகளில் போல்ஷிவிக் பிரதிநிதிகளின் தொகை நாடு முழுவதிலும் அதிகரித்தது. —111.

- 35 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி மற்றும் சோவியத் அரசாங்கத்தின் உறுப்பினர்களான காமெனெவ், ஸினோவியெவ், ரீக்கவ் மற்றும் சிலரின் தோல்வி மனப்பான்மை கொண்ட நிலைமையாகும். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் "ஒரு படித்தான சோஷலிச அரசாங்கம்" அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கோரிக்கையை ஆதரித்தனர். — 111.
- 36 அல்க்சேந்தியெவ், நி. தி. (1878 – 1943) — சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர், கேரென்ஸ்கி அரசாங்கத்தில் உள் துறை விவகார அமைச்சராக இருந்தார். —112.
- 37 கிரஸ்னோவ் பி. நி. — ஜாரிஸ்டு ஜெனரல்; சோவியத் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்புரட்சி, ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர். — 113.
- 38 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது ஜாரின் அரசாங்கத்துக்கும் (பிறகு முதலாளி வர்க்க இடைக்கால அரசாங்கத்துக்கும்) பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான், ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி முதலிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களுக்கும் இடையில் இருந்த இரகசிய ராஜதந்திர தஸ்தாவேஜுகளையும் இரகசிய ஒப்பந்தங்களையும் சோவியத் அரசாங்கம் வெளியிட்டதாகும். — 126.
- 39 ரஸ்பூத்தின் (1872 – 1916) — இரண்டாம் நிக்கலாய் மன்னர் பரிவாரத்தின் மத்தியில் மாபெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சாகசவாதி. —127.
- 40 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது மூன்றாவது அரசாங்க மோவின் உறுப்பினர்கள் ஜாருக்குக் கடப்பாடுடையவர்கள் என்ற பிரமாணத்தில் கட்டாயம் கையொப்பமிட வேண்டும் என்பது பற்றியதாகும். இந்தப் பிரமாணம் ஏற்கப்படாவிடில் மோவில் பதவி வகிக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் இதர உறுப்பினர்களுடன் கூடவே சமூக-ஜனநாயகக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் பிரமாணத்தில் கையொப்பம் இட்டார்கள். ஏனென்றால் இந்த மேடை மக்களைப் போராட்டத்துக்கு ஒன்றுதிரட்டுவதற்காக அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. —130.
- 41 போர்க்கள சர்வதேசப் புரட்சி என்ற வாசகம் ஓபலேன்ஸ்கி (ஓனீன்ஸ்கி)யால் அவர் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு எழுதிய "போர், சமாதானம் பிரச்சினை மீதான ஆராய்ச்சியுரைகளில்" பயன்படுத்தப்பட்டது. இவை 1918, ஜனவரி 21 (பிப்ரவரி 3)ல் எழுதப்பட்டு மார்ச் 14ல் "இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளின்" பத்திரிகையான "கம்யூனிஸ்ட்",

இதழ் 8ல் வெளியிடப்பட்டன. இந்த வாசகத்தின் பொருள் என்ன என்று விளக்குகையில் ஒபலேன்ஸ்கி எழுதியதாவது: “களத்தில் நடக்கும் உள்நாட்டுப் போர் என்ற முறையில் புரட்சிகரப் போர் தேசிய சேனைகள் போர்த்தந்திர நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றும் போதனா முறையான ராணுவச் செயல்களின் தன்மையுடையதாக இருக்காது... ராணுவச் செயல்கள் கொரில்லா போர் முறையின் தன்மையைப் பெறும் (தடையரண் வகுத்த போர் போன்றது), வர்க்கக் கிளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து கலக்கும்.” — 132.

42 ஹோம்மன், மாக்ஸ் (1869 — 1927) — ஜெர்மன் ஜெனரல். 1916 செப்டெம்பர் முதல் படைத் தலைமையகத்தின் தலைவர், கிழக்குப் போர்முனையில் ஜெர்மன் துருப்புகளின் தலைமைத் தளபதி. சோவியத் ருஷ்யாவுக்கும் ஆஸ்திரிய-ஜெர்மன் கூட்டணி நாடுகளுக்கும் இடையே பிரேஸ்தில் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது முக்கிய பாத்திரம் வகித்தார். — 133.

43 குறிப்பு 24ஐப் பார்க்க. — 134.

44 புத்தீஸ்வ் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்த தொழிலாளர் — பெத்ரோ கிராதில் உள்ள ஒரு பெரிய கனரகத் தொழில்துறை ஆலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர். — 136.

45 ஜெர்மன் தாக்குதல் தொடங்கிய பிப்ரவரி 18க்கும், பிரேஸ்த்-லிட் டோவ்ஸ்கில் சோவியத் பிரதிநிதிக் குழு வந்து சேர்ந்த 1918, பிப்ரவரி 28க்கும் இடையிலான காலகட்டத்தை இங்கே லெனின் குறிப்பிடுகிறார் போலும். ஜெர்மன் தாக்குதல் சமாதான உடன்படிக்கை கையொப்பமிடப்பட்ட மார்ச் 3ந் தேதி வரை நீடித்தது. — 136.

46 ஷ்லாஹ்டிச் — போலிஷ் பிரபு. — 137.

47 யெத்லியூரா, சி. வ. (1877 — 1926) — உக்ரேனிய முதலாளித்துவத் தேசிய வாதிகளின் தலைவர்களில் ஒருவர். — 144.

48 லெனின் இங்கு குறிப்பிடுவது 1918, பிப்ரவரி 27ந் தேதியன்று அவர் பிரெஞ்சு ராணுவ அதிகாரி கவுன்ட் டி லுபெர்சாக்குடன் நடத்திய பேச்சு பற்றி ஆகும். — 145.

49 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது ராணுவ விவகார மக்கள் கமிஸாரகத்தின் அறிக்கையாகும். இது சோவியத் குடியரசில் இருக்கும் எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் தாமாக முன்வந்து ராணுவப் பயிற்சி மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டது. ஜெர்மனியுடனான சமாதான உடன்படிக்கை நிபந்தனைப்படி ருஷ்யப் படைகள் முற்றிலுமாக கலைக்கப்பட வேண்டி இருந்த காரணத்தால் ராணுவப் பயிற்சி சுயவிருப்பப்படியே இருக்க நேர்ந்தது. இந்த அறிக்கை 1918, மார்ச் 5ந் தேதி “அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் இஸ்வேஸ்தியா”, இதழ் 40ல் வெளியிடப்பட்டது. — 146.

- 50 கானோஸா — வடக்கு இத்தாலியில் இருந்த கோட்டை மாளிகை. 1077ல் ஜெர்மன் சக்கரவர்த்தியான நாலாம் ஹென்ரிஹ் ரோமன் போப்பு ஏழாவது கிரிகோரியால் தோற்கடிக்கப்பட்டு தன்னைத் தானே பிரஷ்ட தண்டனையில் இருந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும் சக்கரவர்த்தி என்ற முறையில் தனது ஆட்சி அதிகாரத்தை மீண்டும் பெறவும் வேண்டி இந்தக் கோட்டை மாளிகையின் வாயிலில் கழிவிரக்க உடையில் மூன்று நாட்கள் நின்றார். எனவே “கானோஸாவுக்குப் போவது” என்ற தொடர், கழிவிரக்கம் காட்டல், எதிரியின் முன்னால் மானமிழத்தல் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. — 147.
- 51 1917, டிசம்பர் 2(15)ல் பிரேஸ்த்-விட்டோவ்ஸ்கில் சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும் நான்கு தரப்பினர் கூட்டணியிலுள்ள ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா, துருக்கி ஆகிய வல்லரசுகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளின்படி இரு தரப்பும் ஏழு நாள் முன்னறிவிப்புச் செய்து மீண்டும் போர்ச் செயல்களில் இறங்கலாம். ஜெர்மன் ராணுவத் தலைமை இந்த நிபந்தனையை மீறி, பிப்ரவரி 18ந் தேதி போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையை விலக்கிய இரண்டே நாட்களுக்குப் பின் போர்முனை முழுவதிலும் தாக்குதலைத் தொடுத்தது. — 149.
- 52 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது எதிர்ப்புரட்சி உக்ரேனிய ராடாவுடன் செய்து கொண்ட சமாதானம் பற்றியது ஆகும் (குறிப்பு 4ஐப் பார்க்க). — 149.
- 53 மார்ச் 12 — ஜெர்மனியுடனான சமாதான உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது குறித்த பிரச்சினையில் முடிவு எடுப்பதற்காக சோவியத்துகளின் நாலாவது விசேஷ அகில ருஷ்ய காங்கிரஸ் கூட்டப்படுவதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடைக்காலத் தேதி. இந்தக் காங்கிரஸ் 1918, மார்ச் 14 — 16 தேதிகளில் நடைபெற்றது. — 150.
- 54 இங்கு லெனின் ருஷ்யக் கவிஞர் நி. அ. நெக்ராசவ் எழுதிய “ருஷ்யாவில் யாருக்கு வாழ்க்கை இனிமையானது” என்ற கவிதையில் இருந்து இச்சொற்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார். — 158.
- 55 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது தொழிலாளர், விவசாயிகள், படைவீரர் பிரதிநிதிகளின் சோவியத்துகளில் அக்காலத்தில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்த மென்ஷிவிக் மற்றும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் குட்டி முதலாளித்துவக் கட்சிகள் ஆகும். மென்ஷிவிக்குகளுக்கும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களும் விரைவில் பகிரங்கமான எதிர்ப்புரட்சி வழியைப் பின்பற்றலாயினர். எனவே அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியில் இருந்தும் வட்டார சோவியத்துகளில் இருந்தும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் இடதுசாரி மற்றும் மையப் பிரிவுகளையும் மென்ஷிவிக்குகளின் பிரதிநிதிகளையும் விலக்குவது சம்பந்தமான முடிவு 1918 ஜூன் 14ந் தேதி அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியால் எடுக்கப்பட்டது. இது “அகில ருஷ்ய மத்திய நிர்வாகக் கமிட்டியின் இஸ்வேஸ்தியா”, இதழ் 123ல், ஜூன் 18ந் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது. — 165.

- 56 காடேட்டுகள் — ருஷ்யாவின் மிதவாத முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் முதன்மையான கட்சியான அரசியல் சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சியின் உறுப்பினர்களாவர். இக்கட்சி 1905 அக்டோபரில் நிறுவப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தினர், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினர் ஆகியோராவார்கள். பின்னால் காடேட்டுகள் ஏகாதிபத்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் கட்சியாயினர்.
- முதல் உலகப் போரின் போது காடேட்டுகள் ஜார் அரசாங்கத்தின் கொள்ளைக்காரத்தனமான அயல்துறைக் கொள்கையை ஆதரித்தார்கள். 1917 பிப்ரவரி முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சியில் முடியரசைப் பாதுகாக்க முயன்றனர். முதலாளித்துவ இடைக்கால அரசாங்கத்தில் முக்கிய பதவிகள் வகித்த அவர்கள் ஒரு மக்கள் விரோத எதிர்ப்புரட்சிக் கொள்கையைப் பின்பற்றினர். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு அவர்கள் சோவியத் ஆட்சி அதிகாரத்தின் தீவிர விரோதிகளாயினர், ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்புரட்சிச் செயல்கள் மற்றும் அன்னியத் தலையீட்டுப் போர்கள் அனைத்திலும் பங்கேற்றனர். ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், வெள்ளைப் படையினரின் தோல்விக்குப் பிறகு காடேட்டுகள் வெளிநாடுகளுக்குத் தப்பியோடி அங்கே சோவியத் எதிர்ப்பு, புரட்சி எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து ஈடுபடலாயினர். —176.
- 57 வெளின் இங்கு குறிப்பிடுவது பிரேஸ்த்-லிட்டோவ்ஸ்க் சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வது குறித்து கம்கோவ் வெளியிட்ட சக அறிக்கையாகும். —193.
- 58 மென்ஷிவிக் மார்த்தவ் காங்கிரசில் ஆற்றிய உரையில் ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றி காங்கிரசின் பிரதிநிதிகளுக்கு எதுவும் தெரியாது என்று வாதம் செய்தார்; இது, ஒரு கிராமப்புறத்துக் கூட்டத்தில், தஸ்தாவேஜுகளில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத விவசாயிகள் அவற்றில் கையொப்பமிட அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதை ஞாபகப்படுத்துகிறது என்று அவர் கூறினார். —193.
- 59 வ்யெரியோத் (முன்னேற்றம்) —மென்ஷிவிக்குகளின் திசைநிப் பத்திரிகை; 1917 மார்ச்சிலிருந்து மாஸ்கோவில் வெளிவந்தது. —214.
- 60 நார்ட்வீஸ் — தொன்மையான கிரேக்க புராணக் கதையில் வரும் ஒரு பாத்திரம். தனது சொந்த நிழலில் மோகம் கொண்ட ஓர் அழகிய வாஸிபனைக் குறிப்பது. சுய மோகம் கொண்ட நபர் என்பதன் சித்திரம். —231.
- 61 நொஸ்திரியோவ் — நி. வ. கோகலின் “இறந்த ஆன்மாக்கள்” என்ற நூலில் விடாத் தொல்லை தரும் தன்னம்பிக்கையுள்ள, பொய் சொல்லுகிற நிலப்பிரபுவின் மாதிரியான ஒரு பாத்திரம். —234.
- 62 இங்கு குறிப்பிடப்படுவது அத்சோவிஸ்டுகள் (“அத்சீவ்” எனும் ருஷ்யச்

சொல்லில் இருந்து—இதன் பொருள் “திருப்பியழை” என்பது) மற்றும் இறுதி எச்சரிக்கைவாதிடிகள் பற்றியதாகும். அத்தோவிஸ்டுகள் வாழ்ச்சொல் வீச்சின் போர்வையில் மூன்றாவது டோமாவில் இருந்த சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி பிரதிநிதிகளைத் திருப்பி அழைக்கும் படியும் சட்டபூர்வ நிறுவனங்களான தொழிற்சங்கங்கள், கூட்டுறவுகள் முதலியவற்றிலான செயல்பாடுகளை நிறுத்தி விட வேண்டும் எனவும் கோரினார்கள். இறுதி எச்சரிக்கைவாதம் என்பதும் ஒரு வகைப்பட்ட அத்தோவிசமே. —240.

63 1905 ஆகஸ்ட் 6(19)ல் வெளிவந்த ஜாரின் அறிக்கை அரசாங்க டோமாவை நிறுவச் சட்டமியற்றி இதற்குத் தேர்தல் நடத்துவது பற்றிய விதிகளையும் வகுத்தது. ஜாரின் உத்தரவுப்படி இந்த டோமாவின் சட்டத்துக்கான நகல் உள்துறை அமைச்சர் புல்கின் தலைமையில் அமைந்த குழுவால் தயாரிக்கப்பட்டதால், இது புல்கின் டோமா என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த நகல் விதிகளின்படி டோமாவுக்குச் சட்டமியற்றும் உரிமை இல்லை, ஜாருக்கு ஆலோசனை மன்றம் என்ற முறையில் சில பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிக்கலாம். போல்ஷிவிக்குகள் இதைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். தேர்தல்கள் நடக்கவில்லை. அரசாங்கத்தால் டோமாவைக் கூட்ட முடியவில்லை. —240

64 நான்காவது டோமாவில் ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் பிரதிநிதிகளாக இருந்த 5 போல்ஷிவிக்குகள் ஒரு போலீஸ் ஏஜெண்டின் அறிக்கைப்படி 1914 நவம்பர் 5(18)ல், அதாவது போர்ப் பிரச்சினை பற்றிய போல்ஷிவிக்குகளின் மகாநாட்டிற்கு மறு நாள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஜார் அரசாங்கம் போல்ஷிவிக் பிரதிநிதிகள் மீது “ராஜத்துரோகக்” குற்றம் சாட்டியது. நாடாளுமன்றப் பாதுகாப்பை இழந்து கிழக்கு சைபீரியாவுக்கு அவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்டனர். —246.

வாசகர்களுக்கு

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றியும் இதன் தயாரிப்பைப் பற்றியும் தங்கள் கருத்தை அறியவும், அடுத்துவரும் வெளியீடுகள் சம்பந்தமாகத் தங்கள் ஆலோசனைகளை வரவேற்கவும் முன்னேற்றப் பதிப்பகம் மகிழ்ச்சியோடு காத்திருக்கிறது.

தங்கள் கடிதங்களை "Progress Publishers, 17, Zubovsky Boulevard, Moscow, USSR" என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

**விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்**

தலைமை அலுவலகம்

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
சென்னை - 600 098

ஷோ-ரூம்

136, அண்ணா சாலை, சென்னை - 600 002

கிளைகள்

80, மேலக் கோபுர வீதி, மதுரை - 625 001

3-4, நேரு ஸ்டேடியம், கோயம்புத்தூர் - 641 018

42/7, சிங்காரத் தோப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 008

செர்ரி ரோடு, சேலம் - 636 001

விற்பனை நிலையங்கள்

3-22-75-D, மதுரை சாலை;

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன் - 627 001

66, கீழராஜ வீதி, தஞ்சாவூர்

சேரிங் கிராஸ், உதகமண்டலம் - 643 001

நகராட்சி அலுவலகம் எதிரில், திண்டுக்கல் - 624 001

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் நூல்கள் லெனின்

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனினின் படைப்புகளைப் படிப்பதன் மூலம் மட்டுமே இன்றைய உலகத்தையும் இதில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிப் போக்குகளையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இவர்களின் படைப்புகளை “முன்னேற்றப் பதிப்பகம்” 50க்கும் மேற்பட்ட உலக மொழிகளில் பிரசுரித்து வருகிறது. இவை திரட்டு நூல்களாகவும் தேர்வு நூல்களாகவும் குறிப்பிட்ட தலைப்புகளிலான தொகுப்புகளாகவும் தனிப் பட்ட புத்தகங்களாகவும் வெளிவருகின்றன.

இவர்களின் முக்கியப் படைப்புகளைப் பற்றிய விசேஷ பிரசுரங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன.

இந்தத் தொடர்வரிசையில் அடங்கியுள்ள தொகுதிகளிலும் முக்கியமான படைப்புகளிலும் மார்க்சிய-லெனினிய ஆசான்கள் இயற்கை, சமுதாயம், சிந்தனை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி பற்றிய தம் போதனையை வெளியிட்டுள்ளனர், முதலாளித்துவத்தின் சமூக-பொருளாதார உறவுகளையும் சோஷலிசத்தின் அடிப்படை நியதிகளையும் ஆராய்கின்றனர். இந்நூல்களில் ஆராயப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகள் நம் காலத்திற்கும் முக்கியமானவை.

எல்லா நூல்களுடனும் நவீன, விஞ்ஞான-தகவல் அனுபந்தம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்சிய-லெனினியத் தத்துவத்தைப் பயிலும் போது இந்நூல்கள் மூலநூல்களாகத் திகழத்தக்கவை